

د سردار محمد داود خان د واکمنۍ سیاسي ستونزې

لیکوال: پوهاند مست علي نيازی

د ننګرهار پوهنتون استاد

سریزه

د افغانستان خلکو د تاریخ په اوږدو کې د خپل استقلال او ملي هویت د ساتنې په غرض قرباني ورکړې او خپل استقلال یې ساتلی، له بده مرغه دوی بیا د سیاسي قدرت د ترلاسه کولو لپاره خپلمنځي جگړې کړې دي. دا به د حیرانتیا خبره نه وي، چې د هیواد سیاسي تاریخ د نفوسو له لږوالي سره سره بیا هم د پېښو له پلوه ډک او شتمن دی او د گاونډیو هیوادونو له سیاسي تاریخ سره ډېر توپیر لري. د تاریخ او جغرافیې پوهانو هم افغانستان د نیواک گرو ځواکونو د تگ اورتگ ستراتیژیک پل، د ورېښمو د لاری د تقاطع ځای، د نړۍ د بام، د هند د دروازې، د اسلامي نړۍ د ختیځې دروازې، د تمدنونو څلور لاری، د نړیوالې سوداګرۍ د لویې لارې او ځینو د اسیاد زړه په نومونو سره نومولی دی. ځینو افغانستان له (۵۴۵) قبل المیلاد څخه تر (۱۸۱۵) میلادي پورې د هند په خاوره باندې دیرغلګرو د ټوپ د تختې او پل په نوم پېژندلی دي. د ورېښمولار هم له دې هیواد څخه تیرېدله چې د هند، پارس، ماورا النهر، عراق او جزیرت العرب، سوداګریزو قافلو پکې تگ او راتګ کاوه. افغانستان تل له ځانګړي جیو پوښتیک ارزښت څخه برخمن و. خو غی ځانګړتیا له ځان سره د وینو ډکې پېښې او نږدې ځایونه لري. چې له رلده، بېرې، دې، دوه س او نه یس تر مینځ د سیالۍ له امله د حایل هیواد په نوم په سوق الجیشي لحاظ ځانګړی ارزښت وموند. (۱۰م ۲-۱)

د اسیا او اروپا سترو امپراتوریو تل داهڅه او مینه درلوده، چې هند ونیسي خو دغو یرغلګرو د هند تر لږو ډېرو برخو نیولو وروسته د هند د هغې برخې ساتنه د نورو یرغلګرو په مقابل کې خپل وروستی هدف ګاڼه، هر څومره چې د بریتانیې حکمراني د هند شمال لویدیځ پلوته پراخیده ورسره یې د ساتنې فکر هم پراخېده. په منځنۍ اسیا کې د روس شاهي تزاري دولت د یوې فعالې امپراتورۍ په شکل وده کوله چې د بریتانیې حساسیت یې په ډېرې چټکتیا سره زیات کړ. هند ته د روس لخوا

خطر او گرمو اوبو ته د هغوی د رسېدو هیله په بریتانوي هندوستان کې په عمومي ډول ومنلې شوه، لومړی او دویم نړیوال جنگ ترلږ ځنډ وروسته دې نیمې وچې ته د تزاری روسیې او بیا د شوروي اتحاد د خطر په اړه د بریتانیې اندېښنو تر ۱۹۴۷ ز کال پورې دوام وکړ. ترڅو د بریتانې واک په هند کې ختم شو: (۱۴-۱۲)

انګلیسانو په افغانستان کې د حاکمیت اود روسانو د مخنیوي په غرض په ۱۸۳۹ ز کال د اپریل په (۲۰ مه) نېټه په کندهار کې شاه شجاع واک ته ورساوه. خود افغانستان قهرمان ملت د قربانیو په پایله کې یې ماتې وخوړه، دوی خپله نظامي ماتې یو تصادفي کار وګاڼه، د هوا سوږوالی او غلط تاکتیک یې بهانه کړ. د خپل حیثیت د اعاده کولو او خپلو موخو ته د رسېدو په خاطر یې د ۱۸۷۸ ز کال د نوامبر ۲۱ مه نېټه دوهم ځل لپاره پر افغانستان یرغل وکړ، امیر شیرعلي خان فکر کاوه چې د روس او انګلیسانو له رقابت څخه په ګټې اخستلو سره به له روسانو څخه ډیره مرسته ترلاسه کړي، ځکه یې له کابل څخه د شمال لورته د روسي هیواد ته د سفر په نیت حرکت وکړ، خو هلته په مزار شریف کې وفات شو، انګلیسانو له امیر محمد یعقوب خان سره د گندمک د تړون (۱۸۷۹ ز کال د په ۲۲ مه نېټه) تر لاسلیک کولو وروسته خپل سفیر کیوناري (د ۱۸۷۹ ز کال د جولای په ۲۴ مې نېټه) کابل ته را ولېږه، هغه د مکناتن په څیر حکمراني پیل کړه د افغانستان زړور ملت هغه هم د مکناتن په برخلیک اخته کړ. تردې وروسته انګلیسانو سیاسي لار خپله کړه: (۳۴-۱۲)

انګلیسانو پر سوق الجیشي لارو (بولان، خیبر او کورمه) د تسلط په موخه محیلانه پلانونه طرحه کړل. دوی د دغو پلانونو د تطبیق په لار کې د پښتنو له کلک مقاومت سره مخامخ شول. مګر بیا هم دوی خپل شوم پلانونه عملی کړل. انګلیسانو په ۱۸۴۳ ز کال د سند او په ۱۸۴۸ ز کال د پنجاب سیمې ونيولې، د افغانستان ختیځ ولایتونه د سند د سیند تر غاړې پورې بریتانیا خپل متصرفات وګڼل، په ۱۸۵۵ ز کال کې د جمرود او ۱۸۵۷ ز کال کې یې د پېښور یوازې خیزه تړونونه له امیر دوست محمد خان سره لاسلیک کړل، د گندمک (۱۸۷۹ ز کال) او ډیورنډ (۱۸۹۳ ز کال) د جبري تړونونو تر لاسلیک کولو وروسته د پښتونستان ډېرې سیمې د انګلیس تر نفوذ لاندې راغلې او دې سیمو ته یې د شمال لوییديغ سرحد اصطلاح استعمال کړه، چې

هيڅ حقوقي جنبه يې نه لرله ددې سيمې (پښتونستان) خلک بايد د اصل خوداراديت د اصولو په رڼا کې خپل برخليک پخپله وټاکي (۲۲ م- ۹۸ او ۹۹)

د انگليسانو گټو ته په اسيا کې هغه وخت خطر پېښ شو، چې د ترکستان پوځ آمو سيند ته نږدې دشير آباد په سيمه کې ځای پر ځای شو. په دې اړه د ۱۸۷۸ زکال د مارچ په ۲۲ مه نېټه د قفقاز د پوځ قوماندان د هغه ځای اداري مشر ته وليکل: «بي له شکه چې انگلستان خپله هندي پوله کې زموږ په وړاندې کمزوری دی. دا مسئله دوه برخې لري (پوځي او سياسي) چې دواړو برخو ته چمتو والی اړين دی. نن سبا انگليستان او افغانستان سره خوا بدي دي. امير شير علي خان له هغې سببایدي څخه لاس واخېست چې ده ته ورکول کيده. ځکه برتانوي هند واکمنۍ له افغانستان څخه داسې غوښتنې کولې چې ددوې سياسي خپلواکۍ ته يې خطر پېښاوه...» (۲۴ م- ۳۳)

کله چې انگليسان پوه شول چې امير شير علي خان د انگليسانو دايمي استازی د کابل، کندهار او هرات په ولايتونو کې نه قبلوي او کابل ته يې د چمبرلين په مشرۍ هيئت ونه مانه خو روسی هيئت ته يې د جنرال ستوليتوف تر مشرۍ لاندې اجازه ورکړه، چې د (۱۸۷۸ ز کال) په جولای کې کابل ته راشي اوله دوی سره خبرې وکړي. سخت په قهر او د ۱۸۷۸ ز کال په نوامبر کې په افغانستان باندې دوهم يرغل پيل کړ. دوی په نظامي لحاظ ماتې وخوره خو په سياسي لحاظ لومړي ځل له شاه شجاع څخه د مثلث تړون (۱۸۳۸ ز) کې د پېښور او ورسره اړوندې سيمې ملتان، ديره جات او کشمير د تل لپاره له افغانستان څخه جلا کړل په دوهم ځل يې د گندمک د تړون (۱۸۷۹ ز کال د می ۲۹ مه) په ترڅ کې له امير محمد يعقوب خان څخه د سيبی، پېښين، کرمې، سوات، باجوړ، چترال، باشگل، وزيرستان، داروچاګي، کويتې او چمن سيمې خپلې کړې او په (۱۸۹۳) کې د ډيورند د تړون په اساس چې له امير عبدالرحمن خان سره يې لاسليک کړ يو شمير نوري سيمې هم جلا کړې او ددې سيمو جلاوالي ته يې قانوني بڼه ورکړه. انگليسانو تر دواړو يرغلونو ورسته د افغانستان په بهرني سياست تسلط پيدا کړ. او په ټولو تړونونو کې به يې دا مطلب ذکر کاوه چې د افغانستان امير حق نه لري، چې د انگليسانو له اجازې پرته بل دولت سره د دوستۍ اړيکې ټينګې کړي. هر څه چې سرته رسوي بايد د انگليس په مشوره يې سرته ورسوي، دامان الله خان تر راتګ پورې زموږ هيواد سياسي استقلال نه لاره، د افغانستان او

انګلیس درېم جنګ د همدې سیاسي استقلال د اخیستلو په خاطر و شو چې د افغانستان په ګټه او بریالیتوب سره پای ته ورسید. ۴۲م م: (۵۳او ۵۴)،

د افغانستان دولت لومړی ځل د امان الله خان په واکمنۍ کې د یو اساسي قانون پواسطه تنظیم شو. د نادر خان او اعلیحضرت محمد ظاهر شاه په وخت کې د دولت د ثبات لپاره ډیر کارونه وشول. ظاهر شاه (۱۹۳۰-۱۹۷۳ ز کلونه) په خپله واکمنۍ کې یو پیاوړی دولتي نظام ټینګ کړ. د سردار محمد داود خان د صدراعظمۍ پرمهال هیواد د عصري کیدو لپاره یو لږ اقتصادي او سیاسي اقدامات ترسره شول. هغه د دیموکراسۍ په لسیزه کې د هیواد روڼ اندو او ځوانانو ته د ۱۳۴۳ ل کال د اساسي قانون په رڼا کې ځینې حقونه ورکړل. د پاچا هیله دا وه چې دیموکراسي په کراره کراره پلي شي. اعلیحضرت محمد ظاهر شاه په دوهم نړیوال جنګ کې د افغانستان ناپیلتوب وساته او هم یې په سیمه کې له ټکر څخه ځان وژغوره. خو داود خان په (۱۳۵۲ د سرطان په ۲۲ نیټه - ۱۹۷۳ ز کال د جولای په ۱۷ نیټه) د یوې کودتاه په وسیله پاچاهۍ رژیم له مینځه یوړ، او پرځای یې جمهوري نظام اعلان کړ. (۲-۳م)

ده د ۱۳۴۳ ل کال اساسي قانون چې په هغه کې د ګوندونو، ورځپاڼو او بیان آزادي خوندي شوې وه لغوه او د دولت چارې د یوې کمیټې او ده خپله اداره کولې، چې همدې کلتور تر ډېره وخته دوام وکړ او هیچا بیا د اساسي قانون دومره خیال ونه ساته.

تر دوهم نړیوال جنګ وروسته د امریکا او شوروي اتحاد نړیوال رقابت د افغانستان اقتصادي او سیاسي پرمختګ تر اغیزې لاندې راوست. د شاه محمود خان په دوره کې (۱۹۴۶-۱۹۵۳ ز کال) د افغانستان بهرنۍ کړنلاره په دودیز ډول روانه وه. د داود خان د صدارت په دوره کې (۱۹۵۳-۱۹۶۳ ز کال) لوی بدلون مینځ ته راغلل او په پوله کې د بریتانیې ځای پاکستان نیولی و. د دوهمې نړیوالې جګړې وروسته د افغانستان بهرنۍ تګ لاره د جیوپولټیک اهمیت پر اساس مخ ته بیول کیده. په شمال کې د شوروي اتحاد شتون او مارکسیستي ایډیالوژۍ افغاني واکمنانو د ځان لپاره یو جدي ګواښ ګاڼه. له بله پلوه امریکا په خپلو نظامي تړونونو کې د شوروي اتحاد ځینې ګاونډیو هیوادونه شامل کړل چې ترکیه په ۱۹۵۲ ز کال په فبروري کې د شمالي اتلانتیک په دفاعي تړون (NATO) کې شامله شو او پاکستان په

۱۹۵۴ زکال په سپتمبر کې د جنوب ختيځې آسيا د پوځي تړون (SEATO) غړی شو ، په ۱۹۵۵ زکال د بغداد تړون لاس ليک شو چې ايران او پاکستان هم په کې شامل او د شوروي اتحاد پر ضد ايسارونکې کړنښه بشپړه شوه . په افغانستان کې امريکا په ۱۹۴۲ ز کال يوه سياسي نمايند گي پرانسته چې بيا دغه نمايند گي په ۱۹۴۸ زکال سفارت ته لوړه شوه او ايلي پالمر (Ely-palmaer) يې د لومړي سفير په توگه وټاکل شو . خو د دواړو هيوادو تر مينځ پوځي ملگرتوب نا شونی و . ځکه افغانستان له شوروي اتحاد سره د ۱۹۳۱ کال تړون له مخې چې هغه مهال هم د اجرا وړ و . نشو کولی چې له بل درېم هيواد سره ملگرتوب وکړي ، بل پلو د پاکستان او افغانستان تر مينځ د سرحد ستونزه بيا راپورته شوه ، ځکه افغانستان دانه وه هيره کړې چې داتک سيند پخوا له دې چې د بریتانيې له خوا ونيول شي ، دافغانستان خاوره وه ، ځينو پښتنو د بریتانيا سره د يرغلگر په نوم جگړې کولې او نه يې غوښتل چې له پاکستان سره يو ځای شي . او له شوروي اتحاد سره هم په ۱۹۴۷ او ۱۹۵۵ ز کالونو کې دافغانستان نور تړونونه لاس ليک کړل . خود داود خان د (۱۹۷۳ زکال) کودتاه سره په دغو اړيکو کې بدلون راغی . ۱۵م ۴۸۲-۴۸۷

محمد داود خان د جمهوريت په دوره کې دومره مطلق العنانه شو چې د کودتا په تور يې ښاغلی محمد هاشم ميوندوال په زندان کې تر ډېرو شکنجو وروسته مړ کړ . خو په رسمي توگه داسې اعلان وشو چې گواکې هغه په نکتايې سره ځان وژنه کړې ده خو دا خبره خلکو ته د منلو وړ نه وه . (۴۰م ۴۳)

خلکو اميد درلود چې سردار محمد داود خان به تر دوهم ځل ټاکل کيدو وروسته په خپله اداره کې سمون راولي . خو بيا هم دده په کابينه کې د ملت له هيلو سره سم کوم بدلون نه ليدل کيده چې دا کار د خلکو د مايوسۍ سبب شو . بل کار چې د ده ستونزې يې زياتې کړې د ملي انقلاب (ملي غورزنگ) د گوند جوړول و . په نوي اساسي قانون کې ديو گوندي سيستم وړاندوينه شوې وه . په دې گوند کې هم درې مختلفې ډلگۍ موجودې وې . يوه يې هغه تحصيل لرونکي اشخاص وو چې د يو گوندي سيستم او ديکتاتوري ته له اړتيا سره موافق و او غوښتل يې چې نوموړی نظام بريالی شي . داډله د جمهور رئيس د مرستيال سيد عبدالله پر شاوخوا راټوله شوې وه . دوهمه ډله

هغه فرصت طلبه حرفه يي عناصروو چې تل يې د قدرت انډول ته کتل. درېمه ډله هغه عناصروو چې د داود خان د کورنۍ له غړو سره د اړيکو له پياوړتيا وروسته يې غوښتل چې لومړنۍ گروپ له صحنې وباسي او دهغوی ځای ونيسي دوی تل د داود خان له ورور سردار محمد نعيم خان او د داود خان د زوی عمر سره اړيکې ساتلې ، دوی فکر کاوه چې له داود خان وروسته به سردار محمد نعيم د قدرت په گدی کښېني او د چارو واگي به په لاس واخلي ، وروسته د سردار محمد نعيم خان او داود خان تر مېنځ هم اړيکې ترينگلې شوې او د محمد داود خان له همکارۍ يې ډډه وکړه. (۴۳م ۲۵)

سردار محمد داود خان د جمهوري نظام په ورستيو کې له سياسي ستونزو سره مخ و. کونښن يې کاوه چې دخپلو مخالفينو د له مېنځه وړلو پواسطه خپل نظام ته نظامي گواښونه کم کړي. خو بالاخره د افغانستان د خلق ديموکراتيک گوند رهبرۍ له بندي کيدو او دهغوی د محاکمې تر اعلان وروسته ديو وسله وال پاڅون په پايله کې دده جمهوري نظام ته د ۱۳۵۷ ل کال د ثور په اوومه نېټه د پای ټکی کښود.

په دې څيړنيز اثر کې د نورو موضوعاتو په خوا کې دا يوه مهمه موضوع روښانه شوه چې محمد داود خان د امام الدين ساپي لخوا نه دی وژل شوی اوبلکې د ببرک نومي يو افسر له خوا چې په گارد کې د اطفایي مسئول ووژل شوی ده، چې نوموړي افسر بيا د افغانستان د جمهور رئيس نور محمد ترکي يا ورو چې د نور محمد ترکي د له مېنځه وړلو پرمهال د مخالفينو لخوا دی هم له مېنځه يوړل شو دغه ټکی جنرال امام الدين ساپي هم تائيد کړی او وايي: «ما سردار محمد داود خان ته وويل چې واک د افغانستان د خلق ديموکراتيک گوند ته لېږدول شوی او بايد تسليم شي» داود خان وويل کمونستانو ته نه تسليمېږم ورسره جوخت يې پر ما ډزې وکړې. زه زخمي شوم کلاشينکوف مې نشو راپورته کولی له دې امله ما پر داود خان او دهغه پر کورنۍ ډزې نه دي کړي...» ښاغلي دستگير پنجشيري هم د امام الدين وينا تائيد وي او وايي: «امام الدين نشو کولی چې کلاشينکوف راپورته کړي او ډزې وکړي ، هغه ټپي و. له هغه سره وسله وال سر تيري وو کله چې هغوی وليدل چې داود خان او زوی يې ډزې کوي دوی هم پر هغوی ډزې وکړې او داود خان د کورنۍ له غړو سره يو ځای ووژل شو (۴۳م ۲۵ او ۸۷)

د ۱۳۵۷ ل کال د ثور اوومه نېټه دهیواد په معاصر تاریخ کې د لیکوالانو لخوا د پلویتوب او مخالفت په وجه په راز راز نومونو لکه انقلاب، پاڅون، اوښتون او کودتاه یاده شوې ده. ځینو دغه ورځ ستایلي او ځینو یې داسې غندنه کړې چې د قلم عفت ته یې هم پام نه دی شوی. زه نه غواړم چې په دې هکله وغږېږم ځکه چې دا کار یو ځانگړی بحث ته اړتیا لري او چې زما د څیړنې موخه نه ده. خو ما په خپله لیکنه کې دا ورځ د بدلون په نامه یاده کړې او د لیکوالونو لیکنې مې د هغوی د لیکنې په اساس د کودتاه یا بل نوم چې دوی ورکړې په امانتداری سره لیکلي دي. دغه څیړنیز اثر یوازې د سردار محمد داود خان د سیاسي ستونزو په اړه دی. د هغه د واکمنۍ نور اړخونه لکه اقتصادي، اداري او ټولنیزو برخو ته یوازې د اړتیا تر بریده اشاره شوې او له بشپړې توضیح څخه یې ډډه شوې ده. د سردار محمد داود خان سیاسي ستونزو د افغانستان د خلکو پر ژوند ډیره اغیزه درلوده او لري یې. په دغه اثر کې کوبښن شوی چې دده د سیاسي ستونزو پورې اړوند موضوعات چا، پرتله، تحلیل او وروسته له اوسنیو پېښو سره د هغوی اړیکې و ښودل شي. په لیکنه کې د هر چا او هر شخص د لیکنې او نظر درناوي شوي که چیرې د هغوي سیاست او کړنې زموږ د ټولنې په زیان هم تمامې شوې وي دا به د وخت په تېرېدو سره روښانه شي. په اثر کې د پېښو نېټې په لمریز او په خوا کې په زیږدیزه نیټه هم ښودل شوي دي چې لمریز پرځای د (ل) او د زیږدیز پرځای د (ز) توری استعمال شوی دی. چې (ل) د لمریز او (ز) د زیږدیز معنی ورکوي. د اثر په لیکنه کې له ښواو معتبرو ماخذونو څخه په ګټه اخیستل شوي ده. د اثر اصلي موضوع تر مختلفو سرلیکونو لاندې توضیح شوي ده.

موخې

دغه څېړنيز اثر چې د سردار محمد داود خان واکمني او د هغه سياسي ستونزې تر سرليک لاندې دغو موخو او اهدافو ته د رسيدو لپاره ليکل شوی دی :

۱- د سردار محمد داود خان د صدارت او واکمنۍ دوره د افغانستان په معاصر تاريخ کې يوه حساسه او د ارزښت وړ موضوع ده ، د تاريخ او د افغانستان معاصر تاريخ مضمون ، جغرافيه په څانگه کې له اصلي مضامينو څخه دی . او دغه مضمون له دې پوهنځي پرته د ننگرهار پوهنتون د کرنې ، و ترنري ، ژبو او ادبياتو او اقتصاد په پوهنځيو کې هم تدریسېږي . په دې هيله چې دا ليکل شوی اثر به د تاريخ او جغرافيه د څانگې او نورو پوهنځيو له محصلينو سره د مرستندويه موادو په توگه مرسته وکړي ، د مسلک خاوندانو او د افغانستان د تاريخ له مينه والو سره د معاصر تاريخ د يوې برخې او په ځانگړي ډول د سردار محمد داود خان په واکمنۍ او صدارت پورې اړوند پېښو په روښانولو کې مرسته وکړي .

۲- په دې اثر کې د سردار محمد داود خان سياسي ستونزې ، ژوند او شخصيت په اړه څېړنه شوې . چې تر اوسه دده د واکمنۍ او سياسي ستونزو په اړه کوم څېړنيز اثر نه دی ليکل شوی . او د هغه سياسي ستونزې له اوسنيو پېښو سره مستقيمي او نا مستقيمي اړيکي لري . ځکه ما دا کار اړين وگاڼه . چې په دې برخه کې يو څېړنيز اثر وليکم .

۳- ددې څېړنيز اثر په ليکنه کې د تاريخ او جغرافيه د څانگې درسي اړتياوې او موافقه هم په پام کې نيول شوې ده .

۴- دغه څېړنيز اثر به د داود خان د ژوند د مختلفو اړخونو د څېړنې لپاره لاره هواره کړي ترڅو لوستونکي وهڅېږي په دې اړه غوره او ښه څېړنيز کتابونه وليکي .

۵- د داود خان په اړه ځينې ليکل شوي کتابونه يو مخيزه دي يعنې زيات يې توصيفي ښه لري . ما کوبښن کړی چې په ريښتني ډول د هغه شخصيت او ستونزې لوستونکو ته وروپېژنم .

۶- د ذکر شوي اثر ليکنه له پوهنمل علمي رتبې څخه د پوهندوی علمي رتبې ته د لوړيدو په خاطر د يو شرط په توگه د تاريخ او جغرافيه څانگې له خوا را سپارل شوی دی .

تيرو ماخذونو ته يو کتنه (د منابعو څرنگوالی)

هر څيړونکی د خپلې موضوع پورې اړوند يو لړ علمي او ليکلي اثار مطالعه او د هغوي د معلوماتو څخه په خپله ليکنه کې گټه اخلي ، ماته هم (د سردار محمد داود خان واکمني او دهغه سياسي ستونزي تر سرليک لاندې د يو څيړنيز اثر ليکنه د تاريخ او جغرافې د څانگې لخوا د پوهنمل علمي رتبې څخه د پوهندوي علمي رتبې ته د لوړېدو له پاره دنده سپارل شوي و ماددي اثر د ليکني په خاطر د موادو د برابرولو او بشپړولو په غرض مختلف کتابتونونه لکه دننگرهار پوهنتون کتابتون ، د کابل پوهنتون کتابتون د ننگرهار د اطلاعاتو او کلتور د رياست کتابتون څخه گټه اخېستي او هم مې هڅه کړې چې داود خان ته نږدې اشخاص پيدا او په دې اړه د هغو د معلوماتو څخه گټه واخلم ، له کومو کتابونو څخه چې ددې اثر په ليکلو کې استفاده کړې او ځيني يې تازه چاپ شوي يو څو کتابونه په لاندې کړنو کې در پېژنم.

۱- د سرطان کودتا د افغانستان د اوږدې بي ثباتي پيلامه:

پورتني اثر د افغانستان معاصر تاريخ پوه ښاغلي پوهاند محمد حسن کاکړ په (۱۷۲) مخونو کې ليکلې چې د دانش خپرندويه ټولنې په ۱۳۸۸ لمريز (۲۰۰۹ز) کال کې چاپ کړي. ده د محمد داود خان د واکمني پېښې، د هغه سياسي کړنلاري ، پاکستان ته د محمد داود خان سفر او دهغه پايلي د افغانستان پر سياسي وضع باندي د داود خان د سياست اغيزي . او د کودتا گانو له لاري د افغانستان د سياسي رژيمونو کاواکه کيدل ، په دقيق او عملي ډول تحليل اوارزيابي کړي. د کتاب په اخر کې يو څو کتابونه ته چې د داود خان د واکمني سره تړاو لري يوه کتنه کړې. ما ددې اثر څخه د خپلې ليکنې په مختلفو ځايونو کې گټه اخېستي او لوستل يې د افغانستان د تاريخ مينه والو ته گټور گڼم .

۲- د افغانستان پر معاصر تاريخ يو لنډه کتنه :

مرحوم محمد ابراهيم عطايي لخوا ليکل شوي اثر (د افغانستان پر معاصر يو لنډه کتنه) د افغانستان د معاصر تاريخ ډير پښې بررسۍ کړي . هغه معاصر تاريخ د پيل (۱۷۴۷ م) کال ، انگليسانو او روسانو رقابت ، پر افغانستان د انگريزانو

دواړه يرغلونه ، د روسانو يرغل ، د مجاهدينو د حکومت جوړېدل او کورنۍ جگړې څېړلي دي . ده د محمد داود خان په صدارت يې پوره بحث کړي او ما دا اثر د ليکلو پرمهال د نوي اساسي قانون (۱۳۴۳ل) تصويب ، د جرگې دايريدل ، او يو لړ نور موضوعاتو په روښانولو کې ترې استفاده کړې ده . نوموړي کتاب د معاصر تاريخ د مينه والو لپاره يو غوره ماخذ ده . چې نوموړي کتاب په ۴۳۲ مخونو او دوشت فصلونو کې دميوند د خپرندويه ټولنې لخوا په (۱۳۸۳) لمريز کال کې دريم ځل لپاره چاپ شوي دي .

۳_ افغانستان در مسير تاريخ:

د افغانستان مشهور ليکوال، مؤرخ او سياست مدار ښاغلي مير غلام محمد غبار ليکلي دي . نوموړي اثر د پوره شهرت څخه برخمن دي زه نه غواړم چې د هغه په اړه څه وليکم خو دومره زياتوم چې ما له دي ارزښتناکه اثر څخه د پښتونستان مساله او د پاکستان سره د اړيکو خرابوالي په عنوان کې پوره گټه اخېستې . ځکه ما نوموړي اثر له نورو کتابونو سره پرتله کړ خو ښاغلي غبار د پښتونستان د موضوع په اړه تاريخي معلومات ليکلي زه بيا هم دا اثر د ټولو افغانانو له پاره يو گټور اثر بولم چې لومړي ځل په ۱۳۴۲ لمريز کال د دولتي مطبعې لخوا چاپ شوي دي خو وروسته څو ځله د مختلفو نشراتي ارگانو لخوا چاپ او نشر شوي دي .

۴_ افغانستان در دوران صدارت محمد داود خان :

نوموړي اثر ښاغلي محقق عبدالصابر جنبش ليکلي او په ۱۳۸۵ لمريز کال د سعيد نشراتي مرکز لخوا په (۲۰۲) مخونو کې چاپ شوي ده . دغه اثر يو تحقيقي اثر دي چې داود خان د صدارت دوره يې په مکمل ډول څېړلي ده . د داود خان اقتصادي فعاليتونه ، سياسي کړنلاري ، معارف ته خدمت کول او په دي دورې پوري ټول موضوعات څېړلي او د تاريخ ليکني د اصولو سره سم يې غوره او معتبرو ماخذونو څخه استفاده کړي . نوموړي علمي اثر د علومو اکاډمۍ د محققينو تفريظونه هم لري .

۵_ افغانستان در قرن بيستم :

ښاغلي امين الله دريغ په خپل کتاب (افغانستان در قرن بیستم) کې د افغانستان سیاسي تاریخ د امیر عبدالرحمن د واکمنۍ څخه پیل د ۱۳۵۷ ل کال د ثور تر (۷) نېټې پورې لیکلي ، نوموړي زیار کښلي چې پېښې په تحلیلي او روانه بڼه توضیح کړي ، ده په خپل کتاب کې د نورو موضوعاتو تر څنګ د سردار محمد داود خان د صدارت دوره ، اقتصادي پلانونه ، ټولنیزه حالت او د داود خان د واکمنۍ دورې سره یو ځای توضیح کړي . نوموړی په خپل کتاب کې ځینې انځورونه هم ځای کړي دي . دغه کتاب کې موضوعات په مفصل ډول بیان شوي . نو ځکه پندوالی یې (۲۱۲) مخونه ته رسېږي چې په (۱۳۷۹) لمريز (۲۰۰۱ ز) کال کې دانش کتابخانې چاپ کړي ، ده د داود خان پر سیاسي او پرمختیايي کړنلارې پوره بحث کړي ، د دیموکراسۍ دورې صدراعظمیان یې معرفي کړي دي . ما هم ددې کتاب څخه په خپل اثر کې ګټه اخیستې خو لوستل یې ټولو افغانستان ته اهمیت وړ دي .

۲_ افغانستان در قرن بیستم :

لیکوال ژورنالیست او دیپلومات ښاغلي ظاهر طنین دا کتاب لیکلي ده. په خپل کتاب کې د امیر حبیب الله خان د واکمنۍ څخه د مجاهدينو د حکومت تر جوړیدو پورې موضوعات په ژورنالستيکي بڼه څېړلي دي . ده د داود خان د صدارت دوره او د داود خان جمهوریت د نورو موضوعاتو سره پوره څېړلي او ډیر معلومات د صاحبو له لارې راټول او بیايي تحلیل کړي دي ، دده په کتاب کې د سیاسي رهبرانو او لوړو پوړو چارواکو نظریات شته چې د اهمیت وړ ده دغه کتاب په (۵۱۸) مخونو کې په (۱۳۸۳) ل کال لومړی ځل د میوند نشراتي موسسې ، سبا کتابخانې لخوا چاپ شوي دي .

۷_ اردو و سیاست در سه دهه اخیر :

ښاغلی محمد نبی عظیمی دغه کتاب (۲۷۲) مخونه کې لیکلي او د میوند د نشراتي موسسې ، سبا کتابخانې لخوا په ۱۳۸۷ لمريز کال درېم ځل له پاره چاپ شوې دي . دا کتاب چې ډیر پند دي خو د پام وړ مطالب لري . د کتاب لیکونکي د سردار محمد داود خان په کودتاه کې فعاله ونډه درلوده چې د ډیرو پېښو عینې شاهد ده . د پوځي حالت د بیانولو ترڅنګ سیاسي مسایل هم څېړلي دي او د ۱۳۵۷ لمريز د ثور ۷ نېټې په بدلون کې د دواړو قوتونو ترکیب او د کامیابي

عواملو ته کتنه کړي ده. په وروسته دولتونو کې یې هم د پوځ حالت خپرلي چې پوځ او پوځي کودتاه گانو په اړه یو ښه ماخذ ده.

۸- ژوندي خاطري

په تیرو نهو لسیزو کې د افغانستان تاریخ ۱۹۰۰ - ۱۹۹۳ م.

ډیر تکړه ژورنالیست ، لیکوال او څیړونکی ډاکتر عبدالعلی ارغنداوي نوموړي کتاب په (۲۰۹) مخونه او (۹) نهه فصلونو کې لیکلي او په ۱۹۹۷ ز کال د بی بی سی د پښتو څانگې لخوا په پېښور کې چاپ او خپور شو. په کتاب کې د امیر حبیب الله خان څخه د ډاکتر نجیب الله د حکومت تر سقوط پورې موضوعات لیکل شوي، چې اړخنی عنوان د ملگرو ملتونو د سولې پروسې ناکامی ده. وروسته یو شمیر اړینې نښلونې هم لري چې د نورو مطالبو په خوا کې د داود خان کودتاه ، جمهوریت ، اقتصادي پالیسی ، د ځمکې اصلاحاتو ، حزب انقلاب ملی ، د پښتونستان مسله او د افغانستان خارجي پالیسی په اړه یو لړ غوره علمی مطالب لري. چې د څیړونکو لپاره غوره ماخذ او لوستونکو ته د معلوماتو ښه منبع ده. ده مسایل د پوښتنو له لارې د څیړنې او تحلیل وروسته د یوې پروژې په ښه راټول او تکمیل کړي، چې لومړي د بی بی سی راهیو له لارې خپاره او وروسته دغه معلومات د یو کتاب په ښه چاپ کړل، نوموړي معلومات تر ډیره بریده د سیاسي او دولتي لوړ پوړو چارواکو څخه د پوښتنو او د هغوي په نظریو ډډه لگوي.

۹- تحلیل واقعات سیاسي افغانستان ۱۹۱۹ - ۱۹۹۲

تکړه لیکوال او ژورنالیست ښاغلی عبدالحمید مبارز دغه کتاب (۵۳۲) مخونو او ۹ نهه فصلونو په ۱۳۷۵ کال کې دویم ځل چاپ شوی. خو د چاپ موسسه یې معلومه نه ده. یوازي طرح او دیزاین یې د حمید نور پواسطه شوي. په کتاب کې لومړي فصل د افغانستان په اړه ، دویم فصل د امان الله خان د اصلاحی پروگرام ، په دریم او نورو فصلونو کې د نادر خان ، ظاهر شاه ، سردار محمد هاشم ، سردار شاه محمود خان ، سردار محمد داود خان د صدارت دوره او یو لړ مسایل لکه د دوکتور محمودي قتل ، د دیموکراسۍ دوره ، د ۱۳۴۳ ل کال اساسی قانون ، د دیموکراسۍ دورې صدراعظمیان ، محمد هاشم میوندوال شهادت او ډاکتر نجیب الله د حکومت تر سقوط پورې یې مهم مسایل خپرلي دي. د کتاب په اخر کې یو لړ

ماخذونه هم معرفى كړي دي . نوموړي كتاب څخه ما هم استفاده كړي . د ديموكراسۍ او جمهوريت دورو پوري اړوند مسايلو د څيړني لپاره يو ښه ماخذ ده .

۱۰ _ تاسيس و تخريب اولين جمهوري افغانستان جز خاطرات ۱۳۱۰ _ ۱۳۷۴

ډاکتر محمد حسن شرق په نوموړي کتاب کې د جمهوري دولت اړونده پيښې څيړلې او دې په خپله د داود خان د کودتاه فعال غړي و او په ډيرو پريکړو کې شريک و . ده په دې کتاب کې د داود خان سياستونه ، د جمهوريت سقوط ، د جمهورت سياسی کړنلاره (خطاب به مردم) او د سردار محمد داود خان لومړي وينا هم په دې کتاب کې شته خو د کتاب د خپرونې موسسه او کال نه دي معلوم او له جمهوريت وروسته رژيمونو يې هم څيړلې دي .

۱۱ _ نگاهي به شخصيت ، نظريات ، و سياست هاي سردار محمد داود خان

ښاغلی ډاکتر عاصم اکرم په دې کتاب کې د داود خان ژوند زده کړو او دندو په اړه د شاه محمود خان د صدارت په دوره کې له هغه سره د داود خان اختلافات ، بهرنی کړنلاره ، د پښتونستان مسله ، د محمد هاشم ميوندوال شهادت ، د جمهوريت لومړي کابينې په اړه او همدارنگه يو لړ مسايل په خپل کتاب کې تحليل او ارزولي دي . دا کتاب په (۴۲۲) مخونو کې چاپ شوي خو د چاپ ځای او نشراتی موسسه يې نه ده معلومه خو د دې کتاب لوستل ډير گټور دي ځکه موضوعات يې تازه او د پوهيدو اړتيا يې ډيره ده .

۱۲ _ افغانستان د ديموكراسۍ او جمهوريت په کلونو کې (۱۹۲۳ _ ۱۹۷۸ ز کال)

محترم عبدالغفار فراهي دغه کتاب په ۱۳۸۱ لمريز (۲۰۰۲ ز) کال په (۳۰۲) مخونو کې ليکلی او دانش خپرندويه ټولنې لخوا چاپ شوي ده . په دې کتاب کې د محمد داود خان د صدارت په دوره کې د حکومت طرز ، د صدارت څخه د استفا عوامل ، د استفا څخه وروسته ژوند ، ديموكراسۍ دوره او د دې دوري صدراعظمان او د هغوي کابينې په اړه معلومات ځای کړل شوي دي ، په کتاب کې د گوندونو ،

مطبوعات او يو شمير نور مسايلو په اړه معلومات هم شته چې د دې کتاب معالعه د ټولو افغانانو خصوصاً د سياسي فعالينو او د تاريخ خپرونکو له پاره ضروري ده .

۱۳ - داود خان د (کې چې بې) په لومو کې .

بناغلی ۱: هارون نوموړي کتاب په (۲۲۲) مخونو د سبا د نشراتو لخوا په ۱۳۷۲ ل کال کې چاپ شوی دی . په دې کتاب کې د روسانو لخوا د فعاليت پيل ، د داود خان کودتاه ، په نوي حکومت کې ټاکنی ، د کمونستانو پراخه فعاليت او ۱۳۵۷ لمريز کال د ثورد (۷) نېټې تر کودتاه پوري ډير مسایل په انتقادي توگه ليکلې دي . ده زيات معلومات د (ع) په حواله ليکلې نوموړي کتاب خو ځله چاپ شوی ، د داود خان کړنو او واکمنۍ پوري اړوند يو لړ موضوعاتو لرونکی دي . هيله ده چې لوستونکی ترې استفاده وکړي .

۱۴ - دافغانستان سقوط .

بناغلی عبدالصمد غوث چې د بهرنيو چارو په وزارت کې دنده درلوده . ده د ليدلو پيښو په اړه خپل معلومات په پورتنۍ کتاب کې په (۲۴۸) مخونو او اته (۸) فصلونو کې په ۱۳۷۸ لمريز (۱۹۹۹ ز) کال کې د دانش خپرندوي ټولنې لخوا چاپ شوي دي . نوموړي کتاب کې شوروي اتحاد ته د داود خان سفر او ليونيد بريژنف سره د هغه لفظي ټکر ، د ايران ، پاکستان او امريکا سره د سياسي اړيکو ، د پښتونستان مسله ، افغانستان ته د بوټوراتگ ، پاکستان ته د داود خان سفر او سوداگريزه اړيکو په اړه پوره معلومات لري او د نوموړي کتاب لوستل د سياسي خپرونکو او د تاريخ مينه والو له پاره ډير اړين او د اهميت وړ دي

۱۵ - ارمغان زندان .

بناغلي عبدالملک عبدالرحيم زی چې د داود خان يو تکړه وزير و ، د کودتاه په تور بندي شو . وروسته دده نظريات او خاطرات د يو کتاب په بڼه په ۱۳۸۸ لمريز کال په (۳۸۵) مخونو کې په کابل کې د شمشاد د مطبعې لخوا چاپ شوي . نوموړي چې د مالي وزير و . ده په خپل کتاب کې د نورو موضوعاتو په خوا کې د داود خان په اقتصادي کړنلارو او د هغه په اوه کلن اقتصادي پلان نيوکې کړي او د ده پلان يې پوره تحليل او نيمگړتياوي په گوته کړي ، د ده په کتاب کې د داود خان د

کړنو په اړه پوره معلومات شته چې لوستل یې د جمهوریت د پېښو د څېړنولپاره اړین دي .

۱۶ - خاطرات سیاسي سید قاسم رښتیا ۱۳۱۱ (۱۹۳۳)، ۱۳۷۱ (۱۹۹۳) .

ښاغلی سید قاسم رښتیا د محمد داود خان صدرات پر مهال هم لورپه دولتي دنده درلوده . ده ډیرې پېښې د خپل ژوند لیک او خاطرو په بڼه توضیح کړي . نوموړي د محمد داود خان سره د باندونگ په کنفرانس کې ملگري و او په دې کتاب کې ده د هغه کنفرانس ټول جریان لیکلي او هم یې د داود خان برخورد او وړاندیزونه په روان ډول توضیح کړي دي نوموړي کتاب په (۴۲۵) مخونو کې چاپ شوي خو د چاپ ځای او نېټه یې نه ده معلوم، فقط لیکل شوي چې بااهتمام محمد قوي کوشان.

۱۷ - څلرویشته ساعته چې افغانستان یې واپړواه :

پیاوړي ژورنالست او لیکوال ښاغلی ډاکټر داود جنبش نوموړي کتاب تدوین او ترتیب کړي او سریزه یې هم پرې لیکلې چې په (۵۰) مخونو کې د افغانستان د کلتوري ودي ټولني لخوا خپور او د اسد دانش مطبعی لخوا په ۱۳۸۸ ل (۲۰۰۹ ز) کال کې چاپ شوي په دې کتاب کې د ۱۳۵۷ لمريز کال د ثور د ۷ می او ۸ می د نظامي پېښو جریان د دقیقو او ساعتو په حساب توضیح او لیکل شوي او د ثور د ۷ می نېټې د سهارڅخه د ثور تر (۸) می نېټې یعنی داود خان تر شهادت پوري چې د داود خان ټول حرکات او کارونه تشریح شوي او هم د داود خان او د هغه د کورنۍ د مړو د میندلو جریان په مفصل ډول څېړل شوي . کتاب د حجم په لحاظ وړوکی خو د مطالبو په لحاظ ډیر غني ده . چې د لوستونکو له پاره ډیر په زړه پوري او مهمو مطالبو لرونکی دي . د کتاب په اخر کې د داود خان او د کورنۍ د غړو د مړو د خښیدو د مراسمو انځورونه چاپ شوي . د کتاب لوستل د هر افغان او تاریخ مینوالو له پاره ډیر اړین او مهم دي .

ما د موضوع د اړوندو څخه دمخني په خاطر د هغو ټولو کتابونو د یادونې څخه چې ما د دې اثر په لیکلو کې تر گټه اخستې ډډه وکړه . خو د دې ټولو کتابونو مطالعې څخه وروسته دي پایلې ته ورسیدم چې د داود خان د واکمنۍ او د هغه د سیاسي ستونزو په اړه چې نوموړي ورسره مخامخ و او د غه ستونزي څه د مخکې څخه موجود وي او ځینی یې ده د خپله مطلقه پالیسی په نیتجه کې پیدا

کړي ، خو د ده د سیاسي ستونزو په اړه کوم ځانگړي کتاب نه ده لیکل شوي ، ما د
توان تر بریده هڅه اوهاند کړي چې په دې څیړنیز اثر کې نوي ، تازه ، کره او باوري
معلومات راټول او تحلیل کړم . تر څو لوستونکی ترې گټه واخلي زه په دې
وتوانیدم چې داود خان ته دوه نږدې اشخاص یو لالا جان ځای حق شناس چې د
جمهوري گارد د دوهم کنډک د لومړي ټولې قوماندان او د گلخاني د امنیت مسؤل
و. دویم ډاکتر لالا جان شیرزي چې د ۱۳۵۲ ل کال څخه تر ۱۳۵۷ کال پوري د گارد
د روغتون سرطبيب و ، پیدا کړم . ما د دوي د معلوماتو څخه د دې اثر په مختلفو
برخو کې گټه اخیستې ده. زه د ډیرو هڅو او کوښښ څخه وروسته وتوانیدم چې دغه
څیړنیزه اثر بشپړ کړم .

مواد او کرنلاره :

پر دې څېړنيز اثر مي د څېړنې او ليکنې د ټولو معيارونو په نظر کې نيولو سره کار پيل کړ. څرنگه چې موضوع د معاصر تاريخ يوه سياسي موضوع ده لومړۍ مي خپل کاري پلان ترتيب بيا مي دمعتبرو او نويو ماخذونو د پيدا کولو لټه پيل کړه ، هڅه مي وکړه چې غوره ، نوي او دهغو اشخاصو ليکنې پيدا کړم چې له داود خان سره يې په اداره کې گډ کار کړی او يا په هغه وخت کې د هغه مخالف سياسي اشخاص وو ، کونښنې مي وکړ چې داود خان ته نږدې اشخاص پيدا کړم او له هغوی څخه د منظم پوښتنليک پواسطه معلومات تر لاسه کړم تر څو ددې اثر په ليکلو کې ترې گټه واخلم . په همدې ډول د څېړنې په بهير کې مي د نورو څېړنيزو او علمي اثارو په څير له معتبرو منابعو څخه ددې اثر په بشپړيدو کې استفاده کړې چې د اثر په ماخذ ونو کې ځای په ځای نښه شوي دي .

په ليکنه کې د سردار محمد داود خان له صدارت دورې څخه د ديموکراسۍ د لسيزي ، د هغه د گوښه گيرۍ ژوند او دده پر پاليسيۍ د هغې اغيزه ، د محمد داود خان واک ته رسېدل او دهغه له خوا د سياسي کرنلارې اعلان ، د هغه کورنۍ سياست ، په واک کې ځينو خلکو ته د ډېري ونډې ورکول او دهغې منفي اغېز ، د گوندونو عکس العملونه ، پر لغمان او پنجشير د اسلامي گوند حملې ، د ۱۳۵۵ ل کال جرگه او د داود خان بيا دويم ځلي ټاکنه ، له امريکا او شوروي سره اړيکي ، د پښتونښتان مسئله او له پاکستان سره د اړيکو خرابيدل ، له ناپېيلتوب غورزنگ سره اړيکې ، له بهرنيو هيوادونو څخه د قرضې اخېستل ، اووه کلن پرمختيايي پلان او د سردار محمد داود خان شهادت او د جمهوريت ړنگېدل . دغه ياد شوي سرليکونه بيا پر کوچنيو عنوانونو ويشل شوي چې هر عنوان په بشپړ او مکمل ډول خپرل شوی دی . په اثر کې را ټول شوي مواد او معلومات ، د مسلک خاوندانو ، د تاريخ د څانگې محصلينو ، د تاريخ مينه والو او د داود خان علاقه مندانو ته له گټې څخه خالي نه وي او د کومکې موادو په توگه به ورسره مرسته وکړي . په دغه څېړنيز اثر کې د داود خان سياسي ستونزې د شاه محمود خان ، محمد يوسف او نورو صدراعظمانو سره پرتله شوي دي ، هڅه شوې ده چې د اوسنيو پېښو او د داود خان د سياسي ستونزو تر مينځ اړيکې و ښودل شي . چې سياستوال د افغانستان جيو پوليټيک موقعيت ته دقيقه پاملرنه وکړي

او د گاونډيو هېوادونو لاس وټې په دقيقه توگه وڅاري او هم د نړيوالو لويو قدرتونو گټو ته پام وکړي او په خپلو سياسي کړنلارو کې دې موضوع ته ژوره پاملرنه وکړي. چې زموږ هيواد بيا دخپل سياسي ثبات خاوند شي. ځکه په دې اثر کې د نړيوالو او د گاونډيو هيوادونو د لاس وټو او مداخلې اغيزې هم خپرل شوي دي.

د سردار محمد داود خان د صدارت دوره او دهغه د گوښه کېدو

لاملونه

۱۵ سنبله ۱۳۳۲ ل - ۱۸ حوت ۱۳۴۱ ل کال

۶ سپتمبر ۱۹۵۳ ز - ۷ مارچ ۱۹۶۳ ز کال

د دويمې نړيوالې جگړې له پای ته رسيدو سره سم، د افغانستان په بهرنۍ سياسي کړنلاره کې بدلون راغی، چې لامل يې دهند له نيمې وچې څخه د انگليستانو (۱۹۴۷ ز - ۱۳۲۶ ل کال کې) ووتل او دهند نيمه وچه په دوو برخو (هند او پاکستان) وويشله شوه. د افغانستان په ګاونډي يو نوي هېواد (پاکستان) جوړ شو. له پاکستان سره افغانستان د پښتونستان د سرحد ايالت يا کوزي پښتونخوا د مسئلې پر سر اختلاف درلود، بل پلو ته شوروي اتحاد د نړيوال فاتح ځواک په توګه په نړيوال او سيمه ايز سياست کې د يو اغيزمن نفوذ په لټه کې و. نړۍ په دوو نظامي او سياسي بلاکونو ووېشل شوه، د ختيځ بلاک په سر کې شوروي اتحاد، د لويديځ بلاک په سر کې يې د امريکا متحده ايالات ولاړ وو. دواړو خواوې د نظامي او اقتصادي توان لرونکي وې له دې وېش سره جوخت، د ناپليټوب غورځنګ، هم منځ ته راغې، خود دې غورځنګ غړيو هيوادو اقتصادي او نظامي توان د لويو قدرتونو په پرتله ډېر کم و. چې ناپليو هيوادونه يا غير منسلک نهضت کې عمداً پرمختيايي هيوادونه شامل وو چې نه دسيو سيالستي نظام لرونکي وه او نه هم پانګوال پرمخ تللي صنعتی هيوادونه شميرل کيدل. چې افغانستان هم ددغه نهضت غړي او حتی د بنسټ ايښودونکو له جملې څخه ګڼل کيده چې داود خان ددې نهضت په ايجاد او وړتيا کې ځانګړي رول درلود، د افغانستان له سياستوالو او روڼ اندو سره دا پوښتنه پيدا شوه، چې افغانستان له ډېر وخته راپه دې خوا د دوو نړيوالو قدرتونو تر منځ يو خپلواک ناپېيلي هيواد دی، خو ددې نويو شرايطو په رامنځته کيدو سره دهېواد په سياسي کړنلاره کې نوي والي او بدلون ته اړتيا وه. ترڅو د شوروي اتحاد او امريکا تر مينځ انډول وساتل شي، ځکه امريکا ښايي د افغانستان په سياسي ژوند کې د انگليستان دنده او رول سر ته ورسوي او هغه تشه چې له هند څخه د انگليسانو په وتلو سره منځته راغلې ده، ډکه کړي.

د دويمې نړيوالې جگړې پاي ته رسيدو سره په کابل کې د حکومت واک د سردار محمد هاشم خان په لاس کې و، نوموړی په (۱۹۴۲ ز ۱۳۲۵ ل) کال استعفا وکړه. بيا هم ده د خپل ورور شاه محمود خان د صدارت په وخت [۱۹۴۲-۱۹۵۳ ز (۱۳۲۵ ل-۱۳۳۲ ل)] کې هم قوي لاس درلود. نوموړي د شاه محمود تر استعفا يوه مياشت مخکې مړ شو. خود سردار محمد داود خان د صدارت په وخت (۱۳۳۲/۱۸-۱۳۴۱ ل) کې د افغانستان د حکومت په سياسي کړنلاره کې ژور بدلون راغی. (۳) م: ۳۸۹

د (۱۹۴۹ ز) کال تر پارلماني ټاکنو وروسته هم نا دولتي ازادو ورځپاڼو د دولت په کړنلاره نيوکې کولې، د عدالت، ديموکراسۍ او د بيان د ازادۍ غوښتنه يې کوله. د پاچا کورنۍ تر دوو کالو زغم وروسته د نا دولتي ورځپاڼو په خپرونو بنديز ولگاوه او د محصلينو د اتحاديه فعاليت يې بند کړ. اصلاح غوښتونکي مخالفين بنديان کړل. دې کار په کابل کې د روڼ اندو ناخوښي نوره هم يې زياته کړه (۱۲) م: ۴۹

د سردار شاه محمود خان اود هغه د وخت دملي دفاع وزير سردار محمد داود خان تر منځ هم د پښتونستان د مسئلې پر سر اړيکې خرابې شوې. د سردار محمد داود خان غوښتنه دا وه، چې د افغانستان دولت بايد د پښتونستان د موضوع په اړوند غوڅه کړنلاره غوره کړي. خو شاه محمود خان دې موضوع ته ارزښت نه ورکاوه. او پر حکومت د نوموړي نيوکې زياتې شوې. د پاچا په کورنۍ کې دا وېره پيدا شوه، چې سردار محمد داود خان د شاه محمود خان پر ضد وسلوال پاڅون ونه کړي، ځکه نوموړي د دفاع پر وزارت سر بېره د مرکزي قول اردو قوماندان هم و. د پاچا کورنۍ شورا[⊗] پريکړه وکړه، چې د صدارت يوه دوره د سردار محمد داود خان ته چې د ښو احساساتو خاوند او له روڼ اندو سره يو څه اړيکې لري وسپارل شي، که څه هم شاه محمود خان په دې پريکړه خوښ نه و، خو د پاچا د کورنۍ شورا پريکړه وه او هيچا سر غړونه ترې نه شوه کولې.

⊗ د پاچا کورنۍ شورا کې د پاچا تروته، کاکا زامن او د کورنۍ مهم غړي شامل وو. دوي د دولت او حکومت د مهمو چارو په اړه پريکړې کولې. پاچا مجبور و چې د شورا پريکړې عملي کړي.

د پاچا کورنې شورا شاه محمود خان د ناروغۍ له امله له دندې گوښه کړې، سردار محمد داود خان ته یې د صدارت دنده وسپارله، چې خپله کابینه جوړه کړي. سردار محمد داود خان د پاچا له حکم سره سم د ۱۹۵۳ ز کال د سپتمبر په شپږمه او ۱۳۳۲ ل کال د وږي په پنځلسمه نېټه کابینه جوړه او د سپتمبر په شلمه یې خپله کړنلاره اعلان کړه (۱۲، م ۵۰).

د سردار محمد داود خان د ټاکنې لامل دا و، چې د شاهي کورنۍ شورا باید ټولې شاهي کورنۍ ته د محمد عزیز خان د زامنو په ګډون ونډه ورکړي، دا چې محمد داود د کابل ښار له روڼ اندو سره اړیکې درلودې او هم د عسکري کرکتر خاوند و، او هم یې د پښتونستان له موضوع سره ډېره مینه درلوده، دې ملي موضوع په هغه وخت کې ډېر پلویان درلودل، دوي غوښتل، چې دده په وجود کې هغه کرکه او نفرت چې د دوي په مقابل کې پیدا شوي دي له خلکو څخه هیر او د هغوي غوښتنې یو څه پوره کړي، که څه هم محمد داود ټول عمر په پوځ کې تیر کړی و، خو هغوی پوهېدل، چې له ده سره په ځواکي د ده تجربه لرونکی ورور (سردار محمد نعیم) به هرو مرو له ده سره مرسته کوي. د دوی دا وړاندوینه تر ډېره حده، رښتیا شوه. داود خان به ډېری ستونزې د محمد نعیم په مرسته اوارولې. همداعلت و، چې تر پایه پورې هغه د بهرنیو چارو د وزیر په توګه کار وکړ.

سردار محمد داود خپله کابینه په لاندې ترکیب اعلان کړه

صدر اعظم	محمد داود خان	۱۹۵۳ ز—۱۹۶۳ ز کال پورې
د صدر اعظم لومړی مرستیال	علی محمد خان بدخشي	۱۹۵۳—۱۹۶۳ ز کال پورې
دوهم مرستیال	سردار محمد نعیم	۱۹۵۳ ز—۱۹۶۳ ز کال پورې
د بهرنیو چارو وزیر	سردار محمد نعیم	۱۹۵۳ ز—۱۹۶۳ کال پورې
د ملي دفاع وزیر	جنرال محمد عارف	۱۹۵۳ ز—۱۹۵۴ ز کال پورې
	سردار محمد داود	۱۹۵۴ ز—۱۹۶۳ ز کال پورې
کورنیو چارو وزیر	محمد داود	۱۹۵۳ ز—۱۹۵۵ ز کال پورې
	عبدالحکیم شاه عالمي	۱۹۵۵ ز—۱۹۵۸ ز کال پورې
	سید عبد الله خان	۱۹۵۸ ز—۱۹۶۳ ز کال پورې
د ماليې وزیر	عبدالمک عبد الرحیمزی	۱۹۵۳ ز—۱۹۵۷ ز کال پورې
	عبد الله ملکیار	۱۹۵۷ ز—۱۹۶۳ ز کال پورې
د عدلیې وزیر	نه و	
د سوداګرۍ وزیر	عبد الرؤف حیدر	۱۹۵۳ ز—۱۹۵۴ ز کال پورې
	عبدالمالک عبد الرحیمزی	۱۹۵۷ ز—۱۹۵۷ ز کال پورې

عبد الله ملكيار	۱۹۵۷ز—۱۹۵۸ز کال پورې	
غلام محمد شیرزاد	۱۹۵۸ز—۱۹۶۳ز کال پورې	
ډاکټر عبدالمجید خان	۱۹۵۳ز—۱۹۵۵ز کال پورې	د پوهنې وزیر
ډاکټر علی احمد پوپل	۱۹۵۵ز—۱۹۶۳ز کال پورې	
عبدالحکیم شاه عالمي	۱۹۵۳ز—۱۹۵۵ز کال پورې	د فواید عامې وزیر
محمد کبیر خان	۱۹۵۵ز—۱۹۶۳ز کال پورې	
ډاکټر غلام فاروق خان	۱۹۵۳ز—۱۹۵۵ز کال پورې	د روغتیا وزیر
ډاکټر عبد الظاهر خان	۱۹۵۵ز—۱۹۵۸ز کال پورې	
عبدالحکیم شاه عالمي	۱۹۵۳ز—۱۹۵۴ز کال پورې	د مخابراتو وزیر
محمد مرید خان	۱۹۵۴ز—۱۹۶۳ز کال پورې	
ډاکټر محمد یوسف	۱۹۵۳ز—۱۹۶۳ز کال پورې	د کانو وزیر
میر محمد یوسف خان	۱۹۵۳ز—۱۹۵۸ز کال پورې	د کرنې وزیر
غلام حیدر خان عدالت	۱۹۵۸ز—۱۹۶۳ز کال پورې	
صلاح الدین سلجوقي	۱۹۵۳ز—۱۹۵۵ز کال پورې	د مطبوعاتو مستقل رئیس
محمد هاشم میوندوال *	۱۹۵۵ز—۱۹۵۶ز کال پورې	
سید قاسم رښتیا	۱۹۵۸ز—۱۹۶۰ز کال پورې	
محمد اصف سهیل	۱۹۵۷ز—۱۹۶۳ز کال پورې	
سردار محمد داود	۱۹۵۷ز—۱۹۶۳ز کال پورې	*د پلان وزیر
سید شمس الدین مجروح	۱۹۵۷ز—۱۹۶۳ز کال پورې	د قبایلو مستقل رئیس
	(۴۰) م م ۵۹ او ۶۰	

په دولت کې یو شمېر نور ارګانونه موجود وو چې وزیرانو په مجلس کې شامل نه وو چې عبارت دي له :

احمد علی سلیمان	۱۹۵۳ز—۱۹۶۳ز کال پورې	د دربار وزیر
حافظ نور محمد کهګدای	۱۹۵۳ز—۱۹۶۳ز کال پورې	سر منشي
عبدالرشید خان	۱۹۵۲ز—۱۹۵۵ز کال پورې	د ملي شورا رئیس
محمد نورو خان	۱۹۵۵ز—۱۹۶۱ز کال پورې	
ډاکټر عبد الظاهر	۱۹۶۱ز—۱۹۶۴ز کال پورې	
فضل احمد مجددي	(۱۲) م م ۱۰۵ او ۱۰۶	د مشرانو د جرګې رئیس

د سردار محمد داود خان کابینې ته که څېر شو دده کابینه ښه او مسلکي وه ، زیاتو وزیرانو یې له سلطنتي کورنۍ سره اړیکې نه درلودې . خو یو ټکي ته پام په

* ښاغلی محمد هاشم میوند وال په هرات کې د ورځپاڼې مسول و تخلص یې پردیس و کله چې په کابل کې د انیس ورځپاڼې مسول شو خپل تخلص یې د پردیس څخه په میوند وال پاندي بدل کړ .
* د پلان د وزارت ټول کارونه د پلان د وزارت معین عبدالحی عزیز سرته رسول

کار دی هغه دا چې د کابینې زیات واک ده سره و. . . ځکه له صدر اعظمۍ سر بېره یې د ملي دفاع ، کورنیو چارو او د پلان وزارتونو دندې هم تر سره کولې له بله پلوه ټولو وزیرانو دده له هیلې سره سم کار کوه او دده هیلو ته یې درناوی درلود ، خو دوو وزیرانو (عبدالملک عبدالرحیمزي او سردار محمد نعیم) په کار او خیال کې ځانونه خپلواک او خپل چاری گڼل او آزادي ساتله ، خو د عبدالرحیمزي د وزارت د دندې موده ډېره لږه وه ، سردار محمد نعیم دهغه ورور و ، پرده یې ډیره اغیزه درلوده ځکه یې دهغه مخه یې نه شوه نیولې ، کله چې به محمد داود خان میز پر سوک وواهه نو وزیران پوهېدل ، چې نور بحث پکار نه دی ، دده خبره او نظر به ومنل شو .

کورنی سیاست:

د ۱۳۰۸ لمریز کال وروسته د نورو حکومتونو په پرتله د سردار محمد داود خان حکومت یو انقلابي حکومت گڼل کېده ، چې د ډېرو بدلونونو تمه ترې کېده ، په روڼ اندو کې داسې هیلې پیدا شوې وې ، چې افغانستان کې به د امان الله خان د دورې سیاسي ، ټولنیزه او اقتصادي اصلاحات پیل او عملي شي ، کومو ټکو چې روڼ اندي یې هیله من کړي ووهغه د سردار محمد داود خان په کابینه کې د لوړ تحصیل لرونکو او کار پوهو وزیرانو شتون وو . لکه ډاکتر محمد یوسف ډاکتر علی احمد پوپل ، ډاکتر عبدالمجید ، عبدالله ملکيار او نور له بله پلوه سردار محمد داود له دې مخکې هم د چارو په تر سره کیدو کې جدي و ، تل یې هڅه کوله چې کارونه منظم او ژر تر سره شي ، دده یواځېنۍ هیله دا وه چې افغانستان دده تر لارښوونې لاندې ډېر ژر پرمختګ وکړي ، نوموړي بستیزه ازادي ، د اقتصادي پرمختګ په لار کې خنډ گڼله .

د سردار محمد داود خان په کورني سیاست کې ځوانانو ته په حکومت کې د جذب لپاره د لومړیتوب حق ورکړل شو . هغه چا چې لوړې زده کړې درلودې ، هغوی ته یې ډېره پاملرنه کوله ، نوموړي د حقوقو پوهنځي د محصلینو غونډې ته په خپله وینا کې ځوانان د خپلو پرمختللو پلانونو ملا تر ته راوبلل ، د هغوي د باور د لاسته راوړلو په غرض یې د حقوقو د پوهنځي فارغان د کابل ښار د ناحیو د مدیرانو او ولایتونو کې د ولسوالانو په توګه مقرر کړل ، په دې ترتیب ټولو وزارتونو په جذب

کې ځوانانو ته د لومړیتوب حق ورکړ او هم یې په ۱۳۳۲ لمریز کال کې پنځوسو تنو فارغانو ته یوه یوه نمره ځمکه توزیع او د جوړولو لپاره یې د تعمیراتي بانک لخوا دوي ته پور هم ورکړ. (۲۰۰۰م، ۲۰۰۶ او ۲۰۰۷)

نوموړي لومړی ځل د سوداګرۍ د خونو د ریاست په غونډه کې د کورنۍ اقتصاد د پرمختګ لپاره رهبري شوې اقتصاد او د پرانستو دروازو سیاست اعلان کړ، مګر په سوداګریز او ملي اقتصاد کې یې د ازاد او کنترول شوي انډولیزه اقتصادي حالت توصیه کړ. کوچني پانګوال او ځمکوال یې هڅول، مګر مقتدر او زورمند ملکان او فیوډالان یې نه خوښول. محمد داود خان په خپله پښتون و. خو هر ډول سمې، ژبنې او مذهبي اختلافات یې بد ګڼل، حتی په خپله یې تل په دري ژبه وینا او خبرې کولې، په پښتو ژبه یې ډېرې لږې خبرې او لیکنه کوله.

سردار محمد داود خان غوښتل چې په پوځي برخه کې ژور بدلون راولي او په نو یو وسلو یې سنبال کړي، په خپله یې د پوځ د کمیت او کیفیت د لوړوالي څارنه کوله، بنځو ته یې په ټولنیز ژوند کې د پوره ونډې ورکول غوښتل چې په دولت کې دنده ترسره کړي. د بنځې مخ لوڅول د لومړي ځل لپاره دده د صدارت په وخت کې عملي شول، ځکه نوموړي له خپلې میرمنې سره د جشن په مراسمو کې په همدې بڼه (په لوڅ مخ) ګډون وکړ.

بهرني سياسي کړنلاره

د صدراعظمۍ پر څوکۍ د سردار محمد داود خان د ټاکنې پر وخت (۱۳۳۲ ل (۱۹۵۳ ز)) کال د نړۍ دهیوادونو په سیاسي ژوند او بهرني سیاست کې ژور بدلونونه منځ ته راغلې وو ځکه د دویمې نړیوالې جګړې په پایله کې د ډېرو هیوادونو په سیاسي نقشه او سیاسي رژیمونو کې بدلون راغې، د افغانستان نوي صدراعظم غوښتل د ناپیلتوب د سیاسي کړنلارې سره افغانستان په سیاسي او اقتصادي لحاظ ډېر ژر پرمختګ وکړي. د ګوښه کېدو د سیاست څخه یې راوباسي او د نړۍ د ډېرو پرمختللو هیوادونو په قطار کې یې ودروي. خو د پاکستان جوړیدو نوموړی په خپله موخه کې دستونزو سره مخامخ کړ.

له دويمې نړيوالې جگړې وروسته نوی نړيوال ځواکونه منع ته راغلل ځکه المان او جاپان په دوهمه نړيواله جگړه (۱۹۳۹ز- ۱۹۴۵ز کال) کې ماتې وخوړه، د نړۍ دوه لوی نیواکگر هیوادونه (انګلیستان او فرانسې) په دې جگړه کې ډېر تاوان وکړ، خپلې مستعمرې یې له لاسه ورکړې، ددوي ځای دوو نورو نړيوالو ځواکونو (شوروي اتحاد او امریکا متحده ایالات) ونيو.

د امریکا متحده ایالات عملاً د جگړې له ډگر څخه لیرې و، ډېر تاوان یې ونه لید خو د لویدیځې اروپا د هیوادونو په ازادولو کې یې پوره ونډه واخسته او د هغوي کلک ملاتړ یې وکړ، په یورو شیم او ناګاساګي کې د اتوم بم له استعمال وروسته جاپان د جگړې څخه لاس واخست چې تر فلپین پورې ټولې ځمکې یې له لاسه ورکړې، شوروي اتحاد هم پر ختیځه اروپا او نیمه کوریا باندې واکمن د امریکا متحد ایالات او شوروي اتحاد د دوهمې نړيوالې جگړې په اوږدو کې سره ملګری وو. خو له جگړې وروسته په نړيوالو مسئایلو کې خصوصاً د نفوذ په پراختیا غوښتنې او هیوادونو باندې د تسلط په برخه کې دوي سره دښمن شول. خو کله چې د ۱۹۴۲ز کال د مارچ په پنځمه نېټه د انګلیستان صدراعظم (چرچل *Wistan Charchil*) د امریکا په یو کالج کې وینا وکړه داویناد او سپینیزې پردې د وینا په نوم شهرت لري ټول غربي بلاک په تېره بیا یې امریکا د کمونیزم خطر ته متوجه کړه چې له همدې نېټې وروسته د دواړو بلاکونو تر منځ سره جگړه پېل شوه (۴۰) م: ۵۲ او ۵۳.

د امریکا متحده ایالات ددې لپاره چې د شوروي اتحاد د نفوذ د پراختیا مخه یې نیوولي وي لومړی یې د لویدیځې اروپا د بیا ودانولو لپاره یو لوي پلان په (۱۹۴۷ز- ۱۹۵۲ز کال کې) جوړ کړ چې د مارشال پلان په نوم هم یاد شوي، بل پلوت ته یې د شوروي اتحاد پر شا وخوا د سینټو CENTO، سیاتو SEAT او ناتو NATO پوځي اتحادیې جوړې کړې، چې د دغو اتحادیو غړو هیوادونو په وسیله د غربي اروپا، منځنۍ آسیا او د آسیا جنوب ختیځې سیمې د یو ځنځیر په څیر سره تړل شوي وي، پاکستان او ترکیه ددې ځنځیر د یو ځای کیدو مهمی کړی وي او شوروي اتحاد د ناتو په مقابل کې د ختیځې اروپا د هیوادونو په ګډون د وارسا نظامي اتحادیه جوړه کړه (۴۰) م: ۵۳-۵۴.

په اسيا او افريقا کې يو شمېر هيوادونو د اروپايي استعمار څخه ازادي واخسته په دې هيوادو کې تکره سياسي او ملي مشران لکه په مصر کې جمال عبدالناصر ، په اندونيزيا کې عبدالرحيم سوکارنو او دهند صدر اعظم جواهر لال نهرو په ويتنام کې هوچمن وو ، دوی د ازادۍ د اخستلو وروسته د اقتصادي پرمختګ او ملي حاکميت د خوندي ساتلو لپاره يوه پريکړه وکړه ، چې د ختيځ او لويديځ په نظامي اتحاديو کې به نه شاملېږي ، د خپلو هيوادونو لپاره يې د ناپېيليتوب د غورځنگ لاره غوره کړه ، د دوي هيله دا وه چې نوي ازاد شوي هيوادونه يو د بل سره نږدې شي او د دريم ځواک په توګه د ازاد قضاوت توان ولري او په نړيوالو مسايلو کې فعاله ونډه واخلي ، ددې غورځنگ لومړۍ غونډه په (۱۹۵۵ز) کال په باندونګ کې جوړه شوه . (۴۰) م ۵۵

شوروي اتحاد هم د ستالين له مړينې وروسته ددې غورځنگ د غړو هيوادونو سره مرسته کوله ، خو لويديځو هيوادونو هغه هيوادونه د ځان د بنسټ ګڼل چې د دوي په نظامي اتحاديه کې به نه شامليدل . دهند په نيمه وچه کې پاکستان د دولت جوړيدو د افغانستان لپاره ډېرې ستونزې پيدا کړې ځکه امريکا د انگليستان ځای ونيو ، افغانستان د دوو لويو قدرتونو په منځ کې وو ډيره ګرانه وه چې افغانستان يوې خوا ته ولاړ شي او د بل په مقابل کې ودرېږي ، افغانستان هم د ناپېيليتوب د غورځنگ غړی شو او په ۱۹۵۵ ز کال کې يې د باندونګ په کنفرانس کې ګډون وکړ . سردار محمد داود خان د ناپېيليتوب غورځنگ ته وفادار و ، کونښن يې کاوه چې د دواړو نړيوالو ځواکونو تر منځ انډول وساتي او د دوي د مرستو څخه دخپل هيواد په ابادۍ کې ګټه واخلي ، خو امريکا ددې غورځنگ سره د بنسټي درلوده ، د امريکا د بهرنيو چارو وزير په ۱۹۵۲ ز کال د جون په ۹ نېټه په يوګوسلاويا کې وويل : «هر هغه هيواد چې د امريکا متحده ايالات ملګری نه وي هغه هيواد د امريکا د بنسټ دی» دده په خوله تر هغه وخته چې افغانستان د سينتو د اتحاديې غړی نه شي د امريکا متحده ايالات افغانستان دخپلو ملګرو په لست کې نه شاملوي . (۴۰) م ۵۲

د سردار محمد داود خان په مشري د افغانستان دولت د ناپېيليتوب له غورځنگ سره ودرېده نو ځکه د امريکا متحده ايالات د مرستو څخه بې برخې شو ،

او په بهرني سياسي کړنلاره کې تر اخره پورې ناپېيلې او ددې غورځنگ د اصولو رښتيني پلوي و

اقتصادي کړنلاره :

(د پنځه کلن پرمختيايي پلان طرحه او عملي کول)

د سردار محمد داود خان د صدارت پرمهال (۱۹۵۳ ز کال) افغانستان له اقتصادي پلوه ډېر وروسته پاتې و ، نوموړي په ۱۹۵۴ ز ۱۳۳۳ ل کال خپله اقتصادي کړنلاره داسې اعلان کړه: د پولې توارم له منځه وړل، د پانگې او اسعارو ساتنه او پراختيا ، رهبري شوي اقتصاد ، د بهرني پانگې جلبول، د گډو ونډو (سهمي) شرکتونو جوړول، د خصوصي سکتور پياوړتيا چې دولت تر لارښوونې لاندې د پانگوالي ډوله اقتصاد وده. د همدې کړنلارې سره سم چې په ۱۹۵۴ ز کال د کرنې پراختيا بانک او پښتني تجارتي بانک جوړ کړ ، همدارنگه رهنی تعميراتي بانکونه هم جوړ کړل. نوموړی بانک به سهمي شرکتونو ته پورونه ورکول. ۲۰ م: ۳۰۹

د دغو بانکونو په سلو کې %۵۱ سلنه پانگه د افغانستان بانک او پاتې پانگه يې پانگوالو شرکتونو پورې اړه درلوده ، په ۱۳۳۳ لمریز (۱۹۵۴ ز) کال د بهرنی پانگې د جلبولو قانون جوړ شو ، د همدې کال په پای کې د اريانا هوايي شرکت ، زيمنس شرکت جوړ او د کندوز دچينې جوړولو فابريکه د جاپان په مرسته جوړه شوه. د دې قانون سره سم په ټولو سهمي شرکتونو او فابريکو کې بايد %۵۱ سلنه پانگه د داخلي موسساتو په واک کې وي (۲۰ م: ۳۱۰)

په ۱۳۳۳ لمریز (۱۹۵۴ ز) کال کې د خوراکي موادو کمښت له کبله امريکا متحده ايالات سره د خوراکي موادو اخېستلو تړون لاس ليک شو او د امريکا متحده ايالات د صادراتو او وارداتو بانک ۵،۸ ميلونه ډالره د هلمند د پروژې لپاره افغانستان ته ورکړل ، خو سردار محمد داود خان دځينو لاملونو له مخې شوروي اتحاد سره اړيکې ټينگې کړې او په ۱۳۳۳ لمریز (۱۹۵۴ ز) کال کې د شوروي اتحاد سره د همکاري يو تړون لاس ليک کړ. د شوروي اتحاد په مرسته مرکزي سيلو او د کابل د قيرد فابريکې د جوړولو او نورو يو شمير لويو او وړو پروژو کار پېل او سرته ورسيد ، سردار محمد داود خان ددې لپاره چې د

افغانستان اقتصاد په منظم ډول پرمختګ وکړي په ۱۹۵۴ ز کال د اقتصادي پلان د ترتیبولو په لپاره یو کمیټه وټاکله.

د ده لومړی اقتصادي پلان په ۱۹۵۶ ز — ۱۹۶۰ ز (۱۳۳۵ — ۱۳۴۰ لمریز کال) کې تطبیق شو، چې موخه یې د کرنې، اوبو لګولو او مخابراتي سیستم سمون او پراختیا وه. ددې پلان عمومي پانګه ۲، ۱۰ میلیارد افغانۍ وړاندوینه شوي وه، چې زیاته تکیه چې په بهرنیو مرستو او د خصوصي سکتور په فعالې ونډې باندې وه، خصوصي سکتور پکې ښه او غوره ونډه وانه خسته، ځکه دولت ددې وسه نه درلوده چې دا پانګه پوره کړي او د خصوصي سکتور د ونډې نه اخستلو لپاره لاندې لاملونه موجود وو.

- د مالونو د واردولو لپاره د اسعارو د بیې لوړوالی.
- پر پانګوالو باندې د دولت ډېر تاکید چې پرمختیایي پروژو کې ونډه واخلي.

- د بهرنیو صنعتي مالونو په مقابل کې مقاومت.
- بې ځایه بیرو کراسي.
- د پانګوالو نه باور چې دولت به تل د دوي څخه د بهرنیو هیوادونو د مالونو په مقابل کې ملا تر وکړي.

- د ګاونډیو هیوادونو د مالونو په مقابل کې د سیالی د توان نه لرل.
- د ځمکې نا منظم مالکیت په دې مانا چې د ځینو ځمکوالو په لاس کې د ځمکې ډېر برخه وه چې بې حاصله پاتې کیده (۲۰)، م ۳۱۱.

یو اقتصاد پوه روح الله حبیب چې په ولسي جرګه کې وکیل هم و ددې پلان په اړه داسې لیکلي: «په لومړۍ او دوهم پلان کې زموږ د هیواد د لارو په جوړولو او مخابراتي اسانتیاو باندې ډېر تاکید شوي و. دې ډول پروژو په خپل ذات کې تولید منځ ته را نه وړ، او هم یې کارګران په دایمې ډول په کار نه ګمارل، مونږ هوایي ډګرونه جوړ کړل پرته له دې چې مالي منابع، اقتصادي مشروعیت او خپل اړتیاوي په نظر کې ونیسو، ډېرې پېسې په ودانیو ولګیدې چې هیڅ تولید یې نه درلود، د پیسو زیاته برخه په اداري سیستم ونه لګیدلې، د بې ضرورته او لوکسو سامان الاتو د واردولو په مخنیوي کې هیڅ اقدام ونشو، که چېرې ددې پرځای ز

مونږ زيات پام صنعتي او کرنيزو پروژو ته کړې وای پایله به يې مثبتې وه، ځکه د غو پروژو هم توليد درلود او هم يې کارگران په دايمي ډول په دنده گومارل ۲۰ م ۳۱۲

پورتنی لاملونه د لومړي پلان په تطبيق او پایلو کې څه نا څه اغېزه درلوده، خو بیا هم کوم اساسات چې په هغه وخت کې ايښودل شوي وو، تر اوسه زمونږ هیوادوال ترې گټه اخلي.

دویم اقتصادي پلان په (۱۹۶۲—۱۹۶۷ ز (۱۳۴۱—۱۳۴۵ لمریز کال) کې جوړ شو، هغه پروژې چې په لومړي پلان کې پېل شوی وی په دویم پلان کې بشپړې شوې، ددې پلان ۷۵٪ پانگه په بهرنیو اقتصادي او تخنیکي مرستو باندې ولاړه وه، خو امریکا متحده ایالات د پلان په اوږدو کې د مرستو څخه ډډه وکړه. نو ځکه دا پلان په بشپړ ډول تطبيق نه شو او لږه موده وروسته سرادر محمد داود خان استعفا وکړه.

ددې پلانونو اقتصادي اغېزې ډېرې ښې وې، خو ددې پلانونو په ښه تطبيق کې سیاسي ستونزې ډېرې مهمې وې. ځکه د پاکستان او افغانستان اړیکې خرابې شوې او امریکا نه غوښتل چې پاکستان خفه کړي، بل په نظامي تړونونو کې د افغانستان نه گډون هم امریکایان خفه کړل، په داخل کې داود خان استعفا او د نورو صدراعظمانو منځ ته راتگ سیاسي وضع بې ثباته کړه، په دې توگه اقتصادي فعالیتونه ورو او په کراره عملي کیدل، خو بیا هم د سردار محمد داود خان د صدارت څخه مخکې په ټول افغانستان کې (۱۱) کیلومتره سرک قیر شوی و، خو دده د استعفا پر مهال دغه اندازه (۲۰۰۰ دوه زره) کیلومتره ته ورسیده.

پوځي چارې:

د دویمې نړیوالې جگړې له پای ته رسیدو وروسته نړۍ کې ژور سیاسي او نظامي بدلونونه منځ ته راغلل. لویو قدرتونو نړۍ په خپل منځ کې ویشله، ډېر هیوادونه یوې خوا ته په نظامي تړون کې شامل شول. ناپېيلي هیوادونه هم د ځان د ساتنې او د مرستو پیدا کولو لپاره کرار، کرار یوې او بلې خواته میلان پیدا کړ. افغانستان چې د ناپېیلیو هیوادونو د غورځنگ فعال غړی و، زمونږ دولتي چارواکو کوښښ کاوه چې د لویو قدرتونو تر منځ انډول وساتي او د کوم نظامي

ځواک پورې ونه تړل شي . همدا لامل و چې تر ډېره وخته يې بهرنی نړی څخه مرستې تر لاسه نه کړی.

په ۱۹۴۲ ز کال د مئی په ۹ مه نېټه د سردار محمد هاشم خان د استعفا وروسته د هغه پر ځای سردار شاه محمود خان د صدر اعظم په توګه وټاکل شو ، او یو کال وروسته په ۱۹۴۷ ز کال په ختیځو ولایتونو کې د دولت ضد شورش پیل شو . د افغانستان فوځ د دغه شورش د ارامولو توان نه درلود . نویې د قومونو څخه د شورش په غلي کولو کې ګټه واخسته ، په ۱۹۴۸ ز کال د ملي اقتصاد وزیر عبدالمجید زابلي د ۱۱۸ میلونه ډالرو پور اخستلو لپاره امریکا ته سفر وکړ ، نوموړي امریکایانو ته د وسلو تر لاسه کولو لپاره ډیر دلایل وړاندې کړل مګر امریکا یې هیئت د هغه دلایل ونه منل . ځکه دهغوی ډېره پاملرنه هند ، پاکستان ، ایران او اسرائیلو ته اړولی وه ، او استدلال یې کاوه چې افغانستان یو کوچنی هیواد دی که شوروي په دې هیواد کې نفوذ هم پیدا کړي بیا هم آسیا ته خطر نشي پیدا کولی (۱۲، ۱۲۴م).

امریکا متحده ایالاتو دغه دریځ یوه لویه تېروتنه وه چې نن یې دواړه هیوادونه د هغې تېروتنې ثمره په خپلو سترګو ویني ، خو امریکا د پاکستان خپګان له امله دا کار نه کاوه ځکه (پاکستان) یې د نظامي پیمان غړی او په سیمه کې د دوي د ګټو ساتونکی و .

امریکا افغانستان ته د وسلو ورکول په لاندې څلور شرطونو پورې وتړل:

- ۱- د وسلو د بیې ورکول.
- ۲- نوموړی وسله به د پاکستان له لارې افغانستان ته وړل کېږي.
- ۳- له امریکا سره به افغانستان تل بڼې او دوستانه اړیکې ساتي .
- ۴- تر ټولو مهم شرط دا و چې افغانستان به د پښتونستان له دعوي څخه تېرېږي، چې ځینې شرطونه د افغانستان لپاره د منلو وړ نه و . خو بیا هم د افغانستان دولت د ۱۹۵۱ ز کال د اګست په ۱۳ مه نېټه د اړتیا وړ وسلو لست دیوې رسمي لیک سره سم د امریکا متحد ایالاتو ته واستو ، خو امریکا متحده ایالات د ۱۹۵۱ ز کال د نوامبر په ۲۷ مه نېټه د دې لیک په ځواب کې هغه پخوانی شرطونه تازه او ټینګار یې پرې کړي و . د سردار محمد داود خان د صدارت

په وخت (۱۹۵۴ د دسمبر په ۲۸ مه نېټه) د امریکا متحده ایالاتو څخه د وسلو غوښتنه وکړه، خو د امریکا متحده ایالاتو لخوا دا غوښتنه ونه منل شو. (۱۲۲م)

سردار محمد داود خان د پوځ د نوی او مجهز کولو لپاره تصمیم نیولی و. د امریکا څخه د منفي ځواب تر لاسه کولو وروسته د ناچاری نه یې شوروي اتحاد ته مخه کړه، د شوروي اتحاد سره یې په ۱۹۵۲ ز کال د اګست په میاشت کې د ۲۵ میلونو ډالرو په ارزښت نظامي تړون لاس لیک کړ، چې د همدې تړون په اساس شوروي اتحاد له ۱۹۵۷ او ۱۹۵۸ ز کلونو کې د ۲۵ میلونو ډالرو په ارزښت ډول ډول وسلې افغانستان ته راولېږلې او د پوځي افسرانو د تربیې لپاره تیاری وښوده تر څو افغاني افسران د نوو وسلو د استعمال سره بلدیت پیدا کړي. د نوو وسلو وار دولو سره د پوځ په ټولو برخو کې بدلون راغی، ځوان افسران شوروي اتحاد ته د نظامي زده کړو لپاره ولېږل شول، هوايي نظامي ډګرونه جوړ شول، ځکه چې سردار محمد داود خان غوښتل د افغانستان پوځ د ګاونډیو هیوادونو د پوځونو څخه څوځله غښتلي او قوي وي، ځانګړي پوځي تشکیلات او ادارې یې جوړې او عسکري نظام له پخوا څخه ډېر ښه شو، د موضوع د اوږدېدو په سبب د دغو تشکیلاتو له یادولو څخه ډډه کوم.

ښوونه او روزنه :

په افغانستان کې د ښوونې او روزنې بنسټ په رسمي توګه د امیر شیرعلي خان د دوهم ځل واکمنۍ پر مهال ایښودل شوی دی، د امیر عبدالرحمن خان دوره د امنیت په ټینګولو کې تېره شوه، د حبیب الله خان او امان الله د واکمنیو پر مهال معارف ته پاملرنه وشوه، د حبیب الله کلکانې خادم دین رسو الله د پاچاهۍ په وخت کې په رسمي ډول ټول ښوونځي وتړل شول، او د محمد نادر شاه او اعلیٰ حضرت محمد ظاهر شاه د واکمنیو په وخت کې په ټولو برخو کې کارونه پېل شول چې په هغه جمله کې، ښوونې او روزنې ته یې د لومړیتوب حق ورکړ.

د سردار محمد داود خان د صدارت په دوره کې د زده کوونکو او ښوونځیو په کمیت او کیفیت کې د پام وړ بدلون راغی، دده له صدارت څخه د مخه د زده کوونکو ټول شمېر ۱۲۲۰۹۲ تنو او د ښوونځیو شمیر (۸۰۶) بابو ته رسیده، خو

لومړي پلان د تطبيق نه وروسته په ۱۳۴۰ لمريز كال كې د زده كوونكو شمېر (۲۳۵۳۰۱) او د ښوونځيو شمېر (۱۴۳۲) بابو ته ورسیده. ۱۲ م ۱۳۴۰

كه چېرې اوس دده د صدارت څخه مخكې او وروسته شمېر سره پرتله كړو د مخكني ټولې دورې په پرتله ډېر كار شوي خو دلته د كورني امنيت ، د روڼ اندو فشار ، بهرني نړۍ نږدېوالي هم بې اغېزې نه و ، ځكه پرمختللي افغانستان د ښوونې او روزنې د پياوړتيا څخه پرته ناشونی كار و .

د سردار محمد داود خان بل مهم سياسي اقدام په ۱۹۵۶ز كال كې د لوي جرگې د جوړېدو وړاندیز و ، پاچا دغه وړاندیز ومانه د ۱۳۳۴ لمريز كال د لړم په ۲۲مه نېټه لويه جرگه جوړه شوه ، جرگې په ۱:۳۰ بجود بهرنيو چارو وزارت د ستوري په ماڼۍ كې د پاچا د رياست لاندې د هغه د وينا سره سم په كارر پېل وكړ ، دا چې پاچا تل د جرگې غونډو كې گډون نشو كولی ځكه يې د شورا د نهمې دورې رئيس محمد نوروز خان د جرگې د رئيس او محمد گل خان مهمند د نماينده گانو لخوا د جرگې د نايب په توگه وټاكل شول. سردار محمد داود خان دې جرگې ته په خپله وينا كې وكړه و ويل: «د افغانستان حكومت اته كاله كوښښ وكړ چې د پاكستان واكمنانو سره د دوستۍ په فضا كې د خبرو او مفاهمې له لارې د پښتونستان د مسئلې اهميت رامنځته كړي. تر څو دا مسئله په سوله ييزه توگه اواره شي مگر له بده مرغه چې د افغانستان د حكومت كوښښ او زيار كوم ځای ونه نيوه ، نتيجه دا شوه چې پاكستان اوس غواړي په زور د پښتونستان خاوره د خپل هيواد يو برخه وگڼي ، دوي په خپل عمل سره دا ثابته كړه چې دوي د پښتونستان د خلكو خوښۍ خلاف پريكړه كړې ترڅو د هغوي حقوق د تل لپاره له منځه يوسي ، او د پښتونستان سيمه د پښتنو د ارزو بر خلاف د پاكستان برخه گڼي ، له بله پلوه هغه اقتصادي او نظامي مرستې چې پاكستان يې له لويو دولتو څخه تر لاسه كوي ، په اسيا كې د قواو انډول ته زيان اړوي ، په اوس اوراتلونكي كې يې د افغانستان لپاره جدي خطر پيدا كړی دی. د پاكستان همدا نظامي برتري پاكستان ته وخت په لاس ور كړی چې د زور او ظلم په وسيله د پښتونستان د خلكو حقوق تر پښو لاندې كړي ، دهغو د بشپړي نابودۍ لپاره يې ډېر غښتلی او درانده گامونه پورته كړي.

((... ۱۲ م ۱۷۰ - ۱۷۱

د جرگې گډون کوونکو د داود خان د وينا له اوریدو وروسته حکومت ته دنده وسپارله چې خپل پوځ پیاوړې کړي ، سردار محمد داود خان ددې پرېکړې سره سم له شوروي اتحاد څخه فوځي سامان الات او وسلې هیواد ته واردې کړې .

سردار محمد داود خان د ۱۳۴۱ ل کال د حوت ۱۸ مه د ۱۹۶۳ ز کال د مارچ په ۷ مه نیټه د صدارت له څوکی څخه استفاه وکړه چې ځینی افغانان د هغه د استفاه لامل دا گڼي چې د افغانستان د صدارت په څوکی کې د پاچا ترونه او د اکا زامن په نوبت مقررېدل ، له محمد داود وروسته د مارشال شاه ولي خان د زوی سردار عبدالولي خان نوبت و ، محمد داود خان نه غوښتل چې سردار عبدالولي د افغانستان صدراعظم شي ، پاچاه یې وړاندیز وکړ چې د ۱۹۳۱ ز کال په اساسي قانون دی نوی کتنه وشي ، تر څو په هیواد کې دیموکراسي راشي او خلکو ته د گوندونو د جوړولو اجازه ورکړل شي .

د سردار محمد داود خان پلویان په دې عقیده وو ، چې د دیموکراسۍ په صورت کې به نوموړی یو لوی گوند جوړ کړي او ددې لارې به بېرته قدرت ته ورسېږي او دیو ملي لارښود په توگه به ډېر وخت په قدرت کې پاتې شي ، په دې اړه سردار محمد داود خان په ۱۹۵۹ ز کال د حقوقو د پوهنځي د محصلینو په یوه غونډه کې وویل : « اوس د دې وخت رارسیدلې دی چې په هیواد کې د اقتصادي تحولاتو ترڅنګ اجتماعي بدلونونه هم راوړل شي... » (۴۰) ، م ۲۱

د ورته لاملونه تر څنګ د پاکستان سره د اړیکو خړپرټیا ، د امریکا متحده ایالات فشار د سلطنتي کورنۍ ناخوښي او د محمد داود خان دا خیال چې د گوند جوړولو او ټاکنو له لارې به بیا هم صدراعظم شي دده د استعفا لپاره زمینه برابره کړه ، نوموړی په ۱۳۴۱ ل کال د چنگاښ د میاشتې په ۹ (۱۹۶۲ ز کال د جون په ۳۰ نېټه) پاچاه ته د یو لیک په وسیله لاندې وړاندیزونه وکړل .

۱ - د قانون پوهانو یو ټولنه دې جوړه شي چې د مشروطه شاهي نظام په اساسي قانون باندې له سره کتنه وکړي او د اساسي قانون نوې مسوده دې حکومت ته وړاندې کړي .

۲ - د ټاکنو او اساسي قانون نور بشپړونکي قوانین دې جوړ او حکومت ته دې وسپارل شي .

- ۳- د قوانینو د تصویب لپاره دې لویه جرگه راوغوښتل شي.
- ۴- د قوانینو تر تصویب وروسته دی په هیواد کې ټاکنی وشی.
- ۵- نوی شورا به دیو یا دوو گوندونو لخوا جوړیږي، د نوی شورا تر پرانستلو وروسته به اوسنی حکومت استعفا کوی او نوی حکومت به د چارو واکي په لاس کې واخلي.
- پاچا د ۱۳۴۱ لمریز کال د سنبلې د میاشتې په ۱۲ مه نېټه د محمد داود خان وړاندیزونه داسې ځواب کړل: «زه په پرنسپ کې د دیموکراسۍ د راتلو سره موافقه لرم په دې خاطر چې دا کار زما د پلار محمد نادر خان د اروزگانو څخه و.»
- پاچا د دغه کار عملي کیدل په بل وخت کې د نورو کسانو په وسیله عملي وگڼل. سردار محمد داود خان د ۱۳۴۱ ل کال د مرغومی د میاشتې پر ۲۴ مه نېټه د پاچا لیک ته په دې مفهوم ځواب ولیکه:
- ۱- د افغانستان شاهي به مشروطه وي، حکومت به پارلماني وي او هیواد کې به دیموکراسي راځي.
- ۲- په اساسي قانون کې به د سلطنتي کورنۍ حدود تثبیري.
- ۳- په اساسي قانون کې به فردي ازادي او شخصي ملکیت تضمینيږي.
- ۴- په اساس قانون کې به دوو گوندونو موجودیت وړاندوینه کېږي په پارلمان کې به د اکثریت گوند مشر، د پاچا لخوا د حکومت په جوړولو مؤظف کېږي.
- ۵- دولت پر تقنینه، قضایه او اجرائیه قواوو ویشل کېږي.
- ۶- یو شمېر پوهان به د اساسي قانون د تسوید لپاره توظیف کېږي.
- ۷- د اساسي قانون د تصویب لپاره به لویه جرگه راوغوښتله کېږي.
- ۸- سیاسي گوندونو ته به د فعالیت اجازه وکول کېږي.
- اعلیحضرت محمد ظاهر شاه د سردار محمد داود خان وروستنی لیک ته ځواب ورنکړ نو ځکه نوموړی د ۱۹۲۳ ز کال د مارچ په ۳ (۱۳۴۱ لمریز د کب په ۱۱ مه نېټه) خپل استعفا لیک پاچا ته واستوه (۴۰، م ۲۲).
- د ۱۳۴۱ لمریز کال د کب په مه ۱۸ نېټه (د ۱۹۲۳ ز کال د مارچ په ۷ مه د افغانستان راهیو د افغانستان پاچا د دارالتحریر مدیریت د وینا سره سم د سردار محمد خان استعفا اعلان او زیاته یې کړه چې اعلیحضرت محمد ظاهر شاه د

نوموړی استعفا قبوله او ښاغلي ډاکتر محمد يوسف ته يې دنده وسپارله چې خپله کابينه جوړه کړي (۱۲م، ۱۸۹

سردار محمد داود خان د (۱۳۳۲/۲/۱۵ - ۱۳۴۱/۱۲/۱۸ المریز کال، ۲ سپتمبر ۱۹۵۳ز - ۷ مارچ ۱۹۶۳ز) نږدې نهه (۹) کال او (۲) میاشتې او درې ورځې د افغانستان د صدر اعظم په توګه دنده اجرا کړه. دده د صدارت په دوره کې د هیواد په لارو، صنایعو، ښوونې او روزنې کې بنسټیز بدلونونه منځ ته راغلل، اعلیٰ حضرت محمد ظاهر شاه دده وړاندیزونه ونه منل خو دوه کاله وروسته (۱۳۴۳ المریز) کال کې نوی اساسي قانون جوړ کړ ګوندونو او مطبوعاتو ته یې ازادي ورکړه وروسته ټول صدر اعظمان یې د سلطنتي کورنۍ نه بهر وټاکل شول. ده خپلې سیاسي مبارزې ته دوام ورکړ او د پاچاه کورنۍ سره د ده سیاسي ستونزې نورې هم زیاتې شوي ترڅو په ۱۳۵۲ المریز کال د چنګاښ په ۲۶ نیټه د کودتاه په وسیله د پاچا سلطنت ته د پای ټکي کیښود، خو پاچا د ده جمهوریت په رسمیت وپېژانده ترڅو نوموړي د خپلې کړنلارې په تطبیق کې بریالي شي. د سردار محمد داود خان د صدرات دورې مهمې سیاسي پېښې په لاندې ډول دي.

• په ۱۹۵۵ز (۱۳۳۴ المریز) کال په کابل کې دده په وړاندیز لویه جرګه جوړه شوه، دغې لوی جرګې حکومت ته توصیه وکړه چې د بهرنیو د تیریدو مخنیوي لپاره باید پوځ پیاوړی شي.

• په ۱۹۵۶ز کال د اګست د میاشتې پر ۲۵مې نېټې د وسلو اخستلو تړون د شوروي اتحاد او چکوسلواکیا سره لاس لیک کړ. او په ۱۹۵۶ز کال د افغانستان او چین تر منځ سیاسي مناسبات ټینګ شول. چې په ۱۹۵۶ز کال د افغانستان او امریکا تر منځ د هلمند د ناوې د پراختیا له پاره یو نیم میلیون ډالرو د پور اخستلو تړون هم لاس لیک شو. په ۱۹۵۸ز کال کې لویدیځ المان د افغانستان سره د قدر وړ مرستې وکړې. او په ۱۹۵۸ز کال صدر اعظم محمد داود خان امریکا متحده ایالاتو ته سفر وکړ ترڅو افغانستان سره مرستې وکړي خو امریکا د مرستو څخه ډډه وکړه. د دغو هیوادو سربېري په ۱۹۵۹ز کال د فرانسې او جاپان او په ۱۹۶۰ز کال کې د ایتالیا سره اقتصادي او

فرهنگي تړونونه لاس ليک کړل او د ۱۹۵۹ ز کال د نوامبر په مياشت کې د امريکا جمهور رئيس ايزن هاور کابل ته راغې . په ۱۹۶۱ ز کال سردار محمد داود خان د ناپېيلو هيوادو په غونډه کې چې په بلگراد کې جوړه شوې وه گډون وکړ . [۴۰م ۵۷ او ۵۸] د سردار محمد داود خان د سياسي او اقتصادي اصلاحاتو تطبيق ده ته سياسي ستونزې زياتې کړې . په پاي کې امريکا خفگان ، د پاکستان سره د اړيکو خړپړتيا ، په داخل کې د پاچا د کورنۍ ناخوښۍ د پاچا لخوا دده وړاندیزونو ته ځواب نه ورکول ، او د ټاکنو له لارې بېرته واک ته رسيدل ، نوموړی د استعفا لپاره وهڅاوه ، پاچا ددې استعفا پرته له دې چې پوښتنه وکړي ومنله . د ده له استفاه وروسته د پاچا کورنۍ او سياسي شنونکو فکر کاوه چې وضع به د ثبات او د افغانستان په پرمختگ مثبت اغيزه وکړي خو برعکس له ده وروسته يو صدراعظم هم د خپلې کړنلارې په تطبيق کې بريالي نشو .

د دیموکراسۍ لسیزه او د محمد داود خان د کودتا په درشل کی د افغانستان وضعیت

د دیموکراسۍ کلیمه د لویډیځو فېلسوفانو د فکر زیږنده ده. په اروپا کې ځینې دیموکراتیک دولتي سیستمونه د منځنیو پیړیو په پای کې رامنځته شول. د (۱۹) میلادي پیړۍ له دویمې نیمایي څخه د (۲۰) میلادي پیړۍ تر پایه یو شمیر هیوادونه کې دیموکراتیک نظامونه جوړ شول، چې وروسته دغه سیستم نړیواله بڼه غوره کړه.

په افغانستان کې سلطنتي کورنۍ دا درک کړه چې د افغانستان په شمول نړۍ کې دیموکراتیک سیستم د پراختیا په حال کې دی، دوي نور نه شی کولی چې په مطلق العنانه ډول خپل حاکمیت ته دوام ورکړي، ځکه په نړیواله سطحه په انزوا کې د پاتې کیدو وېره موجوده وه او د هیواد دننه د یو لړ ستونزو د پیښېدو ډار احساسېده، سردار محمد داود خان هم په دې اړوند د ارزښت څخه ډک وړاندیزونه کړي و، خو پاچا په نړۍ کې د لازم ځای او محبوبیت د پیدا کولو په داخل کې د روڼ اندو او خپلو خلکو د خوښې لپاره پریکړه وکړه چې د دولت په اداره کې بدلون راولي، وروسته تر دې به د حکومت ریاست (صدارت) د پاچا د کورنۍ له غړو پرته د افغانستان د خلکو لخوا اداره او خپل حکومت به د لویډیځي دیموکراسۍ له دود سره سم جوړ کړي.

د (۱۹۲۵) ز کال په لومړیو وختو کې د لومړي ځل لپاره د صدراعظم وینا کټ مټ پرته له سانسور څخه په مطبوعاتو کې خپاره شوه او د دیموکراسۍ په اړه لیکنې پېل شوې، روڼ اندي په دې باور شول چې د دیموکراتیک نظام د جوړښت له پاره هیلې په ټوکیدو شوې او ملت ته په کې ونډه ورکول کیږي. د ډاکتر محمد یوسف د وینا خپریدل ځکه د پام وړ و، چې له دې مخکې مطبوعاتو دا حق نه درلود چې د لوړ پوړو چارواکو ویناوې خپرې کړي، له بله پلوه د نوي صدراعظم په خبرو کې په دولت باندې نیوکې او د ملت د استازو په ټاکنه کې د خلکو فعالې ونډې ته ارزښت ورکړ شوې و. ډاکتر محمد یوسف د نوي اساسي قانون لپاره یو کمیسیون

وټاکه . بیا نوموړی قانون د یوې جرګې لخوا تصویب شو خو د نوموړي اساسي قانون د (۲۴) مادې د موادو په اساس د پاچا د کورنۍ هر غړی د صدارت له څوکۍ نیولو بې برخې شو . د دیموکراسۍ د لسیزې په لس کلنه دوره کې اجرائیه قوه د پنځو صدراعظمانو (ډاکټر محمد یوسف ، محمد هاشم میوندوال، نوراحمد اعتمادی، ډاکټر عبدالظاهر او محمد موسی شفیق) له خوا په خپل وار سره اداره او رهبري شوه د ډاکټر محمد یوسف د صدارت دویمه دوره په ۱۹۲۵ز کال کې تر ټولو لنډه دوره وه چې څلور ورځې یې دوام وکړ . ۲۰-۳۷۷م

د دیموکراسۍ په دوره کې د صدارت څوکۍ د پاچا د کورنۍ له واک نه ووتله خو صدراعظمان مجبور وو چې ځینو وزیرانو ته په کابینه کې د پاچا له خوښې سره سم ځای ورکړي ، د ساري په توګه جنرال خان محمد چې د ټولو صدراعظمانو په کابینو کې د ملي دفاع د وزیر په توګه دنده اجرا کړه .

ډاکټر محمد یوسف د ۱۳۴۱ لمریز کال د حوت په ۱۳مه د ۱۹۲۳ز کال د مارچ په ۱۲مه د صدراعظم په توګه وټاکل شو . نوموړي دغه دنده د ۱۳۴۴ لمریز کال د عقرب تر ۵مې د ۱۹۲۵ز کال د اکتوبر تر ۲۹مې نېټې پوري اجرا کړه . ښاغلی ډاکټر محمد یوسف د محمد حسن زوی په کابل کې زیږیدلې ، لومړنۍ او منځنۍ زده کړې یې د نجات په لیسه کې پای ته ورسولې ، وروسته د لوړو زده کړو لپاره لویډیخ المان ته ولاړ ، هلته یې د ګوتینګس له پوهنتون څخه د فزیک په څانګه کې ډاکټري واخېسته . هیواد ته له راستنیدو وروسته د کابل پوهنتون د ساینس پوهنځي کې د استاد په توګه مقرر شو .

نوموړي په ۱۳۲۲ل کال د ساینس د پوهنځي مرستیال ، په ۱۳۲۲ل کې د پوهنې د وزارت د مسلکي تدریساتو رئیس ، په ۱۳۲۸ل کال د پوهنې د وزارت تدریسي معین ، په ۱۳۳۱ل کال په اروپا کې د فرهنګي چارو رئیس ، په ۱۳۳۴ل کال د سردار محمد داود خان په کابینه کې د ګانو او صنایعو د وزیر په توګه دنده اجرا کړېده . په ۱۳۴۱ل کال د حوت په میاشت کې د اعلیحضرت محمد ظاهر شاه لخوا د صدراعظم په حیثیت ونومول شو . ډاکټر محمد یوسف په پښتو ، دري ، الماني او انګلیسي ژبو ښه پوهیده ، خو په عربي او فرانسوي ژبو هم لږ و ډیر پوهیده . ۲۰-۳۷۸م

کله چی د سردار محمد داود خان استعفا ومنل شوه د هغه څخه د نوي
 صدراعظم په اړه پوښتنه وشوه ، هغه ډاکتر محمد يوسف په گوته کړ، چی ددې
 دندې د اجرا کولو توان لري ، په دې اړه ښاغلی عبدالحمید مبارز وایي:
 » ډاکتر محمد يوسف د سردار محمد داود خان د لومړۍ کابینې یو ډیر پوه او لایق
 وزیر او پیژندل شوی شخصیت و . بل دا چې نوموړی د سردار محمد داود خان او
 پاچا دواړو د ډاډ وړ شخص و ، په هغه مهال فکر کیده چې ددوو کسانو (ډاکتر
 محمد يوسف او ډاکتر عبدالظاهر) څخه به یو تن صدراعظم شي ، ډاکتر عبدالظاهر
 دغه وړاندیز قبول نکړ لیکن ډاکتر محمد يوسف ومانه. (...) م ۴م ۱۲۲ او ۱۲۳

نوموړي خپله کابینه د ۱۳۴۱ لمریز کال د حوت په میاشت کې په لاندې
 ترکیب سره اعلان کړه:

۱۹۲۲ز-۱۹۲۵ز کال پوري	ډاکتر محمد يوسف	صدراعظم
۱۹۲۲ز-۱۹۲۴ز کال پوري	عبد الله ملکيار	د صدراعظم لومړی مرستیال
۱۹۲۲ز-۱۹۲۴ز کال پوري	ډاکتر علی احمد پوپل	دویم مرستیال
۱۹۲۴ز-۱۹۲۵ز کال پوري	ډاکتر عبدالظاهر	دریم مرستیال
۱۹۲۲ز-۱۹۲۵ز کال پوري	جنرال خان محمد	د ملي دفاع وزیر
۱۹۲۲ز-۱۹۲۵ز کال پوري	ډاکتر محمد يوسف	د بهرینو چارو وزیر
۱۹۲۲ز-۱۹۲۳ز کال پوري	سید عبدالله	د کورنیو چارو وزیر
۱۹۲۳ز-۱۹۲۵ز کال پوري	ډاکتر عبدالقیوم	
۱۹۲۲ز-۱۹۲۴ز کال پوري	عبد الله ملکيار	د مالیې وزیر
۱۹۲۴ز-۱۹۲۵ز کال پوري	سید قاسم رښتیا	
۱۹۲۲ز-۱۹۲۵ز کال پوري	سید شمس الدین مجروح	د عدلیې وزیر
۱۹۲۲ز-۱۹۲۳ز کال پوري	ډاکتر محمد يوسف	
۱۹۲۳ز-۱۹۲۵ز کال پوري	انجینر محمد حسین مسا	د کانو وزیر
۱۹۲۲ز-۱۹۲۵ز کال پوري	ډاکتر محمد ناصر کشاورز	د کرنې وزیر
۱۹۲۲ز-۱۹۲۵ز کال پوري	جنرال محمد عظیم	د فواید عامې وزیر
۱۹۲۲ز-۱۹۲۴ز کال پوري	ډاکتر علی احمد پوپل	
۱۹۲۴ز-۱۹۲۵ز کال پوري	ډاکتر محمد انس	د پوهنې وزیر
۱۹۲۲ز-۱۹۲۴ز کال پوري	سید قاسم رښتیا	
۱۹۲۴ز-۱۹۲۵ز کال پوري	محمد هاشم میوند وال	د مطبوعاتو وزیر
۱۹۲۲ز-۱۹۲۵ز کال پوري	محمد سرور عمر	د سوداګرۍ وزیر

د پلان وزیر	عبد الحی عزیز	۱۹۲۲ز-۱۹۲۳ز کال پوري
	عبدالله يفتلي	۱۹۲۳ز-۱۹۲۵ز کال پوري
د روغتيا وزیر	ډاکټر عبد الرحيم	۱۹۲۲ز-۱۹۲۴ز کال پوري
	ډاکټر عبد الظاهر	۱۹۲۴ز-۱۹۲۵ز کال پوري
د مخابراتو وزیر	ډاکټر عبد القيوم	۱۹۲۲ز-۱۹۲۳ز کال پوري
	ډاکټر محمد حيدر	۱۹۲۳ز-۱۹۲۵ز کال پوري
د قبایلو مستقل رئیس	سيد شمس الدين مجروح	۱۹۲۲ز-۱۹۲۳ز کال پوري
	گل پاچا الفت	۱۹۲۳ز-۱۹۲۵ز کال پوري
د کابل د پوهنتون رئیس	ډاکټر محمد عثمان	۴۰ م ۸۹ او ۹۰ (۲۰) م ۳۷۸
ملکي هوائي رئیس	سلطان محمود غازي	

ډاکټر محمد يوسف د سردار محمد داود خان د استعفا وروسته ډیر ژر ۱۹۲۳ز کال د مارچ په ۱۳ مه صدراعظم شو. نوموړی د دیموکراسۍ د لسیزې د پیل لومړنې صدراعظم و. نوموړي د نوي اساسي قانون په جوړولو مؤظف شو ده د اساسي قانون د جوړولو لپاره د تسوید کمیته په لاندې ترکیب سره وټاکله:

۱	د عدليې وزیر	سيد شمس الدين	د رئیس په توگه
۲	د مطبوعاتو مستقل وزیر	سيد قاسم رښتيا	د غړي په توگه
۳	د پوهنې د وزارت مشاور	نجم الدين	د غړي په توگه
۴	د عدليې وزارت د قوانینو مدیر	موسی شفيق	د غړي په توگه
۵	د پوهنې وزارت د منځنیو تدریساتو رئیس	عبدالصمد حامد	د غړي په توگه
۶	د رښتیا ورور	محمد صديق فرهنگ	د غړي په توگه
۷	د کابل پوهنتون د حقوقو پوهنځي استاد	حمید الله د علی محمد بد خشي	د غړي په توگه
		زوی	

په دې مسوده کې (۲۴مه) ماده ډېره جنجالي وه ، ځکه په دې ماده کې د پاچا زوی ، لور ، ښځه د پاچا اکا او د اکا زامن د پاچا کورنۍ وگڼل شوه او د پاچا کورنۍ به په رسمي تشریفاتو کې تر پاچا او ملکې وروسته ځای نیسي . د پاچا د کورنۍ خرڅ (مصرف) د پاچا د خرڅ (مصرف) په بودیجه کې ټاکل کیږي ، القاب یوازې د

پاچا کورنۍ ته ځانگړي دې . چې د قانون مطابق به انتخابیږي ، د پاچا د کورنۍ غړي په سیاسي گوندونو کې گډون نه شی کولی او لاندې دندې به نه اجرا کوي:

۱- د صدراعظم او وزارت دندې

۲- د شورا غړیتوب

۳- دسترې محکمې غړیتوب (۴م ۲۲۲ او ۲۲۳)

نوموړې مادې لویه غوغا پیل کړه ، د داود خان پلویان فکر کاوه چې پاچا د تل لپاره له داود خان څخه ځان خلاص کړ ، ځکه سردار محمد داود خان او د هغه ملگري په دې یقیني وو چې له استعفا وروسته به دوي د سیاسي مبارزې او د گوند جوړولو له لارې اکثریت رائي وگټي او په دې توگه به واک ترلاسه کړي . خو نوموړی د پاچا د کورنۍ غړی وگڼل شو چې د پورتنۍ مادې په اساس نه یوازې له گوند جوړولو منع شو بلکې د صدارت له دندې هم محروم شو .

حکومت (۱۹۲۴ ز کال د فبرورې په ۹) د اساسي قانون د مسودې د کتنې او غور په موخه د لاندې اشخاصو په گډون یو کمیسیون وټاکه:

1. عبد الهادي داوي لیکوال او سیاسي شخصیت
2. صلاح الدین سلجوقي دانشمند .
3. عبدالمجید زابلی د اقتصاد پوه .
4. خلیل الله خلیلي شاعر .
5. نور احمد اعتمادي دیپلومات
6. ډاکتر محمد اصغر کابل بناروال
7. ډاکتر محمد آصف سهیل ډاکتر او شاعر
8. محمد قدیر ترکی استاد
9. میر غلام محمد غبار مؤرخ
10. ډاکتر عبد القیوم رسول د طب ډاکتر
11. احمد علی کهزاد مؤرخ
12. عبد الرشید لطیفی لیکوال او ډرامه لیکوونکی
13. امرالدین شنسب انجینر او پانگوال
14. صدیق الله رښتین استاد او لیکوال

15. معصومه وردک
 16. غلام سرور رحيمي استاد
 17. کبرا نورزايي استاده
 18. محمد هاشم مجددي استاد
 19. محمد کریم تزیهی لیکوال
 20. محمد کریم عفیفی لیکوال
 21. مولوي محمد ارشاد فقيه
 22. مولوي عبدالرب فقيه
 23. مولوي محمد نبي کاموي
 24. ډاکتر عبدالواحد سرابي
 25. عبدالکریم اسرار لیکوال
 26. لعل محمد کاکړ د کندهار ښاروال
 27. محمد طاهر خدران ښوونکی
 28. ډاکتر خليل احمد ابوي استاد
- میرغلامحمد غبار او صلاح الدین سلجوقي د ناروغۍ او محمد آصف سهیل د نامالومو دلایلو له مخې په کمیسیون کې برخه وانه خيسته، نوموړی کمیسیون د ۱۹۲۴ز کال د فبرورۍ څخه د مارچ تر میاشتې ددې قانون ټولې مادې په غور سره مطالعه کړې خو د (۲۴مې) مادې جنجال پر خپل حال پاتې شو. ۳۲م م ۲۲۳ او ۲۲۴
- د ۱۳۴۳ لمریز کال د لویي جرگې د دایریدو په اړه پاچا د ۱۹۲۴ز کال د اگست په ۱۲مه نیټه داسې اعلان وکړ.
- ملت عزیزم!
- قبلاً طی اعلان پادشاهی مورخ ۲۱ دلو ۱۳۴۲ز اراده خود بردایر وانعقاد لوی جرگه جهت مطالعه مسوده قانون اساسي جدید افغانستان در مورد آن در نیمه اول امسال بشما اعلام نموده بودم.
- اکنون مسوده قانون اساسی به پایه اکمال رسیده، بعد از اخذ مشوره یک کمیسیون مرکب از اهل دانش و خبره از طرف مجلس وزرا نیز تصویب شده است، با

استعانت از بارگاه پروردگار جل علی شانه عزم کرده ایم مجلس بزرگ و تاریخی لوی جرگه بروز هژدهم ماه سنبله ۱۳۴۳ هجری شمسی در پایتخت دایر گردد . بدین ترتیب مراتب اتی را بشما عزیزان خود ابلاغ میدارم:

اول: مردم هر حوزه انتخابی مجلس شورای ملی قبل از ماه اسد سال جاری یک نفر از بین خود را مطابق به تعامل لویه جرگه سال ۱۳۴۳ جهت اشتراک در لویه جرگه انتخاب نمایند . موعد آغاز انتخاب بعداً از طرف حکومت با اطلاع شما رسانده خواهد شد .

دوهم: لویه جرگه از ارکان ذیل تشکیل خواهد گردید .

الف: اعضای شورای ملی که دوره خدمت شان تا کار ختم لویه جرگه تمدید گردیده است .

ب: رئیس و اعضای مجلس اعیان

ج: وکلاییکه از طرف شما برای شرکت در لویه جرگه انتخاب میشوند .

د: صدراعظم و وزراً

ه: رئیس و اعضای محکمه تمیز و عدلیه

و: رئیس و اعضای کمیته مطالعه قانون اساسی

ز: رئیس و اعضای کمیسیون مشورتی

ح: یک تعداد اشخاصیکه از طرف ما حسب المعمول به عضویت لویه جرگه تعیین خواهند گردید .

از خدای پاک تبارک و تعالی نیاز مندم تا به همه افراد ملت عزیز در ادای این وظیفه بزرگ تاریخی توفیق ایزدی خود را عنایت فرماید .

محمد ظاهر پادشاه افغانستان ۴۷م ۲۲۵و ۲۲۶

د پاچا د اعلان او د جرگې د جوړیدو په اړه د فرمان د صادريدو سره سم خلکو خپل استازي وټاکل ، جرگه د ۱۹۲۴ ز کال د سپتمبر په (۹) نیټه په لاندې توگه دایره شوه .

- ۱- د ملي شورا د یولسمې دورې وکیلان ۱۷۲ تنه
 - ۲- نوی ټاکل شوی وکیلان ۱۷۲ تنه
 - ۳- د اعیانو د مجلس غړي ۱۹ تنه
 - ۴- د وزیرانو د هیئت غړي ۱۴ تنه
 - ۵- د تمیز د عالی محکمې غړي ۵ تنه
 - ۶- د اساسي قانون د تسوید د کمیټې غړي ۷ تنه
 - ۷- د مشورتي کمیسیون غړي ۲۳ تنه
 - ۸- د مشورتي کمیسیون غړي ۲۴ تنه
- ټول ۴۴۵ تنه

پاچا د سپتمبر په ۲۰ مه نیټه د اساسي قانون متن له تصویب وروسته د ۱۳۴۳ لمریز کال د میزان په (۹) نیټه توشیح کړ چی له دې سره سم انتقالی دوره هم پیل شوه ۳۲ م ۲۲۴

د ۱۳۴۳ لمریز کال په لویه جرگه کې د اعلیحضرت محمد ظاهر شاه د پرانیستونکې وینا متن .

بسم الله الرحمن الرحيم

«له لوي او توانا خدای (ج) څخه ډیر راضي یم چی ماته یې دا وخت مساعد کړ تر څو په افغانستان کی د نوی نظام د تاسیس لپاره د افغانستان د خلکو لویه جرگه پرانیزم . زه نوموړی جرگه په داسې حال کې پرانیزم چی په هیواد او نړۍ کې پوره امنیت ټینګ دی . په دې غونډه کې ستاسې د هر یو لیدنه چی د ملت اراده تمثیلوي زما لپاره د خوښې سبب ده . هیله لرم چې په پلازمینه کابل کې تاسې د اوسیدو پر مهال خوښ او ستاسې هره غونډه بریالی او پایلی یې ددی ملت په نن او راتلونکي ژوند کې مثبتی او ژورې اغیزې ولري او پریکړې یې د ټولو هیوادوالو لپاره د ویاړ وړ وي . دغه لویه جرگه چې نن دایرېږي له یوې خوا زمونږ د هیواد په سیاسي فضا کې یوه نوی دوره بلل کېږي ، له بلې خوا جرگه زمونږ د لرغونې قومي

عنعنې څخه نماینده گۍ کوي چې همدا جرگه زمونږ د تیر او راتلونکي د پیوستون کړۍ ده . (۳۵) کاله مخکې هغه وخت چې زمونږ هیواد د کورنۍ جگړې او انقلاب په اور کې سوزیده ، زما شهید پلار اعلیحضرت محمد نادر شاه چې ناروغ هم و هیواد ته راغې ټول هیواد ته یې د کورنۍ جگړې څخه نجات ورکړ بیا یې په هیواد کې نظم ټینګ کړ ، په دویم پړاو کې هغه ارزو درلوده چې په افغانستان کې د خلکو په خوښۍ داسې حکومت جوړ کړي چې په هغه کې فردي حقوق تامین او د ټولنیز عدالت په رڼا کې د راتلونکي لپاره د ویاړ نه ډکه لار طۍ کړي . . .

سردار محمد هاشم خان او سردار شاه محمود خان هریو په خپل نوبت په ډیرو سختو ورځو کې خپلې دندې په ډیر صداقت او امانتداری سره سرته ورسولې او د سردار محمد داود خان هغه هڅې چې دې لوړ هدف ته د رسیدو په خاطر یې سرته رسوي زما د خوښې او ستاینې وړ دي .

د ټولنیزې او سیاسي وضعې د پرمختګ په نظر کې نیولو سره دا احساس پیدا کېږي چې په افغانستان کې مشروطه رژیم چې د بناغلي شهید محمد نادر خان په وسیله یې بنسټ ایښودل شوی و چې تل یې د بشپړیدو هیله درلود مونږ باید ، پراختیا ورکړو ، تر اوسه پورې د اړتیا او د خلکو اعتماد په اساس د حکومت چارې زمونږ د کورنۍ لخوا اداره کیدلې . وروسته له دې دا د پاچاهي کورنۍ څخه جلا شو . په دې ترتیب مونږ د دیموکراسۍ د اساساتو یو رکن ته عملي بڼه ورکړه . اوس ما ډاکتر محمد یوسف چې یو منور او تجربه لرونکی ځوان ، زما او د افغانستان د خلکو د اعتماد وړ دی مؤظف کړ چې خپله کابینه ترتیب او د اړتیا وړ قانوني اصلاحات عملي کړي . خوښ یم چې ډاکتر محمد یوسف په دې یو نیم کال کې د نوی حکومت له جوړیدو وروسته هغه دندې چې ورسپارل شوی وې د هیواد پال انسان په توګه ډیرې ښې سرته رسولي دي .

یو نیم کال مخکې د نویو او بنسټیزو بدلونونو په نتیجه کې پریکړه وشوه چې د افغانستان په اساسي قانون دې بیا کتنه وشي . نوي اساسات چې د هیواد د ملي پرمختګ لپاره لار خلاصه کړي او په دې ملي سند کې دې ثبت شي ، د همدې له پاره د نوی اساسي قانون د مسودې د ترتیبولو کار د هیواد پوهانو ته وسپارل شو . له مطالعې او څیړنې وروسته د اساسي قانون مسوده تیاره شوې ده ، د ښې او دقیقې

څيړنې لپاره مو هغه مسوده يو بل هئيت ته چې د هيواد له مسلکي پوهانو څخه جوړ وو. وسپارله اوس دغه مسوده د وزيرانو له غونډې هم تير شوې، لوی جرگې ته وړاندې کيږي.

فکر نه کوم ددې اړتيا به وي چې ستاسې د دندې د اهميت او عظمت په اړه چې يې په دې ورځو کې سرته رسوئ خبرې وکړم، ځکه تاسې له غور او ژور فکر وروسته داسې يو ملي سند تصويبوي چې د هغې پواسطه د دولت کړنلاره او د ملت د ژوند راتلونې ټاکل کيږي.

زه د لوی او توانا خداي (ج) له درباره دا اميد لرم چې د افغانستان نوی اساسي قانون زما د گران ملت د نن او سبا ژوند د نيکمرغۍ ضامن وي ۴۷ م ۲۲۷-۲۲۹-۲۲۸

د جرگې د سکرترت آمر او د اساسي قانون د تسويد کميټې غړي موسی شفيق د مزار شريف د ولايت استازي متقاعد جنرال عطا محمد خان ((توخي)) د تعامل سره سم د جرگې د معرفت د رئيس په توگه پشنهاد کړ جرگې هم موافقه وکړه، توخي د جرگې له اعتماد څخه مننه وکړه، د جرگې دايمي او لومړی رئيس په خپله پاچا دی. د رئيس مرستيال (نائب) بايد وټاکل شي. پوهاند اصغر، ډاکتر عبدالظاهر د ملی شورا رئيس د جرگې د نائيت لپاره پشنهاد کړ، دوو تنو محمد اسمعيل مایار هم پشنهاد کړ مخکې له دې چې د نائب په اړه پريکړه وشي ضياء المشايخ محمد ابراهيم مجددي شیر پادشا بيانيه ورکړه له پاچا څخه مننه وکړه، وروسته لوی جرگې ډاکتر عبدالظاهر د جرگې د نائب او ډاکتر موسی شفيق د جرگې د منشي په توگه وټاکل. ډاکتر عبدالظاهر، ډاکتر محمد يوسف ته په جرگه کې د وينا کولو لپاره بلنه ورکړه. ۴۷ م ۲۲۹ او ۲۳۰

د ډاکتر محمد يوسف له هر اړخيزې وينا وروسته لوی جرگې د ۱۳۴۳ لمريز کال د سنبلې د مياشتې د ۱۸ نېټې څخه تر ۲۸ نېټې پورې په خپلو غونډو کې د نوموړي قانون ټولې مادې تر بحث لاندې ونيولې او د ځينو بدلونونو له راوړلو وروسته يې په يوولسو فصلونو او (۱۲۸) مادو کې تصويب کړ. اعليحضرت محمد ظاهر شاه د اساسي قانون د توشيح پر مهال داسې وليکل: زه المتوکل علی الله محمد ظاهر شاه د افغانستان پاچا د نوی اساسي قانون مسوده چې د لوي جرگې لخوا د ۱۳۴۳ لمريز کال د سنبلې له ۱۸ څخه تر ۲۸ نېټې پورې د کابل په ښار کې

جوړه شوي و تصویب شوه ، د لوی خدای (ج) په نوم یې توشیح کوم. له نن څخه یې د اساسي قانون په حیث د هیواد په ټولو برخو کې نافذ اعلانوم.

سر له نن ورځې هغه اساسي قانون چې د ۱۳۰۹ هـ ش کال د لوی جرگې لخوا تصویب شوی او تر اوسه په هیواد کې نافذ و د ټولو ضمیمو سره لغوه اعلانوم .

د گل خاني ماڼۍ ۴۷ م ۲۲۳

۹ / میزان / ۱۳۴۳ لمریز کال

ډاکتر محمد یوسف د دوه نیمو کالو انتقالی دوره کې یو شمیر چارې سرته ورسولې ، خو د نوی اساسي قانون په بنسټ نوی غوره شوی شورا د ۱۹۲۵ ز کال د اکتوبر په (۱۴مه) دایره شوه او پاچا یو ځل بیا ډاکتر محمد یوسف ته بلنه ورکړه چې د خپلې کابینې او کړنلارې څخه شورا ته اړینې څرگندونې وکړي .

صدراعظم د اکتوبر په ۲۴ نیټه د وزیرانو سره شورا ته ورغې خو هلته یې ولیدل چې د ځینو وکیلانو پر ځای نور نندار چیان چې زیاتره یې محصلین وو ناست وو ، او په شورا کې گډوډي روانه وه ، صدراعظم د وضع په لیدو سره سم دستي بهر ته راووت او شورا (ولسي جرگه) رهبري جلسه وځنډوله . سبا د (۱۹۲۵ ز کال د اکتوبر ۲۵ او د ۱۳۴۴ لمریز کال د عقرب په دریمه نیټه) شورا تر امنیتي قیوداتو لاندې وه ، کله چې ډاکتر محمد یوسف خپله کابینه وروپيژانده او کړنلاره یې ولوستله نو یې د ولسي جرگې د غړو له بحث وروسته د باور رایه تر لاسه کړه او ډاکتر محمد یوسف ته د حکومت د اعتماد رایه ورکړل شوه . خو د ولسي جرگې نندارچیانو لخوا مظاهره وشوه. ځکه هغوي د ولسي جرگې تالار ته نندارچیان نه پرېښودل، ورو ورو تر ماسپښین پورې د مظاهره چیانو شمیر زیات شو.

دوي د ډاکتر محمد یوسف او د ولسي جرگې له خوا دا عمل یو توطیه او غیر دیموکراتیک عمل و باله، په ډیر شدت سره یې د زنده باد او مرده باد نارې یې وهلې تر لمر ډوبیدو لږ وړاندې د ډاکتر محمد یوسف کور ته ورسیدل ، هلته ساتونکو او امنیتي قواو هوايي ډزې وکړې ، خو مظاهر چیان شاته نشول ترڅو د مقاماتو د امر په اساس په مظاهر چیان مستقیم فیرونه وشول. چې مرگ او ژوبله یې له ځانه سره درلوده، داسې ویل کیدل چې دا امر د پاچا زوم او د مرکزي قواو قوماندان سردار ولي کړې و. په دې کار مظاهره پراخه شوه پاچا اړ شو چې د ډاکتر محمد

يوسف پر ځای بل څوک دي څوکی ته وټاکي ، ځکه يې د ۱۹۲۵ ز کال د اکتوبر پر ۲۹ نيټه د راډيو څخه دا اعلان وشو چې ډاکټر محمد يوسف د روغتيايي ستونزو په نسبت له خپلې دندې څخه لاس واخيست او پاچا هم دده استعفا ومنله او محمد هاشم ميوندوال يې د کابينې په جوړولو مؤظف کړ. ۳۲ م ۲۲۲

ددې پيښو په پرتله د عقرب د دريمې نيټې پيښه دومره نه وه چې صدراعظم استعفا ورکړي ، خو د افغانستان خلق ديموکراتيک ګوند دواړو خواو (خلق او پرچم) ددې پيښې څخه ډيره ګټه واخيسته ، د پراخه تبليغاتو په نتيجه کې مظاهره پراخه شوه ، پاچا مجبور شو چې صدراعظم له کاره ګوښه کړي چې په دې ډول سياسي وضع نوره هم کاواکه شوه.

ښاغلی محمد هاشم ميوندوال د پاچا د امر سره سم د ۱۳۴۴ لمريز کال د عقرب په ۷ مه ، د ۱۹۲۵ ز کال د اکتوبر په ۳۰ مه د افغانستان د صدراعظم په توګه وټاکل شو. او د ۱۳۴۶ لمريز کال د ميزان تر ۱۸ مې ، ۱۹۲۷ ز کال د اکتوبر تر ۱۱ نيټې پورې د صدراعظم په توګه دنده اجرا کړه. ښاغلی محمد هاشم ميوندوال د ملا عبدالرحيم زوی په ۱۲۹۸ لمريز (۱۹۱۹ ز) کال د غزني ولايت د مقر په ولسوالۍ کې زيږيدلی دی. پر ۱۳۲۱ لمريز (۱۹۴۲ ز) کال له حبيبي ليسي څخه فارغ او په هرات کې د اتفاق اسلام د جريدې د مدير په توګه مقرر شو چې په دغه وخت کې نوموړي پرديس تخلص کاوه. ۴۰ م ۲۷

محمد هاشم ميوندوال د ښه استعداد خاوند او د دولت په مهمو څوکیو کې دنده ترسره کړيده ، نوموړي درې ځلې د مطبوعاتو رئيس ، دوه ځلې په کراچۍ کې د افغاني سفير ، د بهرینو چارو په وزارت کې د معين په توګه دنده اجرا کړې او يو څه وخت د پاچا مطبوعاتي مشاور هم و ، نوموړی د ۱۹۲۵ ز کال د اکتوبر په (۳۰) نيټه د پاچا لخوا د حکومت په جوړولو مؤظف شو . خپله کابينه او کړنلاره يې د ۱۹۲۵ ز کال د نومبر په دويمه ترتيب او د ولسي جرګې څخه د باور رايه واخيسته .

صدراعظم د يو شمير وزيرانو سره د کابل پوهنتون په اديتورم کې د عقرب د دريمې نيټې د وژل شويو محصلينو د فاتحې په مراسمو کې ګډون وکړ. محصلينو ته يې وعده ورکړه چې ددې پيښې عاملينو ته به سزا ورکوي او محصلين د اتحاديه

جوړه کړي، خو د عاملینو ته په سزا کې پاتې راغې ځکه چې د دوی تر شاه قوي لاس موجود و. ۲۲م ۴۰

محمد هاشم میوندوال په بهرني سیاست کې ډېر محتاط و، د هیواد د بې طرفۍ سیاست یې تعقیب کوله، د خپلو ګاونډیانو سره یې بې اړیکې درلودې. په ۱۹۲۲ز کال د پاکستان واکمن مارشال ایوب خان تاشکند ته د تګ پر مهال کابل کې تم شو او له پاچا محمد ظاهر شاه او محمد هاشم میوندوال سره یې لیدنه وکړه. د شوروي اتحاد د بهرنیو چارو وزیر کاسګین د ۱۳۴۴ لمریز کال د مرغومي په ۲۴ نېټه له ډهلي څخه کابل ته راغی، د میوندوال او پاچا سره یې ولیدل، میوندوال یې دعوت کړ چې شوروي اتحاد ته دوستانه سفر وکړي. میوندوال په ۱۳۴۴ لمریز (۱۹۲۲ز) کال مسکو ته ولاړ، د شوروي له بیلابیلو بنارونو یې لیدنه وکړه، شوروي رهبري کونښن وکړ چې افغانستان د ځان دوست او امریکا یې دښمن وښيي، خو ګټه یې ونکړه. نوموړی ترکي، متحده عربو جمهوریت او چین ته سفرونه وکړل. ۲۹م ۷

محمد هاشم میوندوال په ۱۹۲۷ز کال د مارچ په دیارلسمه نېټه امریکا ته سفر وکړ، د ملګرو ملتو د عمومي منشي او د امریکا جمهور رئیس سره یې وکتل، د کرنې په برخه کې یې د مرستو غوښتنه وکړه او د ملګرو ملتونو د سازمان په غونډه کې چې د عربو او اسرائیلو د جګړې د ختمیدو لپاره یوه لار پیدا کړي. د هیوادونو مشران یې را بللي و چې د افغانستان په استازیتوب میوندوال پکې ګډون وکړ، نوموړي په خپلې وینا کې د مسلمانانو پلوي وکړه.

میوندوال په کورني سیاست کې پر ستونزو بريالی نه شو ځکه کومه وعده (د محصلینو د قاتلانو نیول) چې یې له محصلینو سره کړې وه پوره نکړه، د ولسي جرګې وکیلانو به دده په کارونو باندې نیوکې کولې، میوندوال د سوسیال مترقي دیموکرات په نامه یو ګوند جوړ کړ خو د ستونزو په حل کې ورسره چندان مرسته ونشو کولې. په پای کې د کابل په ښار کې د تېر په څیر مظاهرو پراختیا پیدا کړه. د ښاغلي میوندوال روغتيايي حالت ډیر خراب و، ځکه نوموړی د کولمو د انسداد له امله درې ځله عملیات شوي و، څلورم عملیات ته هم اړتیا وه، ځکه یې د ۱۹۲۷ز کال د اکتوبر په ۱۱ نېټه پاچا ته خپل استعفا لیک وړاندې کړ. ۹۴م ۴۰

ځينې داسې استدلال کوي چې ميوندوال ته پاچا وعده ورکړې وه چې د درملنې په موخه له امريکا څخه د راگرځيدو پورې به هيڅوک د ده پر ځای تعين نه کړي. دا خبره رښتيا ښکاري ځکه د نورو صدراعظمانو په خلاف تر ۷۰ ورځو پورې يې د ده پر ځای څوک د حکومت په جوړولو مؤظف نکړ. يوازې د هغه مرستيال عبدالله يفتلي ته يې دنده وسپارله چې د حکومت چارې مخکې يوسي.

ځينې داسې گمان کوي چې په شوروي اتحاد کې د محمد هاشم ميوندوال له وينا وروسته پاچا پر ده شکمن و چې نوموړي شوروي اتحاد ته ميلان پيدا کړي، کله چې ميوندوال له امريکا څخه راستون شو، وضع يې بالکل بدله شوې و، د پاچا کورنۍ شورا پريکړه کړې وه چې ميوندوال بايد شهرت پيدا نه کړي. د مساوات خپروني يې تر کنترول لاندې ونيوه، خو ميوندوال هم له امريکا څخه له راگرځيدو وروسته په عملي توگه مخالفت غوره کړ مگر د ده هڅو بيا هم نتيجه ورنکړه. ۲۰م ۴۱۶-۴۱۷

عبدالحميد مبارز د ميوندوال په اړه ليکي: «نوموړی يو سياستمدار و، د هيواد سياسی وضع يې د بدلون په حال کې ليدله، ده پريکړه وکړه چې نور بايد د پاچا سره د نږديوالي په اساس واک ته ونه رسيږي، ځکه سلطنت يې د کيڼ اړخ ځواکونو او داود خان د پلويانو لخوا په خطر کې لیده، ده غوښتل چې د خلکو لخوا واک ته ورسيږي. مترقي ديموکرات گوند يې جوړ کړ او د پاچا ملاتړ يې له لاسه ورکړ، خو د کيڼ اړخ او داود خان پلويان يې راضي نه کړای شول، ميوندوال هيله درلوده چې افغانستان د يو ريښتيني ديموکراتيک نظام په جوړيدو سره پرمختگ وکړي، ده له يوه ديموکراتيک نظام، آزاد دولت او گوند له موجوديت پرته پرمختگ نيمگړی گانه، ده د مترقي گوند په جوړولو سره غوښتل چې د چپ او ښي اړخ تر منځ تشه ډکه کړي. خو د نوموړي روغتيايي حالت د داود خان د پلويانو لکه وحيد عبدالله، حسن شرق، خلقيانو او د ډاکتر محمد يوسف د طرفدارانو لخوا کړه وړه او د ده پر ضد تبليغ د نوموړي او پاچا تر منځ واټن زيات کړ، ترڅو مخالفت په دښمنۍ او يو خدمتگار په دښمن بدل شو.» ۴۷م ۸۷

په هر حال پاچا د ميوند وال استعفا منظوره او نور احمد اعتمادي ته يې دنده وسپارله چې حکومت جوړ کړي، د محمد هاشم ميوند وال د حکومت غړې په لاندې ډول وو .

۱۹۲۵-۱۹۲۷ زکال پورې	محمد هاشم ميوند وال	صدر اعظم
۱۹۲۵-۱۹۲۵ زکال پورې	نور احمد اعتمادي	د صدر اعظم لومړی مرستيال
۱۹۲۵-۱۹۲۷ زکال پورې	عبد الستار شاليزی	دويم مرستيال
۱۹۲۵-۱۹۲۷ زکال پورې	جنرال خان محمد	د ملي دفاع وزير
۱۹۲۵-۱۹۲۷ زکال پورې	نور احمد اعتمادي	د بهرنیو چارو وزير
۱۹۲۵-۱۹۲۶ زکال پورې	عبد الستار شاليزی	د کورنیو چارو وزير
۱۹۲۶-۱۹۲۷ زکال پورې	انجينر احمد الله	
۱۹۲۵-۱۹۲۷ زکال پورې	عبد الله يفتلي	
۱۹۲۷-۱۹۲۷ زکال پورې	عبد الکریم حکيمي	د ماليې وزير
۱۹۲۷-۱۹۲۷ زکال پورې	ډاکتر محمد احسان تره کی	
۱۹۲۵-۱۹۲۵ زکال پورې	انجينر عبدالصمد سليم	د کانو وزير
۱۹۲۵-۱۹۲۵ زکال پورې	انجينر محمد اکبر رضا	د کرنې وزير
۱۹۲۵-۱۹۲۶ زکال پورې	انجينر احمد الله	
۱۹۲۶-۱۹۲۷ زکال پورې	انجينر محمد حسن مسا	د فوايد عامې وزير
۱۹۲۵-۱۹۲۵ زکال پورې	محمد هاشم ميوند وال	
۱۹۲۵-۱۹۲۷ زکال پورې	ډاکتر محمد عثمان انوري	د پوهنې وزير
۱۹۲۵-۱۹۲۵ زکال پورې	محمد هاشم ميوند وال	
۱۹۲۵-۱۹۲۷ زکال پورې	محمد عثمان صدقي	د مطبوعاتو وزير
۱۹۲۷-۱۹۲۷ زکال پورې	عبدالرؤف بينوا	
۱۹۲۵-۱۹۲۷ زکال پورې	ډاکتر نور علی	د سوداګرۍ وزير
۱۹۲۶-۱۹۲۷ زکال پورې	عبد الحکيم ضيايي	
۱۹۲۶-۱۹۲۷ زکال پورې	عبد الله يفتلي	د پلان وزير
۱۹۲۵-۱۹۲۵ زکال پورې	محمد عثمان انوري	
۱۹۲۵-۱۹۲۷ زکال پورې	پيغله کبرا نورزائي	د روغتيا وزير
۱۹۲۵-۱۹۲۶ زکال پورې	ډاکتر محمد حيدر	
۱۹۲۶-۱۹۲۷ زکال پورې	عبد الکریم حکيمي	د مخابراتو وزير
۱۹۲۷-۱۹۲۷ زکال پورې	ډاکتر محمد انس	
۱۹۲۷-۱۹۲۷ زکال پورې	عبد الله يفتلي	مشاور وزير
۱۹۲۵-۱۹۲۷ زکال پورې	محمد خالد روبربان	د قبایلو مستقل رئيس

د وزیرانو د شورا منشي
عبدالغفور روان فرهادي
۱۹۲۵-۱۹۲۷ز کال پورې
۴۰م ۹۲ او ۹۷

نور احمد عتمادي د ۱۳۴۲ لمريز کال د عقرب په ۹مه نيټه ، ۱۹۲۷ز کال د نومبر په لومړۍ نيټه د پاچا لخوا د صدراعظم په توگه وټاکل شو ، چې ۱۳۵۰ لمريز کال د ثور تر ۲۲مي نيټې پورې يې د افغانستان د صدراعظم په توگه دنده اجرا کړه ، نوموړی په ۱۲۹۹ لمريز (۱۹۲۰ز) کال په کندهار کې زيږيدلی دی . نور احمد اعتمادي د غلام محمد زوی او د عبدالقدوس خان لمسی «عبدالقدوس د افغانستان آزادي (۱۹۱۹ز) کال په جگړه کې د کندهار د جبهې قوماندان و» ده ، عبدالقدوس خان د مشروطه غوښتونکو د نهضت او د محمد زيود کورنۍ غړی و . ۴۱۸م ۲۰۰

نور احمد اعتمادي د سرادار محمد داود خان پلوي ، د ډاکتر محمد يوسف او ميوندوال د حکومتونو پرمهال چې له هغه سره ښې اړيکې درلودې ، هڅه وکړه چې د پاچا او محمد داود تر منځ اړيکې ښې کړي . د ده هڅو مثبتې نتيجې ورنه کړه ، نور احمد اعتمادي د استقلال لېسې څخه له فارغيدو وروسته د پوهنې په وزارت کې په کار پيل وکړ ، وروسته د بهرنيو چارو په وزارت کې په مختلفو څوکیو دنده اجرا کړه . څه موده په کراچۍ او اسلام اباد کې سفير و ، نوموړی پياوړی ديپلومات او د ميوندوال په کابينه کې د صدراعظم مرستيال او د بهرنيو چارو وزير و . ۴۱۸م ۲۰۰

کله چې محمد ظاهر شاه د ۱۳۴۲ لمريز کال د لړم په ۹ (۱۹۲۷ز کال د نومبر په لومړۍ نيټه نور احمد اعتمادي د حکومت په جوړولو موظف کړ . نوموړي هم د ۱۳۴۲ لمريز کال د عقرب په ۲۳ او ۱۹۲۷ز کال د نومبر په دولسمه نيټه په لاندې ترکيب سره د اعتماد رايه واخېسته .

۱۹۲۷ز-۱۹۲۹ز کال پورې	نور احمد اعتمادي	صدراعظم
۱۹۲۷ز-۱۹۲۹ز کال پورې	ډاکتر علي احمد پوپل	د صدراعظم لومړی مرستيال
۱۹۲۷ز-۱۹۲۹ز کال پورې	عبدالله يفتلي	دويم مرستيال
۱۹۲۷ز-۱۹۲۹ز کال پورې	جنرال خان محمد	د ملي دفاع وزير
۱۹۲۷ز-۱۹۲۹ز کال پورې	نور احمد اعتمادي	د بهرنيو چارو وزير
۱۹۲۷ز-۱۹۲۹ز کال پورې	ډاکتر محمد عمر وردک	د کورنيو چارو وزير

د ماليې وزير	محمد انور ضيايي	۱۹۲۷ز-۱۹۲۹ز کال پورې
د کانو وزير	انجينر عبدالصمد	۱۹۲۷ز-۱۹۲۸ز کال پورې
	انجينر محمد حسن مسا	۱۹۲۸ز-۱۹۲۹ز کال پورې
د عدليې وزير	ډاکټر محمد اصغر	۱۹۲۷ز-۱۹۲۹ز کال پورې
د کرنې وزير	انجينر محمد اکبر رضا	۱۹۲۷ز-۱۹۲۹ز کال پورې
د فوايد عامې وزير	انجينر محمد حسن مسا	۱۹۲۷ز-۱۹۲۹ز کال پورې
د پوهنې وزير	ډاکټر علي احمد پوپل	۱۹۲۷ز-۱۹۲۹ز کال پورې
	ډاکټر محمد اکرم	۱۹۲۹ز-۱۹۲۹ز کال پورې
د اطلاعاتو او کلتور وزير	ډاکټر محمد انس	۱۹۲۷ز-۱۹۲۹ز کال پورې
د سوداگرۍ وزير	ډاکټر نور علي	۱۹۲۷ز-۱۹۲۹ز کال پورې
د پلان وزير	ډاکټر عبدالصمد حامد	۱۹۲۷ز-۱۹۲۹ز کال پورې
د روغتيا وزير	پيغله کبرا نورزائي	۱۹۲۷ز-۱۹۲۹ز کال پورې
مخابراتو وزير	انجينر محمد اعظم گران	۱۹۲۷ز-۱۹۲۹ز کال پورې
مشاور وزير	عبدالواحد سرايي	۱۹۲۷ز-۱۹۲۹ز کال پورې
د قبایلو مستقل رئيس	سيد مسعود پوهنيار	۱۹۲۷ز-۱۹۲۹ز کال پورې
	۲ م ۱۹۲ او ۹۷	

په ۱۹۲۹ ز کال کې د ولسي جرگې له انتخاباتو وروسته نور احمد اعتمادي مجبور و چې د نوې ولسي جرگې څخه بيا د اعتماد رايه تر لاسه کړي ، نوموړي د دويم ځل لپاره خپله کابينه په لاندې ترکيب سره پشنهاد کړه.

د نور احمد اعتمادي د دويم حکومت غړي

صدر اعظم	نور احمد اعتمادي	۱۹۲۹ز-۱۹۷۱ز کال پورې
د صدر اعظم لومړی مرستيال	عبدالله يفتلي	۱۹۲۹ز-۱۹۷۱ز کال پورې
دويم مرستيال	ډاکټر عبدالقيوم	۱۹۲۹ز-۱۹۷۱ز کال پورې
د ملي دفاع وزير	جنرال خان محمد	۱۹۲۹ز-۱۹۷۱ز کال پورې
د بهرنيو چارو وزير	نور احمد اعتمادي	۱۹۲۹ز-۱۹۷۱ز کال پورې
د کورنيو چارو وزير	محمد بشير لودين	۱۹۲۹ز-۱۹۷۱ز کال پورې
د ماليې وزير	ډاکټر محمد امان	۱۹۲۹ز-۱۹۷۱ز کال پورې
د کانو وزير	امان الله منصوري	۱۹۲۹ز-۱۹۷۱ز کال پورې
د عدليې وزير	عبدالستار سيرت	۱۹۲۹ز-۱۹۷۱ز کال پورې
د کرنې وزير	عبدالحکيم	۱۹۲۹ز-۱۹۷۱ز کال پورې
د پوهنې وزير	ډاکټر عبدالقيوم	۱۹۲۹ز-۱۹۷۱ز کال پورې

د اطلاعاتو او کلتور وزیر	ډاکټر محمود حبيبي	۱۹۲۹ز- ۱۹۷۱ز کال پورې
د سوداګرۍ وزیر	ډاکټر محمد کبير عمر	۱۹۲۹ز- ۱۹۷۱ز کال پورې
د پلان وزیر	ډاکټر عبدالواحد سرايي	۱۹۲۹ز- ۱۹۷۱ز کال پورې
د روغتيا وزیر	ډاکټر محمد ابراهيم مجيد سراج	۱۹۲۹ز- ۱۹۷۱ز کال پورې
د فوايد عامی وزیر	انجينر محمد يعقوب لعلی	۱۹۲۹ز- ۱۹۷۱ز کال پورې
مشاوره وزیر	ميرمن شفيقه ضيايي	۱۹۲۹ز- ۱۹۷۱ز کال پورې
د قبایلو مستقل رئیس	سيد مسعود پوهنيار	۱۹۲۹ز- ۱۹۷۱ز کال پورې
		۲ م ۹۲- ۹۷ او

نور احمد اعتمادي د باور د رایو تر لاسه کولو وروسته د یو لړ ستونزو سره مخ شو. چې همدغه ستونزې دده د حکومت د سقوط سبب شوې، او هغه دا دي: دغه اواز چې په مسکو کې یو محصل د غلام سخي غیرت په نوم د قرانکریم او خدای (ج) د نوم احانت کړی دی، د کابل په سینماګانو کې د حضرت یوسف (ع) په نامه یو فلم نندارې ته وړاندې شو چې ځینې برخې یې د اسلام د مقدس دین پر ضد وی، د پرچم په جریده کې پر لینن باندې درود ویل. دغه موضوعات په ډیر افراطي ډول تبلیغ شول، عام خلک او ملایان راوپاریدل، یو شمیر ملایان د پل خشتې په جومات کې سره راټول شول تقریباً (۴۳) ورځې یې په جومات کې تیري کړي، د دولت پر ضد یې مظاهري کولې چې د پلازمینې سیاسي او امنیتي وضع یې تقریباً بې ثباته کړه، ځکه د دوی شمیر وخت په وخت زیاتیده، د شورا ځینو غړو هم د ملایانو پلوي کوله. په ۱۹۷۰ ز کال کې د ټولو سیمو د طالبانو د یو ځای کیدو بهیر مخ په زیاتیدو و. ددې ملایانو مشر مولوي فیضاني به مسجد کې د دولت پر ضد بیانيې ورکولې، او مهمې غوښتنې یې دا وې:

- په هیواد کې د اسلامي شریعت او حنفي مذهب پوره او کامل تطبیق.
- د پوهنې وزارت په تعلیمي نصاب کې د اسلامي مضامینو زیاتوالی.
- بنسټ ته د حجاب په سرول.

حکومت د دوی غوښتنې و نه منلې، ټول ملایان یې د شپې لخوا په زور سره په عسکري موټرو کې ولایتونو ته انتقال کړل، پاچا د شورا غړي راوغوښتل چې ملایان باید هېڅ ډول دولتي ضد اقدام و نه کړي. ۱۰۳۴۰ پر دې سربیره د محصلینو او زده کونکو پراخې مظاهري، د حکومت په چارو کې دسترې محکمې او د پاچا د کورنۍ لاس وهنې د حکومت د کمزورۍ لامل شوې.

ځينې وايي پر اعتمادي يې دومره بده اغيزه وکړه چې ځان ووژني، غوښتل يې چې د قرغې په ډنډ کې ځان ډوب کړي، خو دا خبرې او گونگوسې چندان رښتيني نه ښکاري، دا چې نوموړی د موجوده ستونزو په حل کې پاتې راغې دا يقيني خبره وه ځکه چې ده کوم سياسي گوند هم نه درلود، چې د ستونزو په حل کې له ده سره مرسته وکړي. ده دغه مداخلې د هغه عمل بدل گڼلې چې ده د ۱۹۷۱ ز کال د اپريل په ۷ نيټه په ولسي جرگه کې د وکیلانو پوښتنو ته هيڅ ځواب و نه ويلې، وکیلانو په غونډه کې د اعتماد رايه مطرح کړه، مگر پاچا نه غوښتل چې د اعتمادي حکومت د ولسي جرگې د نه باور د رايې د استعمال پواسطه سقوط وکړي، په خصوصي ډول په دې بريالی شو چې اعتمادي استعفا ورکړي.

نور احمد اعتمادي د ۱۹۷۱ ز کال د اپريل په ۷ نيټه خپل استعفا لیک پاچا ته وړاندې کړ، پاچا هم دده استعفا قبوله کړه. او ډاکټر عبدالظاهر ته يې دنده وسپارله چې نوي حکومت جوړ کړي. ۱۰۵۴۰

نور احمد اعتمادي په کار پوه، هيواد ته وفادار و، کابينه يې هم په کار پوه اشخاصو څخه جوړه شوې وو. خو هغه وخت سياسي فضا داسې حالت کې وه چې سياسي گوندونو ډير امتيازات غوښتل او د هيواد سياسي وضع يې کاواکه کړې وه، دده استعفا په دې معنی نه وه چې دې په کار نه پوهيده، د هغه موخه دا وه که دده په لري کيدو د هيواد وضع ثبات پيدا کوي او د پرمختگ لپاره لار هوار يږي نوموړي هم له خپلې څوکۍ څخه د نور په خير تير شو او استعفا يې ورکړه.

ډاکټر عبدالظاهر د پاچا د امر په اساس د ۱۳۵۰ لمريز کال د ثور په ۲۲ مه نېټه، د ۱۹۷۱ ز کال د می په ۱۲ نېټه د صدراعظم په توگه وټاکل شو. او د ۱۳۵۱ لمريز کال د میزان ۲ می او د ۱۹۷۲ ز کال د سپتمبر تر ۲۴ می نېټې پوري د افغانستان د صدراعظم په توگه دنده اجرا کړه. ښاغلی ډاکټر عبدالظاهر د عبدالقادر ابراهيم خیل زوی په ۱۲۸۹ لمريز (۱۹۱۰ ز) کال د لغمان ولايت کې زيږيدلی دی. په ۱۳۱۰ لمريز (۱۹۳۱ ز) کال د حبيبي ليسي څخه فارغ شوی، په ۱۳۱۴ لمريز کال د امريکا د کولمبيا پوهنتون څخه يې ليسانس او په ۱۳۱۸ لمريز (۱۹۳۹ ز) کال د همدې پوهنتون څخه ډاکټري واخېسته او په ۱۳۲۱ لمريز کال يې د نوموړي پوهنتون څخه د روغتيا په برخه کې د تخصص ديپلوم هم واخېسته.

ډاکټر عبدالظاهر په ۱۳۳۴ لمريز (۱۹۵۵ ز) کال د روغتيا وزارت کفيل ، وروسته په کراچۍ او روم کې د افغانستان سفير ، په يولسمه او دولسمه دوره کې د ولسي جرگې رئيس ، په ۱۹۶۴ ز کال کې د لوی جرگې د رئيس په توگه مختلفې دندې اجرا کړي دي. ۱۰۵ م ۴۰

اعليحضرت محمد ظاهر شاه ډاکټر عبدالظاهر ته د ۱۹۷۱ ز کال د مۍ پر ۱۲ او ۱۳۵۰ لمريز کال د ثور په ۲۶ نيټه دنده وسپارله چې نوی حکومت جوړ کړي. نوموړی د ۱۹۷۱ ز کال د جولای په ۲ د ۱۳۵۰ لمريز کال د اسد په ۴ مه نېټه وتوانيده چې د ولسي جرگې څخه د باور رايه واخلي او د ۱۹۷۲ ز کال د سپتمبر د مياشتې تر ۲۴ مې نېټې پورې د افغانستان صدراعظم و ، د ډاکټر عبدالظاهر د صدارت پر مهال زيات واک د عبدالصمد حامد او محمد موسی شفيق سره و ۲۰ م ۴۲۸

نوموړي يو لړ ستونزو لکه د ژبو موضوع، د نوو قوانينو د انفاذ په اړه د محصلينو غوښتنه، وچکالي، د غلې کمبود او په ځينو سيمو کې له لوړې څخه د خلکو مړه کيدل، د بچيانو خرڅول او نورې هغه پېښې وې چې دده حکومت يې کاواکه کړې. ده د عبدالصمد حامد په مشرۍ يو پلاوي بادغيس او هرات ته وليږه، ستونزه پيچلې شوه او عبدالصمد حامد په چغچران کې د لاريون کوونکو لخوا په ډبرو وويشتل شو. د پلاوي ځينې غړي تپيان او د هغوي د استوگنې ماڼۍ ښيښې ماتې شوي. عبدالصمد حامد د غور والي او اداري مسئولين ددې غميزي مسئول وگڼل ، د هغوی د برطرفۍ او بدليدو غوښتنه يې وکړه، عبدالصمد حامد بيرته کابل ته را وگرځيدو. غوښتل يې چې ستونزه د وزيرانو په غونډه کې مطرح کړي خو دغه غونډه ونشو، عبدالصمد حامد خپله دنده پريښودله، څو ورځې وروسته د درملنې په پلمه اروپا ته ولاړ. حکومت د بادغيس خلکو سره مرسته و نشو کولی، د حکومت د غفلت په اساس خلکو ته ډير زيان واوښته. ډاکټر عبدالظاهر د ډيري کمې مودې دندې د اجرا نه وروسته د ۱۹۷۲ ز کال د سپتمبر په ۲۴ نېټه استعفا ورکړه او پاچا موسی شفيق ته دنده وسپارل چې نوی حکومت جوړ کړي. ۱۰۷ م ۴۰

د ډاکټر عبدالظاهر د حکومت غړي

۱۹۷۱ ز- ۱۹۷۲ ز کال پورې

ډاکټر عبدالظاهر

صدراعظم

د صدر اعظم لومړی مرستیال	ډاکتر عبدالمجید	۱۹۷۱ز-۱۹۷۲ز کال پورې
د ملي دفاع وزیر	جنرال خان محمد	۱۹۷۱ز-۱۹۷۲ز کال پورې
د بهرنیو چارو وزیر	موسی شفیق	۱۹۷۱ز-۱۹۷۲ز کال پورې
د کورنیو چارو وزیر	امان الله منصوري	۱۹۷۱ز-۱۹۷۲ز کال پورې
د مالیې وزیر	غلام حیدر داود	۱۹۷۱ز-۱۹۷۲ز کال پورې
د کانو او صنایعو وزیر	محمد یعقوب لعلی	۱۹۷۱ز-۱۹۷۲ز کال پورې
د عدلیې وزیر	محمد انور ارغندیوال	۱۹۷۱ز-۱۹۷۲ز کال پورې
د کرنې وزیر	عبدالحکیم	۱۹۷۱ز-۱۹۷۲ز کال پورې
د پوهنې وزیر	حمید الله عنایت سراج	۱۹۷۱ز-۱۹۷۲ز کال پورې
د مخابراتو وزیر	نصرت الله ملکیار	۱۹۷۱ز-۱۹۷۲ز کال پورې
د اطلاعاتو او کلتور وزیر	محمد ابراهیم عباس	۱۹۷۱ز-۱۹۷۲ز کال پورې
د سوداګرۍ وزیر	محمد عارف غوثي	۱۹۷۱ز-۱۹۷۲ز کال پورې
د پلان وزیر	ډاکتر عبدالواحد سراجي	۱۹۷۱ز-۱۹۷۲ز کال پورې
د روغتیا وزیر	ډاکتر محمد ابراهیم مجید سراج	۱۹۷۱ز-۱۹۷۲ز کال پورې
د فواید عامې وزیر	جنرال خوازک ځلمی	۱۹۷۱ز-۱۹۷۲ز کال پورې
مشاوره وزیر	میرمن شفیقه ضیائی	۱۹۷۱ز-۱۹۷۲ز کال پورې
مشاور وزیر	عبدالستار سیرت	۱۹۷۱ز-۱۹۷۲ز کال پورې
د قبایلو مستقل رئیس	محمد ایوب عزیز	۱۹۷۱ز-۱۹۷۲ز کال پورې

۹۹-۹۷ م م ۲

ډاکتر عبدالظاهر هم د نور احمد اعتمادي په څیر د ستونزو سره مخامخ و، خو بې هیڅکله نه غوښتل چې د پاچا کورنۍ سره ځان خپه کړي، او هم یې د هیواد ویجاړ سیاست زغملی نه شو. ده هڅه کوله چې هیواد کې اداري او اقتصادي اصلاحات عملي کړي او د نورو هیوادونو له تجربو څخه ګټه واخلي، خو ده ته هم د نور په څیر سیاسي ستونزي پیدا شوي. د وینو د تویولو پر ځای یې د څوکۍ پرېښودل بهتر وګڼل.

محمد موسی شفیق د ډاکتر عبدالظاهر تر استعفا وروسته د پاچا په امر د ۱۳۵۱ لمریز کال د قوس په ۱۲ مه، ۱۹۷۲ز کال د ډسمبر په ۲۴ نېټه د افغانستان د صدر اعظم په توګه وټاکل شو، چې د ۱۳۵۲ لمریز کال د چنګاښ تر ۲۲ مې او د ۱۹۷۳ز کال د جولای تر ۱۷ نېټې پورې دنده اجرا کړه. ښاغلی موسی شفیق د مولوي محمد ابراهیم کاموي زوی او په ۱۳۱۰ لمریز کال په کابل کې زیږدیدی دی.

لومړنۍ او منځنۍ زده کړې يې د جلال آباد په نجم المدارس او د ابوالحنيفه په مدرسو کې پای ته رسولې. د مصر له الازهر پوهنتون څخه يې د حقوقو په څانگه کې د ليسانس اخېستلو وروسته له همدې پوهنتون څخه يې د قضا په څانگه کې مافوق ليسانس درجه واخېسته، نوموړی د کولمبيا په پوهنتون کې د حقوقو په بين الدوله څانگه کې د مافوق ليسانس د سند په اخېستلو بريالی شو او د امريکې د هارورډ له پوهنتون څخه د نړيوالو مسايلو په څانگه کې برې ليک ترلاسه کړ. ۲۰۴۹م

ښاغلی موسی شفيق د زده کړو د پای ته رسولو او هيواد ته د راستنيدو سره سم د کابل پوهنتون د حقوقو او سياسي علومو په پوهنځي کې د استاد په توگه مقرر شو. نوموړی وروسته د عدليې وزارت د قوانينو د مدير، د عدليې وزارت د تقيقني چارو رئيس، د عدليې وزارت معين، د اساسي قانون د مطالعې د کميسون غړی، د ۱۳۴۳ لمريز کال د اساسي قانون د لوي جرگې منشي، د بهرنيو چارو د وزارت سلاکار، په قاهره، بيروت، خرتوم او اکره کې د افغانستان د سفير په حيث دندې اجرا کړې. همدارنگه موسی شفيق د اتن په ښار کې د حقوق پوهانو او په لاهور کې د ختيځ پيژندونکو ټولنه کې د غړي په توگه گډون کړی، او په ژنيو کې د اتومي وسلې لرونکو هيوادونو په غونډه کې د افغاني هئيت رئيس و. نوموړی په پښتو، دري، عربي، انگليسي او فرانسوي ژبو ويل او ليکل کولی شول. د ډاکتر عبد الظاهر له استعفا دوه ورځې وروسته د پاچا لخوا د ۱۹۷۲ ز کال د دسمبر په ۲۴ او د ۱۳۵۱ لمريز کال د ليندۍ په ۱۶ نېټه د کابينې په جوړولو موظف شو. ۲۰۴۹م او ۴۴۰م

د موسی شفيق د حکومت غړي

۱۹۷۲ز-۱۹۷۳ز کال پورې	محمد موسی شفيق	صدراعظم
۱۹۷۲ز-۱۹۷۳ز کال پورې	جنرال خان محمد	د ملي دفاع وزير
۱۹۷۲ز-۱۹۷۳ز کال پورې	محمد موسی شفيق	د بهرنيو چارو وزير
۱۹۷۲ز-۱۹۷۳ز کال پورې	محمد خان جلالر	د ماليې وزير
۱۹۷۲ز-۱۹۷۳ز کال پورې	غلام دستگير عزيز	د کانو او صنايعو وزير
۱۹۷۲ز-۱۹۷۳ز کال پورې	ډاکتر عبد الوکيل	د کرنې وزير
۱۹۷۲ز-۱۹۷۳ز کال پورې	ډاکتر محمد ياسين عظيم	د پوهنې وزير
۱۹۷۲ز-۱۹۷۳ز کال پورې	نصرت الله ملکيار	د مخابراتو وزير
۱۹۷۲ز-۱۹۷۳ز کال پورې	صباح الدين کشککي	د اطلاعاتو او کلتور وزير

د پلان وزیر	ډاکټر عبدالواحد سرابي	۱۹۷۲ز-۱۹۷۳ز کال پورې
د فواید عامې وزیر	جنرال خوازک حلمی	۱۹۷۲ز-۱۹۷۳ز کال پورې
		۴۰ م ۱۲۰

موسی شفیق راتلونکي انتخابات و ځنډول، د ځينو جریدو مسئولین یې په دولت کې مقرر کړل، د لوړو زده کړو د وزارت اساسنامه یې جوړه کړه، په کابل راډیو او خپرونو کې رسماً اذان شامل کړ، ټولو سیاسي گوندونو ته یې خبر ورکړ چې له دې وروسته د دولت پر ضد مظاهري نه شي کولی، ده غوښتل چې نوی کړنلاره په شورا کې تصویب کړي خو وخت یې پیدا نکړ، نوموړي غوښتل چې په حکومتي چارو کې د سلطنتي کورنۍ د لاسوهنې مخه ونیسي، موخه یې د محمد داود خان مخه نیول و. داسې گومان کېده چې داود خان د ځينو سیاسي گوندونو ملاتړ کولو.

موسی شفیق د ۱۹۷۳ ز کال د جولای په ۱۲ او د ۱۳۵۲ لمریز کال د سرطان په ۲۵ نیټه د مازیگر په پنځو بجو پاچا ته د تیلیفون په کرښه په هیواد کې د کرارۍ او امنیت راپور ورکړ، خو ۹ ساعته وروسته همغې شپې (۱۳۵۲ لمریز کال د چنگاښ $\frac{25}{26}$ شپه) په دوو بجو د سردار محمد داود خان له لورې کودتا پېل شوه، او په پنځو ساعتونو کې یې د سلطنت کمبله ورتوله کړه. د سهار پر (۷) بجو د سردار محمد داود په وینا سره په هیواد کې سلطنتي نظام ړنگ او پر ځای ئې جمهوري نظام اعلان شو. ۴۰ م ۱۲۲

د سردار محمد داود خان د کودتا وروسته زمونږ د هیواد سیاسي او ټولنیزو پېښو نوی بڼه غوره کړه. په لومړیو وختونو کې مترقي او چپي گوندونو دده پلویتوب کاوه، دده پروگرامونه یې تائیدول او د هیواد د پر مختګ لپاره یې موثر ګڼل.

د دیموکراسۍ لسیزه که څه هم د هیواد سیاسي وضع د څو حکومتونو په راتګ او له منځه تګ سره کاواکه کړه خو په هیواد کې د لومړي ځل لپاره د دیموکراسۍ پلوشې وځلیدلې. په هیواد کې درې ډوله مطبوعات رامنځ ته شول. چې عبارت وو له: دولتي مطبوعاتو، گوندي مطبوعاتو او ازاد مطبوعاتو څخه. دا ټولې خپرونې په کابل کې خپریدلې چې مونږ دلته په مجموع کې د ټولو جریدو یادونه کوو، لکه: وحدت، پیام امروز، افغان ملت، خلق، مردم، مساوات، پیام

وجدان، پرچم، صدای عوام، شعله جاوید، ترجمان، صبا، کاروان، خیبر، گهيځ،
پروانه، هدف، جبهه ملی، پکتیا، سپیده دم، افغان ولس، اتحاد ملی، روزگار
افغان، ندای خلق، ملت، افکار نو، پیکار او شوخک په نومونو خپريدلی، چې
مختلفې ایديالوژګانې او ارمانونه یې خپرول، که څه هم ددوي عمر لنډ و، خو بیا یې
هم په ځوانانو باندې ډیره اغیزه وکړه، له دې امله د دیموکراسۍ لیسزه د مطبوعاتو د
تجربې دوره هم ګڼل کیږي. خو د داود خان له کودتا وروسته دا ټولې مصادره او
یوازې دولتي خپرونې خپریدې.....

د اعلیٰ حضرت محمد ظاهر شاه د سلطنت سقوط او د

سردار محمد داود خان واک ته رسیدل

د ۱۳۵۲ ل کال د چنگاښ ۲۲ مه - ۱۳۵۷ ل کال د ثور ۷ مه

د ۱۹۷۳ ز کال د جولای ۱۷ مه - ۱۹۷۸ ز کال د اپریل ۲۷ مه

سردار محمد داود خان ددی واقیعت په پوهیدو سره چې د پاچا (محمد ظاهر شاه) په واکمنۍ کې دده له پاره د سیاسي فعالیت او خپل هدف (واک) ته د رسیدو زمینه نه ده برابره، ځکه یې له دندې څخه په ۱۳۴۱ لمریز (۱۹۲۳ ز) کال کې استعفا وکړه. هیله یې دا وه چې د پاچا له احسان پرته د سیاسي فعالیت په پایله کې واک ته ورسېږي. تر څو د هیواد په سیاسي، اقتصادي او ټولنیز بدلون او پر مختګ کې موثر نقش ولوبوي.

پاچا او هغه ته نږدې کسانو لکه مارشال شاولي خان او سردار عبدالولي خان د سردار محمد داود په پریکړه (استعفا) ډیر خوښ شول. ځکه دوی (مارشال شاولي خان او جنرال سردار عبدالولي خان) نوموړي د ځان له پاره په راتلونکي کې ستر خنډ ګڼلو خو پاچا د داود خان په پلان او هیلو باندې ښه پوهیده. دوي ټولو کوښښ کاوه چې هغه (داود خان) هېڅکله په سیاسي ډګر کې داخل او قوي نشي، چې د ۱۳۴۳ لمریز کال د بنسټیزه قانون د (۲۴) مادې له تصویب وروسته د دوي دا هیله پوره شوه. په نوموړې ماده کې لومړی د پاچا کورنی او د هغوي ځینو دندو (صدارت، وزارت او ستره محکمي ریاست) په ټاکنو کې ګډون او واک ته رسیدل منع شوي وو. داود خان تقریباً (۱۰) کاله په انزوایې (ګوښه توب) تیر کړل.

(۱۴م)

د دیموکراسي د دورې په ورسټنیو کلونو کې د داود خان پرته د دوو نورو کودتاگانو (د سردار عبدالولي او د هغه پلار شاولي خان) خبري هم کیدلې، خو داود پردوی باندي پرمبې شو، هغو کسانو چې ددې کودتاه په لارښونه او بریالیتوب کې فعاله ونډه درلوده عبارت وو له: سردار داود خان او د هغه مرستیال محمد حسن شرق. غلام حیدر رسولی، محمد سرور نورستاني، مولاداد او محمد یوسف د ټانکیستانو سرگروپیان وو، پاچا گل وفادار او عبدالحمید (محتاط) د هوایي قواو انجینران، سید عبدالله، غوث الدین فایق او عبدالقدیر د سرگروپیانو ترمنځ د اړیکو د ټینګولو مسئولین وو. په دغو کسانو سربیره د کابل ښار ځینو سیارو نظامي ټولګیو لکه د کوماندو (۴۴۴) قطعه د ښاری انضباط قطعه او د سلطنتي ګارد د ساتنې قطعه هم برخه درلوده او د نظام په بدلون کې یې اغیزمنه ونډه اخیستې وه. د (۴مې) او (۱۵مې) زغره والو لویو اګانو څخه (۷۰) ټانګونه او (۲۰۰) تنه پرسونل د سرور نورستاني، محمد یوسف، او مولاداد تر قوماندې لاندې تیاری درلود. د کوماندو (۴۴۴) لخوا څخه (۱۲۰۰) تنه وسله وال کسان د فیض محمد خان او هدایت الله خان د امر لاندې د کودتاه لپاره آماده وو. د ښاري انضباط له قطعي څخه (۴۰۰) تنه وسله وال د ضیاءمجید او محمد نبي عظیمي د امر لاندې د قوماندې منتظر وو. (۲۱ م ۵۳۹)

د پراشوت او سلطنتي ګارد له قطعو څخه (۳۰۰) تنه وسله وال او (۱۰) عراقي ټانکونه د عبدالقادر میاخیل او حبیب الله زرمټي د امر لاندې آماده وو. د ملی دفاع وزارت د څانګو او ریاستونو (۱۰۰) تنه وسله وال افسران د حسن شرق او غوث الدین فایق د امر لاندې تیار وو. په دې ترتیب (۲۲۰۰) تنه وسله وال کسان د فوځ په قطعاتو کې د (۸۰) عرادو ټانکونو او مجهزو وسایلو سره د کودتا له پاره تیار وو. د حکمنیو قطعاتو په خوا کې هوایي او مدافع هوایي قطعاتو، د خواجه رواش او باګرام پیلوټان او تخنیک ګران هم د لومړي بریدمن پاچا گل وفادار او لومړي بریدمن عبدالحمید محتاط د امر لاندې تیاري درلوده. د مهتاب قلعه (۸۸) توپچي لخوا کې تورن خلیل الله هم د کودتا کوونکو سره د مرستې وعده کړې و، چې نوموړی قطعه به ددوي په ګټه استعمالوي، او ټولو قطعاتو سره د پاچا گل وفادار، عبدالحمید محتاط مرتضی قل او محمد اصف پواسطه اړیکې ټینګیدلې. (۲۱ م ۵۳۹ او ۵۴۰)

د کودتا پیل:

لومړې د خواجه رواش له هوايي ډگر څخه د مخابراتي یوه دستگاه په پټه د سردار محمد داود خان کور (د کودتاه د قوماندې محل) ته انتقال شوه. او بله د ضیا مجید په واسطه د بناري انضباط په قطعه کې ځای پرځای شوه. په دې وخت کې محمد ظاهرشاه د سترگو د علاج لپاره ایټالېې ته تللی و، دا چې داود خان د کودتاه د بریالیتوب په هکله فکر وکړی د پاچا په غیاب کې په کودتاه باندي شرمیده، خو دده تصمیم قاطع و ځکه حسن شرق ته یې دستور ورکړی و چې د ناکامۍ په صورت کې باید هغه (داود خان) ووژني. (۲۱ م ۵۴۰)

د ۱۳۵۲ لمریز کال د چنگاښ ۲۵ او د ۱۹۷۳ ز کال د جولای په ۱۶ نېټه د عراق په سفارت کې د هغه هیواد د ملي ورځې په مناسبت په کابل کې د هغه هیواد سفیر یوه ملمستیا ترتیب کړی وه. چې په دې میلمستیا کې د پاچا د کابینې په یو شمیر وزیرانو او لوړ رتبه مامورینو سربیره د دفاع وزیر جنرال خان محمد او سردار عبدالولي هم ګډون کړی و. له دې میلمستیا وروسته یې په هغه میلمستیا کې چې د امریکا د سفیر په کور کې د هغه هیواد د نظامي اتشې د پیژندنې په خاطر جوړه شوي وه ګډون وکړ، د ښو غذاګانو او خوندور څیزونو د څښلو وروسته خپلو کورونو ته د استراحت له پاره ولاړل. د شپې په یوه نیمه بجه کودتا کوونکو د لاندي پلان مطابق کودتاه پیل کړه. د سردار عبدالولي خان (د پاچا زوم او د مارشال شاولي خان زوی) نیول او د سلطنتي ګارد د پرسونل بې وسلې کول او د کابل د هوايي ډګر نیول د کوماندو د (۴۴۴) قطعي په واسطه، د بناري انضباط (۷۷) قطعي په واسطه د ملي دفاع وزیر، مارشال شاولي خان، د افغانستان رادیو نیول او د نیولو موظفو ګروپونو ته د وسلې ویشل. د شهزاده احمد شاه (چې په دغه وخت د سلطنت وکیل هم و) نیول د کوماندو د (۴۴۴) قطعي په مرسته، د فوځ د فعالو قوماندانانو نیول په هره قطعه کې د کودتاه د ملګرو پواسطه، د اړتیا په وخت د بناري انضباط یا پاراشوت د قطعو څخه د مرستې غوښتنه کیده. د کابل د ښار نیول د (۴ مې) او (۱۵ مې) زره دارو لوا وو د ټانګونو پواسطه. (۲۱ م ۵۴۰)

د افغانستان خلک مخصوصاً د کابل د ښار اوسیدونکي لاپه خواږه خوب ویده وو خو ښار د یو عظیم طوفان په څپو کې د ډوبیدو په حال کې و، او نوي سیاسي فضا د راتلو په حال کې وه چې $\frac{25}{26}$ سرطان ۱۳۵۲ لمریز کال $\frac{16}{17}$ جولای ۱۹۷۳ ز کال د شپې په یو نیمه بجه سردار محمد داود خان په قاطع تصمیم سره په خپل کور کې د بیسیم دستگاه شاته کښېناست د خبرو غوږۍ (گوشۍ) یې واخیسته د کوماندو او د انضباط د قطعی ټانگونو ته یې د ټاکل شویو موخو پر لور د حرکت قوماند ورکړه، یوه دقیقه وروسته د زره دارو ټانگونو غږ په ارگ او بالاحصار کې واوریدل شو، مؤظفو گروپونو په ډیرې چټکۍ سره لاس په کار شول. د فیرونو له اوریدو وروسته ډیر ژر دوه بجې او شل دقیقې د افغانستان مرکزي مخابره ونيول شوه، او په ټول افغانستان کې مخابراتي سیستم فلج شو. د کودتا د پلان نه د خارجو قوتونو تر منځ مخابراتي اړیکې قطع شوي. د شپې تر ۳ بجو پورې سلطنتي گارد د کودتاچیانو په واک کې راغی او د سهار تر (۲) بجو پورې هغه کسان چې باید نیول شوي وای د نیولو وروسته د عبدالقدیر کور ته انتقال او تر نظارت لاندې ونيول شول، د کابل ټول ښار د کودتاچیانو تر کنترول لاندې راغی په دې ترتیب د ظاهرشاه تقریباً نیمه پېړۍ سلطنت په څلور نیمو ساعتونو کې له منځه ولاړ. (۲۱م ۵۴۱)

سردار محمد داود خان پوره لس کاله (۱۳۴۱ - ۱۳۵۲) لمریز کال (۱۹۲۳ - ۱۹۷۳) په انزوا څخه وروسته. د ۱۹۷۳ ز کال د جولای په ۱۷ یا د چنگاښ ۲۲ نېټه واک ته ورسید. دا چې په افغانستان کې څه پېښ شوي وه. خلک پري نه پوهیدل، مگر د ملی اتن هغه نغمې چې له رادیو څخه خپریدلې خلک په دې گومان کې اچولي وو، چې په دولتي سطحه کوم بدلون منځته راغلی دی هر څوک به د خپلې رادیو خواته غلی ناست و. او وضع یې څارله. (۳۳م ۲۸۱ او ۲۸۲)

د سهار ۷:۲۰ اوه بجې او شل دقیقې سردار محمد داود خان په داسې حال کې چې د اوږي کمیس او دریشي (چې عسکری رنګ یې درلود) یې په تن کې وه. د حسن شرق، حیدر رسولي، ضیا مجید او د کودتاه یو شمیر سرگروپان ورسره د افغانستان د رادیو تالار ته ورغلل د ښاري انضباط د قطعې له خوا د احترام مراسم پر ځای شول. داود خان د احترام د مراسمو له منلو وروسته سټیډیو ته داخل شو. د رادیو له یوه نطق مهدي ظفر څخه یې وغوښتل چې انانس ورکړي او ووايي چې

اوس به سردار محمد داود خان خپله وينا واوروي. داود خان ورته وويل وروره:
 وروسته له دې ما او بل هېچا ته د سردار خطاب ونه کړي، د سرداري بستره نوره په
 افغانستان کې ټوله شوه. مهدي ظفر له يوې لنډې وينا وروسته داود خان ته د خبرو
 بلنه ورکړه هغه خپله وينا په لاندې توگه پيل کړه او وېي ويل:
 «بسم الله الرحمن الرحيم»

گرانو ورونو او خويندو اسلام عليكم!

زه مخکې هم د ډيرو مسؤليتونو په درلودلو سره د خلکو په خدمت کې وم، ما
 تل هڅه کړې چې د افغانستان د خلکو په ځانگړي توگه د محرومو طبقاتو او د
 هيواد د ځوان نسل دمادي او معنوي پرمختگ لپاره يورينستنی او واقعي محيط
 جوړ کړم ترڅو زمونږ ټول هيوادوال د تبعيض او امتياز پرته د هيواد په ابادي او
 پرمختگ کې فعاله ونډه واخلي په دې موده کې مونږ کونښن وکړ، ترڅو هغه
 عوامل او ستونزي چې دې موخې ته په رسيدو کې زمونږ لپاره خنډونه ايجادوي په
 تدريجي ډول له مينځه یوسو. همدارنگه مونږ کونښن وکړ چې په هيواد کې د اعتبار
 او اعتماد وړ امنيت ټينگ شي، ترڅو د مثبتو اقتصادي او ټولنيزو بدلونونو له
 پاره زمينه برابره شي، ځوان نسل د مصئونيت احساس وکړي، د ارتجاعي او ناکاره
 مفکورو د رشد مخه ونیول شي نو دې موخې ته د رسيدو او پلي کيدو له پاره بله
 لاره نه وه ترڅو د هيواد په سياسي وضع کې بدلون رانه شي.

ما د هيواد د راتلونکې نيکبختۍ له پاره په هيواد کې د يوې معقولې
 ديموکراسۍ څخه پرته چې بنسټ يې د افغانستان د اکثريت محرومو خلکو ته په
 خدمت ولاړ وي بله لاره نه درلوده او نه يې لرم...

زما په نظر د داسې يوې ټولنيزې وضعې د رامنځ ته کيدو اصلي بنسټ د
 خلکو د ټولو حقوقو تامين او د ملي حاکميت په اصل باندې په کامل ډول عمل کول
 دي، چې دی دواړو پورتنیو اصولونو ته په پټه او ښکاره ضرر ونه رسيږي، همدغه
 مقدسه هيله وه چې زه او زما ملگري يې د پټه او کړل چې پاچا ته اخري وړانديز هم د
 افغانستان د خلکو د خير او نيکمرغۍ په خاطر وړاندې او د تطبيق هيله مو وکړه،
 خو زمونږ دغه مقدسه هيله په هيواد کې په گډوډۍ او انارشيزم بدله شوه. زمونږ
 ځيني ضعيف النفسه ملگرو اصلي موخه پريښوده او غلطه لار يې تعقيب کړه. چې

ددې موضوع بيان يو لوی داستان دی چې تفصیل یې په لنډ وخت کې ناشونی کار دی. په هر صورت پایله یې دا شوه چې زمونږ نیکي هیلې، ارزو گاني او پخواني امیدونه په یوه قلابې دیموکراسۍ چې له لومړۍ ورځې څخه یې بنسټ په شخصي او طبقاتي عقدو، درواغو او د خلکو په تیر ایستلو ولاړ و بدل شول. خو دوي د ډیرو درواغو پروپاګندو او تبلیغاتو پواسطه هم ونه توانیدل چې د هیواد دغه اوسنی اقتصادي، اداري، سیاسي او ټولنیز مطلق رکود د افغانستان د ملت او نړیوالو په یوه مطلق العناننه رژیم باندې بدل او ټول قوتونه په خپل مینځ او ملت سره په جگړه او زور وهلو اخته شول. دی فارمول چې نفاق و اچوه حکومت وکړه په ټول هیواد کې د جگړې اور بل کړ- دوی غوښتل چې په داسې د غم او درد نه ډک حالت کې خپلو موخو ته ورسېږي.

هیواد پاله او بادرده ځوانان د هیواد په هر ګوټ کې چوپ وو خو د هیواد دې وضعې ناقراره کړي وو. دوي ټول خصوصاً د فوځ بادرده منسوبینو هیله دا وه چې دغه فاسده دستگاه او فرسوده وضع بدله شي، د تحمل او صبر څخه یې کار واخېست خو دولتي دستگاه دومره فاسده شوې وه چې نور یې د اصلاح هیله بې ځایه وه. نو ځکه د هیواد وطنپرستانو خصوصاً فوځ پریکړه وکړه چې فاسد رژیم ته خاتمه او د افغانستان خلکو ته له دې بدبختۍ څخه نجات ورکړي.

ګرانو هیوادوالو! تاسې ته باید خبر درکړم چې نور شاهي نظام له مینځه ولاړ او نوي جمهوري نظام چې د اسلام د روحې سره سمون لري د مخکیني نظام ځای ونیو. زه او زما ملګري د زړه له کومې تاسې ته د افغانستان د لومړني جمهوري نظام مبارکي وایو. د خدای (ج) له دربار څخه غواړم چې دا نظام د افغانستان د خلکو له پاره د سعادت، نیکمرغۍ، بریالیتوب او خوښۍ نظام وي.

د افغانستان د سرلوړي او فداکار فوځ غړو د هیواد په هر ځای او سیمه کې چې یاستئ، د دغه بریالیتوب له امله تاسې ټولو ته مبارکي وایم. باور لرم چې د تیر په خیر خپلو دندو ته چې د هیواد د امنیت ټینګښت او د افغانستان د ملي حاکمیت ساتنه ده ادامه ورکړئ، نوی نظام حتماً له ځان سره بنسټیز بدلونونه لري چې د هغو تفصیل به په دې لنډ وخت کې ناممکن وي، په نږدې راتلونکې کې به دغه بدلون ټولو هیوادوالو ته ابلاغ کړم.

د افغانستان بهرنی سیاست به بې طرفه، ناپېیلتوب او په نظامي پکتونو کې نه ګډون، او د افغانستان د خلکو د ازاد قضاوت د اصولو پيروي کوي. د جمهوري دولت سیاست د افغانستان د اړتیا او د هیوادوالو د مادي او معنوي ژوند مطابق طرحه شوی دی. زموږ د هیلو او کوښښونو څخه په ډاګه معلومېږي چې زموږ په لومړنۍ غوښتنه نړیواله سوله ده. هیڅ هیواد له نړیوالې سولې پرته نه شي کولای چې خپلو ملي موخو ته ورسېږي. موږ هم له ټولو څخه زیات د خپل هیواد پرمختګ ته اړ یو، په دې وجه موږ په نړۍ کې له هر چا څخه نړیوالې سولې ته اړتیا لرو د افغانستان د بهرني سیاست بنسټ د نړی ټولو ملتونو او هیوادونو سره په سوله او دوستۍ باندې ټینګ دی. موږ د هیڅ هیواد له خلکو سره لرې او که نږدې دي، هیڅ ډول تبعیض نه لرو زموږ دغه کرڼلاره د افغانستان د خلکو د ښه نیت زیربنه ده.

د افغانستان عنعنوي بې طرفي د افغانستان د خلکو د استقلال، آزادۍ، صمیمیت او ښه نیت څخه نمایندګي کوي. افغانستان تل د لویو قدرتونو او ګاونډیو هیوادونو سره خپلې اړیکې ټینګې ساتي او ددې اړیکو د پراختیا له پاره به هڅه وکړي، چې د شخصي او دپلوماتیکو تماسونو پواسطه نړیواله مرسته جلب او کوښښ به وکړو چې د دغو هڅو او اړیکو څخه مثبتې پایلې لاسته راشي.

دغه نظام د ملګرو ملتونو د منشور اساسات چې موخه یې د بشري نړۍ نیکمرغي او ارامۍ ده محترم ګڼي. یوازی د پاکستان هیواد سره موږ د پښتونستان د مسئلې پر سر اختلاف لرو. تر اوسه موږ ددې موضوع په حل باندې بریالي شوی نه یو، د پښتونستان د قضیې د حل له پاره به زموږ هڅې تل دوام ولري.

په اخر کې یو ځل بیا د خپلو و طنپرستو هیوادوالو خصوصاً د پوځ څخه چې په دې لوی ملي بریالیتوب کې د هیڅ ډول کوښښ او سربښندنې څخه سرغړونه ونه کړه د زړه له کومې مننه کوم او د احترام مراتب ورته وړاندې کوم.

څرنگه چې زما هیلې او هڅې په دې ځای کې پای ته نه دي رسیدلې په دې برخه کې د ټولو هیوادوالو خصوصاً ځوانې طبقې همکاري زما د زړه غوښتنه ده او ددوی همکاري ته امیدواریم.»

ژوندی دی وي افغانستان

تل دې وي جمهوریت. (۲۲ م ۱۴۵، ۱۴۲ او ۱۴۷)

د سردار محمد داود خان دې لومړنۍ وينا پر خلكو خصوصاً په ځوانانو، روڼ اندو، د چپي او مينځ لارو گوندونو پر غړيو باندې ژوره اغيزه وكړه. ځكه هغوي فكر كاوه چې نور پر دوي سياسي فشار كم او د ټاكنو له لاري دوي ته په دولتي واک كې د گډون لاره پرانستل شوه. ديموكراسۍ به په ريښتني ډول پلې شي. خو داسې ونشول، داود خان د واک په اخرو وختونو كې د خپلو نږدې ملگرو له خوا منحرف او يوې خواته يې هم ميلان ونښود. كين اړخ او ښي اړخ، حتی منځ لاري گوندونه يې هم وځپل، چې دغه راز كړنو دده لپاره په هيواد كې سياسي ستونزي نوري هم زياتي كړي، او بالاخره نوموړي خپلو موخو ته په رسيدو كې پاتې راغی، له بله پلوه يې شاهي كورنۍ سره هم له عقدي ډك برخورد څخه كار واخېست. د صدارت له وخت څخه وړپاتې سياسي ستونزي بيا تازه او د خپلو كورنيو او سياسي مخالفينو له مينځه وړل يې پيل كړل. ده هرڅه د خپلۍ رهبرۍ لاندې غوښتل، همدغه لامل و چې ډير ژر يې د مخالفينو په بندي كولو پيل او هغه كسان چې له کودتا وروسته بنديان شول. عبارت ووله :- دسلطنت د مقام وکیل شهزاده احمد شاه، مارشال شاه ولي خان، د مرکزي قواو قوماندان سردار عبدالولي خان، صدراعظم موسی شفيق، د دفاع وزير ستر جنرال خان محمد خان، هوايي او د هوايي مدافع قواو قوماندان جنرال گلبهار، د سلطنتي گارد قوماندان غلام محمد، د توپچي لواء قوماندان جنرال قمر الدين «ناصري»، د کوماندو د قوې قوماندان ډگروال رحمت الله خان ساپی، دريشخور فرقی قوماندان جنرال عبدالحکيم خان کتوازي، د قرغی د اتمي فرقی قوماندان جنرال علی نواز خان، د څلورمې زرهې قوې قوماندان جنرال محمد خان، د پنځلسمې زرهې قوې قوماندان جنرال حسين خان، د ژاندارم او پوليسو عمومي قوماندان جنرال سيد عبدالغني پاچا، سرباور جنرال محمد عمر خان چې د کودتا پر سهار د شهزاده احمد شاه کور ته ورغلی و، له هغه ځايه دوي ټول د عبدالقدير نورستاني کور ته يوړل شول، ډاکتر نعمت الله پژواک په خپل کور کې تر نظارت لاندې ونيول شو چې ورسته يې د محمد داود خان په کابينه کې د پوهنې وزير په توگه دنده اجرا کوله. د کابل د امنیې قوماندان ډگرمن عبد الحنان او د کابل سرماور هم په دغه شپه بنديان شول. يو څه يې ډير ژر خوشې شول او نوريې دهمزنگ ته انتقال کړل، مارشال شاولي خان يې په خپل کور او سردار عبدالولي خان

يې په ارگ کې تر نظارت لاندې ونيول ، د کودتاه پر سهار ځينې وزيران چې دندې ته تلل د بريکوټ په سيمه کې له نيولو وروسته د لږ وخت له پاره په ژوبنې کې تر نظارت لاندې ونيول شول. (۴۱ م ۲۲۳ او ۲۲۴)

محترم ډاکټر عاصم اکرم پورتنی اشخاص تائيدوي او زياتوي چې د کابل ، قندهار ، مزار شريف او شينډنډ د هوايي ډگرونو قوماندانان هم ونيول شول. (۷ م ۱۹۲) د کودتا د برياليتوب نه يوه ورځ وروسته (۲۷/ چنگاښ/ ۱۳۵۲ ل کال) لومړنۍ مرکزي کمېټه جوړه شوه، چې غړي يې عبارت وو له : سردار محمد داود خان رئيس ، ډاکټر محمد حسن شرق منشی ، جنرال غلام حيدر رسولي ، ډگروال محمد سرور نورستاني ، ډگرمن عبدالقدير نورستاني د ترافیکو افسران ، ډگرمن محمد يوسف ، جگړن مولاداد ، جگړن خليل الله ، ډگروال غوث الدين فايق ، جکتورن عبدالحميد محتاط ، او سيد عبدالله د غړو په توگه تعين شول. مرکزي کمېټې په لومړي ناسته کې سردار محمد داود خان د جمهوريت د مؤسس په توگه وپېژانده. د جمهور رئيس او صدراعظم په توگه يې وټاکه. کودتاه کوونکو ته د بخششې رتبو ، تنخواگانو په لوړولو او پر فوځي څوکیو د هغو د ټاکنو پريکړې هم وکړې . او مهمو څوکیو لپاره يې مسؤلین په لاندې توگه وټاکل: عبدالقدير نورستاني د ژاندارم او پوليسو د عمومي قوماندان په توگه ضياء مجيد د جمهور رئيس سرياور او د جمهوري گارد عمومي قوماندان ، خليل الله د (۸۸) توپچي لواء د رئيس ارکان ، سرور نورستاني د څلورمي زرهې قوې قوماندان ، يوسف د (۱۵مې) زغروالي قواو قوماندان ، مولاداد د رئيس ارکان ، جگړن محمد نبي عظيمي د مرکزي قول اردو د (۷۱۷) ښاري انضباط د قطعې قوماندان او ستارخان د رئيس ارکان په توگه ، جگړن هدايت الله د کوماندو د (۴۴۴) قطعې قوماندان ، غلام نبي فراهي د اوومي (۷) فرقي قوماندان ، ډگروال سيد امير او ډگروال عبدالقادر په هوايي او مدافع هوايي قواو کې د رئيس ارکان په توگه مقرر شول . سردار محمد داود خان د ۱۳۵۲ لمريز کال د چنگاښ په (۲۷) نيټه د دفاع وزارت چاري په خپل لاس کې ونيولي. (۲۱ م ۵۴۴ او ۵۴۵)

په دې مرکزي کمېټه کې د ځينې کيڼ اړخو عناصرو موجوديت يو شمير کارپوهان په دې باور کړي وو چې سردار محمد داود خان د کمونستانو (چپيانو) تر اغيزې لاندې دي ، خو له دوی سره ملگرتيا د هغه (داود خان) مجبوريت و . چې

واک ته د رسیدو لپاره باید د باسواده کارپوهه افسرانو څخه ګټه واخلي. خو دغه افسران چې په شوروي اتحاد کې یې زده کړې کړي وي او د هیواد د ابادي (ترقی) فکر یې درلود، د داود خان سره د شاهي نظام په له منځه وړلو کې موافق وو. هغوی دې موخې ته د رسیدو لپاره د سردار محمد داود خان د وجود، ټولنیز نفوذ او د پاچا د کورنۍ د غړي په توګه له هغه څخه ګټه اخیسته. له بل پلوه داود خان یو مترقی پروګرام درلود چې د هغې تطبیق د ټولو روڼ اندو لپاره د منلو وړ و. دغه دواړه لوري (سردار محمد داود خان او چپیان) په دې فکر کې و چې څه ډول یو د بل له سیاسي، ټولنیز او نظامي نفوذ څخه ګټه واخلي.

سردار محمد داود خان لارښونکی عمل کاوه او دخپل میل سره سم د بدلون غوښتونکی و. د سردار محمد داود خان د کودتا په بریالیتوب کې هیڅ بهرنې ځواک مستقیم نقش نه درلود. دا یو افغاني حرکت و. افغاني اهداف یې درلودل. ده هیله درلوده چې د واک د ټینګښت نه وروسته به د افغانستان د خلق دیموکراتیک ګوند نفوذ کمزوري کړي. دوه اونۍ وروسته (۱۳۵۲ لمریز) کال د اسد په ۱۱ نېټه مرکزي کمېټې د سردار محمد داود خان په مشرۍ غونډه وکړه او هغه کابینه چې د صدراعظم (محمد داود خان) لخوا غونډې ته پیشنهاد شوه د غونډې له خوا په مطلق اکثریت تائید شوه. د دفاع او بهرنیو چارو د وزارتونو دندې یې هم محمد داود خان ته وسپارلې. (۲۱م ۵۴۲)

د جمهوریت لومړنۍ کابینه

۱۹۷۳ز - ۱۹۷۸ز کال پورې	سردار محمد داود خان	صدراعظم
۱۹۷۳ز - ۱۹۷۵ز کال پورې	ډاکتر محمد حسن شرق	د صدراعظم مرستیال
۱۹۷۵ز - ۱۹۷۸ز کال پورې	سید عبداللہ	
۱۹۷۳ز - ۱۹۷۷ز کال پورې	محمد داود خان	د ملي دفاع وزیر
۱۹۷۷ز - ۱۹۷۸ز کال پورې	غلام حیدر رسولی	
۱۹۷۳ز - ۱۹۷۵ز کال پورې	فیض محمد	د کورنیو چارو وزیر
۱۹۷۵ز - ۱۹۷۸ز کال پورې	عبدالقدير نورستاني	
۱۹۷۷ز - ۱۹۷۸ز کال پورې	عبدالمجید خان	د عدلیې وزیر
۱۹۷۷ز - ۱۹۷۸ز کال پورې	وفي الله سمیعی	
۱۹۷۳ز - ۱۹۷۸ز کال پورې	سید عبداللہ	د مالیې وزیر

د پوهنې وزير	ډاکټر نعمت الله پژواک	۱۹۷۳ز - ۱۹۷۴ز کال پورې
د لوړو زده کړو وزير	پوهاند عبدالقيوم وردک	۱۹۷۴ز - ۱۹۷۷ز کال پورې
د سوداګرۍ وزير	ډاکټر محمد ابراهيم مجيد سراج	۱۹۷۷ز - ۱۹۷۸ز کال پورې
د مخابراتو وزير	پوهاند غلام صديق محبی	۱۹۷۵ز - ۱۹۷۸ز کال پورې
// // //	محمد خان جلالر	۱۹۷۴ز - ۱۹۷۸ز کال پورې
د کانونو وزير	عبدالحميد محتاط	۱۹۷۳ز - ۱۹۷۵ز کال پورې
د کرنې وزير	عبدالکريم عطايي	۱۹۷۵ز - ۱۹۷۸ز کال پورې
د کرنې وزير	پوهاند عبدالقيوم	۱۹۷۳ز - ۱۹۷۵ز کال پورې
د اطلاعاتو او کلتور وزير	انجينر عبدالنواب آصفي	۱۹۷۵ز - ۱۹۷۸ز کال پورې
د فوايد عامي وزير	غلام جيلاني باختري	۱۹۷۳ز - ۱۹۷۵ز کال پورې
د روغتيا وزير	عزيز الله واصفی	۱۹۷۵ز - ۱۹۷۸ز کال پورې
د پلان وزير	ډاکټر عبدالرحيم پوپل	۱۹۷۳ز - ۱۹۷۸ز کال پورې
د قبایلو وزير	غوث الدين فايق	۱۹۷۳ز - ۱۹۷۸ز کال پورې
	ډاکټر نظر محمد سکندر	۱۹۷۳ز - ۱۹۷۶ز کال پورې
	ډاکټر عبدالله عمر	۱۹۷۲ز - ۱۹۷۸ز کال پورې
	علي احمد خرم	۱۹۷۴ز - ۱۹۷۷ز کال پورې
	پاچا گل وفادار	۱۹۷۳ز - ۱۹۷۴ز کال پورې
	فيض محمد	۱۹۷۵ز - ۱۹۷۷ز کال پورې
	پوهاند عبدالقيوم وردک	۱۹۷۷ز - ۱۹۷۸ز کال پورې
د اوبو او بریښنا وزير	جمعه محمد محمدي	۱۹۷۲ز - ۱۹۷۸ز کال پورې
د دولت وزير	ډاکټر عبدالمجيد خان	۱۹۷۷ز - ۱۹۷۸ز کال پورې

(۴۱م ۲۲۹ او ۲۳۰)

پورتني کابينه کې د افغانستان د خلق ديموکراتيک ګوند غړي (د خلق او پرچم په اړخونو پوري مربوط) او طرفداران شامل وو، او د سلطنت په سقوط او د سردار محمد داود خان واک ته په رسيدو کې يې فعاله ونډه اخستې وو، خو هغوي هيڅکله د خپل ګوندي او ايديالوژيکي موقف په اړه بحث نه کاوه. داود خان غوښتل چې له هغوی څخه د نظام په ټينګښت کې ګټه واخلي. دې کار دوه لاملونه درلودل. يو دا چې داود خان د افغانستان وروسته پاتې والی ته خپه و، ټول يې هڅول چې په دې لار کې ونډه واخلي. بل لامل يې دا و چې هغه د شوروي اتحاد مرستو ته ارزښت ورکاوه هيله يې درلوده چې د هغوي په مرستو خپل اقتصادي سيستم پياوړي کړي.

ده ټولي مرستي د بهرنيو له مداخلې او لاس وهنې پرته غوښتلې خو امريکا هم خپلې مرستې د پښتونستان په مسالې پورې غوټه کړې وې. داود خان له پښتونستان څخه نه تيريد. نو له امريکا سره يې اړيکي سستې وې. شوروي اتحاد هم له دوهم نړيوال جنگ وروسته د نړيوال قدرت په توگه د سيمې حالت په جدي توگه څارل. داود خان مجبور و، چې د شوروي اتحاد رضایت په پام کې ونيسي د هغوی له مرستو څخه گټه واخلي نو د هغو پلويان يې په کابينه کې ځای پر ځای کړل. سردار محمد داود خان ته د فاشيسټ يا کمونيست خطاب کول زما په نظر له گوندي او شخصي احساساتو پرته بل هيڅ نه دي. هغه يو ملي، افغاني شخصيت درلود او د افغانستان د پرمختگ پلوی و. ده غوښتل چې هر څه بايد دده د لارښوونې سره سم تطبيق او افغانستان پرمختگ وکړي. دلته دده يو تيروتنه د يادولو وړ ده، هغه دا چې ده د افغانستان د خلق ديموکراتيک گوند ځينو غړو ته په پوځ کې زيات واک ورکړ. په دې مانا چې دوي د ده کودتا ته وفادار وو. چې وروسته دا عمل دده لپاره ډيري سياسي او نظامي ستونزې پيدا کړې چې نوموړی بيا ددی ستونزو په حل کې پاتې راغی. او بله تيروتنه يې دا وه چې ده ټول گوندونه وځپل او يکه تازي يې پيل کړه په نورو بريالۍ شو خو د افغانستان د خلق ديموکراتيک گوند په دې توانيده چې خپل نهضت له مرگ نه خلاص او په بدل کې د نوموړي واکمنۍ ته خاتمه و.

د سردار محمد داود خان له خوا د سياسي کړنلارې اعلان (خلکو ته خطاب)

د نړۍ د نورو هيوادونو په څير د افغانستان له پاره د دويمې نړيوالې جگړې پايلو ډيره اغيزه درلوده، له دې جگړې وروسته په اقتصادي، سياسي او نظامي برخو کې ددو نړيوالو ځواکونو (د امريکا متحده ايالاتو او شوروي اتحاد) منع ته راتگ او د برتانيې دومره کمزوري کيدل چې د خپلې امپراتورۍ (مستعمرو) د ساتلو توان يې له لاسه ورکړ، پريکړه يې وکړه چې د هند له نيمې وچې څخه ووزي. د برتانيا له وتلو سره سم د پاکستان جوړيدل او د بریتانيا لريوالې د افغانستان لپاره د سياسي کړنلارې په تعين کې ستونزې پيدا کړې.

له دويمې جگړې وروسته په دريو بلاکونو (ختيځ، لويديځ او ناپېيلو هيوادونو) باندې د نړۍ ويشل کيدو وروسته په نړۍ کې ستره جگړه پيل او ورځ په

ورځ تودیده د افغانستان له واکمنانو سره د امریکا د سیاست په اړه چې په اسیا کې یې شوروي اتحاد د پرمختګ د مخنوي لپاره غوره کړی و تشویش او نگرانې پیدا کړه، ځکه امریکا خپل ملګري په نظامي تړونونو کې شامل کړي وو، او هر راز مرستی به یې ورسره کولې. د پاکستان هیواد هم د یو نظامي تړون غړیتوب درلود، چې دې کار د افغانستان له ګټو سره سمون نه درلود.

افغانستان نه یوازې د لویديځ او حتیځ په نظامي تړونونو (پکتونو) کې شامل نه شو، بلکې په مقابل کې د ناپلیتوب د غورځنګ فعال غړي شو. امریکایانو چې تازه نړیوال سیاست ته مخه کړې وه د افغانستان په جغرافیایي او جیوپولیتیک موقیعت په ارزښت نه پوهیده، ځکه یې د افغانستان ملګرتیا ته دومره ارزښت ورنکړ او د پاکستان په اشاره یې زمونږ هیواد تقریباً د خپلو دښمنو هیوادونو په لیکه کې حساباوه.

د سردار محمد داود خان واک ته د رسیدو په مهال (۱۳۵۲ لمریز یا ۱۹۷۳ ز کال) په نړیواله کچه رقابت لا زیات شدید شو. پاکستان په ټول طاقت سره کونښن کاوه چې د امریکا او افغانستان ترمنځ اړیکې خرابې شي. اصلي ستونزه دا وه چې سردار محمد داود خان د خپلې صدراعظمۍ پر مهال له شوروي اتحاد سره یو لړ تړونونه لاس لیک کړي وو. او له هغوی څخه یې اقتصادي او نظامي مرستی تر لاسه کولې. شوروي اتحاد هم د یو نړیوال ځواک په توګه چې یو شمیر اروپایي هیوادونه یې پلوې و، او د افغانستان د شمالي ګاونډي هیوادونه یې تر تسلط لاندې وو، د افغانستان سیاسي حالت او نړیوال موقف یې څاره. شوروي اتحاد خوښ و چې افغانستان د ناپلیتوب د غورځنګ غړي وي، خو له دوی سره د لویديځ (امریکا) په پرتله نیکې او دوستانه اړیکې ولري.

د (۱۳۵۷) لمریز کال له بدلون وروسته شوروي اتحاد د مخکینۍ موخې د عملي کیدو له پاره په ۱۳۵۸ لمریز کال - ۱۹۷۸ ز کال د دسمبر په ۲۸ پر افغانستان یرغل وکړ چې خپل پلوې رژیم په افغانستان کې ټینګ کړې خو لویديځ بلاک او امریکا د هغه رژیم او د شوروي د ماتې په خاطر په هر اړخیزه ډول د افغانستان د مجاهدینو ملاتړ وکړ. په امریکا کې د ۲۰۰۱ ز کال د سپټمبر د (۱۱) نیتې له پیښې وروسته چې کله امریکا ائتلاف (د ناتو او ایساف) ځواکونه افغانستان

ته راغلل، د مخالفينو له مينځه وړلو په خوا کې يې د امنيت ټينګول او د لويديځې ديموکراسۍ د پلې کولو له پاره هر اړخيزه هلې ځلې پيل کړي. پايله يې دا شوه چې د افغانستان له پاره ناپېلې سياست غوره کول ښه کار و، سردار محمد داود خان هم غوښتل چې د ريښتينو سياسي موجودو شرايطو په پام کې نيولو سره خپله سياسي کړنلاره اعلان او پلې کړي.

د سردار محمد داود خان نوي رژيم وتوانيده چې په ډير کم وخت کې وضع تر کنترول لاندې راوړي، ترڅو د خپلو سياسي او اقتصادي موخو د عملي کولو له پاره زمينه برابره کړي. هغه دولتي سيستم چې داود خان د خپل هيواد د پرمختګ له پاره په نظر کې نيولي و. د هغه په مشهوره وينا (خلکو ته خطاب) کې په تفصيل سره بيان شوي ده په نوموړي وينا کې د نوي نظام اداره، موخي، کړنې او د مخکيني نظام کړنو او ټولنيزو ستونزو ته اشاره شوي ده. نوموړي وينا د ۱۳۵۲ لمریز کال کې د سنبلې د مياشتې په لومړي نيټه د جمهور رئيس او صدراعظم (سردار محمد داود خان) له خوا ايراد او د راډيو افغانستان له خوا خپره شوه.

((بسم الله الرحمن الرحيم))

۱۳۵۲ لمریز کال د سنبلې لومړي نيټه

د افغانستان ډيرو نجیبو او شریفو هیوادوالو!

د دې ملي پاڅون او په هیواد کې د ژور سياسي بدلون په مناسبت بیا هم د خپل ځان او قهرمانو ملګرو د مینې ډکې مبارکۍ ددغه ستر او تاریخي بدلون په اړه چې د افغانستان د ملت د بالقوي ارادي او سربښندنې نتیجه وه. دوي د ځان تیریدنې په واسطه وتوانیدل چې یو ملي او تاریخي بدلون یعنې د لومړنۍ جمهوریت د بنسټ ډبره کیښوده. د هیواد ټولو خواریکښو خلکو په ځانګړي توګه د افغانستان ځوان او سرتیرې پوځ ته وړاندي کوم همدارنګه ټولو هیوادوالو څخه چې هغوي د جمهوري نظام د تاسیس له لومړي ورځې څخه زمونږ د نوي رژيم بې دریغه ملاتړ وکړ د زړه له کومې مننه کوم. ګران هیوادوال پوهیږي چې د هیواد د خپلواکې ویاړلې ورځ ډیر کلونه د سنبلې د میاشتې په لومړي نیټه لمانځل کیږي، سړ کال هم د معمول سره سم مونږ ځان مکلف ګڼو چې ددغې ملي ویاړلې ورځ په مناسب خپلې نیکې هیلې او مبارکۍ خپلو هیوادوالو ته وړاندي کړو.

د افغانستان ملت د استعمار گرو د يرغل په مقابل کې دري سترې جگړې کړي دي، چې ددوي نه ماتيدونکي عزم او د هيواد سره بې کچه مينه ددې سبب شوه چې (۵۴) کاله مخکې دوي د خپلو پياوړو او قدر وړ رهبرانو په لارښونه، د ملي او پياوړي لښکر په همت او شجاعت آزادي واخسته، چې دا هم د تيرو بريو يوه نمونه وه. موږ د اعليحضرت غازي امان الله خان او اعليحضرت محمد نادرشاه او د هغو غاړيانو نه هيريديونکي خدمتونه چې د قربانۍ په لومړي صف کې ولاړ وو، خپل ځانونه او گران اولادونه يې په ډير زړورتوب سره د هيواد د ازادۍ په لار کې قربان کړل. موږ ددوي سربښندنو ته د احترام او قدر په سترگه گورو او د ازادي د لاري ټولو شهيدانو په پاک روح باندې درود وايو.

گرانو هيوادوالو خويندو او ورونو!

مونږ به د لوي خداي (ج) په مرسته او د خلکو په همکاري په خپل هيواد کې د ټولنې تکاملي شرايطو سره سم د ټولنيز، سياسي، اقتصادي او بنيادي بدلونونو د عملي کولو له پاره د پلان سره سم اقدام وکړو.

دا هغه وعده ده چې مونږ د جمهوريت د لومړۍ ورځې په اعلاميه کې د افغانستان خلکو ته ورکړې وه، هيله لرم چې زه او زما ملگري د لوی او تونا خداي (ج) په مرسته د ژوند تر پايه ددې وعدي عملي کولو ته وفادار واوسو. د افغانستان د خلکو او نړيوالو په فکر او ذهن کې دا پوښتنه حتماً پيدا کيږي چې مونږ ولې خپلې کورنۍ او طبقاتي گټې د ملي گټو په خاطر د هيواد د محرومو طبقو د گټو له پاره قربان کړي. ددې پوښتنې ښکاره ځواب دا دی چې په دې ورستيو لسو کلونو کې د سلطنتي رژيم سياسي کړنلاره په ټولنيز توپير او بې عدالتۍ باندې متکي وه. چې د افغانستان د ټولو محرومو طبقو او روڼ اندو د شديد عکس العمل سره مخ وه. بل پلو ته په سيمه او نړۍ کې داسې بدلونونه مينځ ته راغلل چې د ازادي غوښتونکو ملتونو په گټه د ارتجاع، استبداد او استعمار په زيان وه. چې دی بدلونونو هيڅ يو با وجدان او وطن دوسته افغان ته اجازه نه ورکوله چې د سلطنت ددې ناوړه کړنو په مقابل کې ارام کيښي. مونږ هم دهمدي مسؤليت او وطنپالنې په روحيه چې زما په

مخکینۍ وینا کې هم اعلام شوي ده، په هیواد کې د ریښتني او واقعي دیموکراسۍ او جمهوریت بیرغ په دې هیله چې بنسټ یې د هیواد د اکثریت خلکو په خدمت ټینګ وي پورته کړ. مونږ د لوی خدای (ج) په فضل د خلکو د حقوقو د تامین او د ملي حاکمیت د پلي کولو په لور لومړي ګام پورته کړ. ګران هیوادوال خبر دي چې ما خپلي نیکی هیلې د هیواد د پرمختګ له پاره لس کاله مخکې په ښه نیت ښکاره کړي وي، خو سلطنتي رژیم نه یوازې دا چې زما هیلې په نظر کې ونه نیولې برعکس یې د پرمختګ، ترقۍ او دیموکراسۍ او د هیواد د پرمختګ ضد عمل وکړ. زموږ ګران هیواد افغانستان د ډیرو طبیعي منابعو، حاصلخیزې خاورې د خواریکښو او با استعدادو وګړو، لرغونې تمدن او کلتور درلودونکۍ دی.

د پورتنیو شرایطو له موجودیت سره سره د مخکینۍ منسوخ رژیم د سلطې په وخت کې د هیواد وضعیت خراب او د زیارکښانو ژوند له ستونزو سره مل و. د افغانستان جمهوري دولت زموږ د هیواد پالو او وطنپرستو عناصرو د قربانۍ په نتیجه کې د خلکو د ګټو له پاره منځ ته راغلې چې د دیموکراتیکو ګټو، آزادیو او د قوانینو د تامین او پراختیا په خاطر د جمهوریت اساسي قانون او نورو تکمیلونکي قوانین د ټولنې له پاره لازم ګڼي. د افغانستان جمهوري دولت ځان مکلف ګڼي چې د هیواد د ملي ګټو او مصلحتونو په چوکاټ کې د خلکو د آزادیو او ګټو د تامین له پاره د ژوند په مختلفو برخو کې به لاندې ضروري او اړین فعالیتونه سرته ورسوي.

۱ - ملي مساله :

افغانستان داسې یو هیواد دی چې په هغه کې مختلف قومونه د ورونو په څیر ژوند کوي چې د بیلا بیلو اړیکو له مخې یو له بل سره پيوند لري. دوي ټولو د تاریخ په اوږدو کې ګډ ژوند کړی او د ازادۍ په لار کې یې په ښه اتفاق او یوالي سره مبارزه کړې ده، یو له بل سره یې مرسته کړې. یو ګډ ملي فرهنګ یې ایجاد کړی، له دې کبله جمهوري دولت د افغانستان د خلکو تر مینځ د ورورولۍ، دوستۍ او برابری د اصولو په رڼا کې د مادي او معنوي اتحاد د ټینګښت له پاره کوښښ کوي او په دې هڅه کې دی چې د تبعیض او توپیر د ټولو شکلونو ریښې وکارې.

۲ - اقتصادي اصلاحات :

افغانستان په اقتصادي لحاظ د پرمختګ په حال کې هيواد دی، چې اقتصادي وروسته پاتې والی د دوي له پاره ضروري ده، چې په دي برخه کې چټک او پراخه ګامونه واخېستل شي، بنسټيزه بدلونونه عملي شي، ترڅو د معاصرې تکنالوژۍ او ساينس پواسطه د يو منظم پلان په اساس يو مستقل پرمختللی هماغه او يو ملي اقتصادي سيستم ايجاد شي.

۳ - صنايعو پراختيا:

د افغانستان جمهوري دولت د درندو صنايعو لکه د کانونو ايستل د ماشينونو او فلزي کاري صنعت برېښنا او کيمياوي صنعت ايجاد او تا سيس ته چې د هيواد د چټک اقتصادي پرمختګ او استقلال ضامن دي ځانګړي ارزښت ورکوي د دولتي سکتور تر حاکميت لاندې د اقتصادي پياوړتيا په برخه کې جدي کړنې ترسره کړي او د حاجي ګګ د اوسپنې کان څخه ګټه اخېستل او د اوسپنې د کارخانې جوړول زموږ پخوانی هيله ده.

د افغانستان جمهوري دولت د وړو او متوسطو صنايعو په برخه کې د خصوصي متشبسينو له هڅو څخه ملاتړ، کنترول او لارښوونه کوي. ترڅو د دولتي او خصوصي پانګو تر مينځ اړيکي د مرستې په روحیه پراختيا ومومي. ترڅو د يو مترقي، ملي اقتصاد په پياوړتيا او د مختلط اقتصاد په مينځ ته راتګ کې فعاله ونډه واخلي. جمهوري دولت د ملي صنايعو، لاسي صنايعو او ملي هنرونو څخه ملاتړ خپله اړينه دنده ګڼي.

۴ - سوداګري:

جمهوري دولت به دهيواد بهرنۍ سوداګرۍ د ملي ګټو په پام کې نيولو سره يوې رهبري شوې سوداګرۍ ته پراختيا ورکړي.

۵ - په پولي او مالي برخه کې:

جمهوري دولت به د هيواد په داخل کې بهرني اسعار په جدي توګه کنترولوي او په تور بازار کې هم دهغوي د ډيري زياتي ګټې مخنيوي کوي، په بانکونو کې د امانت او پس انداز حسابونه هڅوي او تضمين يې کوي. د افغانستان جمهوري دولت په خپل مالياتي سيستم کې په غيرو مستقيمو مالياتو باندې مستقيمو مالياتو ته د لورټيا (برتري) په ورکولو سره به دغه سيستم اصلاح کړي.

۶_ کر نه:

جمهوري دولت د افغانستان د اکثريت خلکو د گټو په خاطر د ځمکو اصلاحات د خپلو بنسټيزه بدلونونو د عمده کړنو په توگه په نظر کې نيولي . دولت د بزگرو په گډون او د هغوي په گټه کوپراتيفونو او تعاوني شرکتونه جوړوي. دولت د خپلو امکاناتو سره سم شاري ځمکې ابادوي او د او بو شبکو ته پراختيا ورکوي ، همدارنگه دولت به د حيواناتو دروزنې د پراختيا له پاره عملي تدبيرونه ونيسي .

۷_ حمل و نقل او د لارو جوړونه :

د افغانستان جمهوري دولت د ټولنيزو چارو او سپکونو جوړول د عصر د غوښتنو او شرايطو سره سم تنظيموي . خو د کور جوړولو چاري به گړندۍ او د ځانگړو مقرراتو پو اسطه به يې مستحقو اشخاصو ته توزيع کړي، دولت د ښار جوړولو چاري اصلاح او په ځانگړي توگه د کابل په ښار کې د ښار جوړونې ۲۵ کلن پلان تطبيق او مواصلاتي شبکو ته پراختيا ورکوي ، دهيواد مهم ښارونه او صنعتي مرکزونه د اساسي سپکونو پواسطه نښلوي، په راتلونکي کې به د اوسپني د سپک (ريل) د جوړولو امکانات هم تر څيړنې لاندې نيسي .

د افغانستان جمهوري دولت د حمل و نقل د چټکتيا او د خلکو د هوساينې لپاره به عامه ترانسپورتي وسايل آماده کړي خوپه لومړي درجه کې لوی خصوصي ترانسپورتي شرکتونه رهبري او تقويه کوي. تر څو خلکو ته ښاري ترانسپورتي اسانتياوي برا بري شي .

۸_ ټولنيز اصلاحات :

د هيواد په اوسنيو شرايطو زموږ د خلکو مطلق اکثريت له مادي او معنوي نعمتونو څخه محروم دي . چي په سياسي لحاظ په ډيرو سختو شرايطو کي ژوند تيروي ، چي په هيڅ وجه دا تريخ و ضيعت د اوسنۍ معاصري نړۍ د مدني وضعي سره سمون نه لري .

د افغانستان جمهوري دولت د افغانستان د نجيبو خلکو د حالت د بدلون له پاره د لاندې ټولنيزو اصلاحاتو د پروگرامونو عملي کول په پام کې لري .

۸_ ۱: د کار د شرايطو ښه کول :

د افغانستان جمهوري دولت د ما مورينو ، کارگرانو او خدماتي پرسونل د کار او ژوند د شرايطو بڼه کولو له پاره لازمي او اړينې کړنې ترسره کوي په دولتي څوکیو (پوستونو) کې ټاکنو او ځای پرځای کولو په برخه کې د ما مورينو شا بستگي ، پرهیزگاري ، کاري صلاحیت ، د کار سابقه ، د هیواد پالنې روحیه ، د هیواد د پرمختګ او غوړیدو سره مینه لرل په نظر کې نیسي .

دولت په خپلو لومړنیو کړنو کې لږترلږه د کارگرانو د تنخوا په ټاکلو کې د هغوی اړین (مادی او معنوي ضرورتونه) ، لګښتونه او کاري ساعتونه په نظر کې نیسي ترڅو د هغوی مزد د هغوی د کار سره برابر شي ، دولت په صنعتي او کرنیزه چارو کې د کارگرانو د ټولنیزو او ځانی حقوقو د تامین او مصونیت له پاره یو نوی مترقی او دیموکراتیک قانون تصویب او تطبیق کړي . جمهوري دولت هغو کارگرانو او زیار کښانو له پاره چې په کلیو او ښارونو کې ژوند کوي د هغوی د ټولنیزې او مالي وضعې په نظر کې نیولو سره د بیمې سیستم ایجادوي ، د خلکو د ژوند د شرايطو د بڼه کولو له پاره به د کورونو ، دوکانونو او د مؤسساتو د کرایې په اړه جدي اقدامات وکړي .

۹- عمومي پرمختګ په اړه :

د افغانستان جمهوري دولت د پوهنې په پروګرام باندې له نوې کتنې وروسته هغه اصلاح کوي . د بیسوادۍ د له منځه وړلو او په عمومي ډول د کلتوري بدلون په خاطر دیو ملي او مترقي فرهنگ په رڼا کې به هڅې وکړو چې ځوان نسل د تقوا ، هیواد پالنې او خلکو ته د خدمت په روحیه تربیه کړو . دولت د هیواد ټولو کوچنیانو (هلکانو او نجونو) ته د دولتي ښونځیو د پراختیا له ليارې د عمومي روزنې له پاره د منځنیو او لوړو زده کړو زمینه برابروي .

جمهوري دولت به د خلکو د بیدارۍ په خاطر د مطبوعاتو او دیموکراتیکو خپرونو د پراختیا له پاره مؤثر ګامونه واخلي . د ملي هنرونو ، سینما ، تياتر ، او راډیو موسسې به تقویه او پیاوړې کوي . په مساعد وخت کې به د تلويزوني شبکې په جوړولو او پراختیا کې اقدام وکړي ، همدا راز غواړي چې د هیواد د تیرو مدینتونو ، د تاریخي او لرغونو اثارو د موندلو او ساتلو په خاطر به د ملي موزیم په جوړولو کې اړین او مؤثر ګامونه واخلي ، دولت به د هیواد په مختلفو سیمو کې

کتابتونونه جوړ کړي. جمهوري دولت به د معالجوي طب او دولتي روغتونونو جوړولو ته لا پراختیا ورکړي ترڅو د هیواد د ټولو وګړو ته د معالجي زمینه برابره شي. خو دولت به وقایوي طب ته ځانګړي پاملرنه وکړي ترڅو د ضروري او مجهزو وسایلو په درلو سره د ساري ناروغيو مخه ونیول شي. د مور او ماشوم او نوي نسل نه د ملاتړ په خاطر دولت د خپلې مالي وضعې په پام کې نیولو سره د زیربنتون، شیدو ورکولو ځای (شیرخوار ګاه) او ورکټونونه جوړوي.

جمهوري دولت به د فحشا د رېښې د له مینځه وړلو، په چرسو، الکولو او تاريکو باندي د متعاديډو او د الکولو د استعمال پر ضد به جدي اقدامات وکړي. د احتکار او قاچاقو پر ضد به هم مبارزه وکړي. جمهوري دولت به د ښځو له پاره په اقتصادي، سیاسي، فرهنګي او د ژوند په ټولو برخو کې د سړیو سره د مساوي ونډې اخېستلو زمینه برابره کړي. دولت د کوچیانو د میشته کیدو د بدوي ژوند د پرېښودو او بي ځمکي خلکو ته دولتي ځمکي توزیع کوي.

ګرانو هیوادوالو:

دا یو حقیقت دي چي اقتصادي او ټولنیز پرمختګ د فرهنګي بدلونونو بنسټیزو اصطلاحاتو او د رېښتیني دیموکراسۍ د تامینولو سره نږدې اړیکې لري. اوس په سیمه او نړۍ کې ژور بدلونونه منځ ته راغلي دي، ملي جنبشونه ورځ په ورځ زیاتېږي. سوله خوښونکي او ازادي غوښتونکي قوتونه ورځ په ورځ پیاوړي کیږي، خو د جګړې او تجاوز په مقابل کې برتري حاصله کړي. د سولي سیاست او د نورو سره په سوله کې ژوند کولو پلویان هم ورځ په ورځ په نړۍ کې ډیرېږي. د افغانستان ځوان جمهوري دولت د نړۍ د دغو بدلونونو په نظر کې نیولو او د خپل کورني مترقي سیاست پر بنسټ لاندې مسایل په بهرني سیاست کې په پام کې نیسي.

افغانستان یو سوله خوښونکي هیواد دی، او ځوان جمهوري دولت دا کړنلاره په دوامداره توګه تعقیبوي. د افغانستان ځوان جمهوریت په داسې حال کې چې ټولو نړیوالو تړونونو ته وفادار دی خو په دې اند دی چې د ملګرو ملتونو د سازمان غړی هیوادونه د نورو سوله خوښونکو هیوادونو په مرسته کولای شي چې د نړیوالې سولې په ټینګښت، د کرکېچ له مینځه وړلو او دیتانت کې فعاله ونډه واخلي.

د افغانستان جمهوري دولت په دې باوري دی چې استعماري سياست او نژادي توپير ختم شي او هر چاته د خپل برخليک د ټاکلو حق ورکړل شي، په عربي هيوادونو باندې د اسرائيلو د تيري اثرات له مينځه يوړل شي. د فلسطين خلکو ته خپل حقوق ورکړل شي. هغه هيوادونه چې مختلف سياسي او ټولنيز نظامونه لري بايد په سوله کې ژوند وکړي او سوله ايزه سياست غوره کړي ترڅو د تيري او جگړې سياست پای ته ورسېږي. د کرکېچ وړ مسئلو د حل له پاره دې د پوځي قوت له استعمال څخه ډډه وشي. پورتنیو موخو ته د اعتقاد او وفادارۍ له پاره د افغانستان جمهوري دولت د بهرني سياست بنسټ پر سوله غوښتني، فعاله او مثبتې بې طرفۍ، په نظامي تړونونو کې نه گډون، د ملگرو ملتونو منشور ته درناوی، آزاد غوښتونکو غورځنگونو څخه ملا تر، د نړۍ ټولو سوله غوښتونکو هيوادونو سره مرسته او د نيکو اړيکو ټينگول، د نورو هيوادونو ملي گټو ته په پاملرنې سره اقتصادي، فني، فرهنگي، ښو اړيکو ته پراختيا ورکول.

د افغانستان جمهوري دولت د خلکو د ارادي او ازادۍ د اصل په پيروي يو حل بيا د جمهوريت د اعلامي تائيد له پاره په ريښتنولۍ او صراحت سره اعلاموي چې د افغانستان کورنۍ او بهرنۍ سياست د سولې، عدالت، ملي ازادۍ، ملي حاکميت او ملي استقلال په اصل ټينگ دی خو بيا هم تکراروم چې په سوله کې ژوند، د دوستانه اړيکو پياوړتيا او پراختيا، د نړۍ ټولو ملتونو ته احترام زما د زړه هيله ده. د ښه گاونډيتوب په اړه وایم چې له شوروي اتحاد سره زموږ اړيکي دوستانه، نيکې او نه ماتيدونکې دي. بل گاونډي (د چين د خلکو د جمهوريت) سره موږ د دولتي صميمت نه ډکې اړيکي لرو او هيله لرم چې دا اړيکي نورې هم پراخه شي، د ايراني ورونو سره هم زموږ اړيکي دوستانه دي او اميد لرم چې دغه اړيکي نورې هم ټينگې شي.

په تاسف سره بايد ووايم چې پاکستان يوازيني هيواد دی چې له هغه سره زموږ اړيکي د پښتنو او بلوڅو د حقوقو او د پښتونستان د ملي مسئلې پر سر زيانمنې او اختلاف نظر لرو خو د افغانستان جمهوري دولت به هڅه او کوشش وکړي چې په پوره حوصله او سره سينه د پښتونستان د ملي مسئلې د حل له پاره سوله ايزه شرافتمندانه لار پيدا کړي، زه باور لرم چې د پاکستان او افغانستان تر منځ ښې

اړيکې د دواړو هيوادونو او سيمې په ګټه دي ، نو زه بيا هم کونښن کوم چې ددې دواړو هيوادونو تر مينځ د سولې د ټينګښت ترقي او د سيمې د ګټو په خاطر سياسي اړيکې ټينګې کړم او اميدوار یم چې په دې کار کې بريالي شم.

مونږ له ملي مترقي هيوادونو سره د ډيرو معنوي پيوندونو په واسطه تړل شوی يو او ښې اړيکې لرو. مونږ د دريمې نړۍ (ناپيلو) هيوادونو سره د سولې د ټينګښت، د استعمار او نژادي توپير پر ضد مبارزه کې په هر شکل چې وي مرسته کوو. د ډيرو کلکو او تاريخي اړيکو په لرلو سره مونږ د هند او بنگله ديش سره ښې اړيکې لرو. په دې نيمه وچه کې تل د سولې غوښتونکي يو. په دې برخه کې بې ځايه به نه وي چې د ټولو دوستانو په ځانګړي ډول شوروي اتحاد، امريکا متحده ايالاتو، د المان فدرالي جمهوريت، د چين ولسي جمهوريت او هغو هيوادونو څخه چې د افغانستان په پرمختګ کې يې ونډه اخيستي او اخلي يې، د افغانستان د جمهوري دولت او خلکو په استازيتوب له دوی څخه مننه وکړم.

ګرانو هيوادوالو:

په دې لسو کلونو کې زموږ هيواد د ډيرو اقتصادي، ټولنيزو او سياسي بحرانونو سره مخ شوی دی چې په لنډ ډول يې بيانوم:

اقتصادي برخه کې: د هيواد اقتصاد بايد د لومړي او دوهم پلان په تطبيق سره پرمختګ کړی وای، مګر د کالې ويجاړتيا لوری ته سوق او د سقوط سره مخامخ شو. ځکه دغه اقتصادي پلانونه د اشخاصو د ذهني غوښتونو تابع شول او د هيواد په پرمختګ کې يې لازم اغيزمنتوب له لاسه ورکړ. اقتصادي حرکت ډير ورو (کند) شو. د خصوصي پانګې منظمه اچونه رامنځ ته نه شوه. بل پلو ته په دغه برخه کې دولتي پانګه اچونه هم کال په کال په لږېدو وه. د پس انداز حسابونه او په صنعت کې خصوصي پانګه اچونه هيڅ جلب نه شوه. د ساري په توګه د دويم پلان ټوله پانګه (۲۶۰۶۰) ميليارده افغاني وه خو په دريم پلان کې دغه پانګه (۱۹۲۵) ميلياردو افغانيو ته را ټيټه شوه. د دوهم پلان د څو محدودو پروژو تطبيق هغه د دوستو هيوادونو د مرستې په اساس وړاندوينه شوی وه. که چيری دغه پروژې په يو استثنايي حالت کې ونيسو، د هيواد اقتصاد په دې اخرو لسو کلونو کې د نفوسو

د رشد او د نرخونو د لوړوالي او په مختلفو هیوادونو کې د پرمختګ په تناسب مونږه دغه اقتصادي پرمختګ داسې ګڼو چې ګواکې پرمختګ پرځای مونږ شاته ګامونه اخیستې دي. د داسې وضعې په موجودیت کې نه یوازې د ملي عوایدو په زیاتوالي کې د پام وړ بدلون رانه غی خو ددې عوایدو یو عمده برخه ددې په عوض چې په پانګه اچونه ولګول شي په بوالهوسه کارونو لګیدلي دي.

په لومړي پلان کې خصوصي پانګه اچونه د ټولې پانګې په سلو کې ۹،۷ فیصده تشکیلوله. خو تش په نامه دریم پلان کې دغه ونډه په سلو کې ۲،۷ فیصده ته را ټیټه شوه. سره له دې چې د لومړي او دویم پلان په تطبیق سره هیواد کې د اقتصادي موسسو زیربنا او بنسټ کینودل شو، خو په دې تیرو لسو کالونو کې په صنعتي تولیداتو کې د پام وړ زیاتوالي نه دی راغلې او د کرنیزو محصولاتو په زیاتوالي کې هم په داسې وخت کې د هیواد اقتصاد په کرښه متکي دی په سلو کې ۹۰ فیصده د ټولو ملي تولیداتو کرنیزه محصولات جوړوي. خو زمونږ په هیواد کې زړې کرنیزې اړیکې او د وروسته پاتې تولید طرز مسلط دی. د بزگرانو فقر د ملي بازارونو او له خلکو سره د اخیستلو د توان نه موجودیت، د خامو موادو کمښت د دې سبب شوی، چې په دې وروستیو لسو کلونو کې په افغانستان کې په کرنیزه موادو باندې د مالیاتي سیستم د اصلاح له پاره یو اغیزمن ګام نه دی اخیستل شوی، مالیات اوس هم په دولتي عایداتو کې کمه ونډه لري، په ځمکې، څارویو، کورنیو سوداګرو باندې ډیره کمه مالیه وضع شوې او د اضافي لګښتونو له پاره پر مستقیمو مالیاتو کې زیاتوالي راغلې دي.

په دې وروستیو کلونو کې د بهرنۍ سوداګرۍ په برخه کې د خلاصو دروازو سیاست عملي شوی. ملي ګټو ته په پام کولو د توکو په وړاندو لټو کې د اړینو او غیرو ضروري توکو تر مینځ توپیر ونشو. او د هیواد د عمده صادراتي توکو په برخه کې په بهرنیو اسعارو باندې هېڅ ډول کنټرول نه و. د بهرنیو اسعارو په مقابل کې د دولت پولي سیاست د خلاص لاس او تور بازار تابع و. ځکه له بهرنیو نماینده ګیو او سوداګرو سره قانوني معامله نه کیده بلکه هغوی ته غیر قانوني امتیازات ورکول کیدل، او د هیواد د عمده صادراتي جنسونو پخواني نرخونه لوړ شول. په دې ترتیب د هیواد اقتصاد یې ضعیفه او د ویجاړیدو خوا ته سوق کړه.

لنډه دا چې په دی وروستیو لسو کلونو کې زموږ په هیواد کې ډیره ګډوډي وه. په اقتصادي برخه کې د غولونې لوبه روانه وه، په همدې علت د هیواد اقتصاد ویجاړ، اقتصادي، صنعتي او ټولنیز پرمختګ ډیر کرار، حتی په تپه ولاړ وو. .
په ټولنیزه برخه کې:

په تاسف سره باید ووايم چې زموږ هیواد په فرهنګي او روغتيايي برخه کې په نړيواله کچه په ټيټه سطحه کې قرار لري. په وروستۍ لسيزه کې د افغانستان د خلکو د ژوند سطحه ټيټه شوې ده، ځکه د لګښتونو کچه لوړه شوې او د هر کال په تیریدو سره دا پيټي لا درنږي، ځکه نرخونه په چټکۍ سره لوړیږي مګر د ټيټ رتبه دولتي مامورینو تنخوا، او د کارګرانو، اجیرانو مزدوري د بخور نمیر له حالت څخه زیاتوالي نه دی کړی چې فقر، بیکاری، بدبختي او د خلکو دربدري ورځ په ورځ په ټولنه کې زیاتېږي او د خلکو په مینځ کې ناروغي زیاته شوی ده، پوهنه او فرهنګ د سقوط لور ته مخه کړیده، په ټولنه کې مصونیت او د قانون تطبیق نشته. په بدل کې د بانفوذه خلکو او لوړ رتبه مامورینو لخوا مطلق العنانی، ظلم، ستم او استبداد لاشدت پیدا کړی و. چې دولتي دستگاه یې د ویجاړیدو او رسوایي خواته سوق کړې وه.

بیت المال، دهیواد ملي ثروت او د خلکو له مال څخه ناوړه ګټه اخېستل او مصرفول رواج شول. اختلاس، بډې اخېستل، احتکار، قاچاق، ټګي (تقلب)، سود خوړل ورځ په ورځ زیات او د خلکو په مینځ کې رواج موندلی دی، له دې کبله زموږ د ډیری خلکو د ژوند ساحه تنګه شوي وه.

په سیاسي برخه کې:

په دی تیرو لسو کلونو کې د دولت کورنی سیاست په چل، فریب، سیاسي ټګۍ، د پرګنو په غولونې او تیرایستني باندې ډډه لګولی، د تهدید له مختلفو شکلونو څخه کار اخېستل، په زور سره د خلکو تحریکول او وحشت ایجادول، یو د بل په وړاندې لمسول، د مختلفو ګروپونو او د خلکو تر مینځ بي اتفاقي، اختلاف او دښمنۍ پیدا کول، سلطنتي رژیم د ځان د پایښت له پاره یو مهم شرط ګڼلو.
 د دیموکراسۍ او وطنپرستانو پر ضد د ارتجاعی قوتونو هڅول او تحریکول د تیر منسوخ شوی دولت په کورني سیاست کې لوړ مقام درلود. په خلکو باندې د

فشار او اختناق د سیاست تحمل، د زور، ظلم او بي عدالتۍ څخه ملاتړ، د هغوي کار وه، خو د مظلومانو فرياد هېچا نه اوریده، د خلکو په تیره بیا ځوانانو تر مینځ فشار، بي اتفاقي او ملي ضد کارونو ته لمن وهل کیده. د قلابي دیموکراسۍ څخه ناوړه گټه اخیستل پیل شوې وه. پارلمان په خپلو رایو د دولت ملي ضد پریکړو د تائیدولو په ماشین بدل شو. دوي هم د بیت المال او د خلکو د جیبونو په غارت او لوټولو پیل وکړ، د خلکو حقونه او ریښتني آزادي ورځ په ورځ سلب او عملاً تر پښو لاندې کیدله. زور، ځپل سري او د ځنگل قانون په هیواد باندې حاکم و.

د مخکیني رژیم یوه بله سیاسي ځانگړتیا دا وه چې د بي پلویتوب تر عنوان لاندې یې د استفاده جويي کړنلاره په مخ وړله. په بهرني سیاست کې د آزادي د سیاست په نوم په هره مسئله کې باید د خلکو څخه نظر غوښتنه شوي وای، خو په عمل کې هېڅکله داسي ونشول، او هېڅ مساله کې د خلکو نظر ونه غوښتل شو، دولت تل په بهرني سیاسي کړنلاره کې ریښتني نه و، دوکه، چل او فریب د دوي د سیاست خاصه ځانگړتیا وه، د مظلومانو فرياد او د خطرونو هغه زنگونه چې له هره طرفه اوریدل کیدل په دې ونه توانیدل چې نوموړي رژیم د خپل مغرضانه سیاست څخه واړوي او د هیوادوالو د ژوند دردونکي حالت ته یې متوجي کړي. نور د اصلاح تمه تري قطع شوي وه پرته له دې چې دغه رژیم له مینځه یوړل شي بله لاره پاتې نه وه. مگر هغه دردونه چې له مخکیني رژیم څخه مونږ ته په میراث پاتې دي، له مونږ څخه د درندو دندو د اجرا غوښتنه کوي.

په اقتصادي، ټولنیز او د ژوند په ټولو برخو کې د پام وړ وروسته پاتې والی لیدل کیږي چې د کار او دندو د اجرا په طرز کې هم نیمگړتیا شته. چې ژر باید اصلاح شي. د هیواد اقتصادي وضع ډیره گډوډه او بي نظمه ده، په ټولنیز ژوند کې هم ډیرې او مختلفې ستونزې موجودې دي، دولتي دستگاه له حده زیاته فاسده شوې او په ټولو برخو کې یې بي عدالتی لیدل کیږي، پر ټولنې باندې فقر، بیکاری، ناروغۍ، بیسوادۍ، خپل سیوری غوړولی دی. تبعیض، نابرابري ډیرې بدې پایلې له ځانه سره راوړي دي. اوس مونږ ته ډیرې مهمې ملي دندې په مخکې شته چې باید اجرا شي ترڅو نوموړي ستونزې حل شي.

مونږ بايد وگورو چې دا ټولي ستونزي يو ځل حل کولي شو؟ آيا مونږ بايد هغه ټولي ملي دندې چې زموږ په مقابل کې پرتې دي يو دم اجرا کړو؟ د هغو هيوادونو تجربو ښودلې ده، چې د خپل هيواد د پرمختگ له پاره يې ډيره وار خطايي کړي ده او له هري ممکنې او غير ممکنې وسيلې څخه د وروسته پاتې والي څخه د خپل هيواد د خلاصون په هيله البته يو دم عمل کړيدی. د ټولو چارو اصلاح يو دم يو طفلانه کار او بي نتيجي عمل دی، له دې امله بايد په ډير متانت، ټينگ عزم، دقيق سنجش، د ډيرو امکاناتو څخه په گټي اخېستلو سره د ټولني د اصلاح او د خلکو د ژوند د بهبود له پاره پېل وکړو، بايد قدم په قدم د خپلو فعاليتونو د ساحې د پراخولو پواسطه مرحله په مرحله مخکي ولاړ شو. دندو د برياليتوب له پاره اړين شرط په اقتصادي، سياسي او ټولنيز ژوند او فعاليتونو کې د اکثريت خلکو فعاله ونډه اخېستل دي.

- گرانو هيوادوالو!

مونږ په داسې مرحله کې قرار لرو چې لاندې پوښتنې او غوښتنې مطرح دي:

- څه کولي شو؟
- له کوم ځايه څخه يې پيل کړو؟
- کومې خواته لاړ شو؟

ددې ټولو پوښتنو د ځواب له پاره بايد له ټولو څخه وړاندې اعلام کړم چې په اوسنيو شرايطو کې د افغانستان د ځوان جمهوريت ضروري او مهمه دنده د جمهوري رژيم د بنسټيزه ستونو ټينگښت، د امنيت، مصئونيت تامينول او په هيواد کې د قانون تطبيق دی، چې پرته له تبعيض او امتياز څخه د ټولو هيوادوالو له پاره سالمی، د ډاډ وړ او ديموکراتيکه نظام رامینځ ته شي. ډير ژر به د نوي اساسي قانون د مسودې د جوړولو او مطالعې له پارو يو کميسون وټاکو تر څو د افغانستان د جمهوري نوي اساسي قانون د قانوني پړاونو د تيرولو او د لويې جرگې له تصويب وروسته به نافذ شي، چې د هغه په تطبيق سره به ريښتني ديموکراسي تامين شي، د افغانستان ځوان جمهوريت په ټولنيز نظام کې د ژورو او بنسټيزو بدلونونو غوښتونکی دی، دولت به د يادو شوو دندو د اجرا له پاره د لاندې چارو او دندو په اجرا کې ډير کونښ وکړي.

ملي حاکمیت

د خوښۍ ځای دی چې ځوان جمهوریت د افغانستان د اکثریت خلکو د ښه ملاتړ څخه برخمن دی او د هغو د گټو استازیتوب کوي په نږدې راتلونکي کې به جمهوریت د اساسي قانون پواسطه کوم چې نافذیږي د دولت د درې ګوني قوتونو تفکیک به وشي. او د خلکو د قانوني ګډون او ټاکنو پواسطه به قانوني ثبات رامنځته شي. جمهوري دولت د ګران هیواد افغانستان نه د دفاع، د ځمکني تمامیت، د هیواد د ازادي ساتل او د حاکمیت د ټینګښت له پاره کومه چې د دولت سیڅلي دنده ده، د نړیوالو پواسطه په سیمه کې د قواوو انډول ته په پام به د هیواد د دفاعي ځواک پیاوړي کړي زموږ ځوان پوځ نور د جمهوریت پوځ دي.

ګرانو هیوادوالو:

اجازه غواړم او په صراحت سره اعلاموم د افغانانو او په ځانګړي توګه د اسلامي ریښتني ترقي غوښتونکو هیلو سره سم او د نوي عصر د غوښتنو په پام کې نیولو سره د افغانستان ځوان جمهوري دولت د بنیادي اصلاحاتو په لور به د لوي خدای (ج) په مرسته له وارخطايي، افراط او تفريط او لغزش پرته په ډیر جرت سره پرمخ ولاړ شو. موږ خوښ یو چې په دې تاریخي مرحله کې د افغانستان د جمهوري دولت د نډې د ټولنیزې نابرابرۍ، فقر، اقتصادي وروسته پاتې والي چې له ډیرو پېړیو راهیسې زموږ په هیواد کې شتون لري، ختمول، د سیاسي او اقتصادي استقلال پر ټینګښت برلاسی او ور رسیدل دي.

جمهوري دولت که چیرې د ټولنیزې پرمختیايي مبارزې پر مهال د یو پیاوړې ملي اقتصاد په ایجاد کې بریالي نه شي، سیاسي استقلال او ملي حاکمیت له خطر سره مخ کېږي. د ملي اقتصاد د ایجاد له پاره چې په نوي عصري تکنالوژۍ او ساینس باندې متکي وي. نو لازمه ده چې یو لږ اقتصادي او ټولنیز ژور بدلونونه رامنځ ته شي. دولتي سکتور باید ټینګ او تکامل وکړي. په اقتصادي، سیاسي او ټولنیزو برخو کې دیموکراسي پلې او په هیواد کې باید د ملي صنایعو بنسټ کینودل شي. یوازي ریښتیني انقلابي بدلونونه کولای شي په هیواد کې ملي حاکمیت ټینګ او د خدای (ج) په مرسته به وکولای شو چې د اقتصادي او ټولنیزو پرمختګ په لور موثر ګامونه واخلو.

گرانو هیوادوالو!

د دي درندو ملي دندو اجرا ايجابوي چې په دي خطرناک او حساس پړاو کې ټول ملي او مترقي ځواکونه او وطن پالونکي طبقات په يو پراخه جبهه کې د هیواد د ځوان جمهوريت تر رهبرۍ لاندې متحد شي، د خداي (ج) په فضل د نوو او بنسټيزو اصلاحاتو عملي کول، د نوي، قوي او مترقي افغانستان جوړښت، د وطنپالنې له شور او زوږه څخه په ډکه روحیه، زړورتيا او پوره ډاډ سره، د گران هیواد افغانستان ځوان جمهوريت په انقلابي ولولو سره د راتلونکي په لور، د لوي او مهربان خداي (ج) باندې په توکل او مرسته مخ په وړاندې ځي...

مذهب زنده دلان خواب پریشاني نیست
از همین خاک جهان دیگر ساختن است
زنده و جاویدان بساد افغانستان
سر بلند بساد مردم افغانستان

بر افراشته باد بیرق جمهوري ۲۱ م ۵۵۰-۵۲۰

خلکو ته خطاب چې د نوي دولت سياسي کړنلاره وه د ۱۹۷۳ ز کال د اگست په ۲۳ نېټه، ماښام د کابل راډيو څخه خپره شو د ليکنې ميتود او اساس يې د خلق ديموکراتيک گوند د برنامې سره ډير و توپير نه درلود چې بنيادي اصلاحاتو لکه د نوي اساسي قانون تصويب، ديموکراتيکو حقوقو پراختيا، د رشوت او فساد پر ضد مبارزه، دولتي کارونو څخه د پاچا کورني د غړو لاس لندول، د ځمکو ویشل، د معارف، سواد زده کړه او روغتيايي خدمتونو عامل و عددي ورکړي چې د يوې پاکې ادارې زيرې يې ورکاوه.

د دي وينا خپريدلو خلک په اندېښنه کې واچول. ځکه چې دده په خوا کې د پرچم د جناح يو شمير غړو له ده سره همکارۍ درلوده او د حکومت په مهمو څوکیو کې په دندو وگمارل شول، د خلق جناح هم دده حمايت او تائيد کړي و...

د سردار محمد داود خان ملگرو فکر کاوه چې د افغانستان د خلق ديموکراتيک گوند اتحاد د داود خان سره موقتي بڼه لري، خو کله چې نوموړي د خپل واک ستني تينگي کړي پرچميان به له دولتي څوکیو څخه ليري او د هغه پر ځای به خپل دوستان او ملگري مقرر کړي. (۲۸۵ م ۳۳)

نوموړي وينا چې د ۱۳۵۲ لمريز کال د وږي د مياشتي په لومړي ورځ د راډيو افغانستان نه خپره شوه د جمهوري دولت د ټولنيزو، سياسي، اقتصادي او فرهنگي چارو د سرته رسولو کړنلاره وه. دغه د جملو او کلماتو په لحاظ يو مغزنه وينا وه. خو په عمل کې د دي وينا د پلي کولو توان له جمهور رئيس او د هغه له دولت سره نه وه. د هغه په خپله وينا کې د جمهوري انقلاب په تاريخي ضرورت باندې ډير ټينگار شوی وه. او د ۱۳۴۳ لمريز کال د اساسي قانون ديموکراسي يې يو قلابي ديموکراسي وبلله او وويل چې نوموړي ديموکراسي زمونږ د خلکو ژوند له خطر سره مخامخ کړي وو. نو ځکه د هيواد ځوانانو دا انقلاب وکړه په تيری ديموکراسي باندې په سياسي او اجتماعي لحاظ ډير انتقادونه وکړل او د پارلمان فعاليتونه يې د شخصي استفادې وسيله و بلل.

سردار محمد داود خان په خپله وينا کې د اداري د پاکوالي، د برابر و حقوقو د تامين، د ملي ازادي او سالمې روزنې له پاره د زميني برابرولو وعدې ورکړي وي، د ملي مسالي تر عنوان لاندې په افغانستان کې ټول مېشت قومونه وروڼه او د هغوي ژبي يې برابرې و گڼلي او هيچا ته د برتري حق نه وو ورکړل شوي. د سوداگري، پولي، مالي او د بهرنې سوداگري چاري بايد د دولت د لارښوونو او اوامرو تابع وي. د کرنې د پرمختيا او عصری کولو، د کار د شرايطو د ښه والي او عمومي ترقي ټينگي وعدې ورکړي وې په بهرنې سياست کې د گاونډيانو سره د ښو اړيکو او روغی هيله څرگنده کړي وه. (۲۸۵م ۳۳)

دي وينا په هيواد کې د روڼ اندو هيلي د هيواد د ابادي او پرمختگ په اړه زياتي او د ديموکراسي پلي کيدو ته اميدواره کړل. خو په اخير کې ملي رهبر په خپل عظمت کې غرق او د گوند په جوړولو کې دده شاوخوا ناپاکه او سستو عناصرو ونيوله، چې دده په نوم يې ډيرې ناوړه کړنې سرته ورسولي، د پاکستان په لمسون د پښتونستان د مسالي پر سر لويديځه نړۍ د هغوي په سر کې د امريکا متحده ايالات د افغانستان په اړه بې اعتنا او اړيکي يې سستي شوي چې شوروي اتحاد ددي خلا څخه گټه واخېسته او په خلاص مټ يې د افغانستان په کورنيو چارو کې لاس وهنه پيل کړه تر څو چې يې په ۱۹۷۸ ز کال د ډسمبر په ۲۷ کې نظامي يرغل وکړ او د ډيرو وينو تويولو وروسته ناکام او وتلو ته مجبور شو.

کورني سياست

۱- له ۱۳۵۲ څخه تر ۱۳۵۵ لمریز کال پوري :

سردار محمد داود خان د ۱۹۷۳ کال د اگست د ۲۳ نېټې وينا (خلکو ته خطاب) کې د کورني او بهرني سياست لوري په ډاگه کړې . نوموړي پر پخواني رژیم د نيوکو تر څنگ د هېواد په اقتصادي ، ټولنيز او سياسي ژوند کې د ټولو خلکو د گډون پر بنسټ په ټولنه کې د سمونونو ((اصلاحاتو)) له راوستلو بر سېره په لومړي پړاو کې د جمهوريت د بنسټونو د ټينگولو ، د خلکو د ديموکراتيک ژوند د سمبالتيا له پاره د شرايطو ، قانوني ځواک د ضمانت او رېښتني ولسواکي د رامنځته کولو له پاره د نوي بنسټيزه قانون د جوړولو چارې په گوته کړې . خو په دې کړنلارو کې د وينا (بيان) سياسي غوندو او سياسي گوندونو د جوړولو حق په سترگونه لېدل کېده . (۴۲ م م ۱۳۹ - ۱۴۱)

د جمهوري نظام فعاليتونه د هغوی د هغو وعدو او د ډيموکراسۍ د غوښتنې دادعا برخلاف چې په خپلو رسمي اعلاميو ، فرمانونو او اساسي قانون کې ترې پوره يادونه کړې وه يوازې د جمهور ريس د نظر او ارادې مطابق سرته رسېدل ځکه د جمهور ريس او رهبر خبره پرته له کوم خنډ څخه تل د قانون په څېر پلې کېده ، اداري کار کوونکو د ځان د بقا له پاره هم د سردار محمد داود خان درناوي کاوه . ده به په خپله اجرائيوي څانگو ته هدايت ور کاوه او راپور به يې ترې اخسته خو بيا هم اجر اتو يې د ملي گټو سره سمون درلود . او دده هره کړنه د هېواد د پرمختگ لپاره وه . د سردار محمد داود خان په اند افغاني ټولنه د فرهنگ او تمدن له مخی وروسته پاتې او د پوهې کچه يې ډېره ټيټه ده . هغه سياسي گوندونه او سياسي کړۍ چې د هېواد په مختلفو سيمو کې فعاليت کوي مناسبه سياسي تجربه او هم د يو پر مختللي ، مترقي او پياوړي افغانستان د جوړېدو له پاره يو مثبتنه او معقوله کړنلاره نه لري ، نوموړی په خپلو مامورينو بې اعتمادده و او د هغوی د ناوړو گټو او بډې اخېستلو په اړه اندېښمن و ...

نوموړی په دې نظر و چې يوازي په سياست او اداره کې د نورو د نظر او رايې شريکول گټور دی خو د دي تر څنگ د هغوی عملي شريکولو د تشنج او گډوډي او موخې ته د رسېدو په لاره کې ناکامۍ لامل گرځي . ده په اداره کې د ځانگړي لارې

پيروي کوله چې د افغانستان د پرمختګ له پاره يې د خپلو نظرياتو تحمیل او زړه
سو اندې د يکتابتوري تطبيق و . (۲۱ م ۵۶۱)

سردار محمد داود خان غوښتل چې په هېواد کي اقتصادي پرمختګ وده
چټکه کړي او د ټولنيز ژوند په ټولو برخو کې پرمختګ له پاره زمينې برابرې کړي ،
ځکه هغه هيله درلوده ترڅو افغانستان د سيمي او نړۍ د هيوادونو په څير ، په ډېر
لږ وخت کې پر ځان متکي هېواد باندې واوړي .

لوموړی هغه (داود خان) په افغانستان کې ټول مېشت قومونه پرته له امتياز
څخه افغان ياد کړل . قومي او محلي تخلصونه ليکنه او د تابعيت په تذکره کې ئې د
پښتون ، هزاره ، تاجک رسماً منع اعلان کړل ، هڅه کېده چې افغاني ناسيونا لېزم
(ملت پالنه) رواج شي ترڅو د پرديو د ايډيالوژي د واوردیدو مخه ونيسي او دا تشه
ډکه کړي . داود خان هم د ملت پالني په ايډيالوژي او ټولنيز ، اقتصاد باندې
معتقد و . نورو ته به يې دا توصيه کوله باور ولري هغه انسان چي ايمان او مسلک
ونه لري هيڅکله به خپل هيواد او ټولنې ته په اوس او راتونکي کي د گټور خدمت
جوگه نشي (۲۱ م ۵۶۳)

سردار محمد داود خان دخپلې وينا د ريښتينولي او پلي کولو له پاره د بيمې
شرکت او بانکونه ملي اعلان کړل . د ځمکو د اصلاحاتو له پاره يې دوه قانونه (د
ځمکو د اصلاحاتو او مترقي مالياتو) تصويب کړل . ددې قوانينو په اساس شخصي
ملکيت اندازه (۴۰) جريبه اوبه لرونکي ځمکه چې له (۲۰) هکتاره سره برابره وه او
(۲۰۰) جريبه وچه (للمي) ځمکه چې (۲۴۰) هکتاره سره برابره وه وټاکل شوه او په
دې قوانينو کې پرېکړه شوې وه چې زياتې (اضافه) ځمکې دې د ځمکوالو څخه په
مناسب او عادلانه قيمت واخيستل شي او د دې ځمکو قيمت دې په (۲۵) کلونو په
موده کې د قسط په ډول ورکړل شي . بيا دې ځمکې پر بې ځمکو بزگرانو باندې په
اقساطو وپلورل شي د مترقي ماليات ورکړې ترڅو په خپله ځمکوال د ځمکې
پلورلو ته اړ ايستل ځکه د ځمکې حاصلاتو دغه مالیه نه پوره کوله . (۲۱ م ۵۶۳)

د دې قانون له نافذېدو وروسته د ځمکو د اصلاحاتو پر مهال يوفرمان صادر شو
چې د ځمکو د اصلاحاتو پر ختمیدو پوري هيڅوک کرنيزه ځمکه پلورلي نه شي په
هغه وخت کې په افغانستان کې د ځمکو د مترقي مالي تطبيق او عملي کېدل

کېدونکې و . خو د دې کار له پاره لومړې د ملکیتونو د ثبت د ادارو اصلاح ته سخته اړتیا وه او هم ځوان ولسوالان باید نه سترې کېدونکې کار وکړي خو داسې ونه شول ځکه یو شمېر ځوان ولسوالان د خلق دیموکراتیک گوند د پرچم جناح غړي او هو اخوان وو . چي فیض محمد او ذبیح الله زیارمل لخوا په دندو وگمارل شول . ذبیح الله زیارمل هم د کورینو چارو وزارت د قلم مخصوص مدیر په توگه دنده اجرا کوله . او جیلاني باختري د کرنې په وزارت کې مقرر و . ځوانو ولسوالانو غوښتل چې ډېره ژر د ملکاتو او ځمکوالو نفوذ له مینځه یوسي ترڅو د خپلې ایدیالوژي سره سم ټولنیز عدالت را منځ ته شي . خو د ځمکو د استملاک په نتیجه کې ځمکوال زیانمن او داود خان د نفوذ خاوندانو او ملکاتو نفوذ کم او په سیاسي ژوند کې یې شاته کړل ، پر ځای یې تحصیل لرونکي ځوانان په کار وگمارلو او په ځواکي یې سردار محمد داود خان هغه پخواني مامورین چې له ده سره ملگري وو او (۱۰) کاله په کورناست او یا یې د ده د صدراعظمي پر مهال له ده سره کار کاوه که څه هم د هغو سن د تقاعد حتی د جبري کار له اندازې څخه اوښتي و . هغوی یې بېرته د جمهوریت په کابینه کې مقرر کړل لکه جنرال محمد اصف سهیل د مطبوعاتو ریس په ترتیب سره د پیکنگ د سفارت څخه راغلی و د تهیې ریس او جمهوریت د روځپاڼې د مسول په توگه مقرر کړ . (۲۱م ۵۲۴)

سردار محمد داود خان په دولتي دستگاه کې د افغانستان د خلق دیموکراتیک گوند په تیره د پرچم اړخ نفوذ زیات و . نوموړي غوښتل چې له هغوی نه په خپله گټه کار واخلي برعکس د خلق دیموکراتیک گوند غړو غوښتل چې خپل نفوذ په نه احساسېدونکي ډول زیات کړي کله چې داود خان د دوي د هیلې سره سم کار ونه کړ نو په کورنیو چارو کې لاسوهنه پیل کړه ده هم دخپلې دولتي دستگاه په تصفیه کولو کې اقدام وکړ دا کار یې له خپلې کابینې څخه پیل کړ چې د کورنیو چارو وزیر فیض محمد ، د سرحداتو وزیر پاچا گل وفادار ، د کرنې وزیر غلام جیلاني باختري او دمخابراتو وزیر عبدالحمید محتاط یې له دندو څخه لیرې کړل پر ځای یې عبدالقدیر نورستاني د کورنیو چارو وزیر ، عبدالکریم عطائي د مخابراتو وزیر ، عزیزالله واصفي د کرنې وزیر او پوهاند عبدالقیوم یې د سرحداتو وزیر په توگه وټاکل لږموده وروسته د صدراعظم مرستیال محمد حسن (شرق) او نعمت الله

پژواک چې د پرچم د اړخ غړي وو له دندو څخه ليرې او حسن شرق په جاپان کې د سفير په توگه مقرر کړ. (۲۱ م ۵۲۴)

سردار محمد داود خان د نوو ټاکنو او ليرې کولو سره ظاهراً دولتي دستگاه تصفيه کړه خو هغه د دولت په ټيټو او منځنيو پوړونو (سطحو) کې د هغوی نفوذ او موثريت ته پاملرنه ونه کړه چې ددې گوند غړو د خپل گوند نفوذ او موقیعت د ټينگولو له پاره ترې گټه واخېسته. بل پلو ته ښاغلي داود خان د پورتنۍ تصفيې وروسته په پوځ او پوليسو کې د افغانستان د خلق دېموکراتيک گوند د غړو د ليرې کولو څخه ډډه وکړه او دا کار يې د ځان له پاره خطر گڼلو چې وروسته بيا د داود خان واکمني ته همدغو ټيټو رتبه پوځي افسرانو د پای ټکی کېښود.

کله چې سردار محمد داود خان په هرات کې د وينا پر مهال د خلق دېموکراتيک گوند او دهغوی ايدیالوژي سره مخالفت ښکاره کړ. د گوند رهبري او شوروي اتحاد دواړه په دې پوه شول چې داود خان د مارکسيسيم سره مخالف دي د شوروي اتحاد په کونښن دواړه جناح (خلق او پرچم) سره يو ځای شول. سلطان علي کښتمند د خلق د ديموکراتيک گوند سره د سردار محمد داود خان د اړيکو په اړه داسې وايي: (رابطه حزب با محمد داود خان بيشتر يک رابطه اي اگر بوده باشد تا حدود معيني ولي رابطه ذهني وفکري نه بوده و هيچ گونه قرارداد در ميان وجود نداشت و بعداً وقتي محمد دادو خان جمهوري را اعلام کرد و به حاکميت رسيد باز هم رابطه ميان حزب ديموکراتيک خلق و محمد داود بيشتر يک رابطه رسمي بود با يک تفاهم معين متقابل با وجود همکاري هاي محمد داود و حزب ديموکراتيک نه بسيار با سياستهاي حزب موافق بود و نه نسبت به همه رهبران خوشبين. (۲۸ م ۱۷۵)

په دې اړه عبدالکريم عطايي داسي نظر لري: (د جمهوري دولت له اعلانولو وروسته د چنگاښ د ۲۶) نېټې د پاڅون د مشر په هره وينا کې پردې ټينگار کيده چې کينې اړخي عناصرو له خپلو دندو څخه گوښه شي او دا د دې ښکاره ثبوت دی چې ښاغلي جمهور رئيس او جمهوري دولت له هېڅ يوې ډلې سره هم لاس نه دی يوکړی د ولس دښمنانو چې کله ځان په خطر کې وليد د دولت پر خلاف به يې هر ډول تخريبي فعاليتونه سرته رسول. [۳۰ م ۴۰] او په دې اړه ظاهر طنين داسې وايي: ((ما په خپله له جمهور رئيس محمد داود خان نه په ۱۹۷۲ز کال په يوې مصاحبه کې پوښتنه

وکړه خلک وايي او اواز ده چې د ۱۳۵۲ لمريز کال د چنگاښ د ۲۲ (۱۹۷۳ ز کال د جولای د ۱۷)، مې نېټې د پاڅون پر مهال ستا او د خلق دیموکراتیک گوند تر مینځ یو پټ تړون موجود دي آیا دا واقعیت لري؟ داود خان وویل: چې خدای (ج) شاهد دی چې دا خبره هېڅ واقعیت نه لري نه په پټه او نه په ښکاره زما او د هغوی تر مینځ کومې اړیکې نشته. (۲۸ م ۱۷۴)

له پورتنیو څرگندونو څخه داسې نتیجه اخلو چې سردار محمد داود خان له واکمنۍ مخکې او د واکمنۍ پر مهال له هېڅ یوې سیاسي ډلې سره اړیکې نه درلودې خو په کومه اندازه چې د افغانستان د خلق دیموکراتیک گوند څخه ویریده. همغه اندازه د اسلامي نهضت (اخوانیانو) څخه هم ډارېده. د دواړو مقابلې ته یې تیاري نیوه ځکه له دې دواړو (خلق دیموکراتیک گوند او اخوانیانو نهضت) څخه د جدي خطر احساس کېده. د دغو دواړو قوتونو سیاسي واک ته د رسېدو امکانات زیات و ځکه له یوې خوا د شوروي اتحاد او بل لوري د پاکستان او عربي هیوادونو ملا تر څخه برخمن وو. داود خان د دواړو خواو د ضعیفه کولو نیت درلود، تر څو دده په مقابل کې د مخالفت توان له لاسه ورکړي ځکه ده (داود خان) د هېچا مخالفت نشو زغملی، هڅه یې کوله چې خپل مخالفین له مینځه یوسي دده همدې کړنلارې دده مخالفین لا زیات کړل.

ښاغلي هارون وايي: «ځوان جمهوري سیاست پراختیاق او پولیسي نظام باندې ولاړ و د جمهوریت مخالفت او پر هغه باندې انتقاد جرم بلل کېده او سخته سزایې درلوده چې له جمهوریت سره مخالفت په نوم ډېر کسان وټکول شول. (۱ م ۹۲) نوموړي د اګست ۲۳ نېټې په بیانیه کې دیو لړ ټولنیزو اقتصادي بدلونونو او اصلاحاتو وعده ورکړې وه خو د ۱۳۴۳ لمريز کال قانون یې لغوه اعلان کړ او د مرکزي کمېټې لخوا یو حکم صادر شو چې ددې حکم پواسطه د مخکینۍ مقننې قوې صلاحیتونه مرکزي کمېټې او د پاچا صلاحیتونه رئیس جمهور پورې اړه پیدا کړ.

ښاغلي حسن شرق هم د داود خان دا سیاست چې مخالفین یې نه پرېښودل په غیرمستقیم ډول تائیدوي، لیکي: «د سردار محمد داود خان د هدایت سره سم مولوي سیف الرحمن د تورن نظر محمد له خوا تر څارنې لاندې ونيول شو. ځکه داود

خان فکر کاوہ چي مولوي سيف الرحمن په پټه د پوځي افسرانو سره گوري په ځانگړي ډول د دفاع وزارت مرستيال جنرال خان محمد سره د هغه اړيکو لرل دده اشتباه نوره هم زياته کړه. د کورنيو چارو وزارت د پوليسو او ژاندارم د قوماندان عبدالقدير تر مشري لاندې د شکمنو اشخاصو څارنه نوره هم سخته شوه دوي وتوانېدل چې د جنرال خان محمد د خدمتگار په وسيله د هغو کسانو غږونه ثبت کړي چې د هغه کورته تلل. د ۱۳۵۲ لمريز کال د وږي د مياشتې په ۳۱ نېټه د جمهوري رياست د دفتر د بيړنۍ اطلاع له مخې د مرکزي کمېټې ټول غړي جمهور رئيس (محمد داود) خپل حضورته وغوښتل، د جمهور رئيس حضورته د رسېدلو وروسته موضوع په اړه اوږدې څرگندونې ورکړې او وې ويل (ورونو ديوې موثقي اطلاع او لاس ته راغلو اسنادو په اساس نن شپه دوه بجې مخالفين د پخواني صدراعظم محمد هاشم ميوندوال او مرستيال خان محمد تر مشرۍ لاندې د جمهوري نظام د را پرزیدو له پاره وسله وال قيام کېږي ما غوښتل چې تاسې خبرکړم او ستاسې نظريات له ځان سره ولرم). د غونډې په پای کې پرېکړه وشو چې جمهوري غوښتونکي دې ټولو قطعاتو کې پټ او لومړۍ درجه احضارات عملي کړي. [۲۲ م ۱۷۰] سردار محمد داود خان هېڅ ډول مخالفت نشو زغملې او د واک په ټوله موده کې يې خپل مخالفين له څوکۍ څخه ليرې يا بنديان کړل.

۲ _ له ۱۳۵۵ _ ۱۳۵۷ لمريز کال پورې:

د سردار محمد داود خان د دوهم ځل ټاکنې وروسته د ټولني په ټولو برخو کې تقريباً د وېرې فضا حاکمه شوه هېچا نشو کولای چې د حاکم نظام د سياسي کړنو په خلاف خپل نظر څرگند کړي نشرات سانسور او مطبوعاتو يوازې د دولت ورځني فعاليتونه هغه هم مثبت او يو طرفه نشرول، د ټولو گوندونو فعاليتونه بند شول يوازې د ملي غورځنگ گوند چې د داود خان تر لارښوونې لاندې يې فعاليت کاوه او د ده رياست په وخت کې جوړ شوی و د فعاليت قانوني اجازه درلوده. او خپلو پلويانو جذبولو ته يې ځانگړې پاملرنه کوله.

سردار محمد داود خان په دې نظر و چې په اوسنيو شرايطو کې بايد يوازې اقتصادي او ټولنيز حالت ته ډېره پاملرنه وشي ځکه سياسي ديموکراسي له اقتصادي او ټولنيزې ودې پرته امکان نه لري خو د اقتصادي فعاليتو لارښوونه بايد

د دولت په لاس کې وي انارشيزم څخه د مخنيوي له پاره پکار ده چې تر څه وخته پورې يوازې يو گوند فعاليت وکړي او ډېرو خلکو غوښتنې په نظر کې ونيسي خو دا په دې معنی هم نه ده چې تل به مخالف گوند موجود نه وي. ځکه د مخالف گوند له موجوديت پرته ديموکراسي معنی نه لري. (۲۱م ۵۲)

نوموړي د پورتنیو دلايلو په نظر کې نيولو سره يو انقلابي گوند جوړ ، خومخکې له دې چې ددې گوند اساسنامه او برنامه جوړه شي د ځينو خود غرضه اشخاصو له خوا د خپلو ځاني او شخصي گټو خوندیتوب له پاره جلب او جذب پيل شو. په دې لړ کې هغه روڼ اندوځوانانو چې د گوند د غړيتوب څخه سر غړونه کوله پرتهديدولو سربېره په تور لست کې شاملېدل خو کله چې داود خان په دې کار خبر شو ډير ژرې د ملي راډيو له لارې اعلان وکړ چې د ملي غورځنگ په گوند کې غړيتوب د هېچا له پاره جبري نه ده. د ملي غورځنگ د تاسيس او اجازې په اړه د اساسي قانون په (۲۴) مې ماده کې داسې ذکر شوي وه: «د افغانستان د خلکو د وخت د سياسي او ټولنيز غوښتنو سره سم تر هغه پورې چې دوی په طبعي ډول رشد ته نه وي رسېدلي په هېواد کې به يو گوندي سيستم هغه هم د ملي غورځنگ د لارښوونې لاندې (چې نوموړي گوند ۱۳۵۲ لمريز کال د چنگاښ د ۲۲ مې نېټې د انقلاب بنسټ ايښودونکي) ټينگ وي. نوموړې گوند د ۱۳۵۲ ل کال د چنگاښ په (۲۲) مې نېټه تشکيل او فعاليت يې پيل کړ. (۲۱م ۵۲)

د ملي غورځنگ رهبري د هغوی کسانو تر نفوذ لاندې راغله چې غوښتل يې په گوند کې د غړيتوب او فعاليت له مخې ځان سردار محمد داود خان ته ځان وفادار وښيي دا کار ددې لامل شو چې د گوند نفوذ له دولتي دستگاه څخه بيرون نه شواو په نورو او لسي کړيو او قشرونو کې نفوذ و نه شو کړاي. د ملي غورځنگ گوند د دې له پاره جوړ شو چې دولتي ستنې ټينگې کړي خو برعکس هغه يې ولږولې. ځکه هغه لوړ رتبه مامورين چې ددې گوند غړي وو ددې په ځای چې خپلو دندو او مسوليتونو ته متوجه شي پريو بل د مخکې کيد و او د مقام د تر لاسه کولو له پاره يې مبارزه پيل کړه.

سردار محمد داود خان دخپل حکومت په اخرو وختونو کې غوښتل په کورني سياست په تېره بيا په کابينه او د دولت په لوړو پوړو چارواکو کې بدلون را ولي. ده

په کابینه کې د چپیانو شمیر کم کړ او پر ځای یې د ملي گټو پلویان او ده ته ریښتني وفادار کسان مقرر کړل ځکه په کابینه کې د چپیانو (د افغانستان خلق دیموکراتیک گوند غړو خصوصاً د (پرچم اړخ) د موجودیت له امله تل اسلام پالو گوندونو پر داود خان سختې نیوکې کولې داود خان په دولت کې د وزیرانو په کچې سر بېره په منځنیو رتبو کې مقرر و چېپي عناصر دندې هم محدودې کړي خو دا بدلون یې له وزیرانو را پیل کړ. د کورنیو چارو وزیر فیض محمد پر ځای عبدالقدیر نورستاني د کورنیو چارو د وزیر په توگه او فیض محمد یې د پاچا گل وفادار پر ځای چې په کور کې ناست و د سرحدونو وزیر په توگه، د مخابراتو د وزیر عبدالحمید محتاط پر ځای یې عبدالکریم عطائي او د جیلاني باختري پر ځای یې عزیز الله واصفي د کرنې د وزیر په توگه، محمد حسن شرق یې هم د صدارت د مرستیالي له څوکۍ څخه لرې او په توکیو (جاپان) کې د سفیر په توگه او په عوض یې سید عبدالله د مالي په وزارت سر بېره د صدراعظم د مرستیال په توگه مقرر کړل. (۷ م ۲۴۴ او ۲۴۵)

سردار محمد داود خان د دې بدلونونو سر بېره به تل په خپلو وینا کې پرله پسې ټینګار کاوه چې په افغانستان کې هېڅ ډول وارداتي مفکوره او ایډیالوژي د منلو وړ نه ده د هغه دا ډول څرگندونې او موقف په هېواد کې د چپي عناصرو د خفگان او تشویش سبب شو ددې پورتنیو بدلونونو په اړه د افغانستان د دیموکراتیک جمهوریت ریس او د افغانستان د خلق دیموکراتیک گوند عمومي منشي نور محمد تره کې د ثور د (۷) نیټې د بدلون څخه وروسته د ۱۳۵۷ لمريز کال د ثور د میاشتې په (۱۹) مه نېټه په خپله وینا کې داسې وویل: «محمد داود له یوې لنډې مودې څخه وروسته له دولتي دندو څخه ملي او مترقي عناصرو په لرې کولو سره په عملي توگه د سلطنت غوښتونکو او ښې اړخو عناصرو سره اتحاد وکړ او د بهرني ارتجاع په خدمت کې یې قرارونیو. په حساسو دولتي څوکیو کې یې د زړې سلطنتي دستګاه پلویان وگمارل...» (۷ م ۲۴۶)

ځینو خلقيانو او پرچميانو ته د سردار محمد داود خان له خوا د دندو د سپارلو موخه دا وه چې د روڼ اندو تر مینځ د نظریو والی او همکارۍ جلب او ټول په گډه وطن پالنې په روحیه د هېواد په اقتصادي او ټولنیز پرمختګ کې ونډه واخلي...

ملي بيرغ او ملي سرود :

په ۱۹۷۳ ز کال کې سردار محمد داود خان د ارگ دمانۍ مخې ته چې په زرگونو خلک حاضر وو ملي بيرغ پورته کړ. نو موږي بيرغ تور ، سور ، او زرغون رنگ درلود ، خو په نښان کې يې بدلون راغلی و چې په نښان کې د محراب او منبر پر ځای د*هما مرغه خيره ځای شوې و چې په خلاصو وزرونو هوا ته د الوتلو په حال کې معلومېږي

*د هما مانا مبارکه (فرخنده) ده یو لاشه خوړونکي الوتکه ده او یو لوی شاهین ته ورته ده. دهما د بدن ځانگړي جوړښت دا له نورو لاشو څخه جلا کوي ، دهما وزونه پلن ، اوږده او کوچ لرونکي دي ، اوږده تورنگه لکي لري. د شاه وزونه او لکي يې تور ، ايري ډوله او سري يې ټول نخودي ، د سترگو څلور خواوياو ماخوکه يې تور رنگ لري. د ماخوکه لاندې لکه د ږيري په څير څو تاره تووښته لري نس يې نارنجي ږير او ټټري يې نارنجي رنگ لري ، چې د تورو وزرو سره يې تضاد لري. ددې الوتونکي جرگويي توره سره غاړه لري .

د هما د بدن اوږدوالي يو متر ته رسيږي . او عموماً په غرنیو سيمو کې ژوند کوي او په سختو گرنگونو کې ځانته ځاله جوړوي . د پخوانیو خلکو په اند دا الوتکې د انسان د ښه بخت او سعادت لامل گرځي د هغوي په اند هما چې د گوربت (عقاب) د کورنۍ غړي دي چې سيوري د هر چا په سر ولويږي هغه نیکمرغه کیږي . فردوسي په شاهنامه کې د یو بیرغ (درفش) څخه یادونه شوي ده چې هما پرې انځور شوي وه او هغه یې دبیرغونو مور بللي

دا نښان د ډېرو په نظر ښه و خو بهرنیو دښمنانو مذهبي عناصر راوپارول د قندهار ښار څلورلارې کې یو ملا په لوړ آواز وویل : «مسلمانانو وگورئ چې نوی دولت د محراب او منبر پر ځای یو مردار خور ټپوس ودر او وه» داسې تبلیغات ډېر زیات شول د حکومت استخباراتي شبکو تعقیبول د خلکو ذهنیتونه ورځ په ورځ یاغي کېدل ، دولت اعلان وکړ چې د پوځ په بیرغ کې بدلون نه دی راغلی او د عقاب نښان یوازې په ملکي برخه کې رسمیت لري خو د دښمن تبلیغاتو عامه فکرونه دومره مسموم کړې و چې سردار محمد داود خان یې د اسلام نه مخ گرزونکو په نوم یاد کړي . (۲۸۸م ۳۳)

دغه بیرغ په لوړ ځای څړول کیده چې ټول خلک یې وويني ، هڅا منشیانو په وخت کې هم د هما بیرغ موجود و پر شاهي چتر د هما انځور ایستل شوي وو . (۵۱م ۲۴)
هما په زدشتي افسانو کې د (ساینا) یا (سیمرغ) په نامه یاد شوي او ددې الوتکې په صفت کې لیکي .
هما از همه مرغان از آن شرف دارد استخوان خورد و جانور رئیس سازارد
رحمن بابا هما په خپل شعر کې داسې یادوي .

هر مرغه په خپله جاله کې همادي که کارغه که منگیرک او که قنس
ځیني هغه ټپوس (کرکس) گڼي چې مردار خور دي د ځینو لخوا ورته د سعادت الوتکې هم ویل شوي دي ، او وایې د هغه سیوري چې دهر چا په سر ولويږي هغه پاچا یا شتمن کیږي او دهایون لغت هم د هما نه اخیستل شوي

دي چې همدا مانا لري . دا چې خلک د منني په وخت کي يو بل ته وايي «خداي د ستا سيوري له ما له سره نه کموي» اشاره همدې ته ده .

حميد ماشو خيل وايي .

طلبوه سرفرازي په سرکوزي کې	را کوزيري په هلوکي هما ښکته
رحمن بابا د هما په هکله وايي :	
خه عجب دي چې هما يې په دام نښلي	هر صياد څخه چې دام دي دا خلاص
ستا دباغ او بڼ زما همای دي	په نظر ځما همای ستا دباغ بڼ زاغ
خه بزرگي به يې د بازو دهما وي	زبانې زکر که سل رنگ کا خراپه
د هما په څير طمعه کړه د وچ هلوکي	لکه مېچ طالب د شهدو شکر مه شه
مرتبه به دي د مېچ او دميري شي	زړه په غوړو غوښه مه تره همایه
لکه فرق چې دهما و دزاغ نه شي	هم دغه دليل د شاه او دگداي دي
دا خو بخت دي څوک سپين و څوک يې تور کړه	گڼه عين زاغ هسي هما دي
او حافظ وايي :	

که هما اوج سعادت به دام ما افتاد
او په شاهنا مه کي هم د هما څخه يادنه شوي دي . (۵۱ م ۲۶ او ۲۷)

واقېعت داو چې د داود خان دې کار «په نښان کې بدلون» د افغانستان د مذهبي ټولنې او موجوده شرايطو سره سمون نه درلوده دا دهغه يو ذهني عمل و که نه دی تغير ته دومره اړتيا نه وه د افغانستان پاچاهانو خوتل دغه راز اقتصادي او ټولنيز پرمختگ او کړنو په ځای ځينې سطحې بدلون لکه نښان ، لوټونه ، ځينې نومونه او د وزارتونو زياتولو او کمولو ته ډېره جدي پاملرنه کوي .

سردار محمد داود خان د هېواد پياوړی شاعر عبدالروف (بېنوا) ته دنده وسپارله چې د جمهوريت له پاره ملي سرود جوړ کړي هغه دا لاندې ملي سرود جوړ کړ

خو چې دا ځمکه اسمان وي
خو چې دا جهان ودان وي
خو چې ژوند په دې جهان وي
خو چې پاتې يو افغان وي
تل به دا افغانستان وي
تل دې وي افغان ملت
تل دې وي جمهوريت
تل دوې ملي وحدت

تل د وې افغان ملت جمهوریت

تل دې وي افغان ملت جمهوریت

ملي وحدت ملي وحدت

نوموړې ملي سرود پوځ په موزیک کې ځای شو په ټولو تشریفاتو (په داخل او بهر) کې خصوصاً د سردار محمد داود خان د سفر او بېرته راتګ پر مهال غږول کېده او انتقاد پرې دا و چې د اسلام مقدس نوم پکې نه دي اخیستل شوي ۳۳ م ۲۸۸)

په واک کې ځینو خلکو ته زیاته ونډه ورکول :

د جمهوریت د دولتي دستگاه په لوړو څوکیو کې د پرچمیانو ، خلقیانو او ټولو روڼ اندو د ټاکنې اصلي علت دا وو چې د هېواد ټولو منورو قشرونو ته په اقتصادي او ټولنیز بدلونونو کې ونډه ورکړل شي ترڅو په دولت کې د نظر د یووالې او ګډې همکارۍ روحیه را مینځ ته کړي . خود دې هیلې (د ګډې همکارۍ جلبول) پوره کېدل یو نا شونې کار و د کرنې وزیر غلام جیلاني باختري لخوا د ببرک کامل په پلوی جلب و جذب پیل شو نوموړی د جمهوریت د مرکزي کمیټې ترنیو کې لاندې راغې له دې وروسته په کابینه کې د پرچمیانو تصفیه شروع شوه . خو سردار محمد داود خان له دې مخکې د ۱۳۵۳ کال د سنبلې په (۲۹) نیټه (۴۲) تنه نظامي او ملکي شخصیتونه ونيول لکه خان محمد د دفاع وزارت مرستیال ، ډګر جنرال عبدالرزاق ، جنرال گلېهار ، جنرال عبدالسلام ملکيار ، جنرال نیک محمد سهاک ، جنرال محمد رحیم ناصري ، ډګروال زرغون شاه ، ډګرمن محمد اکرم ، نقیب الله ، ډګرمن مختار په پوځي افسرانو سر بېره یو شمېر مخور قومي مشران او سوداګر هم د کودتاه په نوم ونيول لکه سيف الرحمن خان د ولسي جرګې غړي ، محمد عارف ، جنت خان غروال د پښتني تجارتي بانک ریس عبدالحکیم خان کټوازي ، سعدالله کمال د مهمندرې وکیل حاجي الله گل هو دخپل او ورور یې مولاگل ، حاجي حنان ځاځی ، حاجي فقیر محمد خان ، او الله نظر دوستي خیل یې بنديان کړل (۱۸ م ۲۳۶ او ۲۳۷)

په لوړو او حساسو څوکیو او پوځ کې نا پېژندل شوو پرچمیانو مقرري د حسن شرق له خوا او یا د هغه په سلا وه د هغو شمېر په دولت کې دومره ډېروو چې په سردار محمد داود خان باندې هم د کمونست تور و لګول شو . ده (سردار محمد داود

خان) لومړی دخپل ځان څخه د دغه تور د لري کول له پاره د ۱۳۵۳ لمريز کال د ثور په (۲۹) مه نېټه د پولې تخنيک د فارغانو په غونډه کې وويل: «زمونږ د انقلاب دښمنان ما ته د کمونست نسبت کوي زه د ستاسو ځوانانو په مخکې وایم چې زه مسلمان یم او د کمونست په نوم زما بدناملول یوه نه بښونکې گناه او جرم ده...» همدارنگه سردار محمد داود خان د همدې (۱۳۵۳) لمريز کال د ثور په (۱۹) نېټه د جمهوري بیرغ د اوچتیدو په مراسمو کې هم وويل چې: «د جمهوري نظام د مینځ ته راتگ سره سم زه شعوري دښمنانو کله په یو نوم او کله په بل نوم بد نام کړی یم. زه په ښکاره اعلان کوم چې زه مسلمان یم په لایزال خدای (ج) ټینگ ایمان او عقیده لرم. هغه څوک چې ایمان او عقیده ونه لري هېڅکله خپل هېواد او ټولنې ته د خدمت مصدر نشي کېدلی...» (۳۹ م ۱۳۰)

سردار محمد داود خان چې د ۱۳۵۴ لمريز کال د وري د میاشتې په لومړۍ نېټه د عراق، ایران او سعودي عربستان له سفر څخه را وگرځید په هلیکوپتر کې هرات ته ولاړ هلته یې هم د ډېرو خلکو په مخکې وويل: چې د یوې ملي ایدالوژۍ پرته، پردۍ ایدالوژۍ او مفکورې زمونږ د ټولنې په زیان دي په همدغه نېټه - ۱۳۵۴/۱/۱ لمريز کال یې په یو مطبوعاتي کنفرانس کې وويل: «ځینې هېوادونه افغانستان د شوروي اتحاد سپورېميو څه یوه سپورېمۍ گڼي. زه په ښکاره اعلانوم چې افغانستان یو خپلواک ناپیيلي هېواد دی د هېڅ هېواد سپورېمۍ نه ده اونه د چا سپورېمۍ کېدای شي. که دښمنان په دی اړه کوم فکر لري دومره وایم چې دا نظریو خوب او خیال او حتي لېونتوب دی.» (۳۹ م ۱۳۱)

سردار محمد داود خان د دي له پاره چې د مینځ لارو او بني اړخ گوندونو او بي طرفه عناصرو او بېروکراتانو د انتقاد نه ځان وژغورې د ۱۳۵۴ لمريز کال د میزان د میاشتې په پنځمه نېټه لاندې نوي ټاکنې وکړي او په کابینه کې یې بدلون د کابل راډیو له لارې اعلان کړ او د پرچم د جناح په څوکیو کې یې نوي اشخاص په دندو وگمارل.

۱- د ماليې وزیر عبدالله د صدارت د دوهم مرستیال په توگه.

۲- غوث الدین فایق بیا د فواید عامې وزیر په توگه.

۳- د ننگرهار والي عزيزا الله واصفي د جيلاني باختري پر ځای د کرنې د وزير په توگه

۴- د هرات والي عبدالنواب د کانو او صنايعو د وزير په توگه .

۵- د فيض محمد په عوض عبدالقيوم وردگ د سرحداتو د وزير په توگه .

۶- د سکندر پر ځای عبدالله عمر د عامې روغتيا د وزير په توگه .

۷- د عبدالحميد محتاط په عوض عبدالکريم عطائي د مخابراتو د وزير په توگه

۸- علي احمد خرم د پلان د وزير په توگه .

۹- وفي الله سميعي د عبدالمجيد خان پر ځای د عدلي د وزير په توگه .

۱۰- عبدالمجيد دولت د وزير په توگه

۱۱- سردار عبدالمجيد خان د بنووني او روزنې د وزير په توگه .

۱۲- محبي د لوړو زده کړو د وزير په توگه .

۱۳- عبدالقدير د ترافيکو افسر چې مخکې د فيض محمد په عوضد کورنيو چارو د وزير په توگه ټاکل شوی و بيا د کورنيو چارو د وزير په توگه مقرر شو.

۱۴- متقاعد ډگروال غلام رباني چې مخکې يې هم د دفاع وزارت دنده په غير رسمي ډول اجرا کوله په رسمي ډول د دفاع د وزير په توگه مقرر شول.

۱۵- وحيد عبدالله د بهرنيو چارو د وزارت د سياسي مرستيال په توگه.

د پورتنیو ټاکنو وروسته وحيد عبدالله د حسن شرق صلاحيتونه کم کړل ترڅو هغه په جاپان کې د سفير په توگه مقرر شو. (۳۹م م ۱۳۲ او ۱۳۳)

د پورتنیو بدلونونو په خوا کې د پرچم د جناح يو شمېر غړو او يا هغوی ته وفادارو کسانو او خپلوانو د داود خان سره په حکومت کې دنده اجرا کوله لکه په پوليسو کې غلام فاروق يعقوبي ، قطره ، جليل نورستاني ، صمد ازهر ، محمد نبي ، عبدالله همکار ، چې د ثور د بدلون نه وروسته يې د دولت په لوړ څوکیو کې کار کاوه . سناتور حاجي محمد څمکنی د کونړ لوی ولسوال و چې د نور محمد تره کې په وخت کې د هوتلونو رئيس او د داکتر نجيب الله په حکومت کې د يو څه وخت له پاره د انقلابي شورا رئيس شو . ۵۰ سید محمد گلاب زوي ورور خان محمد بانک د کتابت نه د تورخم د گمرک مدير شو د ببرک کارمل پلار جنرال محمد حسين د يوې ترفيع په ورکولو سره د ډگر جنرال په توگه د پکتيا د قول اردو لوی قوماندان

د صمد ازهر پلار عبدالکریم عمر خېل د پروان والي په توگه، او د ډاکټر نجيب الله پلار اختر محمد تقاعد او په پيښور کې وکيل تجار وټاکل شو. خلقيان لري وساتل شو خو يوازې صاحب جان صحرائي د کونړ ولايت د قبایلو مدیر مقرر شو. (۹۱م)

د پرچميانو په ځانگړې توگه جيلاني باختري په لري کولو سره د پرچميانو ټولو کړيو شديد عکس العمل وښود. خو کله چې فيض محمد د کورنيو چارو له وزارت نه لري او په اندونيزيا کې سفیر شو پرچميانو د داود خان پر ضد تبليغات پيل کړل. داود خان په لومړيو وختونو کې دا حرکتونه عادي وگڼل خو کله چې ځير شو وضع ډېره خرابه وه. ځکه شوروي اتحاد د نوموړې ډلې ملاتړ کاوه خو ده يو د بل پسي له دولتي دستگاه څخه وويستلو او په مقابل کې يې د ملي انقلاب (ملي غورځنگ) ډلې ته وده ورکوله ترڅو دولت ستنې ټينگې کړي. خو دا ډله ددې پرځای چې د دولت ستنې ټينگې کړي په دولت کې يې انارشېزم او گډوډي زياته کړه ځکه ددې ډلې غړو هريو د خپل نفوذ او واکه د زياتوالي او داود خان ته نږدې کېدو له پاره ډېره هڅه کوله که څه هم نوموړي گوند اساسي قانون د اصلو پر اساس رسمي اعلان شو. خودغه گوند (ملي غورځنگ) د دولت ستونزه په ټينگولو کې بريالۍ نه شو. (۳۹م ۳۲)

د سردار محمد داود خان دا تصفيه د افغانستان او د سردار محمد داود خان په زيان تمامه شوه. ځکه له شوروي اتحاد سره د ده اړيکې ترينگلې شوې او شوروي اتحاد د خپلو پلويانو کمزورتيا او له واکه نه لري کيدل نشو زغملی او داود خان سره هم د دوي اړيکې د کمزوري په حال کې وې. د خلق او پرچم ترمينځ د يووالي له ټينگېدو وروسته دوی واک ته د رسېدو او د داود په مقابل کې د غوڅ ځواب له پاره په فوځ کې خپل فعاليت چټک کړ. د هغه دي له مينځه وړلو له پاره يې پوره تياري ونيوه او پرېکړه يې وکړه دا ځل پر گوندي رهبرانو باندې د بريد په مقابل کې بايد دهغه واکمنۍ ته بايد د پای ټکی کيښودل شی. دا گوند وروسته په ۱۳۵۷ لمريز کال د ثور په اوومه نېټه په خپل پرېکړه کې بريالی شو او د داود خان واکمنۍ ته يې په خپل پوځي حرکت سره ډېر ژر چې اميد تري نه کېده د پای ټکی کېښود.

د گوندونو عکس العملونه:

د سردار محمد داود خان د ۱۳۵۲ ل لمريز کال د چنگاښ د ۲۲ نېټې د کوتاه وروسته د هغه په لومړۍ کابينه کې د افغانستان د خلق ديموکراتيک گوند د پرچم جناح ته زياته ونډه ورکړل شوې وه او د دولت په حساسو پوښتنو کې يې دندې تر سره کولې هغوی د ټينگوسازماني تشکيلا تو ، اصولو په لرلو او ځانگړي موخو ته د رسيدو له پاره څه کوله چې د موقع نه گټه واخلي ترڅو خپل مخالفين له مينځه يوسي. دوی تر ډېره حده پورې په دې کار بريالي هم شول . سردار محمد داود خان په دې اند و چې د نوموړو (پرچميانو) په شتون کې به د شوروي اتحاد مرستې او رضايت تر لاسه کړي او دوی (پرچميانو) ته په دومره وخت ورنه کړي چې د ده دارادې او اجازې پرته خپل مخالفين له مينځه يو سي. مگر نوموړې (سردار محمد داود خان) په خپل تحليل کې تېروتنې و. ځکه پرچميانو وکولي شول چې د ده په امر خپل مخالفين بنديان او حتي ووژني. د افغانستان مترقي ديموکرات گوند مشر بناغلی محمد هاشم ميوندوال چې د ۱۳۵۲ لمريز کال د چنگاښ د ۲۲ مې نېټې د کودتا پر مهال په عراق (بغداد) کې و خو کله چې نوموړی بېرته خپل هيواد ته راستون شو د ده د نيولو له پاره پرده د اسنادو د پيدا کولو هڅې پيل شوې ځکه د ده د پوښتني او ليدني له پاره درې ډوله خلک د هغه استوگنځي ته ورتلل. لومړی هغه خلک وو چې دده گوندي او شخصي ملگري وو. دويمه ډله هغه خلک وو چې ميوندوال يې د داود خان ملگري او د هغه په کودتاه کې شريک گڼلو ، هغو داسې فکر کاوه چې ميوندوال هم به کومه څوکي تر لاسه کړي. چې دوي هم بيا په دندو وگمارل شي ، د داسې خلکو او روڼ اندو شمېر اوس بالکل زيات شوي دي. دريمه ډله د دولت اجنټان او پوليس وو. ترڅو له هغه سره په ناسته کې د هغه څخه اسناد تر لاسه کړي. خو هغه ټول موضوعات داسې مطرح کول چې ټولنيز از علمي جنبه ولري د دولت پر خلاف بحث ته يې مجال نه ورکاوه. خو د پښتونستان د جشن د نمانځل وېر مهال او مراسمو کې د حاضرينو له خوا (دلور پورې چارواکو) د ميوندوال تود هرکلي وشو ښايي دا هرکلی به د هغه تېر صدارت او مشر توب په خاطر و. خو دې حرکت د داود خان او دهغه د کابينې د ځينو غړو په زړنو کې کينه پېدا کړه.

بناغلی محمد هاشم ميوندوال د ۱۳۵۲ ل-ل کال د تلې د مياشتې په (۲) نېټه د پنجشنبې په ورځ د ماسپښين په دوو بجو د امنيتي قواوو له خوا ارگ ته بوتلل شو

خو کله چې نوموړي د سردار محمد داود خان حضور ته ورغې هغه (داود خان) ده ته د خاین خطاب وکړ او دا جمله یې خوځلې تکرار کړه په پای کې میوند وال هم د کلونو ، کلونو سکوت مات او ځواب یې ورکړ یې وویل : (خاین ته اوستا اسلاف دې چې د تاریخ په اوږدو کې یې هېواد کله په غریبانو او کله په شرق باندې پلورلي دي) زه خاین نه یم ولې ځاینان مې د هېواد خلکو ته معرفي کړي دي . (۲م ۱۴۶-۱۴۷)

ددې خبرو سره د موظفو افسرانو له خوا چې هلته موجود و د ټوپک په قنداغ ووهل شو او په ځمکه را ولوېد . د میوندوال ځواب چې د سلطان محمد خان طلائي د کړنو سره سمون لري . داود خان دومره خاین نه و البته تېروتنه او خیانت سره توپیر لري مگر داود خان نور هم په قهر شو او نوموړی یې بند یخاني ته واستوه په بنديخانه کې ناروغه میوند وال ته ډېرې سختې جسمي او روحي شکنجې ورکړل شوې چې د (۸) شپو بند نه وروسته د فزیکي ضربو پواسطه د ۱۳۵۲ لمریز کال تلې په (۹) نېټه شهید کړای شو خو دولت د هغه مړینه ځان وژنه (د نیکتايي په واسطه خپل ځان وژلي) اعلان کړه خو ډېری تاریخي اسناد دا ثابتوي چې ښاغلی میوند وال د افغانستان د خلق دیموکراتیک گوند د پرچم د جناح غړي صمد ازهر او د هغه د خپرونو د هئیت د غړو لخوا میوند وال د ضربو او مړۍ خفه کولو پواسطه ووژل شو . خپله داود خان د پرچمیانو په دي کار راضي نه و خو دا چې له دې مخکې د هغې محکمې له خوا چې د توطیه گرانو په نوم جوړه شوې وه داود خان د میوند وال او خان محمد خان له پاره د پاسني جزا اعلان کړې وه . (۳۷ م ۲۲۱)

د میوند وال وژنه او د یو شمېر نظامي ، ملکي او سیاسي شخصیتونو بندي کېدل او وژنه د داود خان د واکمنۍ پر مهال ډېر وار خطا کار وه . د میوند وال د نیولو او وژلو (۱۳۵۲) لمریز کال د تلې (میزان) تر (۹) نېټې پورې د داود خان د کوتاه څخه دوه میاشتې او اوه ورځې تېرېدې په دومره کم وخت کې د سیاسي اشخاصو په بېړه وژل او بندي کول د دولت له پاره سیاسي ستونزو ډېر وي او دا کار یوه غټه سیاسي تېروتنه ده . داود خان له پاره د میوند وال وژل او د اسلامي نهضت په رهبرانو برید د ده له پاره سیاسي ستونزي نورې هم زیاتې کړې

او ګاونډي هیوادونو (شوروي او پاکستان) د دې حالت او دغو ځواکونو څخه پوره ګټه واخیسته او د ده واکمنۍ ته یې د پای ټکې کېښود .

که داود خان د دې نیولو او وژلو پر ځای یو تفاهم کړی وای یا یې یوه جبهه جوړه کړې وای قوي احتمال وه چې میوندوال او ځینې نور سیاسي قوتونه د ده په خوا کې ولاړه او له ده سره به یې مرسته کړې وای خو ده د سیاسي زغم لاره خپله نه کړه، مشورو لاره یې پرېښودله چې په پای کې د ده سیاسي ستونزې دومره زیاتې شوې چې نه یوازې نوموړي په چارو کې پاتې راغی بلکې ده خپل ژوند له لاسه ورکړ. ځکه دغه ځوان جمهوري نظام په لومړیو ورځو کې د ځینو خود غرضو او چپي عناصرو په مشوره او وسیله ځینې با نفوذه او سیاسي شخصیتونه او سیاسي ګوندونه وځپل او ډېر سخت چلند (وژل ، بندې کول ، او له دندې لرې کول) څخه یې کار واخیست.

– د لغمان ، پنجشیر او حصار شاهي په ادارې مرکزونو باندې د اسلامي ګوند بریدونه :

سردار محمد داود خان د واکمنۍ په لومړیو وختونو کې یو شمېر پوځي افسرانو د جمهوریت د مخالفینو په نوم له دندو لرې او سیاسي رهبران بنديان او ووژل شول ددغې وضعې څخه هغې ډلې (پرچم اړخ) چې په ښکاره د محمد داود خان ملګري وو خو په پټه کې د خپل نفوذ د پیاوړتیا او د داود خان کمزورتیا له پاره یې ډیر ګټه واخسته .

د داود خان په کابینه کې واکمن ګروپ (د پرچم اړخ) د ښاغلي محمد هاشم میوندوال د شهادت څخه وروسته د اسلامي نهضت د رهبرۍ د له مینځه وړلو له پاره کوښښ پیل او سردار محمد داود خان یې هم په دې قانع کړ ترڅو د اسلامي نهضت رهبرۍ غړي و نیسي دوي لومړي د کابل پوهنتون د شرعیاتو پوهنځي استاد او د اسلامي نهضت لارښود غلام محمد (نیازی) په ۱۳۵۲ لمریز کال بندي کړ د رهبرۍ هیئت د نورو غړو لکه استاد برهان الدین (رباني) ، انجینر ګلبدين حکمتیار او انجینر احمد شاه مسعود د نیولو له پاره پولیس موظف کړل . خو هغوي پاکستان کې پناه واخیسته او هلته مېشت شول .

د پاکستان صدراعظم (ذوالفقار علي ډوټو) د پښتونستان د مسالې پر سرد سردار محمد داود خان سره جگړه کې راگیراو وړ خطا حالت درلود. د پورتنیو اشخاصو (انجینر گلبدین حکمتیار، استاد رباني او احمد شاه مسعود) ورتګ هغه ته ځانګړې اهمیت درلود. ځکه یې د دوي تود هر کلې وکړ. اوزمینه یې ورته برابره کړه چې د پاکستان له خاورې څخه د سردار محمد داود خان په ضد ګټه واخلي او درژیم د ځینو اداري واحدونو د نیولو له پاره پوځي عملیات تر سره کړي.

د خان عبدالغفار خان زوی سردار عبدالولي خان ددوي مخالفت وکړ خو د پاکستان د جمیعت اسلامي ګوند او ابولاعلي مودودي ددوي ملاتړ وکړ. انجینر گلبدین حکمتیار، استاد رباني، مولوي صاحب خالص، مولوي نصر الله منصور، مولوي جلال دین (حقاني)، انجینر احمد شاه مسعود او قاضي محمد امین سره یو ځای لومړی د اسلامي حزب بنسټ کېښود. دوي دوسله وال پاڅون او عملیاتو نقشه ترتیب او ځینې ځوانان یې په عادي وسلو سمبال کړل او دنوموړو ولسوالیو په اداري واحدونو باندې بریدونه وکړل. (۴۱م ۲۳و ۲۴)

د داود خان واک ته رسېدل او دهغه پر شاو خوا په لوړو دولتي پوستونو کې د پرچميانو ټاکنې د ځوانو مسلمانانو سازمان چې د بڼاغلي محمد حسن البناد سیاسي نظریاتو څخه الهام اخیسته خپل شعار یې د اسلامي نظام تاسیس وټاکه خو په ډېر پام یې تیاری نیوه، ځکه دوي پوهېدل چې سردار محمد داود خان د خپل ناسیو نالستي تفکر په درلودلو سره یې هغه خپل لومړني دښمن ګاڼه چې هېڅکله به هغه دوي ته دا مجال ور نه کړي تر څو خپل نظریات تطبیق کړي، د میوندوال د شهادت څخه وروسته ددوي له پاره د خطر احساس او تشویش زیات شو خو د ځوانو مسلمانانو نهضت هم په قرار ناست نه وه دوي کونښن کاوه چې د انجینر حبیب الرحمن تر رهبري لاندې د پوځي افسرانو په ملاتړ یو نظامي پاڅون سر ته ورسوي. خو دولت دا پلان کشف او مسولین یې بنديان کړل. په دغه وخت کې هم د ځوانو مسلمانانو نهضت د غړو تر مینځ په تشکیلاتي لحاظ یوالی نه و. ځکه انجینر گلبدین حکمتیار او استاد رباني هر یوه د رهبرۍ دعوه کوله خو ددې نهضت یو زیات شمېر غړي دا تائیدوي چې د اسلامي نهضت رهبر د کابل پوهنتون د

شرعیاتو د پوهنځي استاد او ریس غلام محمد (نیازی) و ترڅو چې هغه بندی شو.
(۲۱م ۵۹۰)

بناغلی گلبدین حکمتیار په دې اړه داسې لیکي: «د مرحوم عبدالرحیم نیازی د مړینې (نوموړې د ۱۳۵۰ لمریز کال د جوزا په ۲۹ نېټه په هند کې وفات شو) وروسته مونږ په دې هڅه کې وو چې دا تشه د هغو کسانو په دعوت او له نهضت سره په یو ځای کېدوسره ډکه کړو چې دیني، اجتماعي، علمي یا سیاسي برتري ولري... زه یوازې او د ځینو وروڼو په شمول داسې ډیرو کسانوته ورغلی یم. او د دوی په وړاندې مې همدا غلطه هېله څرګنده کړه. د دې غلطۍ په څرنگوالي او بدو عواقبو اوس ښه پوهېږم.

یو ځل فضل غني مجددي د حقوقو د پوهنځي محصل، ما او ځینو کسانو ته په خپل کور کې میلمستیا کړې وه. د میلمستیا د انگېزې په هکله څه نشم ویلی، په دې غونډه کې د لاندې کسانو په شمول ځېنو دوستانو برخه اخیستې وه.

۱_ محمد هاشم مجددي

۲_ صبغت الله مجددي

۳_ برهان الدین رباني

۴_ شهید غفوري

۵_ انجنیر احمد شاه مسعود

فضل غني مجددي وویل: چې ما ځېنې کسانوته هم بلنه ورکړې وه خو د خاصو معاذیرو په وجه را نه غلل. استاد غلام محمد نیازی د شرعیاتو د پوهنځي رئیس یو له هغو کسانو څخه و چې دا راز غونډو کې برخه نشوه اخیستې، خبرې داسې پیل شوې چې باید ټول اسلام غوښتونکي یوبل ته لاس ورکړي او په ګډه د ګواښونو مقابله وکړي... ما وویل:

دا ځوان بهیر د خدای (ج) په مرسته پېل شو دا دې امید ښونکي پر او ته رسیدلي یو خو ټول باید د دې ملاتړ وکړي... مونږ د ملګرتیا دوه شرطونه لرو
۱_ څرګنده ملګرتیا به کوی. نه په پټه، دا به نه وایي چې زه تاسې سره ملګری یم خو په څرګند تاسې خوا کې نشم درېدی. دا عذر له ځېنو خاصو کسانو څخه منل

کېدای شي نه له ټولو څخه ، نه له هغه چاڅخه چې د فعالې ونډې تمه ورڅخه کيدای شي .

۲- له نظام سره به پرېکړه ، د نظام په ضد مبارزه به همدومره اړينه گڼي لکه له کمونستانو سره د ځوانو مسلمانانو په لیکو کې چې څوک تنظيم شوي وي ټول همدا روحیه لري . صبغت الله مجددي ماته مخ کړ او وويل : زه ستا له لومړي شرط سره موافق یم . خو له دوهم سره زه دا معقوله نه گڼم چې په یو وخت کې په دوو جبهو کې ځان مصروف کړو ، برعکس دا غوره گڼم چې یواځې د کمونستانو مقابله وکړو او په دې مقابله کې د دولت مرسته هم ترلاسه کړو .

ما ورته وويل: دولت د فساد اصلي عامل دی ... بل وخت د پولې تخنیک په مسجد کې ۲۲۰ اهل الرايې کسان را غونډ شول پرېکړه وشوه چې د نهضت د بڼه تنظيم له پاره باید پنځه کسيزه قيادي شورا غوره شي ... درايې کاغذونه راغونډ شول له شمارلو وروسته د لاندې پنځه کسانو نومونه اعلان شول .

۱- مولوي حبيب الرحمن

۲- انجينر حبيب الرحمن

۳- سيف الدين نصرت يار

۴- غلام رباني عطش

۵- انجينر حکمتيار (۱۸) م م ۱۹۹۱ او ۲۰۲۰

د همدې اثر په بل ځاي کې بيا هم ښاغلي حکمتيار خپل نظر داسي ليکي :
د سردار محمد داود خان او پرچمي ملگرو يې د دوهمې تصفيې له پاره اسلامي نهضت غوره کړي و د اردو له هغو افسرانو سره چې د ورونو له خوا معرفي شوي وو مقدماتي خبري ورسره وشوي . جکتورن شير علي خان د زرهدارود څلورمې فرقي رئيس ارکان ، ډگر وال ضياء الدين د هوايي قواو د (سو) غونډ قومندان چې زړور دروند او با دارايته افسر و . کله چې د شېر علي خان دده له ملگرتيا څخه خبر شو وې ويل يوازي زه او دی ددې اقدام له پاره کافي يو ، ستاسې هڅې د شمېر په زياتوالي پسې گرځي . خو شېر علي خان د دولت له خوا ونيول شو (۱۸) م م ۲۵۰ او ۲۵۱

د ۱۳۵۴ لمريز کال د زمري (اسد) په لومړۍ نېټه د اسلامي نهضت (اخوانيانو هغه رهبرانو چې پاکستان کې پناه اخېستې وه په لغمان ، پنجشير او

حصار شاهي (ننگرهار ولايت کې) په اداري مرکزونو باندې نظامي بريدونه وکړل (۳۹، م ۱۰۱)

د دوي پلان په کابل کې هم و، خو هلته مسول کسان ونيول شول. دغه پورتنی کسان له ماتې سره مخ شول چې ځينې بنديان او ځينې يې پاکستان ته ولاړل. د نيول شوو کسانو څخه (۲۴) تنه هغه کسان چې په لغمان، پروان (پنجشیر چې هغه وخت د پروان يوه ولسوالي وه) او حصار شاهي (ننگرهار په ولايت) کې د وسلو سره نيول شوي و د يوې واکمنې محکمې (ديوان حرب) له خوا په مرگ او ابدې بند باندې محکوم شول چې د ۱۳۵۲ لمريز کال د چنگاښ په ۱۳ مه نېټه د سردار محمد داود خان له منظوري وروسته ۲۱ تنه په عمري بند او څلور تنه هريو: مولوي حبيب الرحمن*، داکتر محمد عمر، انجينر حبيب الرحمن او خواجه محفوظ په مرگ محکوم شول (۲۱، م ۵۹۱)

د پورتنیو پېښو په راتگ سره اسلامي نهضت (اخوانيانو) سخته ضربه وليدله خو ددوی شهرت په ټول افغانستان کې زيات شو او د يو قوت په توگه د افغانستان په داخل او بهر کې وپېژندل شول. خوله بده مرغه بيا هم دوی ونه توانېدل چې د يو سازمانې قوت په توگه يو منظم او متحد صف جوړ کړي. په دوي کې انجينر گلبدین حکمتيار تر نورو فعال و چې د خپل ملگري معلم مرجان پوسيله و توانېد تر څو د داود خان د پلان وزير علي احمد خرم په رڼا ورځ د خپل وزارت په ودانۍ کې ووژني چې دې کار دولت نه فوق العاده ستونزه پيدا کړه. ده درژيم د پرزیدو له پاره د پاکستان له خاورې خپل فعاليت ته دوام ورکړ. اود پاکستان دولت هم داود خان ته د ستونزو د پيدا کولو لپاره نوموړی تقويه کاوه.

* د مولوي صاحب حبيب الرحمن په اړه ښاغلي غوث الدين فايق داسي نظر لري:

«کله چې په پنجشېر، لغمان او ننگرهار کې دولت پر ضد د مسلمانانو پاڅون پيل شو خو د حکومت له خوا وټکول شو، مگر مولوي صاحب حبيب الرحمن تر يوې مودې پورې مقاومت وکړ. او زياتوي: يوه ورځ په دفتر کې وم چې د صدارت څخه تېلفون راغي او د مولوي صاحب حبيب الرحمن د نيولو او صدارت ته د انتقالولو خبر راوړسېد. ما چې د مولوي صاحب له شجاعت او زړه وړتيا سره مينه درلود د هغه د ليدلو له پاره صدارت ته ورغلم په صدارت کې د صدارت مرستيال محمد حسن شرق، د کورنيو چارو وزير فيض محمد او سرور نورستاني په کوچونو کې ناست وو او ددوی په مقابل کې د يوې لنډې ونې لرونکي لاغر اندامونه يې درلودل په لاسونو کې ولچک

او پښو کې زولنې وې دوه نفره وسله وال ساتنمنان (ساتونکي) يې شاته وو په ډېر جرات سره ولاړ وو. ده ته دهری خوا څخه بدي خبری او سپکی ویل کیدي، ددې صحنې په لیدو سره ډیر خپه شوم حاضرینوته مې وویل: ستاسې دغه کنځلې له اخلاقو او بشري کرامت څخه لرې کار دي. که چېرې تاسې د لغمان په غرونو کې چې دده په لاس کې ولچک نه وای دا کار تاسې کړای وای ما نیوکه نه درلود. خو اوس په کوټه کې د هغه شاته دوه ساتونکي ولاړ دي. ستاسې برخورد د نامردانو کار دی. تاسې اوس د هغه لاسونه خوشي کړی چې زه ورسره خبرې وکړم. مولوي صاحب حبیب الرحمن له مانه پوښتنه وکړه چې تاسې څوک یاستی؟ محمد حسن شرق ورته وویل: ستاسې ملگری د فواید عامې وزیر غوث الدین (فايق) وروسته مولوي حبیب الرحمن وویل: وزیر صاحب له مانه دا پوښتنه مه کوی چې ولې دې حالت ته را رسیدلی یم ما وویل خپله ځواب په خپله ووايه هغه حسن شرق او نورو ته په لاس اشاره

ـ د افغانستان سوسیال دیموکرات گوند (افغام ملت) موقف :

د افغان ملت گوند فکري نظریاتي او ایډیالوژیک بنسټ ناسیونالېزم وه. چې د محمد داود خان له سیاسي لید سره گډې وجې درلودې مثلاً داود خان په دولتي سمبول اود افغان ملت د گوند په سمبول د هما (عقاب) مرغی ځای شوي و. همدارنگه د محمد داود خان د حکومت په ملي سرود کې د سوسیال دیموکرات گوند مفکوروي مفهوم او درې ځله د افغان ملت کلیمه پکې یاده شوې وه. د محمد داود خان اقتصادي کړنلارې سره دوي مخالفت نه درلود. د پښتونستان د مسالي په اړه د محمد داود خان ادعا او موضعگیری هم ددوي سیاسي موخې سره برابره وه. او تر ټولو مهمه خبره دا وه چې سردار محمد داود خان په ښکاره ځان د ملي ایډیالوژي پلوي او ساتونکي باله (۲۱، م ۵۹۲)

د دې پورتنیو ځانگړتیاو او گډو موخو سره هم سوسیال دیموکرات (افغان ملت) گوند ونشو کړای چې داود خان سره یو روغی جوړی ته ورسېږي او په رژیم کې د پرچمیانو تشه ډکه کړي، برعکس دوی د محمد داود خان څخه لرې پاتې او د پردیتوب احساس یې کاوه. ددې گوند رهبري پریکړه وکړه چې داود خان په خپلو کړنو کې ازاد پرېږدي او هېڅ ډول مخالفت ورسره ونه کړي. مگر د دې گوند ځوانو غړي او ټیټو کړیو د دې پریکړې ملاتړ ونه کړ او دایې بهتره وگڼه چې د یو فعال اپوزیسیون رول ولوبوي. په دې وتوگه ځینو هڅه وکړه چې د رژیم پر ضد فعالیتونو کې ونډه واخلي.

د ۱۳۵۵ لمرېز کال د ليندې په مياشت کې ددې گوند د ځينو غړو په ملاتړ د ملي دفاع د وزارت د توپچي رئيس جنرال مير احمد خان په رهبرۍ دولتي ضد توطيه پيل کړه. د گډونکو شمېر يې ډېر کم وو. مخکې له دې چې دوي کوم حرکت سرته

* وکړه او وويل: مونږ ددې روسانو او ملحدو کافرانو له لاسه پاڅون وکړ او غرونو ته پورته شولو... فايق زياتوي زه د هغه په شهادت وياړم، زه خپله جمهور رئيس محمد داود خان ته ورغلم او ټول جريان څخه مي ورته اطلاع ورکړه او هيله مې ترې وکړه چې مولوي حبيب الرحمن خپل حضور ته راوغواړي او پوښتنه ترې وکړي خو هغه (داود خان) وويل دادي پوليسو او څارنوالۍ کار دې ما وويل هغه په زور او ظلم اقرار اخلي او په اشخاصو باندې اعتراف کوي بيا يې وويل چې جمهور رئيس نشي کولی چې له يو مجرم څخه پوښتنه او تحقيق وکړي. بيا هم ما تاکيد وکړ چې د هر مجرم ليدل زه نه غواړم دا خو د پوهنتون استاد دی، دروغ نه وايي د وينا حقيقت ته يې غوږ کېږدی خو داود خان ونه منله. ۳۹ م م ۱۰۳-۱۰۴

ورسوي د ۱۳۵۵ لمريز کال د ليندي په (۱۵) مه نېټه نوموړي جنرال د خپلو ملگرو سره ونيول شو او د دولت رسمي خپرونو دغه پېښه يو تشويش او د امنيت خرابول معرفي کړه (۲۱م، ۵۹۳).
د افغان ملت گوند وروسته کوم نظامي اقدام ونه کړ. او نه يې د داود خان پر ضد له چا سره ائتلاف وکړ.

د افغانستان د خلق ديموکراتيک گوند (د خلق او پرچم اړخونو) موقیعت

کله چې سردار محمد داود خان د کودتا له پاره تياري نيوه هغه تصميم نه درلود چې په پوځ کې د خلق يا پرچم له اړخونو سره اتحاد وکړي. هغه مهال دغه مسالې ده ته اهميت نه درلود خو د هغه ستره تيروتنه دا وه چې د پوځي کودتا له پاره له تياري کار يې ډاکتر محمد حسن شرق ته وسپاره، او حسن شرق له خپلو ملگرو سره اړيکې ټينکې کړې چې د پرچم او د خلق له اړخونو سره يې اړيکې درلودې او د پوځ په ټيټو پوړيو کې يې دنده ترسره کوله. د کودتا د برياليتوب په لومړي کال د پرچم اړخ په کابينه کې د خوتنو وزيرانو په شتون ډېر خوښ وو.

د پرچم د اړخ وزيرانو د خپلو مشرانو په مشوره خپل گوندي ملگري د حکومت په مختلفو سطحو کې ځای پرځای کړل. دوی په دې اند وو چې پردوي باندې داود خان د دوامداري اتکا له پاره اړينه ده چې دولت په چوکاټ کې پوره ونډه او نفوذ ولري. او داود خان يو سمبولیک رول ولري. که چيرته داود خان د دوی د گټو پر ضد عمل وکړي دوي به داسې اقدام وکړي چې سياسي واکه ټول لاس ته راوړي (۲۱م، ۵۹۳ او ۵۹۴).

له پورتنیو څرگندونو څخه معلومېږي چې داود خان په چپيانو او چپيانو پرداود خان باندې اعتماد نه درلود د دوی تر مينځ يوه د ټگي سياسي معامله روانه وه د داود خان خپلوانو تل هغه ته په حکومت کې د چپيانو شتون د خطر په اړه څرگندوني کړې وې او له څو کيو څخه د هغو د ليري کولو هيله يې ترې کوله. سردار محمد داود خان يو څه موده وروسته ځير شو چې چپيانو له تهر نه پښې

ایستلې او په ځینو برخو کې ډېره لاس وهنه کوي هغوي یې یو، یو د سفیرانو په توګه مقرر کړل او یا یې له دندو څخه لرې کړل کله چې د پرچم او خلق اړخونو د داود خان دغه کرکه احساس کړه دوي هم پټ فعالیت پیل کړ.

شوروي اتحاد محمد داود خان خپه کړ خو د لويديځ او د هغو د ملګرو لخوا د داود خان تود هرکلي د دې سبب شو چې داود خان د شوروي اتحاد په مقابل کې بې غوره او بې تفاوته شو. خپله تصفيه يې چټکه کړه چې دغو پرله پسې ليرې کېدو چپيان د خطر سره مخ او وېره ورته پيدا شو. د شوروي اتحاد رهبري هم په دې وپوهيده چې داود خان سره د دوي اړيکي د ويجاړيدو په حال کې دي د ښه والي تمه ترې نه کېده.

سردار محمد داود خان پرېکړه وکړه چې چپيان (د مسکو طرفداران) نفوذ کم او راتلونکي دولتي سياست په چپ او ښي اړخ باندې د اتکا پرته پرمخ يوسي. د افغانستان د خلق ديموکراتيک گوند هم د خطر په احساس سره د شوروي په منځګړيتوب او هڅونه وټوانېدل چې دواړو اړخونو يو ميکانیکي وحدت وکړي، او خپل کار ته يې په پوځ کې چټکتيا ورکړه او پر نظام باندې د حملي له پاره تيار کړل. داود خان د نور محمد تره کي، ببرک کارمل، مير اکبر خيبر او حفيظ الله امين کورونه يې تر څارنې لاندې ونيول او وويل چې د مطبوعات بندول زمونږ ستره تير وتننه وه، امريي وکړ چې دگهيځ، خيبر، پکتيا، افغان ملت، افغان او روزگارانو جريدو ته دفتراً اجازه ورکړي او دنورو په اړه به تصميم ونيسو. (۲۱، م ۵۹۹)

د مير اکبر خيبر د مړينې وروسته دهغه دښولو په مراسمو کې کریم میثاق وويل: «وياړو چې د هيواد د ازادي په لار کې د ارتجاع او امپريالېزم لخوا قرباني کېږو... د خيبر جنازه د افغانستان د خلق ديموکراتيک گوند د پلنوم د پرېکړې سره دولتي مطبع، د امريکا دسفارت، پل خشتي، سپاهي گمنام، جاده ميوند او د بالاحصار په مخکې کېښودل شوه. په دې مراسمو کې نور محمد تره کي، ببرک کارمل، سليمان لايق، او نورو رهبري غړو پرته له حفيظ الله امين خبرې وکړلې. او داود خان رژيم يې په دې وژنه کې شريک وگاڼه. په دې مهال سردار محمد داود خان د امريکا دسفیر نيودرواليوت د ۱۹۷۸ ز کال د اپرېل په ۲۴ نېټه د مرکزي قواوو په کلوپ دتړلو دروازو شاته خبري وکړې او بيا يې ۱۹۷۸ ز کال د اپرېل په (۲۵) د

افغانستان د خلق دیموکراتیک گوند د رهبرۍ د نیولو امر وکړ او په همدې شپه د (۸) بجو په سروپس کې چې د ډاکتر نوین په امر ترتیب شو داسې اعلان و شو چې نور محمد تره کي ، ببرک کارمل ، حفیظ الله امین ، دستگیر پنجشيري ، سلیمان لایق ، ډاکتر شاه ولي او ضمیر صافي د ملي خیانت او د جمهوري نظام د اساسي قانون د پښو لاندې کولو په جرم د امنیتي موظفینو لخوا ونیول شو او دهغه نور ملگري به هم ونیول شي. (۲۱) م ۲۰۵

ددې خبر په خپریدو سره د حفیظ الله امین لخوا د داود خان د نظام د نسکورېدو نقشه په پوځ کې موظفو اشخاصو ته وسپارل شو او د ۱۳۵۷ لمریز کال د ثور په اوومه نېټه د داود خان رژیم له مینځه یوړ.

ـ د سردار محمد داود خان سیاسي وژنې او د هغو پایله .

په نظامي محکمه کې د مرکزي کمېټې د ملگري په نوم د څلورمې زغروالي قواو د قوماندان سرور نورستاني نفوذ او رول تر ټول ډیر و . تورن جنرال عبدالقدیر خلیق هم د دیوان حرب غړي و په سر کې ډگر جنرال غلام فاروق خان و چې دوي ټولو د سرور نورستاني خولې ته کتل ، د اعدام په پریکړې زیات وخت نه نیوه . د نظامي محکمې د پریکړې په اساس تورن جنرال خان حمد مرستیال ، ډگروال سید امیر ، ډگروال ماما زرغون شاه ، مولوي سیف الرحمن او محمد عارف دریکشو سوداگر له یو شمیر نورو کسانو سره په اعدام محکوم شول. ۱۰۴ م ۱۰۴

جنت گل غروال ، حنان خاڅي ، الله گل کوچي او حاجي مولاگل بنديان ، شتمني او سرا یونه یې ضبط شول . چې د شتمنیو ضبطولو تر دغه وخته پوري زمونږ په هیواد کې سابقه نه درلوده .

د پریکړې د تائید له پاره سردار محمد داود خان د دولت د رئیس او ملی دفاع د وزیر په توگه د تائید لاس لیک و کړ . په اعدام باندې محکوم خلک د څلورمې زغروالي قواو نظامي ډگر ته په داسې حال کې بوتلل شو . چې لاسونه یې تړلي ، توري خولي ور پر سر کړي وي په صف کې د دیوال خوا ته ودرول شول . چې په ۱۵ پنځلس متري کې یو ټولي عسکر د زنگون کیش حالت کې ناست وو ، د داود خان د قوماندې وروسته هر یوه د خپلي وسلې جاغور تش کړ . د اور د قومندي په ورکولو

سره نورو الله اکبر ناري پورته کړي خو به وینو رنگ ټټرونه پر مخکله ولیدل . چې له همدې ورځې څخه زمونږ په هیواد د وینو تویدل عمومی شول . ۱۰۵م
 همدا رنگه دوه مشهور شخصیتونه لکه ملک عبدالرحمیزی او محمد هاشم میوند وال چې د داود خان نږدې ملگري هم وو د کودتاه په تور ونيول شول چې محمد هاشم میوند وال مړ خو عبدالملک عبدالحمیزی د «۲۳» کالو بند څخه وروسته ازاد شو . ۱۰۵م

پر دوي دي کودتاه گانو تور دروغ وه دوي دواړو د کودتاه نیت نه درلود د داود خان د دي سربیر د اسلامي نهضت یو پیاوړي لارښود مولوي حبیب الرحمن هم وواژه . ده هیڅ وخت خپل مخالف لوري زغملې نشو کله چې د افغانستان د خلق دیموکراتیک گوند رهبري بندي او د هغوي د وژلو پریکړه یې وکړه هغوي داود خان له مینځه یوړ . داود خان په دي اندو چې د مخالفینو له مینځه وړل به د ده سیاسي ستونزي کمی کړي خو دا یو ذهني نقشه و . چې پایله کې د ده په مرگ او په افغانستان کې د مرکزي حکومت له مینځه تگ شو .

ده نه یوازي خپلې سیاسي ستونزو کمی نه کړي بلکې هیواد یې د جگړې او بد بختي لوري ته سوق کړ ښه به دا وي چې ده ټولو گوندونو او سیاسي اشخاصو ته د فعالیت اجازه ورکړي وایې ، او په دولت کې شریک کړي وای ځکه هغه وخت په هیواد کې امنیت ټینگ او **هیڅ یو گوند د وسلوال** ځواکه په توگه مخالفت نشو کولې د ده وژنو په پایله کې هر گوند پریکړه وکړه چې د وسلې په زور واک ته ورسیري ځکه دانتخاباتي لاره پرې بنده شوه .

د ۱۳۵۵ لمریز کال د لویې جرگې جوړېدل او د جمهور ریس په توګه د سردار محمد داود خان دوهم ځل ټاکنه

سردار محمد داود خان واک ته د رسېدو نه یوه اونۍ وروسته د مطبوعاتو کنفرانس په جریان کې د یو بهرني ژورنالسټ د پوښتنې په ځواب کې وویل چې د جمهوریت له اعلام څخه وروسته د شاهي دورې بنسټیز قانون نور د اعتبار وړ نه دی. د کنفرانس څخه دوه ورځې وروسته د ۱۳۵۲ لمریز کال د زمري د میاشتې په (۱۴) نېټه د افغانستان جمهور ریس په دې توګه لومړی نمبر فرمان صادر کړ. وروسته له دې د شاهي رژیم د دورې بنسټیز قانون د اعتبار وړ نه دی مګر یواځې هغه برخې چې دهغو رعایت د جمهور ریس د فرمانونو په وسیله اعلام شي. (۲۱م ۵۲۵) په دې ترتیب درې کاله او اته میاشتې د دولت قانوني چارې جمهور ریس د فرمانونو په وسیله سرته ورسولې. څو کله چې سردار محمد داود خان له ډېرو عمده بوختیاوو څخه خلاص شو پرېکړه وکړه چې د اساسي قانون د تصویب په وسیله موجوده حاکمیت ته چې د نظامي لارې مینځ ته راغلې ملي بڼه ورکړي او دده واکمني د بنسټیز قانون د تطبیق په وسیله مشروعیت پیدا کړي. (۲۱م ۵۲۲)

ښاغلی سردار محمد داود خان د اساسي قانون د مسودې د ترتیب او لیکنې له پاره په ۱۹۷۲ ز کال کې لاندې ۴۱ یو څلوېښت کسانو ته دنده وسپارله.

- ۱- داکتر محمد حسن (شرق) ۲- سید عبدالله ۳- عبدالقدیر (نورستاني)
- ۴- داکتر عبدالمجید خان ۵- انجینر عبدالنواب (اصفي) ۶- غوث الدین (فايق)
- ۷- محمد خان جلالر ۸- داکتر عبدالله (عمر) ۹- عبدالکریم (عطائي)
- ۱۰- پوهاند عبدالقیوم (وردک) ۱۱- داکتر عبدالرحیم (نوين)
- ۱۲- عزیز الله (واصفي) ۱۳- فیض محمد
- ۱۴- انجینر جمعه محمد (محمدي) ۱۵- علي احمد (خرم) ۱۶- سید وحید عبدالله
- ۱۷- غلام حیدر (رسولي)
- ۱۸- محمد سرور ۱۹- مولاداد ۲۰- محمد یوسف ۲۱- مولانا عنایت الله (ابلاغ)
- ۲۲- داکتر سعید (افغاني) ۲۳- عبدالهادي (هدایت) ۲۴- داکتر محمد اصف
- (سهيل) ۲۵- پوهاند وفي الله (سمیعی) ۲۶- خلیل الله (خليلي) ۲۷- مولوي عبدالصیر

۲۸ غلام علي (کريمي) ۲۹_ داکتر غلام صديق (محيي) ۳۰_ جنرال شاه پور خان
 ۳۱_ جنرال محمد يحيي (نوروز) ۳۲_ محمد اکبر (اکبري)
 ۳۳_ محمد اسمعيل (قاسمياري) ۳۴_ داکتر ضامن علي
 ۳۵_ يار محمد (دليلي) ۳۶_ سيد مخدوم (رهين)
 ۳۷_ داکتر محمد بشير (وهايزاده) ۳۸_ عاليه (حفيظ) ۳۹_ فاطمه (کيفي)
 ۴۰_ محمد اعظم وهايزاده ۴۱_ محمد ناصر دي. بنسټيز قانون د مسوده د عامو خلکو
 د خبرتيا له پاره د ۱۹۷۷ز کال د جنوري د مياشتي په ۲۲مه نېټه په جريده کې خپره
 شوه.

محمد داود خان د نوې قانون د تصويب لپاره مجبور و چې لويه جرگه را
 وغواړي نوموړې جرگه د ۱۳۵۵ لمريز کال د ليندۍ په لسمه نېټه د کابل ښار کې
 جوړه او (۱۲) ورځې وه. په دې جرگه کې د ولايتونو او ولسواليو (۲۲۱) تنو نماينده
 گانو چې په دې نماينده گانو کې (۴) تنه ښځې وې، (۱۳۰) تنه گډونکونکي
 د جمهور ريس او صدراعظم له خوا غوره شوي وو. په دې ډله کې (۱۵) تنه پوځي
 افسران، (۲۳) تنه بزگران (۲۲) تنه کارگران، (۷) تنه ښځې چې يوه ټي بکلوريا (۵)
 لسانسه او يوه يې ما فوق لسانس وه او (۵۲) تحصيل لرونکي نارينو چې د لسانس
 ، ماسترۍ او داکترۍ په سويه تحصيل يې درلود په نوموړي جرگه کې گډون وکړ ۲۱م
 (۵۲۲)

په ولايتونو کې د استازو د ټاکنې په اړه شکايتونه وو چې محلي چارواکو د
 استازو په ټاکنه کې لاس وهنه کړې ده. داسې شکايتونه ډېر شول، دولت مجبور شو
 چې د يوې ابلاغيې په ترڅ کې د کابل ښار دمير بچه کوټ او قره باغ د ولسواليو،
 د پروان ولايت او د کاپيسا د لوي ولسوالۍ ټاکنې باطلې او امريې وکړ چې په دغو
 سيمو کې بيا له سره استازي وټاکل شي او دا چې محلي چارواکي په دې ټاکنو کې
 لاس وهنه ونه کړي د کابل او پروان واليان يې له دندو څخه گوښه کړل. ۲۱م ۵۲۲

د ۱۳۵۵ لمريز کال جرگه لومړي د يو پخواني قاضي عبدالکريم په رياست پيل
 شوه خو بيا د جرگې رياست عزيز الله واصفي ته وسپارل شو. د بنسټيز قانون د
 مسوده باندې د بحث او يو لړ تعديلاتو، سمونو وروسته نوموړی قانون په ۱۳
 فصلونو او ۱۳۲ مادو کې د ۱۳۵۵ لمريز کال د ليندۍ په ۲۴مه نېټه تصويب شو.

او ۱۳۵۵ لمریز کال د لیندۍ په ۲۵ مه نېټه د جمهوري ریا ست مقام ته د ټاکنې موضوع رامنځته شوه. ۲۱م ۵۲۵

د جمهوري ریاست له پاره سردار محمد داود خان یو بې سیاله نوماند و. خو ددې له پاره چې ددې مقام ټاکنه دیموکراتیکه او طبعي وښايي عزیزالله واصفي د جرگې له غړو غوښتنه وکړه چې خپله د جرگې غړي یا بهر له جرگې خپل نوماند معرفي کړي. د جرگې ډېر غړي دې عزیزالله واصفي په دې فارمولیته وړاندیز پوهېدل. خو د هرات خلکو استازې نجیبې وړاندیز وکړ چې ښاغلي محمد داود خان دې ځان د دولت د رئیس په توګه کانديد کړي د غونډې رئیس عزیزالله واصفي وویل: گراني خوري، ما مخکي ستاسي په خدمت کي خپل عرض وړاندي کړ: د هرات وکیلې نجیبې بیا وویل: د جمهور ریس په توګه مونږ د اهیله لرو چې خپل یو کانديد معرفي کړو حاضرینو وویل تائیدده، تائیدده (۲۸م ۱۹۵)

د جرگې یو غړي د پولیسو پخواني افسر ورینمین خان چې د غلام حیدر رسولی په تضمین او سپارښت جرگې ته ټاکل شوی و دا صحنه جدي په نظر ورغله او باوريې راغی چې ګواکي واصفي رښتیا وایې نو په لوړ اوازي وویل: «که رئیس دولت نه کوي نو رسولی صاحب دې کانديد شي» د جرگې بل غړي چې د ننګرهار څخه و حاجي عبدالوهاب وویل: «که په رښتیا ریس صاحب دولت یې نه کوي، نو تکلیف مه ورکوي موږ دي بېرته د پخوا حال ته راوړي» د نوموړي خبرې د جرگې له خوا پرې شوې ترڅو داود خان جرگې ته راغی او ځان یې کانديد کړ. (۱م ۱۱۱ سردار محمد داود خان د جرگې تالار ته په شور او زوږ کې ننوت او ویې ویل زه ستاسو ښاغلو محترمو وکیلانو غوښتنه او وړاندیز په یو شرط منم، عزیزالله واصفي په زوره وویل منویې، منویې. داود خان وویل: «زه حاضریم ستاسې محترم وکیلانو وړاندیز په دي شرط ومنم چې زه دغه ملي لویه دنده تر هغه وخته پورې تر سره کوم ترڅو چې زه جسما او روحا د دندې د سرته رسولو توان ولرم، بل دا چې خلک هغه دولتي بنسټونه چې دوي تصویب کړي ملا تر او پیروي وکوي، تر هغه وخته چې له ما سره د افغانستان د نجیبو خلکو مرسته وي او ددې دندې د سرته رسولو توان ولرم زه به له نوموړي دندې څخه سر غړونه ونه کړم، که چېرته زه

پوه شوم چې ددې دندې د سرته رسولو له پاره روحاً او جسماً توانايي نلرم ډېر ژر به خپل عذر د افغانستان ملت ته وړاندې کړم. (۲۱م، ۵۲۲)

د جرگې رئيس عزيزالله واصفي د جمهور رياست کانديد سردار محمد داود خان دى شرط د اورېدو وروسته د جرگې څخه دهغه ټاکنې په اړه دراي غوښتنه وکړه په داسې حال کې چې يوه مخالف رايه نه وه يا چا د مخالفت توان نه درلود، سردار محمد داود خان د شپږو کالو له پاره د افغانستان لومړنى جمهور ريس په توگه وټاکل شو. چې د ۱۳۵۵ لمريز کال د کب په (۷) اومه نېټه نظامي حکومت لغواو مرکزي کمېټه له مينځه ولاړه او دنوي بنسټيز قانون د (۲۳) مادې له مخې د مخکني حکومت ړنگېدل اعلان او لارښوونه يې وکړه چې د نوي حکومت تر جوړېدو پورې دې مرستيالان د وزارتونو اداري چاري پر مخ يوسي (۲۱م، ۵۲۷)

ښاغلى محمد ابراهيم عطائي د اساسي قانون په اړه داسې ليکي (دغه اساسي قانون يو سر درگمه قانون و. د قواو بيلتون په کې معلوم نه و د بيان، ليکنې ازادۍ هېڅ په کې نه وه). (۳۳م، ۲۹۱)

ښاغلى فراهي داسې نظر لري: «دغه قانون ډېر مواد مخصوصاً د شخصي مصئونيت احکام د ډيموکراسۍ د دورې د اساسي قانون موادو ته ورته و. چې ځينې ليکوالان د دغه ورته والي داسې تعبيروي چې د جمهوريت د وخت د اساسي قانون دغه احکام د ډيموکراسي دورې د اساسي قانون څخه اخیستل شوي دي. اما واقعيت دا دی چې محمد داود خان د ډيموکراسۍ دورې د اساسي قانون د څو مادو سره مخالف و او د ډيموکراسۍ دورې د اساسي قانون نور متن يې منلی و. د افغانستان جمهوري دولت اساسي قانون د سياسي گوندونو په برخه کې د افغاني ټولني عيني شرايط په نظر کې نه وو نيولي د دغه قانون څلوېښتمه ماده داسې تصويب شوې وه. د افغانستان د خلکو سياسي روزنې او ټولنيز غوښتنو د څرگندولو لپاره، تر هغه وخته چې داهيله تر سره کېږي او طبعي ودې ته رسېږي په هېواد کې د ملي انقلاب د گوند په لارښوونه کوم چې د افغانستان د خلکو د ۱۳۵۲ کال د چنگاښ د ۲۲ مه نېټې د مترقي او ولسي انقلاب بنسټ ايښودونکی او مخکښ گوند يوازې يو گوندی سيستم دی ټينگ وي» (۴۱م، ۲۴۴ او ۲۴۵)

د سردار محمد داود خان لخوا د يو گوندي سيستم رهبري او د ټولنې د پرمختگ ټولو اړخونو لارښوونه يونا شونې کار و. ځکه نړۍ او سيمي حالت د دوهم نړيوال جنگ څخه وروسته بدل شوې وه او هغوي د افغانستان په سياسي وضع نېغ په نېغه اغېزه درلود، که څه هم اوسنيو پېښو (۱۳۵۷-۱۳۸۸) لمریز کال په تحليل کې د گوندونو د کړنو په نظر کې نيولو سره دهغه سياست مثبت ارزوي، او تر ډېره حده د بهرنيو هېوادو د کړنو په خوا کې مهم دي. خو د هغه د قانون څلوېښتمې مادې حکم د پرمختگ مخه ډېرې کړې وه چې په هغه وخت کې د ستونزو د اوارېدو پرځای سياسي ستونزې زياتې کړې. ځکه په روڼ اندو او سياسي گوندونو باندې د انتخاباتي مبارزې لار بنده شو. هغوي يوازې په نظامي حل باندې تکيه وکوله چې په پايله کې هېواد د گډوډۍ، بې باوري او تشنج لوري ته روان او هغه بنسټونه چې مخکې جوړ او د پرمختگ تمه ترې کېده له مينځه ولاړل. اوس هم مونږ د سياسي رژيم په جوړېدو او يو مرکزيت مينځ ته راوړلو کې پاتې راغلي يو.

بهرنی سیاست

د نړیوالو لویو قدرتونو (امریکا او شوروي اتحاد) سره

سیاسي اړیکې:

سردار محمد داود خان د ۱۹۷۳ ز کال د جولای په اوه لسمه نېټه د افغانستان خلکو ته په وینا کې خپله بهرنۍ کړنلاره په دې توګه اعلان کړه: «د افغانستان بهرنۍ کړنلاره په بې طرفۍ، نظامي تړونونو کې په نه ګډون او د مسائلو په هکله د خلکو په ازاد قضاوت ولاړ ده.

زمونږ کړنلاره باید د خلکو مادي او روحاني غوښتنې پوره کړي، زمونږ غوښتنې له هر څه څخه زیات یوې سوله ایزه نړۍ ته اړتیا ده، ځکه هېڅ هېواد د سولې پرته خپلو ملي هیلو ته عملي بڼه نه شي ورکولی. مونږ چې په کومه کچه د افغانستان پرمختګ ته لېواله یو په همغه اندازه د نړیوالې سولې ټینګښت هم غواړو.

افغانستان د ناپېلیتوب د سیاسي کړنلاري بنسټونه سره سم د خپل هېواد ګټو ته په نظر کې ساتلو په رښتینولۍ او اخلاص سره د نورو خپلواکي ته په د رښت، احترام، ښه ګاونډیتوب او د یو بل په کورنیو چارو کې د نه لاس وهنې په اصولو باندې ټینګ دي. د دوستانه سفرونو، دیپلوماتیکو هلو ځلو او نړیوالو مرستو په وسیله به کوښښ وکړو چې دا اړیکې نورې هم قوي شي مونږ هیله مند یو چې دا هڅې به مثبتې او عملي نتیجه ورکړي. نوی رژیم د ملګرو ملتو د منشور اصول مراعت او احترام ورته لري، چې دغه احترام د بنیادم ښېګړه او نړیواله سوله ده. (۳۷م: ۱۲۸)

سردار محمد داود خان خپله کړنلاره او بدلونونه، د افغاني دولت د عصري کولو او پایښت لپاره اړین توکي ګڼل، د افغانستان د ګاونډیانو، عربي هېوادونو او متحده ایالاتو سره د اړیکو، پراختیا ورکول د جمهوریت مهمو هدفونو په توګه په ګوته کړل.

له امریکا سره سیاسي اړیکې:

د بهرینو چارو وزارت د سیاسي چارو عمومي مدیر عبدالواحد کریم په کابل کې ټول مېشت سفیران د کودتاه په دویمه ورځ راوغوښتل د نوي رژیم د کامیابی څخه خبرولو او د خپلو هېوادونو له لوري د دې نظام په رسمیت پېژندلو غوښتنه وکړه. شوروي اتحاد لومړی هېواد و چې جمهوري نظام یې په رسمیت وپېژانده، نورو هېوادونو هم یو پر بل پسې دغه نوي رژیم په رسمیت وپېژانده.

د جمهوریت په لومړیو وختونو کې له افغانستان سره د امریکا اړیکې سړې وې ځکه هغوی فکر کاوه چې د داود خان په کودتاه کې د چپیانو ونډه ډېره وه. شاید دا کودتاه د شوروي اتحاد پلوی کودتاه وي او په داخل کې داسې تبلیغات کېدل چې د میوندوال په کودتاه کې د پاکستان سربېره امریکا هم ونډه درلوده. خو بیا هم د افغانستان دولت د امریکا سره د اړیکو د ټینګولو کوښښ کاوه او د امریکا له مرستو سره یې علاقمندي درلوده سردار محمد نعیم او د امریکا سفیر تیودور ایل ایلټ جونیز په دې برخه کې ډېره ونډه واخېسته نوموړی سفیر وتوانېده چې د داود خان د رژیم د بې پلویتوب په اړه واشنگټن ته قناعت ورکړي او د هغوي پام افغانستان خوا ته راواړوي (۳۷)، م ۳۲۹ او ۳۳۰.

په ۱۹۷۴ ز کال د امریکا سفیر تیودور ایلټ جونیز وکولی شول چې د افغانستان او امریکې اړیکې ښې او د هغوی پام یې راوگرځاوه چې د همدې کال (۱۹۷۴ ز) کال د نوامبر په لومړۍ نېټه د امریکا لور پوری هیئت د هنري کیسنجر په مشرۍ افغانستان ته راغی داود خان د دې هیئت سره په کتنه کې د امریکا له مرستو څخه مننه وکړه او د هلمند د پروژې د تکمیلولو له پاره یې د زیاتو مالي او تخنیکي مرستو غوښتنه وکړه. کیسنجر داود خان ته وویل امریکا متحده ایالات له افغانستان سره دوستۍ ته اهمیت ورکوي خو افغانستان باید د مرستو د جذب توانایی ولري. سردار محمد داود خان له شوروي اتحاد، د عربي هېوادو او ایران سره اړیکو د ټینګولو د اړتیا په باره کې کیسنجر ته معلومات ورکړل او د افغانستان بهرنۍ کړنلاره یې د افغانانو اړتیا وبلله. خو کیسنجر وویل چې بوتو شکایت لري، امریکا د افغانستان او پاکستان تر مینځ د ستونزې د یو پرامنه حل غوښتونکې ده. هغه د سفر په پای کې د داود خان سره یوه ګډه وینا خپره کړه چې په

وينا کې د امريکا او افغانستان تر مينځ په بنسټ اړيکو او اقتصادي مرستو باندې
ټينگار شوی وو. (۳۷) م ۱۸۲

د ۱۹۷۵ ز کال د جنوري په ۲۳ او ۲۴ نېټه د (A, I, D) رئيس د ايډال پارک (D, P, K) افغانستان ته راغی. ده د هلمند د پروژې په بشپړېدو کې د امريکا ونډه ښکاره کړه. همدارنگه د ۱۹۷۲ ز کال د جون د ۲۹ مې نېټې څخه د جولای تر لومړۍ نېټې پورې سردار محمد نعيم خان د جمهور رئيس د استازي په توگه واشنگټن ته سفر وکړ چې د سنا مجلس له غړو او نورو مشرانو سره يې ليدنه وکړه امريکايي چارواکو د کوکنارو په بندولو ډېر ټينگار کاوه او داود خان د کوکنارو د کرنې د بنديدو له پاره کلک اقدامات وکړل. د محمد نعيم سفر يو گټور سفر و.

د ۱۹۷۷ ز کال کې جيمي کارتر داود خان ته رسمي بلنه ورکړه چې متحده ايالاتو ته سفر وکړي. ځکه کارتر د افغانستان د ناپليټوب مسايلو او پاکستان سره د ولس مشر د مثبتو هڅو هر کلی کاوه. داود خان د کارتر بلنه ومنله خو په ۱۹۷۷ ز کال کې ده يو شمېر نورو هېوادونو ته ټاکلي سفرونه لرل، مشکله وه چې په همدې کال امريکا ته سفر وکړي ده غوښتل په ۱۹۷۸ ز کال کې امريکا ته سفر وکړي او هم د ملگرو ملتو عمومي اسامبلې په غونډه کې وينا وکړي واشنگټن هم په دې سفر موافقه وکړه او په ۱۹۷۸ ز کال د ايران پاچا کابل ته راغی چې د غو سفرونه په شوروي اتحاد ښه ونه لگېدل (۳۷) م ۱۸۸

د امريکا او افغانستان د اړيکو په اړه د پاکستان موضعگيري، پښتونستان مساله د سنډو په نظامي پکت کې د پاکستان عضويت او د ناپليټوب غورځنگ کې د افغانستان په غړيتوب ډېره اغېزه درلوده ځکه د دوهم نړيوال جنگ څخه وروسته د انگلستانو پر ځای امريکا په سيمه کې نفوذ پيدا کړ او د افغانستان په گاونډ کې پاکستان د دوی د گټو له پاره ډېر مهم و. امريکا تل د پاکستان په خوښه په سيمه کې عمل کاوه او پاکستان د پښتونستان د مسالې پر سر د افغانستان سره اختلاف درلود او د داود خان د مخالفينو ملاتړ يې کاوه. نظامي تړون کې د افغانانو غړيتوب نه لرلو، د امريکا او افغانستان اړيکې سستې کړې او هغه وخت چې څوک د امريکا سره په نظامي تړون کې نه وه شامل هغوی هغه هېواد ته د دښمن په سترگه کتل. داود خان کونښن کاوه چې د يو ناپيلي او منځگړي هېواد په توگه د

دوولویو قدرتونو (امریکا او شوروي اتحاد) تر مینځ پاتې شي . د دوی دا موقف له افغانستان سره د امریکا اړیکې خصوصاً په لومړیو وختونو کې سستې کړې . د امریکا هېواد حاضر نشو چې په خلاص مټ د افغانستان سره اقتصادي مرستې وکړي حتی د افغانستان جیوپولوتیک موقعیت ته کم ارزښت ورکاوه . افغانستان د مجبوریت له مخې د شوروي اتحاد په مرستو اتکا وکړه او د غربي نړي د اقتصادي مرستو څخه بې برخې پاتې شو ، که غربي هېوادونو هم مرستې کولی خو هغه هم په نشت حساب وې . خو کله چې داود خان په جدی توګه د شوروي اتحاد څخه لودیځ ته میلان پیدا کړ د لودیځ سره د اړیکو د ټینګولو او پیاوړتیا په اساس د هغه واکمني پای ته ورسېده .

د شوروي اتحاد سره سیاسي اړیکې :

شوروي اتحاد لومړنی هېواد و چې ۱۹۷۳ زکال د جولای په (۲۰) مه نېټه چې د افغانستان جمهوري رژیم په رسمیت وپیژندلو او د جولای د (۲۶) نېټې په پیغام کې شوروي مشرتابه ، سردار محمد داود خان ته د باور د څرګندولو سربېره د ښه ګاونډیتوب ، دوستانه اړیکو او مرستو وعده ورکړې وه ، په کابل کې شوروي سفير الګزاند پوزانوف د بهرنیو چارو د وزارت مرستیال وحید عبدالله سره د لیدنې په وخت کې د رژیم د بدلون په اړه د شوروي خوښې څرګنده کړه . (۳۷) م ۱۸۹

د سردار محمد داود خان او شوروي اتحاد اړیکې مخکې د ۱۹۴۰ ز کلونو په دویمه نیمایي کې ټینګې شوې وې په هغه وخت کې د پښتونستان مسله ډېره ګرمه وه . افغانستان د پښتونستان مسئله پرېښودلې نه شوه ځکه د یو عصري پوځ د جوړولو اړتیا حس کېده . پاکستان هم دافغاني رژیم د کمزوري کولو لپاره مټې نغښتې وې افغانان د شوروي اتحاد د پوځي مرستو په خطرونو باندې پوهېدل خو بله لاره نه وه . ځکه د امریکا متحده ایالاتو له ډېر پخوا څخه افغانستان ته د وسلو ورکولو درخواست رد کړې وه . چې د ۱۹۵۵ ز کال محمد ظاهر شاه او محمد داود خان دواړو خروشوف او بلګاتګین ته په دې اړه خپله ویره څرګنده کړې وه ، چې ځوانو افسرانو ته کمونستي درس ورکړي هغوی په تکرار سره داود خان او پاچا ته ډاډ ورکاوه چې شوروي به داسې کار ونه کړي . د خروشوف نه تر بریښیف پورې د شوروي ټول واکمنان دافغانستان د ناپلیتوب سره علاقمند وو .

د افغانستان حکومت په ډېر اخلاص سره شوروي ته د دوستي لاس ورکړ. ترڅو هغوی ته د افغاني قواوو ته د شوروي په طرفداري د تربيه کولو اړتيا پاتې نشي. (۳۷) م م ۱۹۰ او ۱۹۲

يوي خبرې ته پام په کار دی هغه دا چې افغانستان د مصر په څېر د شوروي اتحاد په مقابل دريځ نشو نيولې ځکه افغانستان د شوروي اتحاد سره اوږده سرحدي پوله درلوده او مصر په جغرافيايي لحاظ ليری پروت و. ځکه سادات ټول روسان له مصر څخه وويستل خود افغانستان سره يې په سرحدي پولې د پښتونستان ستونزه او له پاکستان سره د اړيکو د خړپړتيا له کبله دا هېواد مجبور و چې له شوروي اتحاد سره دوستانه سياسي اړيکې ولري ترڅو اقتصادي مرستې قطع نشي په همدې هيله افغانستان د شوروي له تمې څخه گټه واخېسته او ډېر بڼه اقتصادي کومکونه يې را جلب کړل چې د پوځ په عصري کولو کې ورڅخه گټه واخېسته.

د جمهوري د پيل څخه وروسته په مرکزي کمېټه کې شوروي او امريکا د مرستو او پروژو په اړه د نظر اختلاف وه. محمد داود خان واک ته د رسيدو نه وروسته په لومړي ځل په ۱۹۷۴ز کال په جون کي مسکو ته سفر وکړ.

د سردار محمد داود خان په ليدنه کې پوځگورني وويل: «د ۱۹۷۳ز کال په جولای کې د جمهوري نظام د جوړېدو وروسته زموږ دوستانه اړيکې ډېرې بڼې شوې، شوروي اتحاد لومړنی هېواد وو. چې نوې جمهوري نظام يې د هغې اعلان څخه وروسته په رسميت وپېژنده او دوستانو اړيکو او گټورو مرستوله پاره يې تيارې څرگنده کړه. (۳۷) م م ۱۹۳ او ۱۹۳

د دواړو خواو په موافقه د اقتصادي او تخنيکي همکارۍ له پاره يو گډ کميسون جوړ شو ترڅو هغه پروژې په گوته کړي چې د شوروي اتحاد په مرسته جوړېدلی شي. داود خان په کرېملن کې د غرمې په ميلمستيا کې د وينا پر مهال د افغانستان او پاکستان خرابې اړيکې تو ضيح کړې. خو شورويانو ځان بې طرفه وښود او د سفر په پای کې د دواړو هېوادو د رهبرانو په گډه وينا کې د پاکستان او افغانستان د اختلاف حل لپاره د خبرو له لارې د سوله ايزه حل غوښتنه وکړه. خو داود خان د بريژنف د وړانديز په اړه چې داسيا د گډ امنيت د ټينگېدو لپاره په اړه په خپله تبصره کې څرگنده کړه چې موږ ددې طرحې ځينې توکي خوښوو. خو د سرحدونو ټاکنه په زور نه خوښوو مطلب يې

پاکستان و داود خان د بريژنف نوموړي وړانديز (په اسيا کې د گډ امنيت) په باره کې وويل: «ستاسو جلا لټماب په اسيا کې د گډ امنيت يادونه وکړه. دا د ستاينې وړ فکر دی، خو افغانستان داسې فکر کوي چې حقيقي امن هغه وخت راتلې شي چې ټول دولتونه د بشري پرگنو قانوني حقونه رعايت کړي او دملگرو ملتونو د چارټونو له مخې استعماري روش وغندي» (۳۷) م ۱۹۷۷

کابل ته د محمد داود خان د راستنيدو څخه وروسته، سملاسي په اوه کلن انکشافی پلان کې، چې له مخکې نه پيل شوی و، د روسې ونډې د ټاکلو جريان تيز شو دواړو خواو د لاندې پروژو د عملي کېدو موافقه وکړه، د اوبو خور، کرنې مختلفې پروژې، د يوريا د سرې د جوړولو يو بل ماشين، د جرقدوق د گاز پروژه، د افغانستان د طبيعي منابعو معلومول او يو شمېر نورې پروژې. د ۱۹۷۴ ز کال د اکتوبر په مياشت د شوروي د دفاع وزير مارشال موسکولينکو کابل ته په رسمي سفر راغی او له ده وروسته پوځگورني هم د دوه ورځو له پاره د ۱۹۷۵ ز کال په ډسمبر کې افغانستان ته راغی. ده داود خان ته مشوره ورکړه چې د صوبه سرحد او بلوچستان په چارو کې لاسوهنه ونه کړي خو داود خان نړيوال خطر ته اشاره وکړه او دهغه خطر نړيواله پړه يې په امريکا واچوله. خو تبصره يې ونکړه دومره يې وويل چې ټول طاقتونه د نړۍ د امن او امنيت ساتلو مسوليت لري، په اخر کې د ټانکونو ورکولو او نورو نظامي مرستو د وعدې ورکولو او د يوې گډې اعلاميې د صادرولو وروسته شوروي ته روان شو (۳۷) م ۲۰۲

کله چې په ۱۹۷۲ ز کال کې شورويانو د محمد داود خان د چپيانو تر مينځ اختلاف باندې يقيني شول لومړي يې د افغانستان د خلق ديموکراتيک گوند دواړه (خلق او پرچم) اړخونه سره يو ځای کړل. چې داود خان ددوي په دې پټ فعاليت سخت خپه وه. ولې شورويانو بيا د ۱۹۷۷ ز کال کې محمد داود ته بلنه ورکړه چې مسکو ته سفرو کړي. سردار محمد داود خان د ۱۹۷۷ ز کال د اپريل له ۱۲ نه تر ۱۵ پورې شوروي ته د بريژنف سره د کتنې، ترڅو دهغوی د لاس وهنې په اړه د هغوی څخه د پوښتنه وکړی شوروي اتحاد ته سفر وکړ. دوی په ليدنه کې بريژنف، نېکولای پوځگواني، الکسي کوسيجين او نورو شورويانو، د افغانستان لخوا محمد داود خان ورسره هيئت گډون وکړ. گاريلوف د شوروي د بهرنيو چارو د دفتر مامور چې په کابل کې يې ډېر وخت دنده اجرا کړې وه درې ژبه يې زده و ددوی خبرې يې ژباړلې. د بريژنف له خوا د هرکلي ويلو

وروسته محمد داود خان خبره واخيسته د شوروي د مرستو او په اوه کلن پلان کې د هغو د ونډو اخيستلو څخه يې مننه وکړه ، د افغانستان او پاکستان د اړيکو د ښه کېدلو د ايران او عربي هيوادونو سره د نږدې اقتصادي اړيکو په اړه يې هم معلومات وړاندې کړل او په خپل ناپېلېتوب يې ټينگار وکړ . د شوروي اتحاد بي غرضو مرستو په اړه چې د جمهوري نظام د جوړيد وپخوا او وروسته يې کړي په ځانگړي ډول جمهوريت د جوړېدو وروسته د لومړي اوه کلن پلان د عملي کولو د پاره يې ورکړې مننه وکړه . (۳۷) م ۲۱۰ او ۲۱۱

د محمد داود خان او بريښيف په وروستۍ ليدنه کې د نورو خبرو په خوا کې يو ناخپه بريښيف محمد داود خان ته وکتل او ويې ويل : « په افغانستان کې په دوه اړخيزو کارونو ، د ملگرو ملتونو او نور گڼ اړخيز پروژو کې دناتو غړو هيوادونو کارپوهانو شمېر ډېر زيات شوی دی . په تېرو وخت کې افغانستان لږ تر لږه دومره کول چې په شمال سيمو کې به يې دناتو غړو هيوادونو کارپوهان نه پرېښودل خو اوس دې لوري ته پاملرنه نه کوي او وويل : چې شوروي اتحاد دا کار ښه نه گڼي افغانستان بايد د شوروي اتحاد د کارپوهانو پرته نور څوک هلته پرې نه ږدي ، ځکه هغه جاسوسان دي او دخپلې امپراتورۍ او خپلو موخو له پاره کار کوي د بريښيف ژباړن کارويلوف د دې ژباړې او خبرو وروسته يوه خاموشي خپره او زړونه وترهېدل . د محمد داود خان مخ د قهر نه تک تور شو او بريښيف ته يې په ځواب کې وويل : « مونږ به هېڅ کله هم تاسو ته اجازه در نه کړو چې مونږ ته حکم راکړي ، چې مونږ څنگه خپل هېواد وساتو ، او څوک په افغانستان کې استخدام کړو . دا چې افغانستان له پاره رابلل شوی بهرني کارپوهان مونږ څه ډول او چېرته ساتو ، دا يوازې زموږ حق دی ، که مونږ په دې تگلاره کې وروسته هم پاتې شو پروا نه کوي خو په خپلو پرېکړو کې بل چاته د لاسو هڅو حق نه ورکوو ... » (۳۷) م ۲۱۲ او ۲۱۳

له دې وينا وروسته محمد داود خان يو دم را پاڅېده او ټول افغانان ورسره پاڅېدل . داود خان روسانو ته يو څه درناوي وروسته د حال د دروازو په لوري روان شو . بريښيف او د هغه ملگري پوځگورني او کوسيچين له روسي ژباړن سره د داود خان په لور روان شول تر څو خپلې نيمگړتياوې تلافی کړي . داود خان د وحيد عبدالله او ملگرو په غوښتنه خپل لاس د بريښيف په لور اوږد کړ بريښيف وويل تاسې عزت مآب غوښتل چې له ما سره ځانگړې خصوصي لېدنې ولری زه ستاسې په خدمت کې يم سردار محمد

داود خان په لور او از سره وويل: (ما غوښتل چې تاسو عزت مآب سره خبرې وکړم خو هغې لېدنې ته نوره اړتيا پاتې شوې نه ده. دا يې وويل له پوځ گورني او کوسيجين سره يې روغېر وکړ او په تيزۍ له کوټې څخه ووت. دادې محمد داود خان او بريژنف اخرنۍ ليدنه وه دواړو هيئتونو تر مينځ نيمگړې غونډه بيا ونه شو او دروسانو خبرې نيمگړې پاتې شوې. (۳۷) م ۲۱۳ او ۲۱۴

له مسکو څخه چې محمد داود خان را ستون شو د شوروي او افغانستان اړيکې د پخوا په شان وې خو داود خان د بريژنف په خبرو ډېر خپه و. هغه د شوروي اړيکو باندې خوښ و خو په کورنيو چارو کې مداخله يې نه قبوله کونښن يې کاوه چې د شوروي د سفارت د غړو شمېر بايد کم شي. په ۱۹۷۷ ز کال په اکتوبر کې د روسيې ترانسپورتي الوتکو توپولوف او انتونو ۲۲ د افغانستان په هوايي سيمو کې الوتنې کولې چې حبشې ته وسلې وړلې. داود خان غوښتل چې احتجاج وکړي. خو د ځينو مجبوريتونو په اساس يې دا کار ونه کړ، د ۱۹۷۷ ز کال په مۍ کې د پلان وزارت ځينو مامورينو د شوروي د ونډې اخېستلو په اړه شکايت وکړ (۳۷) م ۲۱۷

وروسته له دې شوروي اتحاد په پټ او ښکاره د سردار محمد داود خان پر ضد کړنې تر سره کولې او هيله يې و. چې افغانستان تر مستقيمي ادارې لاندې راولي. اود دې هيواد کورنۍ او بهرنۍ چارې د دوی په ميل سرته ورسېږي. که څه هم د ۱۹۷۷ ز کال د اپرېل د ۲۷ نېټې بدلون (کودتاه) څخه وروسته دوی ډېر ډاډه او ۱۹۷۸ ز کال پر افغانستان پوځي يرغل وکړ. د افغانستان لاندې کول يې ډېر اسانه گڼلي وو. خو دوی په خپل تحليل کې د نورو په څېر اشتباه کړې وه ځکه د (۱۰) کاله جگړې او د خپلو عسکرو دوژنې وروسته د افغانستان څخه وتلو ته مجبور او خپله ماتې يې په نړيواله سطحه ومنله، نه يوازې دا چې دوی په افغانستان کې ماتې وخوړه بلکه د شوروي اتحاد هغه کوم دولت چې د مرکزي اسيا يو شمېر جمهوريتونه يې لاندې کړي او د دوهم نړيوال جنگ وروسته يو نړيوال طاقت په توگه څرگند شوي وو. په نړيواله سطحه ماتې وخوړه او نظام يې له مينځه ولاړ او لاس لاندې هېوادونو ازادي واخېسته د دوی يو سياسي بلاک هم د افغانستان د نيولو قرباني شو. مونږ دلته د شوروي سره د اړيکو په اړه ښاغلي محمد ظاهر او اجمل خټک نظريات چې هغه وخت په مسايلو کې داخل شخصيتونه وو. رانقل کړي.

له شوروي اتحاد سره د اړیکو په اړه پاچا محمد ظاهرشاه وايي: «دادي شخص د توانايي سوال نه دی، حتی د یو حکومت د توانايي سوال هم نه دی، دا په عمومي توګه شرایطو پورې اړه لري او ځینې حکومتونو ته دا شرایط په خپله ماده کېږي په دې کې هېڅ شک نشته چې امریکا او شوروي دواړو غوښتل چې مونږ ځانته جلب کړي. خو مونږ ته دا امکان نه وو چې د امریکې یا د شوروي اتحاد غېږې ته ځان وغورزو. که موږ د شورويانو څخه کومه مرسته ترلاسه کوله په هماغه ترتیب سره موږ د امریکایانو څخه هم ترلاسه کوله او موازنه مو ساتله. په دې ترتیب سره د هېواد اقتصادي بنسټ ټینګ شو (۳۷) م م ۲۴۱ او ۲۴۲

د داود خان ځینې مخالفین وايي چې د جمهور رئیس محمد داود خان سره د شوروي پوځي مرسته وه چې د ورستیو بربادیو سبب وګرځېده. خو ښاغلي ډاکټر عبدالصمد د دې نظر سره موافقه لري وايي: «چې دا اړیکې له خطرېدو کې وې ولي بله چاره نه وه، زه د دی سره قناعت لرم چې د افغانستان اړیکې له شوروي سره د دویم نړیوال جنگ خصوصاً د داود خان د صدارت څخه وروسته ډېرې قوي شوې، ځکه د عسکرۍ له پاره د هغو څخه مرسته اخیستل کېده. د نفت او ګاز د پلټنې پروژه شوروي اتحاد ته ورکړل شوي وه، زه د دې او نورو اقداماتو څخه دفاع کوم. خود خارجي سیاست ایجابات ددغه داخلي مېکانیزم له مخې قضاوت کول واقعیت نه دي (۳۷) م م ۲۴۲ او ۲۴۳

د پاکستان د نېشنل عوامي پارټي مشر اجمل خټک د جمهور رئیس محمد داود خان سره نژدې په تماس کې و هغه وايي چې سردار محمد داود خان د هرې بهرنۍ مفکورې او سیاسي واکمنۍ مخالف و. هغه (محمد داود خان) د شوروي اتحاد سره د یو ازاد او مستقل افغانستان په حیث د دوستي په حق کې و. لیکن ددې په حق کې نه و چې د شوروي د نظريې او یا د هغه تر نظامي او سیاسي تسلط لاندې راشي. زه په یقین سره ویلی شم چې دهرې خارجي مفکورې او سیاسي تسلط او لاس هغه مخالف و او هغه د افغانستان د ابادۍ، خوشحالی او تعمیر لپاره بهر دنیا ته لاړو، ایران سره یې هم خبرې اترې وکړې. پاکستان ته هم لاړو، د هغه مطلب دا و چې خاص چا پورې ځان و نه تړي، د یو مستقل، خپلواک، اباد او خوشحاله افغانستان دپاره هغه له هر چا سره تعلقات جوړول. (۴) م م ۲۴۴ او ۲۴۵

دې پایلې ته رسېږو چې د داود خان اړیکې له شوروي اتحاد سره په مفکوروي لحاظ نه وي او هغه ته د کمونست ویل یو تېروتنه ده د هغه اړیکې اقتصادي او نظامي مرستود ترلاسه کولو او د یو پیاوړي افغانستان د جوړېدو په موخه د گټې اخیستلو پر بناوې، هغه د پردیو د هر ډول تسلط مخالف و ، خو جغرافیایي موقعیت د پښتونستان ستونزې د پاکستان سیاست په نړیواله کچه د امریکا ملاتړ دی مجبور کړی و چې د شوروي اتحاد سره نږدې اړیکې وساتي خو شوروي اتحاد د اقتصادي او نظامي مرستو په ورکولو کې خپلې موخې درلودې او د هغوی د عملي کېدوله پاره یې هڅه کوله ، او دا هڅې اوس هم د بنې په تغیر سره دوام لري .

د پښتونستان مسئله او له پاکستان سره د اړیکو خرابېدل.

د پښتونستان سیمه چې له چترال څخه د هند تر سمندر پورې د سند د سیند په
بنۍ خوا د (۸۰۰) میله او تقریباً (۲) میلیونو نفوسو په لرلو سره پرته او د افغانستان
د خاورې طبیعي برخه وه، د (۱۸۱۰) او (۱۸۲۳) زکونو تر مینځ هغه مهال چې
افغانستان کې د محمدزیو ورونو تر مینځ کورنۍ جگړې وې. د پنجاب د سکانو
حکومت، د انګلیسانو د لمسون له مخې ددې سیمې ځینې برخې د سند سیند دواړو
خواوو ته ونيولې، د انګلیسانو حکومت د لاهور د مثلث تړون پوسيله د سکانو
او انګلیسانو له خوا د نیول شویو سیمو په اړه د تبعید شوي شاه شجاع په رسمي ډول
ددې سیمو له ادعا څخه تېرکړ. اما د افغانستان خلکو په (۱۸۴۲ز) کال کې
د شاه شجاع په وژلو او د انګلیس فوځ د له مینځه وړلو او ماتې پواسطه دا تړون
باطل او دهغه ټول مواد یې عملاً له مینځه یوړل. امیر دوست محمد خان
انګلیسانو ته وخت ورکړ چې تر (۱۸۵۴) ز کال پورې د سند او بلوچستان ولایتونه
ونیسي، ځکه امیر دوست محمد خان د سک حکومت تر ړنګیدو وروسته له
ګجرات، گجرات او اټک څخه شاته راغی انګلیسانو خپل ځانونه د سکانو ځای
ناستي او وارثان اعلان کړل (۳۲) م ۱۹۷۸ او ۵۷۹

انګلیسانو په دې سلو کلونو کې افغاني ولایتونه لومړی په مختلفو برخو او
نومونو لکه چترال، سوات، دیر، باجوړ، بیایې په شمال کې د مختلفو ریاستونو په
نوم لکه مکران، خاران، لس بیله، پشن ډوکي، تریو (شور) او د برتانوي
بلوچستان په نوم ونومول او په جنوب کې یې یو محکومه سرحدي پوله د دیري،
پېښور، هزاره، اټک او ازاد سرحد لکه تیرا، شمالي وزیرستان، جنوبي وزیرستان او
کرمي په سیمو وويشل شوی. له نوموړو سیمو سره د انګلیسانو اړیکې د مختلفو
ایجنسیو پواسطه لکه د دیره جاتو ایجنسي، پېښور ایجنسي، د هزاره ایجنسي، د
اټک ایجنسي، ملکنډ ایجنسي، خیبر ایجنسي، کرم ایجنسي، د شمالي وزیرستان
ایجنسي، کویتي ایجنسي، د لورلای ایجنسي او چکي ایجنسي ټینګیدلې. ددې
ایجنسیو اساسي دندې او کړنلارې د بې اتفاقي پیداکول. د هر ډول
ټولنیزو، اقتصادي او فرهنګي چارو پرمختګ مخنیوی و. ورسره ورسره د نظامي

کلاگانو او سرکونو جوړول، د حاکمو نقطو او مهمو لاروباندي تسلط او کنترول وو. (۳۲، ۵۷۹م)

انگلیسانو د پورتنیو هیلو او موخو ته د رسیدو له پاره د هر ډول مقاومت مقابله کوله. په دې لار کې د خلکو وژل، د قوي وسلې توپک، توپ او الوتکو د استعمالولو پواسطه ددې سیمې خلک له هرې خوا کلا بند کړل. ځکه دوي د ډیورنډ له کرښې ورو ورو ازاد سرحد په لوري د سرکونو د جوړول لاره ځان ته خلاصه کړې. ځکه د ډیورنډ د کرښې او برطانوي هند د محکوم سرحد تر مینځ ازاد سرحد په نوم یوه مستقلة سیمه موجوده وه. تر ډیره وخته دغه سیمه د آزادو قبایلو یا آزاد سرحد په نوم یادیده. د موجوده افغانستان او د وخت برطانوي هند تر مینځ د نېلوني لویه لاره و. (۳۲، ۵۷۹م)

د انگلیسانو حکومت د آزاد سرحد سیمه د ښکارځای (عملي کار یا ټریننگ) په سیمه بدله کړه ځکه کله به چې انگلیسي پوځ وغوښتل نو هلته به یې پوځي عملیات تر سره کول. دغه پوځي عملیاتو د عملي ستاز ښه درلوده. د سلوکالو په موده کې تقریباً سل غټې او وړې جگړې انگلیس پوځ له دې با شهامته او غیرتي قوم سره وکړې خو بريالي نشول. د مثال په ډول د څو مشهورو جگړو یادونه کوو: په (۱۸۵۹) زکال کې یې د بهادر خېلو له قوم سره، په (۱۸۵۳) زکال کې د اپریدو له قوم سره، په (۱۸۵۵) زکال د اکاخیلو د قوم سره په (۱۸۵۹) زکال په کرمه او په (۱۸۶۰) زکال کې یې پر مسعودو بریدونه وکړل. دوي (انگریزانو) یوازي د اپریدو سره له (۱۸۵۰-۱۹۰۸ زکال) پوري اته سترې جگړې وکړې.

انگلیسانو له (۱۸۵۱-۱۸۶۴) د مهمندو سره شپږ سترې جگړې وکړې چې مشهوره جگړه یې په (۱۸۶۳) زکال د امبیلې جگړه وه او بله جگړه یې په (۱۸۹۷) زکال کې د میزار جگړه وه چې د ډیورنډ د تړون تر لاسلیک کېدو وروسته د ملکنډو مهمندو، تیرا، ورکزیو، اپریدو او نورو قومونو په دې جگړه کې د انگریزانو پر ضد گډون کړې وو. چې یو کال یې دوام وکړ، خو انگلیسانو له هند څخه د وتلو تر وخته د خیبرد هسکو غرونو د نیولو لپاره توره او توپک په ځمکه کینښود. او په هره جگړه کې یې له شپږو زرو تر شپیتو زرو عسکرو گډون کاوه. د انگلیس د استعماري امپراتورۍ له ناروا کړنو سره سره د ازاد سرحد نوم او ښان په خپل حال

پاتې شو خو که یوه لویه امپراتوري هم واي په دې جگړه کې به له مینځه تللي وای خو په پښتون خوا کې داسې ونشول، ځکه ازاد سرحد د انگلیسانو او بیا د پاکستان تر جوړیدو پورې په خپل حال پاتې شو. د ازاد سرحد خلکو سره په هره جگړه کې د انگلیسانو د سلوڅخه تر زرو پوځیانو پورې او یا تر دې زیات مړه کېدل او دوی (پښتنو) به بیا هم په انگلیسانو د ترپ او خرپ او جبهه یې بریدونه کول. ددې سلو کلونو په جریان کې مهمندو (۲۵) ځله او وزیر ولس کرته د انگلیسانو په پوځي چوڼیو حملې او بریدونه وکړل. (۳۲) م ۵۸۰

پښتنو د مبارزې، شهادت او د خیبر د درې په اړه مشهور شاعر محمد اقبال افغانستان ته د راتگ په وخت کې په خپل کتاب مسافر کې د دې سیمې د بنایست او عظمت بیان کړي وایي:

خیبر از مردان حق بیگانه نیست	درون او صد هزار افسانه ایست
سرزمین کبک و شاهین مزاج	آهوي او گیرد از شیران خراج
در فضایش خبره بازان تیز چنگ	لرزه برتن نهیب شان پلنگ

د افغانانو ددې بي سارې دفاع پایله دا شوه چې د انگلیسانو لویه امپراتوري د افغانستان د ختیځو ولایتونو په نیولو کې ما یوسه او ناکامه شوه. د مجبوریت په وجه یې د چترال څخه د هند تر سمندر پورې د دې سیمې محلي واکمنانو، خانانو، ملکاتو او رئیسانو داخلي ازادي او خودمختاري ومنله او د دغو رئیسانو د ملاتړ پواسطه یې خپل قیمومیت ته دوام ورکړ. انگلیسانو مستقیمه سلطه په دې لویه او پراخه سیمه یوازي په شمال کې په پېښور، دیره جاتو، (شمال غربي صوبه سرحد) او په جنوب کې د سیبي، پشین، ډوکی، (برتانوي بلوچستان) د انگلیسانو په ولکه کې وه. خو انگلیسانو دغه لاس لاندې سیمې وروسته پاتې وساتلې او اصلاحات یواځې په هند کې عملي کېدل. له ودې او پرمختگ څخه داسیمې محرومې وساتل شوې او هغه سیاسي حقوق چې د هندوستان خلکو درلودل دی سیمو ته یې ورنکړل. (کله چې په ۱۹۳۲ ز کال د هندوستانی اتباعو حقوق تر نامه لاندې د انگلیسانو لخوا ورکړل شوي و). صوبه سرحد دیو غیر افغانې اقلیت تر ادارې او کنترول لاندې پاتې شو، په دې ټوله سیمه کې دوه فابریکې (دمیوې او شکری) جوړې شوې.

په ۱۹۱۳ ز کال کې د پېښور اسلامي کالج د اشرافو، نوابانو، خانانو او فيوډالانو لخوا جوړ شو. خو کله چې کانگرس (د افغانانو کابينه) جوړه شوه ددې کابينې په سر کې ډاکټر خان صاحب د عبدالغفار خان ورور ودرېد. خو په ۱۹۸۵ ز کال کې ووژل شو او قاضي عطا الله خان چې د معارف وزير و وروسته بيا د سياست په پايله کې له مينځه ولاړ. نوموړې کابينې (کانگرس) تر جوړېدو وروسته په ۱۹۳۷ ز کال کې معارف پرمختگ وکړ او د پېښور اسلامي کالج پوهنتون ته لوړ شو (۳۲، م ۵۸۰)

انگليسانو که د سند په سواحلو کې افغاني نيولې شوې سيمې وروسته پاتې وساتلې خو د ازادۍ غوښتونکو او سياسي نهضتونو د محنيوي څخه عاجز پاتې شول ځکه تر لومړۍ نړيوالې جگړې وروسته انگليسانو د يو فاتح هيواد په توگه د هند سره نظامي سياست لوباوه، نو صوبه سرحد يې هم اطاعت ته مجبور او ه خو افغانانو (پښتنو) د اتمانزو قوم مشر توب د خان عبدالغفار تر مشرۍ لاندې د انگليسانو ددې ویش پر ضد غونډه وکړه، انگليسانو خان عبدالغفار خان او هغه سره ملگري ټول بنديان کړل، پښتنو (افغانانو) د انگرېزانو پر ضد جگړه اعلان او پېښور کې يې يوه اعلاميه نشر کړه. په اعلاميه کې راغلي و چې پېښور ته به داخلېږي. مگر په ۱۹۲۱ ز کال په داسې حال کې چې د صوبه سرحد رهبران بنديان وو، د (خلافت جمعيت) افتتاح وشوه. دهغه جمعيت يوه برخه وه چې د لومړۍ نړيوالې جگړې وروسته د هند د مسلمانو رهبرانو لکه مولوي محمد علي خان او شوکت علي خان لخوا تاسيس شوي و. په ۱۹۲۲ ز کال کې يې د پرنس آف ويلز د راتگ پرمهال د مخالفت لاريون وکړ چې ځينې لاريون کوونکي بنديان هم شول [۳۲، م ۵۸۰] د هند د خلافت په تحريک کې هندوان او مسلمانان يو او متحد شول. گاندي د عدم تعاون تحريک رهبري کاوه مگر د مصطفي کمال پادشاه د مينځ ته راتگ وروسته د خلافت تحريک کومه ځانگړې موضع گيري نه لرله خو د عدم تعاون تحريک په هند کې پاتې شو. چندر ابوش ډير فعاليت کاوه. ولي انگليسان هم ارام کښيښا ستل. شردهاسند او دهغه د ملگرو هندوانو او مسلمانانو تر مينځ يې دا اختلاف اور بل کړ. تردې پورې چې ځينو معتصبينو په دې ټينگار کاوه چې هند د هندوانو مال دي مسلمانان مجبور دي چې خپل مذهب بدل کړي او يا دهند څخه تير شي په دې کې

ډيرې ويني توی شوې، مگرد مسلمانانو او هندوانو ترمينځ اختلاف زيات شو. ددې
ارځه انگليسان ډير ډاډه ښکاريدل. (۳۲م ۵۸۰)

د ترنگزو د حاجي صاحب د فعاليت په تعقيب خان عبدالغفار خان په
(۱۹۱۴ز) کال «د انجمن اصلاح افغانه» تشکيل کړ. چې همکاران او ملگري يې
ښاغلي محمداکبر خان خادم، ميان احمد شاه خان، قاضي عطاالله «د پښتنو د
تاريخ مولف» جعفر شاه کاکاخيل او عبدالکريم خان وو. نوموړی انجمن په (۱۹۲۹ز)
کال لومړنۍ غونډه وکړه خو په (۱۹۳۰ز) کال د (خدایي خدمتگارانو) يا سرخ
پوشانو «کاليو يې نسواري رنگ درلود» گوند تشکيل شو. د پښتنو رهبرانوله
دې قربانيو سره سره په پېښور، بنو، کوهان او ديره اسمعيل خان کي انگليسانو
سره جگړې وکړې. حتی پر پېښور يې بريدونه هم وکړل، ډېر اړيدي شهيدان او
زخميان شول. مگر ازادۍ ته ونه رسيدل. او دوی له افغانستان څخه لرې وساتل
شول. هغوی مجبور وو چې د انگريزانو په مقابل کې يوازي و جنگېږي او له هندي
مبارزينو مرسته وغواړي خو د هغوی په رهبرۍ کې کانگرس او مسلم ليک قرار
درلود. چې هېڅ يو د صوبه سرحد (پښتنو يا افغانانو) له گټو سره مينه نه درلوده.
کانگرس يو لوی او قوي هندوستان غوښته خو مسلم ليک د مسلمانانو لپاره د يو
جلا هيواد غوښتنه کوله. کانگرس د انگليسانو پاملرنه جلب کړه ولې مسلم ليک
چې تر کانگرس ضعيفه و. خو د انگليسانو په پلوي يې فعاليت کاوه. ځکه د دوی په
رهبرۍ کې ملکانو، نوابانو او جاگيردارانو قرار درلود. ددې برعکس د صوبه
سرحد مبارزينو زيات اميد کانگرس ته و له دې سره هم خان عبدالغفار خان چې
بندي و له مسلم ليک سره يې د يو ځای کيدو هيله وکړه خو هغوی رد کړه ولې
کانگريس په خلاصه غيږ د افغانانو د يو ځای کيدو هر کلی وکړ (۳۲م ۵۸۱)

په داسې نازک وخت کې د افغانانو (پښتنو) تر مينځ نفاق، تجزيه او دقوتونو
جلا والی مينځ ته راغی چې پرديو له دې وضعې نه په خپله گټه استفاده وکړه خو
افغان ملت (پښتنو) له دې وضعې ډير زيان وليد ځکه پښتانه نيمايي د کانگرس او
نيمايي د مسلم ليک پلوي شول په دې توگه د سرخ پوشانو تر مينځ هم اختلاف
پيدا شو په مقابل کې مسلم ليک د مشهور شاعر ډاکتر علامه اقبال تر رياست لاندې
غونډه وکړه او د (پاکستان) شعار يې مينځ ته راوړ چې په (۱۹۴۰ز) کال کې دغه

شعار تصویب شو. په (۱۹۴۲ ز) کال کې جواهر لعل نهرو د افغانانو سیمې پښتونخوا (صوبه سرحد) ته راغی صوبه سرحد کې د نهرو هر کلی ونشو. خو لوئی مونت بیټن چې د لارډیول ځای ناستی و د (۱۹۴۷ ز) کال د جون په (۳ مه) نیټه د هندوستان وېش اعلان کړ خو افغانان (صوبه سرحد) او سیدونکي د انتظار په حالت کې پاتې شول. د (۱۹۴۷ ز) کال د جولایې د (۲-۱۷) نیټې پورې په پېښور کې د دوو هیوادونو (هند او پاکستان) یا هندو او مسلمان په نومونو یوه فرمایشي رایې گیری وشوه. خو د پښتنو (صوبه سرحد) لپاره له افغانستان سره د یو ځای کېدو او یا مستقل پاتې کېدو په اړه له ټولټاکنو سره مقاطعة وشوه. پاکستان نه یوازې دا چې قران یې د هندوانو د کتاب په مقابل کې کیښود، بل پلو ته یې په ټولټاکنه کې تقلب وکړ یعنې له دري میلونو پښتنو او بلوڅو څخه یوازې درې لکو په دې ټولټاکنو کې گډون وکړ، چې د هند په وړاندې پاکستان اکثریت په لاس راوړ. انگلیسانو هم له پاکستان سره د صوبه سرحد د یو ځای کېدو امر صادر کړ. په دې ترتیب د (۱۹۴۷ ز) کال د اگست په (۱۴ مه) نېټه پاکستان له سند ولایت، بنگال، پنجاب، بلوچستان او صوبه سرحد (پېښور او دیره جاتو) څخه تشکیل او افغانستان د یوه نندار چې په څېر پاتې شو. (۳۲ م ۵۸۲)

پاکستان د افغانستان د دولت له موقف نه گټه واخېسته په زړورتیا سره یې دې ته مټې را ونغښتي چې د افغانانو (پښتنو) ملي هویت له مینځه یوسي او له پنجاب سره یې مدغم کړي، په دې خاطر یې د صوبه سرحد کابینه چې د پارلمان بڼه یې درلوده لغوه کړه. په چارسده کې یې آزادي غوښتونکي په بې رحمۍ ووژل. قلات خان، باجوړ خان او نوري عزال او بنديان کړل. ملي گوندونه له مینځه لاړل او رهبران یې بنديان شول، پنجابي مهاجرین ټول د پښتنو سیمو (پښتونخوا) ته راغلل. د انگلیسانو لخوا د آزاد سرحد سیمه له پاکستان څخه د نه بلیدونکې سیمې په توگه اعلان شوه او پښتنو د ورکېدو په حال کې قرار ونيو. (۳۲ م ۵۸۲)

عبدالولي خان په دې اړه وایي: «کله چې فرنگیانو د (۱۹۴۷ ز) کال د جون په درېمه نېټه اعلان وکړ (مونږ له دې ملک څخه ځو) دوی همدغه وخت د هند د تقسیم فیصله وکړه. د دوی د پریکړې نه دا پته ولگیده چې دوی به د پښتونخوا په صوبه کې هم له خلکو نه پوښتنه کوي، ټولپوښتنه به کېږي او عامې رایې

معلومېږي چې تاسې (پښتانه) له پاکستان سره تلل غواړئ که له هندوستان سره؟
 نو موږ د دې نظر مخالفت وکړ. د خدایي خدمتگار جرگه چې کینښناسته نو هغوی
 بیا دا فیصله وکړه چې د پاکستان او هندوستان د تقسیم په مسئله کې که دوی
 زموږ څخه پوښتنه کول غواړي نو بیا دې د حق خود ارادیت له اصولو سره دي
 مونږ ته د دریمي فیصلې اجازه راکړي چې پښتانه له هندوستان سره یوځای کیدل
 غواړي که له پاکستان سره تلل غواړي او که ځان ته یو آزاد مملکت پښتونستان
 جوړوي؟ خو درېم حق ورنه کړ شو د خدایي خدمتگار و په مشرتوب ډېرو پښتنو
 په ټولپښتنه کې برخه وانه خېسته ((۴ م م ۲۳۴ او ۲۳۵)

افغانستان هم بې تفاوته او چپ پاتې نه شو په دې برخه کې درې فکرونه موجود
 وو: سید شمس الدین مجروح وایي: «لومړی فکر دا و چې دا د افغانستان خاوره
 ده باید ادعا وشي؟ ځکه کوم تړون چې مخکې افغانستان له انگریزانو سره درلود
 وروسته له مینځه ولاړ، نور نو د ډیورنډ کرښه نشته ټوله د افغانستان خاوره ده او
 له افغانستان سره دې وتړل شي. دوهم فکر دا و که چیرې د پښتونستان خلک نه
 غواړي چې له افغانستان سره یوځای شي، نو دوی دې د یو تن (د عبدالغفار خان او
 نورو مشرانو) تر لارښوونې استقلال و غواړي او افغانستان باید ددوی استقلال
 تایید او په رسمیت و پېژني دریم فکر دا و چې پرې به یې اېږدو پښتانه خپله
 پوهېږي پاکستان او انگریزانو او موږ (افغانان) به سیل کوو راتلونکي ته به
 وگورو. خو ولې ځان په مشکل کې اچوو د افغانستان دولت لومړنی فکر خپل کړ او
 له برتانې یې دخپلې خاورې غوښتنه وکړه د ولسي جرگې لخوا هم د ډیورنډ معاهده
 لغوه اعلان شوه. دولسي جرگې ټول غړي د پښتونستان دمستلي د حل
 غوښتونکي شول او ظاهر شاه او دهغه کورنۍ هم ددوی ملا تړ وکړ. باید
 ووايو که چیرې یې ملا تړ نه وای کړای د ملت لخوا هرومرو خاین گڼل
 کیدل. (۴ م م ۲۳۵ او ۲۳۷)

سردار محمد داود خان د پښتونستان د آزادۍ کلک پلوي و نوموړي په
 نړیواله سطحه د پښتنو د خود ارادیت مسئله را پورته کړه. ده په (۱۹۵۲ ز) کال په
 مسکو کې د شوروي اتحاد جمهور رئیس لیونډ بریژنیف سره په کتنه کې د پښتنو
 اوبلوڅو د حقونو په اړه وویل: «څرنگه چې زموږ دوستان خبر دي په خواشینۍ سره

بايد ووايم چې زموږ د پښتنو او بلوڅو وروڼو د سرنوشت په موضوع کې يوازې ښه والې رانه غی بلکې کوم غیر قانوني او سخت چال چلند چې پاکستاني واکمنانو د وطن پالونکو پښتنو او بلوڅو خلکو په مقابل کې غوره کړې دی. په سیمه کې يې

حالات نور هم ناکاره او کړکيچن کړي دي.

که چېرې د پاکستانی مشرانو سیاست همدغه شان دوام وکړي او د خلکو ملي هیلو او غوښتنو ته په سطحې او سر سري نظر وگوري نه يوازې د بشري حقونو د پرنسیپونو پر خلاف عمل کوي بلکې وېرېږو چې د اسيا په دې برخه کې به سوله او کرارې له خطر سره مخامخ کړي په هر حال موږ به له خطر سره مخامخ کړي خو موږ په بشپړ زغم سره ددې قضیې د سوله ایز حل لپاره خپلو هلو ځلو ته دوام ورکړو. (۴م م ۲۳۷ او ۲۳۸)

د افغانستان دولت د پښتونستان مسئله نوره هم نړیواله کړه. د ملگرو ملتونو په سازمان کې د افغانستان استازي ښاغلي عبدالرحمن (پژواک) د پښتونستان د مسئلې سوله ایز حل لپاره په لاندې توگه وړاندیز وکړ: «د پښتونستان د مسئلې لپاره د افغانستان پېشنهاد چا وانه وریده او پاکستان هم ددې پرېکړې مخالفت وکړ. اوس چې پاکستان د کشمیر لپاره حق خود ارادیت غواړي، پښتنو ته هم باید دا حق ورکړل شي. ځکه کشمیر د انگریزانو د استعماري سیاست په اساس هند ته وسپارل شو خو پښتونستان هم د انگریزانو د استعماري سیاست ډیورند کرښې پواسطه له افغانستان څخه جلا کړای شوي. پاکستان هلته یوه خبره مني او دلته بله خبره کوي که دوی په کشمیر کې حق لري نو افغانستان په پښتونستان کې د ادعا حق لري (۴م م ۲۳۸ او ۲۳۹).

برتانیې د افغانستان وړاندیزونو ته سمه پاملرنه ونه کړه، په پښتونخوا (صوبه سرحد) کې د ۱۹۴۷ز کال د جولای په اخر کې ټولټاکنه وشوه. پښتنو د هغو له ځینو مشرانو لکه خان عبدالغفار خان سره یوځای له رایې ورکولو څخه بایکات

وکړې، ځکه دوی هم دریم حق يعني حق خودارایت د خپل برخلیک ټاکنه او آزادي غوښتله. خو هغوي (انگریزانو) د دوی له گډون نه پرته ټولټاکنه وکړه خو گڼ شمېر پښتنو په رایه ورکولو کې ونډه وانه خپسیته، ځکه پښتنو ته د خپلې خوښې د برخلیک ټاکنې چانس ور نه کړ شو. ځکه د پاکستان د بکسو په سر د قران عظیم الشان ښه او د هندوستان د بکسو په سر د سکانو ښه ښاني شوي وې. پښتنو ته د رایې د استعمال لپاره دریم بکس موجود نه و. (۳۷ م ۸۱ او ۸۲)

شوروي اتحاد د افغانستان د وړاندیز پلوي وکړه بلگانین هم ماسکو کې د (۱۹۵۵ز) کال د ډسمبر په (۲۹مه) نېټه په خپل رپوټ کې ولسي جرگې (سپریم سوویت) ته په دې اړه وویل: «زمونږ په اند د افغانستان دا غوښتنې چې په پوله پرتو د پښتنو استوګنو ته دې په آزادانه ډول د خپلې خوښې د څرګندولو موقع ورکړل شي، جایز او اساسي دی. د دې سیمې خلک د خپل ملي برخلیک د ټاکلو په هکله هم، د نورو خلکو په شان حق لري د هغو خلکو ته څه جواز نشته څوک چې د پښتونستان د خلکو د قانوني او ملي ګټو احترام نه لري او غور پرې نه کوي (۳۷ م ۱۰۳).

د افغانستان دولت په دې خوښ و، چې د شوروي اتحاد غونډۍ نړیوال ځواک ملا تریې تر لاسه کړی دی ځکه د پاکستان سره د امریکا متحده ایالات ملګری و. د داود خان په اند په ملګرو ملتونو کې د پاکستان د شکایت په صورت کې به شوروي اتحاد د امریکا په مقابل کې د افغانستان ملا وتړي. او د امنیت په شورا کې به د افغانستان د لاس وهنې موضوع ویتو کړي. خو شوروي اتحاد د پښتونستان د مسئلې د ملا تړ په خوا کې د افغانستان سره په سیاسي، اقتصادي او پوځي برخو کې پراخه مرستې وکړې. شوروي اتحاد په دې خوښ و. چې افغانستان د دوی مرستې مني او دوی سره اړیکې ټینګولو ته تیار شول، ځکه د دې خلا د ډکولو په خاطر د دوی یو هیئت کابل ته راغی په کابل کې خروشیف او بلگانین په دې خبره ټینګار کاوه چې افغانستان باید خپله بې طرفي وساتي. صدراعظم محمد داود خان هم د شوروي اتحاد مشرانو ته د افغانستان له بې طرفۍ څخه ډاډ ورکړ او ویې ویل چې هیڅکله به د افغانستان له لاري شوروي اتحاد ته

خطر پېښ نه شي . په دې شرط چې شوروي اتحاد د افغانستان په کورنيو چارو کې لاس وهنې څخه ډډه وکړي . (۳۷-م ۱۰۴)

افغانستان سره د شوروي د بي ساري اقتصادي مرستو او د پښتونستان د مسئلې ملا تر لويديځ او امريکا ته ټکان ورکړ حتی ځينو لويديځو سياسي منابعو دا ومنله چې سردار محمد داود خان د کمونيزم په منگولوکي راگير شو . خو افغانستان تل خپله بي طرفي ساتله . کله چې د شوروي اتحاد او افغانستان تر مينځ د عسکري مرستو تړون لاسليک شو او امريکا په ډير وار خطا حالت سره د خپل هيواد نيشنل سيکورتي کونسل (د ملي سلامتيا جرگې) ته امر وکړ چې پاکستان سره د افغانستان شخړه حل او افغانستان په دې راضي کړي چې له کمونستي بلاک څخه لږ پوځي وسايل وارد کړي او د خپلې اړتيا وړ وسله د امريکا له بازار څخه واخلي . (۳۷-م ۱۰۴)

د امريکا وړانديز ډير ناوخته و خو بيا هم افغانستان په (۱۹۶۲ ز) کال (۲۸) تنه افسران د تربيه له پاره امريکا ته واستول . امريکا د (۱۹۵۲ ز) کال څخه تر (۱۹۵۴) پوري شل زره ټنه غنم په افغانستان خرڅ او د (۱۹۵۲ ز) کال څخه تر (۱۹۵۹ ز) کال پوري (۱۳۰) زره ټنه غنم يې د مرستې په توگه ورکړل . همدارنگه په ۱۹۵۲ ز کال کې د امريکا انټر نيشنل کارپوريشن ايدېمستريشن (I C A) د بين المللي مرستو اداره چې وروسته يې نوم په ايجنسي فارانټر نيشنل ډيويلمت (A I D) بدل شو . په افغانستان کې د بنسټونو او روزنې ، کرنې ، د کتاب چاپولو او کابل پوهنتون ، سرکونو پخولو ، هلمند پروژه ، اريانا افغان هوايي شرکت په برخه کې ۴۹ سلنه پانگه واچوله ۵۱ سلنه د افغانستان دولت او همدارنگه په ۱۹۵۸ ز کال کې د امريکا صادراتي او وارداتي بانک د قندهار او چمن تر منځ د اورگاډي د پټلۍ د جوړولو پور ورکړ خو له بده مرغه دا پروژې د افغانستان او پاکستان تر منځ د اړيکو د خرابوالي او د پښتونستان د مسئلې پسر د سياسي شخړو په وجه ځينې نيمگړې پاتې او ځينې هيڅ عملي نه شوې . خو افغانستان د امريکا په مرستو خوښ و چې دغه مرستې به د شوروي سره موازنه وساتي او د دواړو هيوادونو په اړيکو باندې به مثبت اغيزه وکړي . په (۱۹۵۷ ز) کال د امريکا جمهور رئيس د افغانستان د استقلال ملا تر وکړ دده راتگ او ملا تر ډير سياسي ارزښت درلوده د اړيکو د

پیاوړتیا له پاره سردار محمد داود خان د (۱۹۵۹ ز) کال په جون کې امریکا ته سفر وکړ. او هلته یې د امریکا له جمهور رئیس ایزونهار او دهغه هیواد د صادراتي او وارداتي بانک له رئیس سره کتنه وکړه د (۱۹۵۹ ز) کال د جون په (۲۲)، نېټه یې د امریکا د کانګرس دواړو جرګو ته ویناوې وکړې. او د امریکا د پیرو مرستو غوښتنه یې وکړه. او هم یې د چې میلان په اړه د امریکایانو شکونه ختم کړل د همدې سفر پایله وه چې د (۱۹۵۹ ز) کال د ډسمبر میاشت کې د امریکا ولس مشرانیزه اور کابل ته یو رسمي سفر وکړ. د کابل د بناریانو د تود هرکلي سره مخ شو. ایزونهارو د پاچا اعلیحضرت محمد ظاهر شاه او صدراعظم محمد داود خان سره دوستانه لیدنې وکړې. نوموړي افغانانو ته ډاډ ورکړ چې امریکا به د افغانستان اقتصادي او ټولنیزې ودې په برخه کې مرستې وکړي. امریکایانو او افغانانو دواړو دده دا سفر د دواړو هیوادونو د اړیکو په ټینګولو کې مهم ګاڼه. ۳۷-۱۰۲ م

په دې دوران کې د شوروي اتحاد او افغانستان ترمنځ اړیکې هم ښې وې ځکه سردار محمد داود خان د (۱۹۵۶ ز) کال په اکتوبر د (۱۹۵۹ ز) کال په مې او د ۱۹۶۱ ز کال په اپریل کې مسکو ته مسافرتونه وکړل او همدارنګه پاچا محمد ظاهر شاه د (۱۹۵۷ ز) کال په جولای او په (۱۹۶۲ ز) کال په اګست کې شوروي اتحاد ته رسمي سفرونه وکړل او د (۱۹۵۷ ز) کال په سفر کې شوروي د ګاز د صادراتو په مقابل کې (۱۵) میلونه ډالر ومنل او هم یې په شمال کې د ګاز ټیون پیل کړ. په (۱۹۶۰ ز) کال خروشیف کابل ته راغې او د دویم پنځه کلن پلان د مالي مرستو ژمنه یې وکړه ۳۷-۱۰۲ م

هغه مهال د پاکستان او افغانستان دواړه حکومتونو د یو بل پر ضد تبلیغات کول مګر ایران، ترکیې او سعودي عربستان د افغانستان او پاکستان د پخلا کولو هڅې تازه کړې د دې دوستو هیوادونو د ټینګار او هڅو په نتیجه کې د افغانستان پاچا اعلیحضرت محمد ظاهر شاه او د پاکستان ولس مشر جنرال سکندر یو د بل هیواد ته رسمي سفرونه وکړل. د پاکستان د صدراعظم سهروردي په بلنه سردار محمد داود خان پاکستان ته رسمي سفر وکړ. د سفر په پای کې یوه اعلامیه خپره شوه. په دې اعلامیه کې مهم ټکي دا وو چې دواړه خواوې د پښتونستان د مسئلې په سوله ایز حل راضي شول دا لومړی ځل و چې پاکستان په رسمي سند

کې د پښتونستان کلمه ومنله او د پښتونستان د خلکو برخليک ټاکلو له پاره يې يو گام پورته کړ. د پښتونستان کلمه يې په قوسينو کې نيولې وه. دې اړيکو د افغانستان هيله پيدا کړه چې د دواړو هيوادونو تر مينځ په (۱۹۵۸ ز) کال ترانزيتي تړون لاسليک شو چې د کراچۍ له لارې به افغانستان خپل مالونه وارد کړي. د افغانستان او پاکستان تر مينځ تر بگني تر (۱۹۵۸ ز) کال پورې غلې وه خو د جنرال ايوب واک ته رسيدو سره دغو اړيکو بيرته کړکيچن حالت غوره کړ. ۳۷- ۱۰۸م

د جنرال ايوب واک ته رسيدو سره داود خان خپل مشر ورور او د بهرنيو چارو وزير سردار محمد نعيم پاکستان ته وليږه چې له ايوب خان سره وويني له بده مرغه د پاکستان مشر محمد نعيم خان ته د پاکستان پوځي طاقت او په ساعتونو کې د کابل د نيولو د توان په اړوند خبرې وکړې سردار محمد نعيم خان ته جوتنه شوه چې سفر يې بې گټې دی نو ژر بيرته کابل ته راستون شو. سره له دې چې ايوب خان پخپله پښتون و، خو د پښتنو د ستونزو هوارولو لپاره يې هيڅ کار ونه کړ. د پاکستان او افغانستان سياسي اړيکي يې ډيري خرابې کړې. پاکستان په قبائلي سيمو کې يې تيرې پيل کړه غه مهال د پښتنو يو ستر مشر فقير ايبي (*) چې دانگريزانو او پاکستان

* الحاج ميرزا علي خان چې په ايبي فقير صاحب مشهور وه د ارسلا خان زوی د محمد اياز لمسي په قوم اتمازی، ابراهيم خیل، نوري خیل، مداخيل، بوريه خیل، گداخيل، بنگال خیل، خټک خیل علي محمد خیل وزير و. نوموړي په ۱۲۸۴ لمریز ۱۸۶۳ ز کال د وزير ستان په خيسور کې

پرضد جنگېده په (۱۹۵۹) زکال مړ شو. ده په مړینې کې ټوله پښتونخوا کې نا ارامې زیاته شوه. په (۱۹۶۰ او ۱۹۶۱ ز) کال کې ځینې افغاني عسکر د قبایلو په جامعه کې باجوړ ته ننوتې و. خو په بدل کې پاکستان په قندهار کې ځینې عناصر په دې پلمه را پارولې وو چې سردار محمد داود خان دښمنو د پردې (حجاب) او چټولو

* زیرېدلی دی. د مور له خوا د میرزمان خان لمسي دی. نوموړي د وزیرستان د کوچي په سیمه کې د ایپي کلې چې د کجوري او میر علي تر مینځ واقع ده اوسیده.

فقیر صاحب خپلي لومړنۍ زده کړې لکه عقاید، فقه، تفسیر، د حیدر خیلو، دوړ، بنو او کوهاټ پېښور، رامپور، خوست او گیلان خیلو کې د محلی ملایانو څخه کړي دي. وروسته د خپل کلي مدي خیل څخه چې د کجوري له کلا څخه یې یو کیلو متر فاصله درلوده د ایپي کلي ته راغی په دې کلي کې یې یو کور او مسجد جوړ کړ. فقیر ایپي چې پر هند او پېښور باندې د انگلیسانو ظلمونه او نارواوې ولیدلي، لومړی یې د خپل وطن او بیا یې د هند نیمې وچې د مسلمانانو د حق خودارایت او آزادي له پاره د انگلیسانو په مقابل کې د جنگ اعلان وکړ.

د ایپي فقیر صاحب د هغو نا ارامیو د له منځه وړلو له پاره چې د امان الله خان د اصلاحي پروگرام په مقابل کې پیل شوي وي د یو و فده په مشري پکتیا ته راغی. خو انگلیسانو د پیسو په زور او ډول ډول توطیو پواسطه د ایپي فقیر صاحب د عزم په ناکامولو شروع وکړ او فقیر څو میاشتې په رنځ او ناروغي تیري کړي خو د خپل پروگرام د تعقیبو له څخه ایپي فقیر ولویده. هغه وخت چې انگلیسانو پر باجوړ، مهمندو، اپردو او وزیرستان باندې تیري شروع کړ او فقیر ایپي صاحب د کربوغي حاجي صاحب په ملگرتیا انگلیسانو ته د جنگ اعلان وکړ....

په ۱۹۴۷ ز - ۱۳۲۶ لمریز کال کې چې د هند لویه وچه پر دوو برخو د هند او پاکستان په نامه ویشله کیدله ایپي فقیر صاحب د آزاد وزیرستان د ایالتي حکومت آزادي او د مشر په حیث خپل خط مشي داسي اعلان وکړ.

((..... د لوي خداي (ج) په کومک او د حضرت رسول (ص) د روحانیت په برکت او د افغان غیور قوم په همکاري سره د ۱۳۲۸ لمریز کال د جدي ۲۶ ورځې څخه چې زمونږ یوه تاریخي ورځ ده د وزیرستان د ملي حکومت ټولي لښکري تعلیمي، سیاسي او ادارې چاري د دي لاندې پروگرام سره سمېږي. ۱- د پاکستان د حکومت څخه غواړو چې د پښتونستان په تمامیت او استقلال د صلح او امن د لاري اعتراف وکړي. او له نن ورځې څخه دي خپلو ټولو لښکري او ملکي اجنتانو او مامورینو ته امر وکړي چې فوراً د پښتنو او بلوڅو د ټولي خاوري څخه ووزي. که داسي ونه کړي نو د هغو د وځیمو عواقبو مسئولیت به چې پاکستان یې د دي لځالت په اثر پېښیدونکي وي، هم د خداي (ج) او هم د ملگرو ملتو د موسسي په نزد د پاکستان په غاړه وي. ۲- څرنگه چې زمونږ نشراتي وسایل نیمگړي دي د خپل ورور افغانستان د دولت څخه چې تل یې د

پښتونستانيانو سره صميمي همدردي لري. هيله کوو چې د پښتونستانيانو مربوط زموږ پرگرام او اطلاعات دي د افغانستان په جرايدو کې خپاره کړي. ۳- دنياد عدالت خوښونکو مرکزونو او ۱۲۰م ۴۰۲ او ۴۰۴ [

فرمان جاري کړی دی. د (۱۹۶۱ز) کال د اگست په (۲۳) پاکستان اعلان وکړ چې په جلال اباد او قندهار کې خپلې قونسلگرۍ بندوي او افغانستان دې هم د پيښور، پاره چنار، کويټې او چمن قونسلگرۍ او سوداګري مرکزونه بند کړي. ۳۷- ۱۰۹م

دوي غوښتل چې سفارتي اړيکي غوڅې کړي. چې د افغانانو ستونزې زياتې شي په دې ډول به د پښتونستان مسئله هيره کړي، د افغانستان دولت په (۱۹۶۱ز) کال د اگست په ديرشمه د پاکستان حکومت خبر کړ که دوی خپله پريکړه په يوه اونۍ کې بيرته وانخلي نو د دواړو هيوادونو په مېنځ کې به سفارتي اړيکې غوڅې شي د پاکستان لخوا د ۱۹۶۱ز کال د سپټمبر تر (۶) پورې هيڅ جواب رانه غي، افغانستان د پاکستان سره سياسي اړيکې غوڅې کړي او په پوله باندې هر ډول تګ او راتګ بند شو خو پاکستان د سوداګرۍ په يو مخيز بنديز سره شور پيل کړ استدلال يې کاوه د (۱۹۸۵ز) کال تړون سره سم له سوداګريزو نماينده گيو پرته هم سوداګري کېدلې شي. خو افغانستان داسي دليل وړاندې کړ تر څو چې افغاني نماينده گيو ته اجازه ور نکړل شي د افغانستان سوداګري په چټک او آزاد ډول امکان نه لري د (۱۹۵۸ز) کال د تړون مطابق د سوداګريزو نماينده گيو د ازادولو پرته يې د تجارت د پيلېدو غوښتنه کوله او ځان يې حق په جانبه ښوده خو دا د افغانستان لپاره

* د ملګرو ملتو د موسسې څخه خوا هڅه کوو چې د پښتنو او بلوڅو خاوره دي يو آزاد ملت او مملکت او دخپل يو اساسي غړي په حيث وپيژنې او د پاکستان حکومت دی مجبور کړي چې د پښتنو او بلوڅو د خاورې په آزادي او تماميت اعتراف وکړي. د فقير ايبي صاحب ژوند ډير ساده او فقيرانه و. په خوراک او پوښاک کې ساده ګي او سپيلتيا موجوده و. د تکلفاتو څخه يې ښه نه را تلل. فقير صاحب متاهل و خو اولاد يې نه درلود، د سهار د سپيدو مخکي وينبیده تر لمر ختو پوري يې د خداي (ج) عبادت کاوه. څلورويشت ساعته کې يو ځل ډوډي خوړله زياتره ورځې به روژه و. دده د شخصيت او کارونو په اړه ډير اثار ليکل شوي دي نوموړی د زياتو مجاهدو وروسته په ۱۳۳۹ لمریز کال کې وفات شو. دخلکو د غوښتنې پر اساس دده مړي څلور ورځې د احترام او دعا په خاطر ښخ نه کړ، دي د گرویک د شهيدانو په هديره کې خاورو ته وسپارل شو. دده فاتحه په

ډيرو سيمو کې واخستل شوه. دده ځاي ناستو او پلويانو د انگليس د استعمار پرضد مبارزه کوله او ډير قرباني ورکړي دي. مشهور يې عبارت دي له: «مشک عالم احمدزي وزير ۱۳۶۱ لمريز کال، محمد رازدوږ ۱۳۱۷ لمريز جرنيل بنادي خان ۱۳۱۸ لمريز کال کرنيل فرمان احمدزي ۱۳۱۸ لمريز کال، غازي مير جان اتمانزي وزير ۱۳۱۹ لمريز کال او نور...» ۲۰ م م ۴۰۲ او-۴۰۶

د منلو وړ نه وه ددوو کلونو له پاره سرحد باندې تگ او راتگ بندو. او د دواړو هیوادو

تر مینځ سیاسي او قونسلگري اړیکې هم نه وې. د سرحد بندیدلو ډېرې پروژې خصوصاً د هلمند پروژه ډیره تاوانې کړه ځکه امریکا د شوروي اتحاد له لارې خپل مواد نشو راوړلی، جاپان خپل سامان د سایبیریا له لارې افغانستان ته را لیږل. د ۱۹۶۲ ز کال په پیل کې افغانانو د لږې مودې لپاره سرحد پرانیست خو د کندهار - کابل تر مینځ د سړک د جوړولو او د هلمند ناوې د پروژې د پرمختگ لپاره د امریکا اړینه درنه ماشینري پرې را تیره شي. خو د امریکا د پروژو زیات سامان په کراچۍ، پېښور او چمن کې وروست شو. افغانستان او ایران تر مینځ په ۱۹۶۲ ز کال ترانزیتی تړون لاسلیک شو چې د فارس خلیج د خرم ښارد بندرڅخه تر تهران او مشهد پورې په اورگاډي، او تر هرات پورې به په سړک راوړل کیده. د متحده ایالاتو ټول مالونه د ایران له لارې راوړل کیدل، خو بیا هم په ۱۹۶۱ ز کال د پاکستان او افغانستان تر مینځ د سرحد تړل ددې سبب شو چې افغانستان خپل انګور هند ته صادر کړي. افغانستان له دې درکه ډېر زیان ولید. پاکستانی حکومت د کوچیانو په تگ راتگ هم بندیز ولگاوه. د افغانستان او پاکستان تر مینځ د پولې تړل یوازې د افغاني خوا اقتصاد ته زیان وانه واړوه بلکه پاکستان هم هغه گټې چې د سوداګریزو مالونو په راوړلو یې لاس ته راوړلې له لاسه ورکړې. خو امریکا او ایران هڅه کوله چې ددې دواړو هیوادونو اړیکې دوستانه شي تر څو د شوروي اتحاد د نفوذ د زیاتوالي مخه ونیسي، د امریکا ولسمشر جان ایف کینیډي د ۱۹۶۱ ز کال په اکتوبر کې افغانستان او پاکستان ته د امریکا بې ښو خدمتونو وړاندیز وکړ خو دوی باید خپلې کشالې حل او اړیکې ښې کړي. دې وړاندیز ته د افغانستان حکومت هر کلی ووايه خو پاکستان پرې خوښ نه و. د ایران پاچا هم د ۱۹۶۲ ز کال په اوړي کې کابل او راولپنډي ته سفرونه وکړل خو دواړو خواوو نه رغیدونکی موقف درلود. افغاني مشرانو د مسئلې په اړه د شوروي اتحاد مرسته حاصله کړه، مګر د شوروي اتحاد په نفوذ باندې افغانان خوښ نه وو. د پولو بندیدو او د پاکستان د تجارتی لارې بندیز د افغانستان مخه شمال ته کړه. د ایران او هندوستان له لوري د دوی ستونزې نه حل کیدلې. په افغانستان کې د شوروي اتحاد انحصار له زیاتیدو

سره د پښتونستان مسئله زیاته گرمه شوه او دا ترڅووالي د افغانستان په زیان و. پر داود خان باندې نیوکې زیاتې شوې خو پاچا کوښښ کاوه چې د پاکستان سره سفارتي اړیکې ټینګې کړي، د سردار محمد داود خان دیولې وړاندیزونو د نه منلو په اثر خپله استعفا وړاندې کړه. پاچا هم د نورو عواملو په خوا کې د پښتونستان مسئلې د سرولو په خاطر دده استعفا منظور کړه. د ۱۹۲۳ زکال د مارچ په (۹) د داود خان استعفا اعلان شوه چې زیات خلک دده په استعفا باندې حیران وو. ۳۷- ۱۱۳م

د سردار محمد داود خان د استعفا نه وروسته د افغانستان او پاکستان په سیاسي اړیکو کې ژور بدلون راغی. د ایران پاچا په وړاندیز د ۱۹۲۳ زکال د مې په (۲۹) نېټه افغاني او پاکستاني هیئت په ایران کې اعلان وکړ چې د افغانستان او پاکستان سفارتي، قونسلګري او سوداګري د ۱۹۵۸ زکال ترانزیتي تړون په ټولو اصولو راضي شول. افغانستان به ډیر ژر خپلې قونسلګرۍ او سوداګري نمایندګي په پاکستان کې دوباره پرانيزي. پاکستان هم په جلال اباد او قندهار کې خپلې قونسلګرۍ پرانيزي او دواړه هیوادونه به خپل منځي ستونزې د بین المللي قوانینو مطابق حل او کوښښ به وکړي چې د باور فضا رامینځ ته کړي. او د پښتونستان مسئله به لږه شان غلې کړي خو بیا هم محمد ظاهر شاه د ۱۹۲۳ زکال په جولای کې په یوه لیږنه کې وویل: «مونږ پښتونستان نشو پرېښودې خو کولی شو او موکړل چې د تورې څوکه پخه کړو.» همدارنګه محمد ظاهر شاه و اشنګتن ته د سفر پرمهال دا ومنله چې «پاکستان سره د پوره روغې کولو هیله کول ډیره ستونزمنه وه.... تر هغې چې د پښتنو قبایلو رېږونکي پوښتنه د دواړو هیوادونو ترمینځ حل شوي نه وي» ۳۷- ۱۱۸م

په ۱۹۲۵ زکال کې د هند او پاکستان ترمینځ د کشمیر په جګړه کې، افغانستان بې طرفه پاتې شو. پاکستان په دې کار ډېر خوشحاله شو. پاکستان په ۱۹۷۰ زکال کې اساسي قانون جوړ او پوځي رژیم ړنګ شو. پښتونستان د شمال لویدیځ سرحد په نوم او لویدیځ پاکستان د جلا، جلا واحدونو په توګه په رسمي ډول وپېژندل شو. د ۱۹۷۰ زکال په قانون د پاکستان ولس مشري حیې خان او سیاسي ګوندونو بحث او فکر کړي و چې ولایتونو ته یې یوه اندازه اختیارات

ورکړي و، د پښتونستان مشران هم په دې کار نسبتا خوښ وو ځکه هغوی فکر کاوه چې گوندي لږ، لږ د آزادۍ خواته و خوځیدل. په ۱۹۷۱ زکال کې هندوستان او پاکستان د جگړې په نتیجه کې بنگله دیش آزاد شو او افغانستان د ۱۹۷۳ زکال په ۱۸ نېټه د بنگله دیش آزادي په رسمیت وپیژنده بیا پاکستان په ۱۹۷۳ زکال کې یو بل بنسټیز (اساسي) قانون جوړ کړ. نوموړي قانون د (۱۹۷۰) قانون سره چندان توپیر نه درلود بیا هم نوموړی قانون ټولو پښتنو او بلوڅو مشرانو ومانه خو یوازې خیبربخش مري د منلو څخه ډډه وکړه. د دواړو اساسي قوانینو (۱۹۷۰-۱۹۷۳) له مخې باید په صوبه کې ټاکنې شوې وای او هرې صوبې خپل صوبه یي مشران او استازي ټاکلي وای ۳۷-م ۱۱۳

کله چې سردار محمد داود خان له لسو کالو (۱۹۲۳ زکال-۱۹۷۳ زکال) بهې کارۍ او گونښه گیرۍ وروسته واک ته ورسېد پاکستان نوي رژیم د ۱۹۷۳ زکال د جولای په ۲۲ نېټه په رسمیت وپیژنده. خو داود خان د خپلې بهرنۍ سیاسي کړنلارې د اعلان پرمهال دومره وویل: «پاکستان یوازینې هیواد دی چې زموږ سیاسي اختلافات د پښتونستان د مسئلې پر سرور سره شته. د پښتونستان مسئلې د دې دحل لپاره به زموږ پرله پسې هڅې روانې وي.» دغه راز ده په یو مطبوعاتي کنفرانس کې وویل: «د پښتونستان قضیه یو داسې حقیقت دی چې له هغې څخه انکار نه شي کیدای - هیله لرو چې په دغه حقیقت باندې په پوهیدلو او د دواړو خواوو په ښه نظر دغه مسئله یوه ورځ د پښتنو او بلوڅو خلکو او دهغوی د مشرانو د هیلو او ارزوگانو سره سمه د دوستۍ او روغې جوړې له لارې شرافتمندانه حل او فصل ته ورسي. ۳۷-م ۱۲۹

د سردار محمد داود خان د واکمنۍ پرمهال پورتنۍ څرگندونې د هغه د صدارت له دورې او د پاکستان سره د اړیکو په غوڅیدو سره ټینګې اړیکې لرلې، ځکه پاکستان په دې لسو کلونو کې هم د پښتونستان د خلکو د سیاسي حقوقو په اړه کوم مثبت اقدامات نه و وکړي، نو ځکه محمد داود خان د واک ته درسیدو په مهال دې مسئلې ته ژوره پاملرنه وکړه او د مسئلې په سوله ایزه حل یې ټینګار وکړ. خوده ته یې د تېر په څیر بیا سیاسي ستونزې پیدا کړې. دده هیله دا وه چې باید دا مسئله ډیر ژر حل شي تر څو نوموړی په ډاډه توګه د هیواد ټولنیزې او سیاسي ودې ته پاملرنه

وکړي. دده اشاري پخلا کونکې وې خو دده وينا په پاکستان باندې بده اغيزه وکړه او دهغه مهال صدراعظم ذوالفقار علي بټو دده په مقابل کې سخته غوسه څرگنده کړه. د مسئلې د حل پر ځای د افغانستان پر ضد پرو پاگند پيل کړ او داود خان يې په دې تورن کړ چې د پاکستان ږنگولو ته يې مټې رانغتي دي. د ۱۹۷۳ ز کال د بلوچستان په شورش کې يې د داود خان لاس شريک گانه او نوموړی يې د بغاوت کونکو د ملا تر کونکو څخه بللو. د پاکستانی مشرانو په اند د افغانانو د ټولو مشرانو څخه سردار محمد داود خان ډير سخت دريځه و. پاکستانی چارواکو اټکل کاوه چې د پاچاهۍ په اخرو وختو کې به د پښتونستان مسئله غلې او حتی حل وي. خود توقع خلاف اوس بيا حالت خطر ناک وو ځکه سردار محمد داود خان به د ضرورت د خپلو بي ځايه غرضونو دپاره مسله خوشې په خوشې بيا ژوندۍ کوي. سردار محمد داود خان د پښتونستان په اړه خپله کړنلاره اعلان کړه. خو پاکستان دخپلو ديپلوماتيکو وسيلو پواسطه هڅي کولې چې دغه کړنلاره د پاکستان د تجزيې په نوم تبليغ کړي او ويل به يې چې افغانستان د پاکستان د ازادي ختمول غواړي، په افغانستان کې د جمهوريت د جوړيدو وروسته به داسې تبليغات پيل کړل چې افغانستان د هند په لمسون د پاکستان اسلامي دولت له مينځه وړي. او دا ټول اسلامي نړۍ ته يو گواښ دی. په ۱۹۷۴ ز کال د بلوچستان د پاڅون له امله د پاکستان او افغانستان اړيکې ډيرې زياتې خرابې شوې. د بټو د تبليغاتو په مقابل کې داود خان هم بې تفاوته نه وپاتې، ده د ۱۹۷۴ ز کال د فبروري په پيل کې د «الي مانډ» سره په مرکه کې وويل «هر کله که د پاکستان حالات خرابيدو ته پريښودل شول. د پاکستان شمال لويديځه سرحدي صوبه د پخوا را هيسې د افغانستان يوه پخه برخه وي او بریتاني د يوې بې ټوله تړون چې افغانانو ته منظور نه و داسيمې د افغانستان له حاکميت نه ويستلې دي» (۳۷-م ۱۳۳).

خو بټو د ۱۹۷۴ ز کال د اکتوبر د ۲۴ نېټې پورې د شوروي اتحاد مشرتابه ته څرگنده کړه چې افغانستان د بلوچستان په پاڅون کې فعاله ونډه لرله او د ANP (نیشنل عوامي پارټي) په مشوره په سرحدي صوبه کې د فساد شاته ولاړ دی. او په شوروي مشرانو يې زور اچوه تر څو افغانستان د پاکستان په کورنيو چارو کې له لاس وهنې څخه منع کړي. له دې هڅو او کودتاه گانو سره بيا هم د محمد داود خان

حکومت ټينگ و. بهتود داود خان د رژيم ضد کسانو ته چې زياتويې اخوان المسلمين سره اړيکې درلودې وسلې ورکړې. اخوانيانو په ۱۹۷۴ زکال د هيواد په ځينو سيمو کې پوځي عمليات سرته ورسول. خو کومه نتيجه يې ورنه کړه. په دې سربيره به د پاکستانې الوتکود افغانستان پر حريم جاسوسي الوتنې کولې يو بال هليکوپټريې د نارې په سيمه کې چې تيل يې خلاص کړي وو راکوزه شوه چې پکې جاسوسي اسناد وو. د ۱۹۷۴ او ۱۹۷۵ زکلونو په دوران کې سردار محمد داود خان د ملگرو ملتونو عمومي منشي کورټ والډهايم ته ډير مکتوبونه وليږل. پر دې مکتوبونو کې د پاکستان په اړه د افغانستان د موقف سپيناوی ثبوتونه و. وروسته د کابل او اسلام اباد د اړيکو د بڼه کولو له پاره اقدامات لومړی د سفارتونو په ذريعه د يو بل پسې د پرو پاگند بندول وو. بل اقدام د (۱۹۷۲) کال په اپريل کې د افغانستان د شمالي سيمو د سيلاب او زلزلې ځپلو خلکو سره د بتوله خوا د غلو، خېمو او کمپلو مرسته وه د دې راز مرستو مخالفت وشو. ليکن سردار محمد داود خان د دغو مرستو د منلو امر وکړ. په ۱۹۷۲ زکال کې د پاکستان صدر اعظم (بهتو) ته د سردار محمد داود خان لخوا افغانستان ته د يو سفر بلنه ورکړ شوه. او بهتو دا بلنه ومنله پرېکړه وشوه چې سفر د ۱۹۷۲ زکال د جون د اومې څخه تر لسمې نيتې پورې وشي. بهتو له راتگ مخکېنې د بڼه نيت په خاطر د پښتنو مشر خان عبدالغفار خان د بنديخانې نه خوشې کړ. بهتو د ۱۹۷۲ زکال د جون په اومه نېټه کابل ته راوړسيد. سردار محمد داود خان بهتو ته وويل: «ما د زړه د اخلاصه غوښتل کومه جگړه چې د دواړو اسلامي هيوادو تر مينځ چاپيريال خړپړ کوي د ډاډ وړيو حل ته ورسيرې هسې نه چې دا حالت د افغانستان او پاکستان د دواړو ملي گټو او د امنيت لپاره د زيانمنو پايلو لامل شي. ځينې هيوادونه زمونږ د هيوادو تر مينځ د اړيکو سمون نه غواړي..... ده زياته کړه چې د دواړو هيوادونو تر مينځ دوستي نه يوازې زمونږ له پاره گټور دي د سيمې د استحکام له پاره گټوره ده. افغانستان هيڅکله د پاکستان کمزرتيا نه غواړي دهندوستان او پاکستان په دواړو جگړو کې افغانستان د حالا توڅخه گټه اخيسې شوه. او پاکستان يې د شا څخه په چاره وهلی شو. خو مونږ دې کار ته دنورو دهڅونو سره سره ډاکار ونه کړ.... داود خان بهتو ته وويل: تاسې پخپله په ۱۹۷۲ زکال په کابل کې پاچا ته زمونږ

د بې طرفۍ نه خوښي څرگنده کړه چې ۱۹۶۵ او ۱۹۷۱ زکالونو په جگړه کې برخه نه ده اخیستې او له صبر نه یې کار اخیستی. داود خان ښکاره کړه چې پښتنو په ښیگره، دهغوي دپیژندگلوي او د حقوقو په ساتنه کې افغانستان خپله علاقه نه شو پریښودای. داود خان وویل: له بلوڅو سره چې څه کېږي هغه د افغانانو دښه گاونډیتوب احساساتو ته درد رسوي. مونږ غواړو چې پاکستان هلته جنگ بند کړي او د بلوڅو خلکو ته دهغوي د حقونو دورکولو لارې چارې ولټوي. په دې ځای کې به د داود خان خبره ومنله او په ټینگه یې وویل: پاکستان حکومت پاکستان کې داوسیدونکو پښتنو په ښیگره او دهغوي د حقونو په ساتنه کې د افغانستان جایزه (علاقه مني) بهو بیا په موسکا کې زیاته کړه: «مونږ غواړو چې د ټول پاکستان دخلکو په ښیگره کې علاقه ولری، نه صرف دپښتنو په ښیگره کې» داود خان په جواب کې یې له ځنډه وویل: «اجازه راکړی اول دخپلو غم وکړم، هغې پسې به دنورو پاکستانیانو وار راځي». (۳۷-م ۱۵۲)

د دې سفرونو نه وروسته ددواړو هیوادونو اړیکې ښې شوې او په سري لانکا کې د ناپېلیو هیوادونو د مشرانو په کنفرانس کې دافغانستان د جمهور رئیس محمد داود خان او پاکستان د صدراعظم ذوالفقار علي ډي پوترمینځ د ۱۹۷۲ زکال داگست د (۲۰) مه نېټه څخه تر (۲۴) مې پورې دوهم ځل لیدنه او خبرې وشوې: ۳۷-م ۱۵۴

د ۱۹۷۷ زکال د جون په میاشت کې بهو له تهران څخه پاکستان ته په لاره کابل کې دلږ وخت له پاره تم شو محمد داود خان ته یې وعده ورکړه چې په پاکستان کې به دگډې وډي وضعې په عادي کیدلو سره دپښتنو او بلوڅو ټول سیاسي بندیان ازاد شي. خو د ۱۹۷۷ زکال د جولای په (۵) نېټه دهغه لوی درستیز جنرال محمد ضیاالحق په کودتاه سره دهغه رژیم نسکور او نوموړی بندي او بیا عدام شو. د جنرال محمد ضیاالحق په کودتاه سره نظامي حکومت اعلان شو سیاسي فعالیتونه منع شو دتوقع برخلاف نوي حکومت له افغانستان سره د اختلافو دحل لپاره دبهو په پرتله ښه روغ نیت وښود. جنرال ضیاالحق غوښتل چې محمد داود خان سره وويني د ۱۹۷۷ زکال په اکتوبر کې کابل ته راغی او دوه ځلې یې داود خان سره په خصوصي توگه ولیدل. ضیاالحق په خبرو کې ټینگار وکړ چې دواړه اسلامي هیوادونه باید په

سوله کې د ورونو په شان ژوند وکړي او دېسمني د دواړو له پاره خطرونه لري موافقه وشوه چې خبرې به بيا کېږي . خو په دې باب کومه (اعلاميه) خبره نه شوه : ۴۲_ ۱۲۳م

د ۱۹۷۷ زکال په اخر کې د بلوچستان جنگ پای ته ورسېد او دبل کال ترپايه پورې هلته وضع عادي شوه . محمد داودخان د ۱۹۷۸ ز کال په مارچ کې د يولړ نورو سفرونو وروسته د پاکستان په بلنه راولپنډۍ ته ورسېد . دامهال جنرال ضياالحق د پښتنو او بلوڅو ټول سياسي بنديان لکه عبدالولي خان ، غوث بخش بزنجو ، عطاالله خان منگل او خيبر بخش مري په گډون له بنده خلاص کړي وو . ضياالحق له محمد داودخان سره د عبدالصمد غوث په گډون په خصوصي ډول وليدل ، داود خان وويل چې ځينې هيوادونه زمونږ ښو اړيکونه په ښه سترگه نه گوري زمونږ دغه دوه هيوادونه به په يو موټي کيدو او ورور ولې سره وکړای شي له دغو خطرونو سره مقابله وکړي او خپلې خپلواکۍ خوندي وساتي . بيا محمد داودخان دافغانستان او پاکستان تېرو اړيکو ته له لنډې اشارې نه وروسته وويل چې : «که له پاکستان سره دغه اختلاف نه وای چې ملي جذبه غوره کړې ده افغانستان به هغه لار نه وای نيولې چې يې ونيوله .» ۴۲_ م ۱۲۳ او ۱۲۴

جنرال ضياالحق د سردار محمد داودخان نظريات تائيد کړل او دا يې مهمه وگڼله چې د دواړو هيوادونو د پخلاينې لپاره اوس دغسې پوهاوی پيدا شوې چې د هغې په رڼا کې به يو وخت نهايې فيصله وشي . محمد داودخان د هغه له وينا څخه مننه وکړه او هيله يې ښکاره کړه چې «پښتانه به يوه ورځ ددې پرځای چې د کرکيچ سرچينه وي يو موټی کونکی ځواک اوسي» ۴۲_ م ۱۲۴

وروسته محمد داودخان د پښتنو له مشرانو سره ليدنه وکړه او د پاکستان د شالمار په پارک پاکستاني ملت ته خطاب کې وويل : «ستاسې قوت زمونږ قوت دی ، ستاسې هوساينه زمونږ هوساينه ده او ستاسې ثبات زمونږ ثبات دی» او د اقبال دا شعري يې ووايه :

اسيا يک پيکر آب و گل است ملت افغان دران پيکر دل است
فساد داو فساد اسيا از گشاد او گشاد اسيا

په بله ورځ د پاکستان د باندنيو چارو وزارت افغان سفارتي هيئت احضار کړ او د باندنيو چارو وزارت سکرتر اغا شاهي ، افغان هيئت ته يو متن وسپاره چې پکې

راغلي وو: «افغانستان لوری به د ډیورنډ کرښه د دواړو هیوادونو تر مینځ د بین المللي پولې په توگه وپیژني او د پښتونستان د مسئلې نه به تیر شي. دواړه خواوې به یو د بل هیواد په کورنیو چارو کې له لاس وهنې نه ډډه وکړي. دواړه خواوې ژمنه کوي چې د یو بل پر ضد به د دښمنۍ نه ډک پروپاگنډ نه کوي او دواړه خواوې به د اقتصادي، کلتوري پروگرام لپار د بل سره همکاري کوي» افغاني هیئت وحید عبدالله وروستي ټکي ومنل خو د لومړنیو ټکو په اړه یې وویل چې افغانستان په دغه ډول د ډیورنډ کرښه منلې نه شي او د پښتونستان مسئله نه شي پریښودلې دغه مسئله به یو ورځ د دواړو خواوو لخوا په قناعت لرونکي ډول سره حل شي او لنۍ خبرې د همدغو موضوعگانو د حل لپاره لاره هوارول دي. دواړو مشرانو تر اوسه لا مناسبه موقع نه ده لیدلې. د وحید عبدالله په تبصرې سره پاکستانې مامورین یو څه تروه شول، محمد داود خان د وحید عبدالله خبره پرځای وبلله او هدایت یې ورکړ «پاکستانی متن ونه منئ» بیا محمد داود خان دغه موضوع ضیاالحق ته یاده کړه هغه وخنډل او ویې ویل «چې ماموران یې له حد نه ډیر لیوال دي» هغه داود خان ته دا هم وویل چې په هغه پر مختگ پوه دی کوم چې په دي موضوع کې شوي دی کله چې وخت یې راغی د دواړو خواو لخوا به مناسب گامونه واخستل شي، خوداوس له پاره «د دوو ورونو تر مینځ د متنونو او سندونو کوم ضرورت نه شته» ۱۲۷م ۴۲

سردار محمد داود خان په یوه مطبوعاتي مرکه کې وویل: «په هر څه باندې بحث وشو او دوخت په تیردلو سره به مناسبه موقع کې د هر څه غم وځوري» دواړو هیوادونو د یو گډ اقتصادي کمیسیون په جوړولو سره موافقه وکړه په کلتوري ډگر کې به هم مرستې پراخه کړي، ده وویل چې د خبرو بل پړاو به اوږي په کابل کې سرته ورسې خو میاشت وروسته په داود خان باندې کودتاه وشوه ۱۲۷م-۲۴. دواړو مشرانو د پښتونستان د مسئلې د حل او افغانستان سره د پښتونستان او دهغو د مشرانو د اړیکو له پاره به د خان عبدالغفار خان د یو لیک متن چې د جنرال ضیاالحق د لیک په ځواب کې یې لیکلې و ولولو عبدالروف خیلواک په خپلې مقاله کې په دې اړه لیکلي دي: «یوه ورځ زه او اجمل خټک یو ځای په وزیر اکبر خان مېنه کې دده (پاچا خان) کورته ورغلو پاچا خان دوه لیکونه راواخیستل او اجمل خټک ته یې ورکړل او ورته ویې وویل: «هلکه اجمله! دا د ضیاالحق لیک ولوله او بیا زما

ځواب هم وگوره چې سم دی که نه» اجمل حېک د ضيا الحق ليک ولوستلو او په ليک کي داسې راغلي وو: «پلاره! مونږ ټول تا پسي ډير خفه شوي يو، ټول پاکستان ستاسود راتگ په انتظار دی، هيله ده چې ډير ژر به زمونږ سترگې ستا په ليدو رڼا شي»

بيا پاچا خان ورته په ځواب کي ليکلي و: «زه ستا دغه ليک ته حيران شوم، که ته ماته پلار وايي، نو ولي دلته په افغانستان کي زما بچيان وژنې؟ ولي زمونږ کور راورانوی؟ ريښتني زوی خو داسي کارونه نه کوي او داسي نور.....» بيا اجمل او ما ورته وويل چې د دغسې ليک همدا سې ځواب وي. بيا يې سفارت ته تيلفون وکړ چې دا ځواب ضيا الحق ته وليږي. د سفارت سکرتر راغی ده هم ورته ډيره زاري وکړه چې بابا! وطن ته راشه! پاچا خان ورته وويل چې کور او وطن خومي دادی چې پکې پروت يم بيا نو سکرتر مکتوب له ځانه سره واخيست او لاړ. ۱۹م-۲۱م او ۲۲

اوس نو د ضيا الحق ليک او د خان عبدالغفار خان ځواب زمونږ دا پوښتنه حل کوي چې پښتونستان د افغانستان سره څومره تاريخي اړيکي لري. هغه خپله وينا رښتيا کړه او ځان يې په افغانستان کي خاورو ته وسپاره. د ډيورنډ کرښې ارزښت يې له مينځه يوړه او هغه په رښتيني افغانستان خپل کور باله. په دي خاوره او خلکو ودرېده. همدومره داود خان هم په پښتونستان مېن او دهغو د حق خوداراديت له پاره يې له هر راز کوښښ او قرباني څخه ډډه ونه کړه او حتی ډيري ستونزې يې په دې لار کې وگاللې د صدارت نه گوښه او د امريکا د مرستو نه بې برخې شودا مسئله يې ځکه دومره وڅيرله چې د پښتونستان مسئله د پاکستان او افغانستان، او هم افغانستان امريکا او شوروي اتحاد سره په سياسي او اقتصادي اړيکوباندې ژوره او هراړخيزه اغيزه درلوده.

ښاغلی عبدالروف خېلو اک د کابل پوهنتون استاد په خپله مقاله کې د داود خان او د پښتونستان سره دهغه د علاقې او مينې په اړه داسې ليکلي: «د ۲۰۰۶ع کال په جنوري کې خان عبدالولي خان مړ شو د ستر پاچا خان او شهيد داود خان له مړينو وروسته مونږ پښتنو لپاره دا بله لويه ضايع وه، شهيد داود خان هم د افغانستان سياسي خېلو اکي، ارضي تماميت، اقتصادي پرمختيا، ټولنيز

عدالت، دښځو او نارينو د حقوقو د برابرۍ او دانگريزانو لخوا له مونږ څخه دبيلې شوې خاورې او خلکو بيرته اصلي ټاټوبي سره ديو ځای کولو لپاره تر مرگه هلې ځلې وکړې. ده ددغو اهدافو تر لاسه کولو له پاره ان په ۱۹۴۲ م کال د خپلې کورنۍ سلطنت ختمولو ته ملا وتړله، د پښتونستان دورځي نمانځلو ته يې دوام ورکړ، د پښتونستان ولس سره د اړيکو ساتلو په خاطر يې په سر کې د قبایلو رياست اوبيا د سرحدونو چارو وزارت تاسيس کړل د همدغو اهدافو تر لاسه کولو له پاره يې د خوشحال خان او رحمان بابا ليسي جوړې کړې، په راډيو کې يې د پښتونستان په نوم خاصې خپرونې ته ځای ورکړ او د پښتونستان ترانه يې د ملي سرود په شان مقدسه وگرځوله او په پای کې يې د همدې موضوع په خاطر ځان او خپله کورنۍ د امريکا يي سياستونو په لوبه کې قرباني کړل. ۱۹-۳۱ م

د پورتنیو اسنادو او دلايلو له لوستلو څخه يې پايلې ته رسيدو چې سردار محمد داو خان د کومو سياسي ستونزو په لړ کې چې ورته پېښې وې غټه ستونزه د پښتونستان مسئله وه چې دهغې په وجه دده د صدارت پر مهال له پاکستان سره سياسي او اقتصادي اړيکې غوڅې شوې او دشوروي اتحاد له اقتصادي او سياسي نفوذ له پاره يې زمينه برابره کړه. بل پلوه د صدارت له څوکۍ څخه دده په استعفا هم د پښتونستان مسئلې او د پاکستان سره د ترينگلو اړيکو ونډه درلوده. پاکستان د اړيکو دغوځيدو په نتيجه کې د امريکا مرستې لږې او هغه پروژې چې امريکايانو په افغانستان کې تمويلولې نيمگړې پاتې شوې. فوځي وسايل له شوروي اتحاد څخه وارد او دهغو دنفوذ له پاره لاره پرانيستل شوه چې وروسته همدغه ستونزې شوروي سره دده اختلاف، لويديځ او اسلامي هيوادونو ته ميلان را مينځته کړ چې دده د واکمنۍ د سقوط او له مينځه تگ سبب شول. داود خان ديو ملي شخصيت په توگه يو آباد، خپلواک او پخواني افغانستان غوښته. ده د افغانستان پرمختگ د افغاني کلتور او فرهنگ په رڼا کې د پرديو له مستقيم تسلط پرته غوښته او هڅه يې کوله چې ددواړو نړيوالو قدرتونو (امريکا او شوروي اتحاد) تر مينځ د يو ناپېيلي هيواد په توگه پاتې شي. خو د پښتونستان د مسئلې پرته پاکستان سره د اړيکو خرابوالي او د امريکا لخوا د پاکستان په خوله عمل کول د نوموړي سياسي ستونزې لا پسې زياتې کړل.

– د ایران سره سیاسي اړیکې :

د ۱۹۲۹ ز کال کې کله چې عزیز الله په تهران کې سفیر و . د افغانستان او ایران اړیکې صمیمي نه وې او د دواړو هیوادو تر مینځ د سرحدې کرښې پر سر مخالفت موجود و . د امان الله خان له واکمنۍ وروسته د کورنۍ جگړې پر مهال د افغانستان د ننه دا ویره موجود وه چې ایران د افغانستان د یوې ټوټې ځمکې نیولو ته سترگې نیولې دي . د شوروي ایزو ستیا ورځپاڼې د شیکاگو د «تربیون» او ځینو ایران ورځپاڼو په حواله ولیکل : «په ایراني پوله د افغاني بریدونه پرېلمه به ایران پر هرات باندې یرغل وکړي» خو ایران کې د «تهران پیغام» نومې ورځپاڼې په موخونو کې د ایران د بهرینو چارو وزارت یو اعلامیه خپره کړه چې په کې د شوروي لخوا دغه راز تورونه یې بنسټه ښودل شوي وو . ۳۰-۳۴۱ م او ۳۴۲

د افغانستان په گاونډیو هیوادونو کې له پاکستان وروسته ایران ډیر مهم دی . په ۱۹۲۵ ز کال په ایران کې د قاجاري کورنۍ واکمنۍ ختمه شوه پر ځای یې د پهلوي کورنۍ یو نظامي افسر رضا خان پهلوي واک ته ورسېد . نوموړی په ۱۹۴۱ ز کال د دوهمې نړیوالې جگړې په دوران کې شوروي اتحاد او برطانیه فشار په وجه له واکمنۍ نه گوښه او دهیواد څخه په وتلو مجبور شو . پر ځای یې مشر زوی محمد رضا پهلوي پاچا شو . نوموړي هم په ۱۹۵۳ ز کال د صدراعظم مصدق سره د اختلاف له امله هیواد نه وتلو ته اړ شو . خو د نظامي افسرانو او د امریکا دسې ، آی ، ای ، په مرسته په دریو ورځو کې بیرته پاچا شو . ده بولې ټولنیز ، اقتصادي ، سیاسي او د ځمکو اصلاحات عملي کړل . مگر د ۱۹۷۷ ز کال وروسته د آیت الله روح الله (خمیني) په دوامداره او ټینګ مقاومت په پایله کې پاچا د ۱۹۷۹ ز کال په جنوري کې له هیواد څخه وتلو ته اړ او یو کال وروسته مړ شو . ۴۲م ۱۲۸

د ایران د پاچا پواسطه د پاکستان او افغانستان تر مینځ چې د پښتونستان مسلې پر سر اړیکې ترینګلې شوې وې سیاسي اړیکې سره نږدې کېدو او د تاو تريخوالي له مینځه تللو په درشل کې وې او هم د ایراني بندري لارو څخه د افغاني مالونو د واردولو ، د تجارت د زیاتوالي په اساس د دواړو هیوادونو تر مینځ اړیکې ډیرې ټینګې شوې خو په ۱۹۷۲ ز کال کې د هلمند د اوبو پر سر ستونزو پیدا شوه دواړو هیوادونو غوښتل چې دې مسلې ته یوه سوله ایزه حل لار پیدا کړي . د دوی تر مینځ

د پرله پسې او برياليو خبرو په پايله کې د ۱۹۷۳ ز کال د مۍ په مياشت کې د دواړو هيوادونو تر مينځ د هلمند د اوبو تړون د افغانستان د صدر اعظم موسی شفيق @ او د ايران د صدر اعظم امير عباس هويدا لخوا په کابل کې لاس ليک شو . په دې تړون کې چې په ۱۹۵۱ ز کال کې د ايران له پاره چې کومه وړاندو وینه شوې وه زيات حق او برخه ورکړل شوه (۳۷، م ۱۱۹)

@ محمد موسی شفيق په ۱۳۰۸ لمريز کال په کابل کې زيږيدلی . پلار يې مولوي محمد ابراهيم کاموي نومیده اصلا د ننگرهار ولايت د کامي د ولسوالي او سيدونکي و ، د هيواد يو لوي سياست پوه ، د پلومات ، شاعر ، ليکوال او قانون پوه و .

محمد موسی شفيق لومړنی زده کړه د کامي او کابل په لومړنيو ښوونځيو کې وکړي ، منځني زده کړي د ننگرهار ليسه او نجم المدارس کې کړي وروسته د کابل په عربي دارالعلوم کې شامل او له هغه ځايه څخه يې د دولسم ټولگي د فراغت سند تر لاسه کړ . لومړنی ماموريت يې په شاهي دارالتحرير کې وروسته د پوهنې وزارت لخوا مصر ته وليږل شو ، ليسانس يې د اسلامي حقوقو په څانگه کې د مصر د الازهر د پوهنتون د قضا په څانگه سرته ورسول . د کولمبيا په پوهنتون کې ما فوق لسانس د پيلوم د بين الدول د حقوقو په څانگه واخست او د امريکا د هارود د پوهنتون څخه يې د په بين المللي مسايلو کې يو تصديق په لاس راوړ . محمد موسی شفيق د زده کړو ختمولو وروسته د کابل پوهنتون د حقوقو او سياسي علومو پوهنځي کې د استاد ، د عدلي وزارت د قوانينو عمومي مدير ، د عدلي وزارت د قوانينو د رئيس او د عدلي وزارت د معين د اساسي قانون د مطالعي د کميسون غړي ، د اساسي قانون د مشورتي کميسون د منشي په ۱۳۴۳ لمريز کال د لويه جرگې عمومي منشي ، د بهرني چارو دوزارت مشاور و وروسته په قاهره ، بيروت او خرتوم او اگړه کې يې د سفير په توگه د ندي اجرا کړي . محمد موسی شفيق د اتن د حقوق دانانو او د لاهور په ښار کې ختيځ پيژندونکو په کنفرانسونو کې د غړي ، او په ژينو کې د اتومي سلاح لرونکي هيوادونو په غونډه کې د افغاني هيئت د رئيس په توگه گډون کړي ، ده په پښتو دري ، عربي ، انگليسي او فرانسوي ژبو خبري او ليکل کولې شول .

د هلمند د اوبو دويم مسئله ختمه شي . خو د ۱۹۷۸ ز کال په پيل کې د ايران د قم او تبريز په ښار کې مظاهري وشوې ، په سوونو ايرانيان په کې مړه شول ، د ايران پاچا په کورنيو شخړو کې راگير شو . ۳۷ - م ۱۳۷۷ او ۱۳۷۸

په دې ترتيب د هغه سفر افغانستان ته پاتې شوې ځکه په همدې کال د داود خان رژيم هم سقوط وکړ . د ايران او افغانستان تر مينځ اړيکې د داود خان د واکمنۍ په ټوله دوره کې ښې او د پراختيا په حال کې وې . داود خان د ايران هيواد سره د يو اسلامي هيواد په توگه د ښو اړيکو غوښتونکي و .

@ داکتر عبدالظاهر د استعفا دوه ورځي وروسته په ۱۹۷۲ ز کال د سپتمبر په (۷) د ۱۳۵۱ لمريز کال د قوس په (۱۲) نيټه د پاچا لخوا د صدر اعظم په حيث اعلان او کابينه يې تشکيل کړه . د ۱۳۵۲ لمريز کا په کودتاه کې بندي خو وروسته له بند څخه خلاص شو ولي د ۱۳۵۷ کال کودتاه وروسته ونيول شو د همدې کال د ثور په (۲۳) نيټه شهيد شو . مخونه ۵_۲ : ۴۳۷-۴۳۸_۴۳۹-۴۴۰ نوبت : د ښاغلي محمد موسی شفيق د لنډي بيو گرافي په ترتيب کې ددوه کتابونو څخه گټه اخستل شوي خو امين الله (دريغ) په خپل اثر کې دده زېږېدو کال ۱۳۱۰ کال ښودلي دي .

- ۱- امين الله (دريغ) افغانستان در قرن بيستم. دانش خپرونډوي ټولنه ۱۳۷۹ لمريز كال مخونه ۴۳۹- ۴۴۲
- ۲- صديق الله. بدر د هيواد نامتو خپرونډوي ټولنه ۱۳۸۲ لمريز كال قجر مطبعه : كليد مخونه ۳۷- ۳۸

– چین سره سیاسي اړیکې :

د افغانستان او چین ترمنځ سیاسي اړیکې تل ښې او دوستانه وې. افغانستان په شمال ختیځه برخه کې د چین سره یوه سرحدې پوله لرله. ولې د ډیر پخوا زمانې څخه را پدېخوا د ځمکو پر مخ تثبیت نه وه. خو د چین دولسي جمهوریت د جوړیدو وروسته (د ۱۹۴۹ زکال) د سپټمبر په ۲۱ نېټه دواړو هیوادو ترمنځ د سرحد د ټاکلو خبرې پیل شوې په ۱۳۳۲ ل ۱۹۵۷ زکال کې موافقه وشو چې نوموړې سرحدې پوله دې د ځمکې پر مخ تثبیت او وټاکل شي. دغه شمال ختیځه سرحدې کرښه له یولې درې څخه د یو قوس په ښه د کلیک تر کوتله (دواخجیر د کوتل سهیل ختیځ) پورې امتداد لري. بالاخره دغه د افغاني پامیر او سنکیانگ د ولایت ترمنځ په ۱۳۴۳ ل ۱۹۶۴ زکال کې په فني توګه د ستونو او پلرونو پواسطه په ښه او تثبیت شو (۲۹، م ۷۳ و ۷۴)

د چین د هیواد سره د سردار محمد داود خان د صدارت ۱۹۵۳-۱۹۶۳ زکال او واکمني ۱۹۷۳-۱۹۷۸ زکال په دوره کې سیاسي اړیکې ښې وې. د دواړو هیوادونو ترمنځ کومه سیاسي ستونزه موجوده نه وه. د چین له هیواد سره د افغانستان اقتصادي او سوداګریزې اړیکې ښې وې. اوس چینایي مالونه په افغانستان کې پلورل کېږي او د ګاونډیو هیوادونو سره په پرتله د چین هیواد د افغانستان په کورنیو چارو کې مداخله نه کوي.

د ناپېلېتوب له غورځنگ سره د سردار محمد داود خان اړيکې:

د نړۍ هرې امپراتورۍ کوښښ کړی چې لومړی هند ونیسي او بیا د نورو په وړاندې د هغه ساتنه وکړي. د روسي او بریتانیا د همدې سیاست په پایله کې افغانستان ډیر زیان ولید. ځکه دوی (روسانو) هند گرمو او بوت ته ځان رساوه. خو انګلیسانو د هغوی ډیر مختګ د مخنیوي له پاره پر افغانستان سیاسي او نظامي فشار زیاتوه چې د همدې موخې له پاره یې دوه ځله (۱۸۳۹_۱۸۷۸ ز کلونو کې) پر افغانستان نظامي یرغلونه هم وکړل. خو د گندمک د تړون (۱۸۷۹) می او د ډیورنډ تړون (۱۸۹۳ ز کال) لاسلیک کولو وروسته انګلیسان نسبتاً خپلې موخې ته ورسیدل. ځکه د دوهم نړیوال جنگ نه وروسته سردار محمد هاشم خان د ډیورنډ د کرښې څخه هغې خواته پښتانه د انګلیسانو پر ضد د شورش نه منع کول او اجازه یې نه ورکوله چې د افغانستان له خاورې څخه د انګلیسانو پر ضد تبلیغات وکړي، د موازنې د ساتلو په غرض یې د افغانستان په شمال کې د شوروي اتحاد ضد عناصرد هغه هیواد پر ضد د پوځي عملیاتو څخه منع کول او په ۱۹۳۶ ز کال کې یې د ځینو توکو د واردولو تړون هم لاسلیک کړ. ۳۷: ۶۸

د دوهمې نړیوالې جګړې وروسته بریتانیا ډیر ژر د هند د نیمې وچې څخه ووتله او دوه هیوادونه (هند او پاکستان) مینځ ته راغلل. د افغانستان د ګاونډي څخه د بریتانیا لریوالی داسې حالات پیدا کړل چې د هیواد د سیاسي او اقتصادي کړنلارې ټاکنه یې تر اغیزې لاندې راوسته، ځکه په دوهمې نړیوالې جګړې پسې ډیر ژر سره جګړه پیل شوه. د نړۍ هیوادونه په دوو مخالفو ډلو وویشل شول چې د یوې ډلې مشري د امریکا متحده ایالاتو او د بلې ډلې مشري شوروي اتحاد کوله چین هم د شوروي اتحاد ملګري و. د سړې جګړې پر مختګ افغاني واکمنان اندیښمن کړل ځکه امریکا چې په اسیا کې د شوروي اتحاد د نفوذ د مخنیوي له پاره کومه ستراتیژي درلوده هغه د دوی د (افغانستان) له ګټو سره سمون نه درلود. امریکایانو د شوروي اتحاد او چین د نفوذ د مخنیوي له پاره یوازې په نظامي تړونونو بسنه وکړه او ددې تړونونو د غړو هیوادونو په وسیله یې د پورتنیو هیوادونو (شوروي اتحاد او چین) څخه کرښه تاو کړه ترڅو په نړیواله کچه د کمونیزم د نفوذ او پر مختګ مخه

ونيسي . افغانستان په دغو تړونونو کې له گډون څخه ډډه وکړه . خو امريکا په نظامي تړون کې د نه گډون په وجه افغانستان سره له اقتصادي مرستو ډډه وکړه . بل پلو ته شوروي اتحاد هم که يو طرف ته جگړې زپلې وه خو بيا يې هم نيم المان او يو شمېر آسيایي هيوادونه تر کنترول لاندې وو . او ددوی پخوانۍ دښمنه امپراتوري (بریتانيه) په اسيا کې غايبه شوې وه . دوی هم د اسيايي هيوادونو د سياسي او اقتصادي فعاليتونو نظارت او د سياسي لوري کنترول خپل حق گانه ۱۰-۸۰ م

ددوهمې جگړې له پای ته رسيدو وروسته د اندونيزيا په شمول يو شمير هيوادونه آزادۍ ته ورسيدل ، خود اندونيزيا او هاليند د لښکر تر مينځ خونړۍ جگړه پېښه شوه . ددې پېښې د څيړلو په غرض د ۱۹۴۹ ز کال د جنوري په مياشت کې پنځلسو (۱۵) آسيایي هيوادونو په نوي ډهلي کې غونډه وکړه تر څو د هاليند په مقابل کې يو واحد دريځ غوره کړي او دملگرو ملتونو په سازمان کې د مخالفو نړيوالو ځواکونو تر مينځ او هم دشخړو د هوارولو په لار کې د منځگړو په حيث خپلو همکاريو ته ادامه ورکړي . دغو هيوادونو د کوريا د جنگ په ختمولو کې فعاله ونډه واخيسته ، د هند صدراعظم جواهر لعل نهرو ددې هيوادونو دې همکارۍ ته مثبتې بې طرفۍ نوم ورکړ . ۴۱:۴۵ م

د اندونيزيا صدراعظم د ۱۹۵۳ ز کال د اگست په مياشت کې خپل پارلمان په غونډه کې د اسيايي او افريقايي هيوادونو د همکارۍ غوښتنه وکړه . ددې وړانديز په اساس د ۱۹۵۴ ز کال د اپريل په مياشت کې داندونيزيا ، هند ، پاکستان ، سيلون او برما صدراعظمانو د کولمبو په ښار کې سره غونډه وکړه دوی پريکړه وکړه چې بله غونډه به د اندونيزيا د بوگر (Bogar) په ښار کې دايره کړي د بوگر په غونډه کې پريکړه وشوه چې د باندونک غونډې ته دې ځيني اسيايي او افريقايي هيوادونه هم را وبلل شي او په لاندې موضوعاتو باندې بايد په دې غونډه کې بحث وشي . داسيايي او افريقايي هيوادونو تر مينځ به همکاري جلبوي او په نړۍ کې به د سولې سره مرسته کوي . ۴۱:۴۵ م

د باندونک کنفرانس د ۱۹۵۵ ز کال د اپريل د مياشتې له ۱۸ نېټې تر ۲۴ نېټې پوري (۱۳۳۴ لمریز کال د حمل د مياشتې په ۲۸ نيټه) د اندونيزيا د باندونک په

ښار کي د لاندي (۲۷) هیوادونو (افغانستان، برما، کمبودیا، سیلون، مصر، حبشه، هند، اندونیزیا، ایران، عراق، اردن، لاوس، لبنان، لیبیا، نیپال، شمالي ویتنام، پاکستان، فلپین، سعودی عربستان، سودان، سوریه، تایلند، ترکیه، جنوبی ویتنام، او یمن) په ګډون دایره شو. په دې کنفرانس کې افغانستان فعاله ونډه واخیسته. په نوموړي کنفرانس کې د افغاني هیئت مشري سردار محمد نعیم خان په غاړه درلوده ۴۱م: ۴۵ د افغاني هیئت ترکیب په لاندې ډول و:

سردار محمد نعیم خان د صدارت مرستیال او د بهرنیو چارو وزیر د هیئت رئیس عبدالملك عبدالرحیزي د مالي وزارت کفیل او د ملي اقتصاد د وزارت کفیل، د مطبوعاتو مستقل رئیس محمد هاشم میوندوال، داکتر نجیب الله په لندن کې د افغانستان لوی سفير، عبدالهادي داوي په اندونیزیا کې د افغانستان مختار وزیر، عبدالرحمن پژواک، محمد غوث علیزی میر عبدالوهاب، او سید محمد قاسم رښتیا د باختر د اژانس رئیس د افغانستان د مطبوعاتو د نماینده په توګه د هیئت سره ملګري وو. ۲۱م: ۳۶۸ د باندونک په کنفرانس کې د ناپیلو هیوادونو له خوا لاندې پنځه اصله تصویب شول.

- ۱- دیو بل د خاورې بشپړتیا او ملي حاکمیت ته به احترام کوي.
 - ۲- یو پر بل به تعرض نه کوي.
 - ۳- د یو بل په کورنیو چارو کې به مداخله نه کوي.
 - ۴- د یو بل سره به مرسته کوي.
 - ۵- په سوله کې به سره ژوند کوي.
- دلته یوه خبره د یادولو وړ ده چې دغه پورته پنځه اصله یو کال مخکې د ۱۹۵۴ د اپریل د میاشتې پر ۲۹ نېټه د ثبت په موضوع کې جواهر د لعل نهرو او جووین لای له خوا ومنل شو. ۴۱م: ۴۶

پریکړه وشوه چې د ناپیلو هیوادو راتلونکي غونډه به د ۱۹۵۶ ز کال په مارچ کې په الجزایر کې دایره شي. شورویانو هم ادعا کوله چې دوی یو اسیایي هیواد دی، د الجزایر په غونډه کې باید ګډون وکړي ولی چینیانو مخالفت کاوه چې

شوروي يو اروپايي هيواد دی. او په کنفرانس کې د گډون حق نه لري په دغه وجه د ناپيلتوب د غورځنگ غړي پر دوو ډلو وویشل شول. د چین صدراعظم جووین لای په کنفرانس کې د برخې اخستلو له پاره قاهرې ته رسیدلي و چې ۱۹۵۶ ز کال د جون د میاشتې په ۱۹ نېټه هواري بومدين د ابن بلا پر ضد په الجزایر کې کودتاه وکړه په دې توگه داسیایي او افریقایي د (ناپیلو) هیوادونو غونډه وځنډیده. شپږ کاله وروسته د ۱۹۶۱ ز کال د سپتمبر د میاشتې په لومړۍ ورځ د ناپیلو هیوادونو کنفرانس د یوگو سلاویا په پلازمینه بلگراد کې جوړ شو چې د افغاني هیئت مشري سردار محمد داود خان

کوله دغه کنفرانس د سیمې پر اساس نه بلکې د ناپيلتوب د غورځنگ د اصولو په اساس جوړ شوی و. هغه هیوادونه چې د نړیوالو نظامي اتحادیو غړي وو، دغه کنفرانس ته دعوت نه شول. د افریقا هغه هیوادونه چې د فرانسې سره یې نږدې اړیکې درلودې په کنفرانس کې د گډون څخه محروم شول. پاکستان او ایران دواړه کنفرانس ته را ونه بلل شول، د بلگراد په کنفرانس کې د گډون له پاره استر یا، آیرلینډ او لاتیڼی امریکا ته په کنفرانس کې د گډون له پاره بلن لیک استول شوي وو. برازیل، بولیویا او اکوادور د مشاهده کونکو په توگه په کنفرانس کې برخه واخسته. د بلگراد په کنفرانس کې د نړۍ دغه لاندې څلیرو هیوادونو (افغانستان، الجزایر جلا وطن حکومت، برما، کمبودیا، گیتي، کیوبا، قبرس، حبشه، گانا، گیتي، هند، اندونیزیا، عراق، لبنان، مالی، مراکش، نیپال، سعودی عربستان، سومالی، سودان، تونس، عربي امارت، یمن او یوگو سلاویا) گډون کړی وو او د ناپیلو هیوادونو غورځنگ ۱۱۳ اصلي غړي ۱۳ مشاهده کونکي او د (۲۷) میلمانه غړي لري د دي سر بېره د دغه نهضت په غونډه کې (۲۴) بین المللي

موسسو استازي برخه اخلي چې د هغو له جملې څخه (۶) مشاهده کونکي او (۱۸) د میلمنو په توگه گډون وکړل. ۴۱-۴م

د بلگراد په کنفرانس کې د افغاني هیئت غړي عبارت و له: سردار محمد داود خان د هیئت رئیس او هر یو د ملگرو ملتو په سازمان کې د افغانستان دایمي استازی عبدالرحمن پژواک، د بهرنیو چارو په وزارت کې د ملگرو ملتو د څانگې مدیر عبدالغفور روان فرهادي، د بهرنیو چارو وزارت مامورین لکه سعدالله غوثي، امان الله حسرت، یونس رفیق، او یاسین محسنی و او سید محمد قاسم رښتیا د دوی سره ملگري و. د غونډې په دوهمه ورځ پرېکړه وشوه چې د بهرنیو چارو وزیران دي د اعلامیې د ترتیبولو په خاطر په ځانگړې ځای کې غونډه وکړي. چي ښاغلي پژواک د دوو تنو غړو سره هلته معرفي شو. په غونډه کې د اندونیزیا جمهور رئیس سوکارنو وړاندیز وکړ چې: (د ایریان غربي) په اړه باید په اعلامیه کې یو دوه جملې ځای کړل شي. په غونډه کې ددې وړاندیز په مخالفت یو شمېر گډونکونکو لاسونه پورته کړل لومړي د سعودي عربستان نماینده د واحه بریمي موضوع چې د انگلستان سره یې لاندې درلوده مطرح کړه. سردار محمد داود خان پرته له ځنډه څخه میکروفون د ځان خواته را کش کړ. او په لوړ آوازي یې وویل: (که چېرې مخکنۍ پرېکړه ما تېرې په هغه صورت کې د پښتونستان مسئله چې د اته میلونه انسانانو سر نويشت سره تړاو لري له بلې هرې موضوع څخه اړینه او مهمه ده باید د لومړیتوب حق ورکړل شي، زه په هیڅ ډول داسې یوه استثنا قبلولې نه شم. ۲۳-۴م

۱۴۱ او ۱۴۲

د سردار محمد داود خان وینا په غونډه کې سخت انعکاس وکړ د یوگوسلاویا د بهرنیو چارو وزیر پوپو ویچ د سید قاسم رښتیا په غوږ کې وویل چې مارشال ټیټو هیله لري چې جناب صدراعظم صاحب بله موضوع را پیدا نه کړي، مونږ به کوبښن وکړو چې موضوع دده دمیل سره سم حل کړو. دایې وویل او د تالار هغې خواته چې هلته د اندونیزیا جمهور رئیس سوکارنو دنهرو او د گانا جمهور رئیس نګروما وو حرکت وکړ. پوپو ویچ لومړې د نګرو په غوږونو کې پټې خبرې وکړې. دغو دواړو د مارشال ټیټو وړاندیز سوکارنو ته ورساوه هغه موافقه وکړه. وروسته سوکارنو د غونډې د رئیس د لبنان صدراعظم صاحب سلام څخه اجازه واخسته. په لوړ آوازي یې وویل: د غونډې ډېر گډونکي زما د وړاندیز سره موافقه نه لري پس زه خپل وړاندیز

بېرته اخلم. چې دا اعلان د گډونکونو له خوا په چکچکو سره بدرگه شو اما سردار محمد داود خان همغسې عصبې و. دم په دم به يې سگرت څکول. ۲۳-م ۱۴۲

د اعلاميې متن غونډې ته را ورسېد پر ځينو مادو لکه واشنگتن او مسکو ته د هيئتونو لېږل وو د کنفرانس د پرېکړې د اعلانولو مخکې. سوکارنو د اندونيزيا جمهور رئيس په خپل ځان واشنگتن ته د هيئت د رئيس په توگه کانديد کړ. مگر د هند صدراعظم جواهر لعل نهرو مسکو ته د هيئت د رئيس په توگه د خلکو له خوا وټاکل شو. بالاخره اعلاميه لاسليک او غونډه د سهار په ۳ بجو پاي ته ورسېده.

سردار محمد داود خان د غونډې له پاي ته رسېدو درې ساعته وروسته د سهار شپږ بجې له بلگراد څخه د کابل په لور حرکت وکړ. ددې وار خطايي علت هغه اولتيميا توم و چې ده يوه اونۍ مخکې د ۱۹۶۱ د اگست په ۳۱ نېټه د افغانستان د حکومت له خوا پاکستان ته د قونسلگريو د بندېدو په اړه ورکړې و. د هغه ضرب الاجل وخت په همدغه ورځ (۱۹۶۱ز کال د سپټمبر په شپږمه نېټه) پوره کېده. سردار محمد داود خان غوښتل چې په همدې ورځ کابل ته را ورسېږي ۲۳-م ۱۴۲

د غونډې د پای ته رسېدو وروسته سوکارنو غوښتل چې د داود خان سره پخلا شي. مگر کله چې سوکارنو ده ته نږدې شو داود خان بل پلو ته حرکت وکړ او د ځان سره يې وويل. (بي شخصيته انسان) خو ورځي مخکې جمال ناصر ته بد ويلې اوس هره لحظه د هغه په مقابل کې لاس په نامه ولاړ دی، هيله نه لرم چې له داسې انسانانو سره مخامخ شم. ۲۳-م ۱۴۳

سردار محمد داود خان په دې کنفرانس کې مثبت نقش ولوباوه. ښاغلی داود خان د افغانستان د ناپېلتوب په اړه ۱۳۵۴ لمریز کال د مېزان په ۱۹ نېټه د ترکيې خبرنگار سره په مرکه کې وويل: «په دې کې شک نشته چې مونږ د سولې غوښتونکي يو هيله لرو چې د نړۍ د ټولو هېوادونو سره دوستانه او صميمي اړيکي ولرو. افغانستان يو ناپېيلی او بې طرفه هېواد دی. مگر د ټولو مسئلو په اړه مونږ بې طرفه او بې تفاوته نه يو. ځکه د افغانستان بې طرفي يوه فعاله او پر آزاد قضاوت باندې ولاړه بې طرفي ده ۴-م ۲۵۴

همدارنگه نوموړې په ۱۳۵۵ لمریز کال د جمهوريت د دريمې کاليزي د نمانځلو پرمهال بيا هم د افغانستان په ناپېلتوب ټينگار وکړ او وويل: «افغانستان د

دریمې نړۍ هېوادونو له جملې څخه یو ناپېیلي هېواد دې. د سیمې او نړۍ هېوادونو کلونه کلونه د نړیوال امپریا لیزم د استعمار تر اغېزې لاندې ډېر زیانونه گاللي دي. مگر نن د غفلت له خوبه وینس شوي چې اوس دنړۍ ددغه بدلون په خاطر یوه نوي نهضت ته اړتیا لري او په دې عصر کې د دغه نهضت اغیزه د پام وړ ده. (۴۱: ۳۵۵)

سردار محمد داود خان مخکې له دې چې د ناپېیلي هېوادونو کنفرانس کې د گډون له پاره د سربلانکا پایتخت کولمبو ته ولاړ شي د ناپېیلتوب د غورځنگ په بې طرفۍ باندې یې ټینګار وکړ او د مصري خبرنگار جمیل عارف د دې پوښتنې په ځواب کې چې رومانيا د ناپېیلتوب د غورځنگ غړیتوب تر لاسه کولای شي وویل: «هغه اساسنامه چې په بلګراد کې تصویب شوې په دې اړه واضح ده چې ددې نهضت دروازي د هغو هېوادونو پر مخ تړلې دي چې د یو نظامي پیمان غړي وي. رومانيا هم د وارسا د نظامي پیمان غړي دي ددې هېواد منل غیري ممکن او غیري معقول کار دی. ۷۰۰ - ۲۵ م»

د ناپېیلي هېوادونو د کولمبو (سربلانکا) په کنفرانس کې د جمهور رئیس، صدراعظم او د بهرنیو چارو وزیر په توګه د سردار محمد داود خان گډون حتمي وه. ددې هیئت غړي عبارت وو له: سردار محمد داود خان د هیئت مشر، وحید عبداللہ د بهرنیو چارو د وزارت معین، عبدالرحمن پژواک په نوي ډهلي کې د افغانستان لوی سفير، حمیداللہ د سوداګرۍ وزارت معین، وفي اللہ سمیعی د معارف وزارت دوهم معین او عبدالصمد غوث د بهرنیو چارو وزارت د سیاسي چارو عمومي مدیر د غړو په توګه ملګري وو. د نوي ډهلي په هوايي ډګر کې له لږ تم کېدو وروسته افغاني هیئت د ۱۳۵۵ لمریز کال د اسد په ۲۴ نېټه د ناپېیلي هېوادونو د مشرانو په غونډه کې د گډون له پاره د سیربلانکا پایتخت کولمبو ته ورسېد. ۷ - ۲۵۷ م

داود خان په کنفرانس کې وینا وکړه او افغانستان یې د ناپېیلتوب غورځنگ له بنسټ اېښودونکو څخه وګاڼه او په دواړو نړیوالو جګړو کې یې د افغانستان د بې طرفۍ غوره مثال ورکړ. او د ناپېیلي هېوادو تر مېنځ په یووالي او همکارۍ باندې یې ټینګار وکړ. ده په ښکاره ډول د پښتونستان مسئله یاده نه کړه بیا هم ده په خپله وینا کې ځینې مسایلو ته اشاره وکړه او د پښتونستان مسئله یې

تائيد كړه ده وويل : ((د افغانستان سياست د ناپېلتوب ، دوستۍ او نړيوالې سولې په اصولو ټينگ دی . خو زمونږ بې طرفي د نړيوالو مسايلو څخه د استعفا په معنی نه ده بلكه يو فعال او مثبت سياست دی ، دغه سياست د تجاوز ، د نورو سيمو د نيولو د خلكو د حقوقو د پايمالولو او ملي حاكميت د له مينځه وړلو سره نه پخلا كيدونكی سياست دی او د دنيا په هېڅ برخه كې دا ډول سياست نه مني)) ۷- م ۲۵۷ او ۲۵۸

سردار محمد داود خان د ناپېلتوب د غورځنگ كلك پلوی او دې اصولو ته تر اخره وفادار پاتې شو . دی هېڅ كله هم د نړيوالو ځواكونو تر اغېزې لاندې را نه غی . نوموړی د صدارت او رياست جمهوري پر مهال د ناپېلتوب غورځنگ ته وفادار و . هغه په دې اند و چې د دريمې نړۍ هېوادونه د خپل كلتوري او ملي فرهنگ په رڼا كې د شرق او غرب له پيروي پرته د پر مختگ او تكامل لاره طي كړې ده . دخپلې واكمني پر مهال د شوروي اتحاد مشر بريژنف سره په كورنيو چارو كې د مداخلې په اړه كلك لفظي ټكرو كړ . او خپل سفر يې نيمگړې پرېښود . داود خان د امريكا او شوروي تر مېنځ د تعادل پلوي وه . غوښتل يې چې له دواړو هېوادو څخه مرسته تر لاسه كړي او دخپل هېواد په پر مختگ كې ترې گټه واخلي .

– بهرنيو هېوادونو ته د سفر موخې او پايلې :

اسلامي هېوادونو ته د جمهور رئيس سردار محمد داود خان سفر كومه بېره نه وه . بلكې هغه غوښتل چې په اوه كلن اقتصادي پلان كې د شوروي اتحاد مرستندويه انحصاري سرچينې لږې شې او دهيواد شمالي برخې چې د ډېرو كلونو له پاره د شوروي اتحاد پروژو ته په انحصارې ډول ځانگړې شوې وې خلاصې كړي . دغو اسلامي هېوادونو مخكې هم د نوموړي پر مختيا يې ، اقتصادي پلان په تطبيق كې د مرستو ژمنې كړې وې . محمد داود خان غوښتل چې د نويو اړيكو د ټينگښت په خوا كې له دغو هېوادونو څخه د خپل ځان او دولت لخوا مننه هم وكړي . ۳۲- م ۱۲۰ او ۱۲۱

سردار محمد داود خان د جمهوريت په ټوله دوره كې د اقتصادي منابعو د پراختيا ، خپل استقلال ، د اسلامي او ناپېيلي هويت د بقا او ساتنې په خاطر هڅه كوله چې د بې طرفو او اسلامي هېوادونو څخه مرستې تر لاسه كړي . ده د همدې

موخې له پاره د ۱۹۷۴ ز کال د جولای په میاشت کې سردار محمد نعیم او وحید عبدالله ایران، عراق، لیبیا، الجزایر، مصر، سعودی عربستان او کویت ته واستول. دغو ټولو هیوادونو له دوی سره د صمیمانه سیاسي اړیکو د ټینګولو او اقتصادي مرستو وعدې وکړې، او دا چې افغانستان خپل استقلال، اسلامي او ناپېیلي هویت ساتلې دی د پورتنیو هیوادونو د ستاینې وړ وګرځید. همدارنګه سردار محمد داود خان هم د ۱۹۷۵ ز کال په اپریل کې تهران ته سفر وکړ چې د ایران دولت د دې سفر په دوران کې د اوه کلن پلان د تطبیق له پاره افغانستان ته د دوو بېلونو ډالر پور ورکولو موافقه وکړه. ۳۷ م: ۱۷۲ او ۱۷۷.

سردار محمد داود خان په ۱۹۷۴ ز کال مسکو ته سفر وکړ خو په همدغه کال (۱۹۷۴ ز کال اکتوبر) د شوروي اتحاد د دفاع د وزارت مرستیال مارشال موسکونیکو کابل ته رسمي سفر وکړ. دی پخوا د یو شمېر هیوادونو سره محمد داود خان مخکې د خپل صدارت پر مهال هم د دیپلوماتیکې اړیکې ټینګې کړې وې چې د جمهوریت په دوره کې هم د همدغو هیوادو سره دده اړیکې ټینګې وې د چین له هیواد سره پر ۱۹۵۵ (۱۳۳۴ لمریز کال) دیپلوماتیکې اړیکې ټینګې وې او په ۱۹۶۰ ز کال د دواړو هیوادونو تر مینځ د نه لاس وهنې اود توکو واردولو تړون هم لاسلیک شو. په ۱۹۵۸ ز کال کې د رومانیای او مجارستان سره دیپلوماتیکې اړیکې او د المان سره سوداګریزې اړیکې ټینګې او همدارنګه د افغانستان او پولینډ تر مینځ د فرهنګي همکارۍ تړون لاسلیک او د چکوسلواکیا له خوا مرستې هم زیاتې شوې. ۲۱-۳۴۷ م.

په ۱۹۸۵ ز کال پاکستان سره د افغانستان په ګټه یو ترانزیتی تړون لاسلیک او په همدې (۱۹۵۸) کال فدرالي المان (المان غرب) نماینده ګې فعال، او د افغانستان او المان تر مینځ د اقتصادي او تخنیکي همکاريو تړونونه لاسلیک شول. دغه راز په ۱۹۵۹ ز کال د فرانسې او افغانستان، په ۱۹۶۰ ز کال د افغانستان او ایټالیا، په ۱۹۶۲ ز کال د ایران او افغانستان له لارې د سوداګریزو مالونو د راوړلو تړون لاسلیک شو. ۲۱-۳۴۷ م.

سردار محمد داود خان په دې بریالی شو چې دده دولتي لوړ پوړي چارواکي او دې په خپله ځینو هیوادونو ته سفر وکړي ترڅو د خپل بهرني سیاست موازنه وساتي

د همدې سياست په پايله کې سردار محمد نعيم د امريکا په بلنه په ۱۹۷۶ زکال امريکا ته سفر وکړ. تر څو د نشه يي توکو د نه کرلو په اړه د هغه هيواد ذيصلاحي مقاماتو سره خبرې وکړې. خو افغانستان له دې مخکې د امريکا د کانگرس په غوښتنه په ۱۹۴۷ زکال کې د کوکنارو د نه کرلو اعلان کړی و، خو بزگرو د ځمکې د لېوالي له امله د کوکنارو له کرلو پرته بله چاره نه درلوده. دغه مهال يو شمېر هيوادونه د جرمني او امريکا په شمول د ملگرو ملتو موسسې ته پېسې ورکړې چې د افغانستان پوليس پرې تقويه کړي تر څو هغوې د کوکنارو د کرلو مخه ونيسي. د افغانستان دولت هم د بهرنيو چارو په وزارت کې يوه څانگه پرانيسته چې د کوکنارو د کرنې دمخنيوي لارې چارې ولټوي. په دې اړه يو څه پرمختگ وشو. خو د ۱۹۷۸ زکال د ثور د اوومې نېټې د بدلون وروسته د امريکا او افغانستان تر مينځ اړيکې خرابې شوې. ۴۲ م: ۱۳۴ او ۱۳۵

سردار محمد داود خان په دې سفرونو کې چې دده او دده د دولتي د لوړپوړو چارواکو له خوا سرته ورسيدل و توانيده چې د امريکا او شوروي اتحاد تر مينځ په بهرني سياست کې انډول (موازنه) وساتي او له اسلامي هيوادونو څخه د مرستې د ترلاسه کولو په مټ د شوروي اتحاد نفوذ د افغانستان په اقتصادي چارو کې يو څه کمزوری کړي. په ۱۹۷۶ زکال کې د امريکايانو لوړپوړي چارواکي، کسينجر کابل ته راغی او د افغانستان د ناپييلتوب په اړه يې د خپل دولت خوښي ښکاره او د مرستو وعده هم وکړه د عربي هيوادونو لخوا مرستو داود خان په خپل ناپييلي سياست باندې باوري کړ. خوده د خپل هيواد پرمختگ د نورو هيوادونو له نفوذ پرته غوښته او تل يې هڅه کوله چې دغه مرستې د بهرنيانو له نفوذ پرته ترلاسه کړي. نوموړي د همدې موخې له پاره د واکمنۍ په اخرو وختونو کې يو شمير اسلامي او عربي هيوادونو ته سفر وکړ او دليونيد برژنيف يوه سرزوره خبره (د افغانستان په شمال کې د لويديځو هيوادونو د انجينرانو پر استخدامولو باندې انتقاد) د بريژنيف سره خبرې بس او خپل سفر يې نيمگړی پرېښود چې دده دا عمل دده داسقلاليت او خپلواکۍ ښکارندوي ده. هغه د هيچا امر او نفوذ نشو زغملې او هيچاته د هيواد په کورنيو چارو کې د لاس وهنې اجازه نه ورکوله. د استقلاليت او خپلواکۍ ښکارندوي ده. سردار محمد داود خان د هيڅ هيواد نفوذ او په کورنيو چارو کې

لاس وهنه نشوز غملي . نوموړي تر اخره ناپېيلي پاتې شو او په نړيوالو نظامي
تړونو کې يې گډون ونه کړ.

اقتصادي کرنا لاره

– له بهرنيو هېوادونو څخه د قرضي اخېستل .

سردار محمد داود خان غوښتل چې د شوروي اتحاد له انحصار څخه د خلاصون له پاره ځانته يوه بله لاره پيدا کړي ، په دې نيت يې اسلامي هېوادونو ته سفر وکړ او د ايران سره يې په ۱۹۲۵ز کال يو اقتصادي تړون لاس ليک کړ . داود خان په هغه لار تلل غوښتل چې نه شوروي اتحاد غوښتل اونه امريکا ، ايران هم د خپل فرهنگ او نفوذ د پراختيا په فکر کې و . سردار محمد داود خان د ايران دې موخې ته په اشارې سره وويل : « ما از ايران تقاضای کمک نکردیم ، ولی اگر اعلیحضرت پادشاه ايران که الان تصميم گرفتند به افغانستان کمک کند . با کمال ميل مي پذيريم و البته مي دانيم که اين کمک ها بدون شرط است منظورم اين که فشار به صورتی نبوده که وادار کند دولت افغانستان را که مطالبی را بپذيرد . » ۲۸ م ۱۸۹ او ۱۹۱

داود خان د ايران د دولت په موخه هم پوهېده خو د ايران د دولت نفوذ او انحصار يې هم نه مانه . نوموړی د شوروي اتحاد پر ځای د نورو زېرمو د پيدا کولو په لټه کې و تر څو د هېواد په پرمختگ کې يې ترې گټه واخلي . ځکه ايران د دوو بيليونو ډالرو پټيليو غزولو او بندر عباس او نورو لارو څخه د افغاني مالونو د صادرو لوی او وارو دلو وعده هم کړې وه په دې مرستو کې د هغه هېواد هدف نغښتی وه . د امريکا متحد ايالاتو زياته علاقه نه ښودله ځکه افغانستان يې د شوروي اتحاد يوه سپوږمۍ بلله او د پاکستان سره د اختلاف په اساس چې افغانستان ته يې ښه نه ليدل . [۳۳ م ۲۳۹] خو بيا هم د شوروي اتحاد (د مسکو د کرښې ضد دولتونو او د هغوي په سر کې د امريکا متحد ايالاتو له پيل څخه کوښښ کا وه چې داود خان له شوروي اتحاد څخه لري کړي . افغانستان ته يې د اقتصادي مرستو وعده ورکړې ولې امريکا ژمنه کړې وه چې د خپلو مادي او تخنيکي مرستو په خوا کې به عربي هېوادونو هم وهڅوي چې د افغانستان په اقتصادي پرمختگ کې مرسته وکړي . دلته د امريکې او ځينو هېوادونو د مرستو څخه د بيلگې په توگه يادونه کوو .

د امريکا د تعليمي چارو په برخه کې د کابل پوهنتون د انجينرۍ ، کرنې او ښوونې او روزنې له پوهنځيو سره د ۱۳۵۲ لمريز کال د ليندۍ په ۱۸ نېټه د درې ميلنو

ډالرو د مرستې وعده وکړه . او د همدې کال د حوت په اتمه نيټه يې د ديموگرافي ، راهنماي خانواده او د صحي وزارت د احصائي د پروگرام سره يو ميلون او ديرش زره ډالرو مرسته وکړه . دغه تړون د معارف د وزارت د معين علي محمد خرم او د امريکا د سفيرتيودروايلوت ترمينځ لاس ليک شو . او د ځمکې د لاندینو منابعو د لټون له پاره يې هم په همدې (۱۳۵۲ل) کال د (۱۲۵) زره ميلونو ډالرو د مرستې وعده وکړه . په (۱۳۵۳) لمريز کال کې د تعليمي نصاب د چارو له پاره (۸۱۹) زره ډالرو د مرستې وعده وکړه . د چين هېواد په کندهار کې د (۲۵۲) بستريز روغتون تړون لاس ليک کړ د کاناډا هېواد د ۱۳۵۳ لمريز کال د ثور په (۷) نيټه يو بال تياره باخترا افغان الوتنې ته د اضافي سامان سره د نهه (۹) سوه زرو ډالرو په قيمت ورکړه . د چين هېواد د ټوکر اوبدلو او کاغذونو د توليد د فابريکو د جوړولو تړون د ۱۳۵۵ لمريز کال د سنبلې په مياشت کې لاس ليک کړ ...

د امريکا د کمپنيو (فولر فشين باخ او مان انټرنشنل) په کندهار کې د سمنټوو د فابريکې د جوړولو تړون لاس ليک کړ . البته بودجه يې د ايران له قرضې څخه وه په ۱۳۵۵ لمريز کال د اسيا پرمختيايي بانک د (۱۴) څوارلس ميلونو ډالرو د قرضې وعده ورکړه . په همدې کال جاپان د تلويزون د جوړولو له پاره (۵) پنځه سوه ميلونو ډالرو مرسته وکړه . او د عراق سره هم سوداگريز تړون لاس ليک شو . د ۱۳۵۵ لمريز کال د جدي په ۱۹ نېټه په واشنگتن کې د افغانستان لوی سفير عبدالله ملکيار د نړيوال بانک سره د کرنې د بنسټونو جوړولو له پاره د (۲) شپږ ميلونه ډالروو مرستې تړون لاس ليک کړ .

د انگلستان هيواد (۲) شپږ ميلونه سترلنگ پوند بلا عوضه مرسته وکړه اسلامي بانک هم د (۲) شپږ ميلونو ډالرو د مرستې وعده وکړه د المان فدرالي جمهوريت د لس ميلونو مارکو قرضې ورکولو اعلان وکړ .

کاناډا لس زره ډالر بلا عوض کومک وکړ او استراليا د بادغيس ، جوزجان او فارياب ولايتونو کې د اقتصادي ، مالداري پروژو ، مسلخ او وړيو مينځلو د فابريکو د جوړولو اعلان وکړ [۲۱-م ۵۷۵-۵۷۷] دا هغه مرستې وي چي د شوروي د اقتصادي نفوذ د کميدو په خاطر د پورتنیو هيوادونو لخوا افغانستان سره کيدلي

بي

سردار محمد داود په خپله نشنلست افغان اوسوچه مسلمان و ده چپي عناصر (کمونستان) په دي تورن کړل چې کمونستانو ته کمونيزم له افغاني نشنليزم څخه لوړ او د شوروي اتحاد گټې د افغانستان له گټو څخه ورته ډيري مهمي وي له دولت څخه د کمونستانو له ويستلو وروسته په ۱۹۷۷ز کال کې يې عربي هيوادو او ايران ته سفر وکړ چې د شوروي اتحاد پر ځای د افغانستان د پرمختگ له پاره د هغوي له مالي زيرمو څخه استفاده وکړي. ۵۰ م ۱۸۲

د سردار محمد داود خان اخريو سفرونو شوروي اتحاد انديښمن کړ او د هغه هيواد امنيتي سازمان کې جی بې په دي اړه ډيره نگران وه نوموړي يې ايران او عربي نړي حتی لويديځ ته په نږدې کېدو متهم کا وه خو اولس مشر سردار محمد داود ددي له پاره چې د شوروي اتحاد انديښنه کمه شي د شوروي اتحاد په بلنه د ۱۹۷۷ ز کال په اپريل کې مسکو ته لاړ په دغه سفر کې شوروي اتحاد حکومت افغانستان ته د ۴۳۷ ميلونو ډالرو اعتبار منلی و په ۱۹۷۶ ز کال کې د دواړو هيوادو تر مينځ د سوداگري داسي قرارداد هم لاس ليک شوی وو چې د دواړو هيوادو تر مينځ د سوداگري حجم ډير شي او تر ۱۹۸۰ ز کال پورې شپيته سلني ته ورسېږي د همدغه کال (۱۹۷۷ ز) کال تر سپتمبر پورې په افغانستان کې د شورويانو شتون د هر بل هيواد تر ماهرانو او متخصصانو څخه ډير وه. خو محمد داود په افغانستان کې د شوروي ماهرانو له ډير شتون څخه هم انديښنه کې و. تر خپلې کودتاه وروسته د دفاع وزارت د څانگو د مشرانو په يوې غونډه کې ويلی و چې «از تعداد مشاورين نظامی شوروي کاسته شود اصرار مينمود که کارها بدست صاحب منصبان افغاني سپرده شود ۰۰۰) ۴۲ م ۱۰۳ او ۱۰۴

داود خان هڅه کوله چې د نړۍ د هيوادونو په مينځ کې خپل اسلامي ناپېيلی هويت وساتي او د هيچا فکري ، اقتصادي او نظامي تسلط ته يې غاړه نه ايښودله دده هيله دا وه چې افغانستان ډير ژر پرمختگ وکړي او په نړيوالو اړيکو کې بې طرفه او ناپېيلی پاتې شي . دده په اند او هڅو ، ټول پوهيدل خو د سيمې هېوادونه په تيره بيا امريکا او شوروي د خپلو گټو په لټه کې وو ..

ـ داوه کلن پرمختايي پلان طرحه او عملي کول :

د هېواد په اقتصاد کې بحراني وضعې او نړيوال اقتصادي حالت ته په کتنه ، دهېواد د اقتصادي ، ټولنيز پرمختگ او د خلکو د ژوند د سطحې لوړولو په خاطر لومړنۍ پنځه کلن اقتصادي پلان د ۱۳۳۵ لمريز کال د ميزان په مياشت کې چې ۱۹۵۶ ز کال ه سپټمبر سره سمون لري د سردار محمد داود خان د صدارت پرمهال ترتيب او تطبيق شو دا پلان د ۱۳۴۰ ل - ۱۹۶۱ ز - اگست پورې دوام وکړ . (۹ م : ۱۰۴)

۱۳۳۵ لمريز کال د افغانستان د اقتصاد په تاريخ کې د اهميت وړ کال و . ځکه د هېواد اقتصاد په سيمه ايزه کچه سکتوري او اقتصاد خواته رهبري کې . د لومړي اقتصادي پلان د جوړېدو (۱۳۳۵ لمريز کال) پرمهال په افغانستان کې (۲۷) بابه ليسي او منځني

بنسټونځي موجود وو ، خو ددې پلان د ختميدو مخکې (۱۳۴۰ ل) کال په افغانستان کې د لیسو او منځنيو بنسټونځيو شمېر ۱۴۳۲ بابو ته ورسيد . په دې پلان کې د معارف پراختيا ته ځانگړې پاملرنه شوې وه . (۱۳۰ م : ۱۳۴)

دويم پنځه کلن اقتصادي پلان چې په ۱۳۴۱ لمريز

کال ترتيب او ۱۳۴۵ لمريز کال پورې دوام وکړ ، دا پلان زياتره په بهرنيو منابعو او پوړونو ډډه لگوله . ددې پلان پيشبيني شوې پانگه ۵۸۹ ، ۹۱ ميلونه ډالره وه . چې پکې (۲۳۰) ميلونه ډالره د شوروي اتحاد ، ۸۲ ، ۲ ميلونه د امريکا متحده ايالاتو ، ۴ ، ۳۱ ميلونه ډالره لويديځ المان ، ۸ ، ۳ ميلونه ډالره چکسلواکيا ، (۵) ميلونه ډالره د ملگرو ملتونو د موسسې لخوا ورته برابر شوي وو . چې له دې جملې څخه ۲۱۸ ميلونه ډالره پور او ۱۳۴ ، ۵ ميلون ډالره د وړيا مرستې په شکل ورکړل شوي وو . ددې پلان د تمويل دريمه منبع بهرني استملاکې مواد چې ټول ۸ ، ۵۵ ميلونه افغانيو جوړوله . له دې جملې ۲۹۰۹

میلونه افغانۍ د امریکا د متحده ایالاتو او فدرالي المان لخوا د مرستې او پور په بڼه برابرېدلې . (۹م: ۱۱۶ او ۱۱۷)

په دویم پلان کې موصلاتې کړنې ته د لمړیتوب حق ورکړل شوی و . دریم پنځه کلان پلان چې (۱۳۴۶ تر ۱۳۵۰ ل) کال پورې دوام وکړ عمده موخې یې د طبیعي منابعو فعالول ، د کرنیزو او صنعتي تولیداتو د زیاتوالي په اساس د خلکو د ژوند د سطحې لوړوالي د ټولنیزو خدمتونو عامول او د عوایدو عادلانه وېش ، د تادیاتو د بیلانس د وضعیتي بهبود ، د دولتي او خصوصي پانگو هڅول ، او د اقتصاد استقرار و ، د دې پلان توپیر د مخکینو د وړاندوینو سره دا و چې په دې پلان کې انکشافی پروژو ته د زیربنایي پروژو په پرتله زیاته پاملرنه شوې وه (۹م- ۱۲۸)

د دې پلان موخې په لاندې شاخصونو کې بنودلای شو .

- ۱ : د یو پراخ پرمختیایي پروگرام پلي کول .
- ۲ : د کوچینو صنایعو او د ارتقايي موادو د ایجاد او د تولید چټک پرمختګ .
- ۳ : د نفت وګاز ، کانونو ، او د ځمکې لاندې اوبو جیولوجیکي لټون ادامه .
- ۴ : د ګازو د ایستلو پیل د طلا او بیریلو د کانونو سروې .
- ۵ : په ولایتونو کې څښاک د اوبو د شبکو جوړول .
- ۶ : په لومړنۍ ، منځنۍ ، ثانوي او عالي کچه د معارف پرمختیا ، او د کارګرانو او متخصصینو تربیه .

۷ : د روغتونونو او نورو خدماتي موسسو جوړول (۲۱م : ۳۲۲)

په دریم اقتصادي پلان کې د (۳۳) ملیاردو افغانیو د پانګې اچونې وړاندوینه شوې وه چې دوه ملیارده افغانۍ پکې د خصوصي پانګې ونډه وه . په دریم پلان کې د دویم پلان په نسبت په بهرنیو پوړیو کې لږوالی راغلی و . د ډیر تاکید سره سره چې په دې پلان کې باید د زیربنایي پروژو پر ځای هغه پروژې چې ژر یې حاصل ورکاوه تطبیق شوې وای خو دا پروگرام عملي نه شو د صنعت او کانونو انکشاف په دویم قدم کې ځای ونیو . د دولتي عوایدو لوړوالی تطبیق نه شو ولې دا پلان د مخکینو دواړو پلانو څخه د موخو په طرحه او دستونزو د حل د لارو د په روښانولو کې بشپړ شفاف و (۹م- ۱۳۰)

له څلورم پلان (۱۳۵۱-۱۳۵۵ل)، څخه ۱۲ کاله مخکې د هیواد پرمختیایي پروگرامونو منظم شکل نه درلود په غیر منظم ډول د هیواد په یوه او بله څنډه کې پرمخ بیول کېدل. د ۱۳۳۵ لمریز کال څخه را په دیکخوا اقتصادي او ټولنیز فعالیتونه اقتصادي پلانونو کې تنظیم شول. څلورم اقتصادي او ټولنیز پلان باید په ۱۳۵۱ لمریز کال کې تطبیق شوی وای خو د ځینو ستونزو له کبله عملي نه شو. بیا هم په دغو (۱۲)، کالونو کې د (۵۳) میلیاردو افغانیو په ارزش د پنځه کلنو اقتصادي پلانونو (۱۳۳۵-۱۳۵۱ل) په ترڅ کې د ترانسپورت، مواصلاتو، اوبو لگولو، انرژي، صنعت او معارف په برخه کې ځینې پروژې عملي شوې خو دغه پلانونه په زیاته اندازه د بهرنیو مرستو او پورونو پواسطه تمویل شوي وو. په داخل کې په تېره بیا په بشري قوت کې ځانگړي تغیر رانه غې. د څلورم پنځه کلن اقتصادي پلان تطبیق چې د (۱۳۵۱-۱۳۵۵) کلونو له پاره په نظر کې نیول شوی و، د داخلي او خارجي ناوړو سیاسي، اقتصادي شرایطو له امله تطبیق نه شو. ځکه یو طرف ته تمویل کونکي منابع ثابتې نه وې. پارلمان هم دا پلان تائید نه کړ. بله غټه سیاسي پېښه په ۱۳۵۲ لمریز کال د داود خان کودتاه وه چې سیاسي نظام یې بدل او اقتصادي پالیسي هم بدلون وموند. د سردار محمد داود خان د واکمنۍ پر مهال د ۱۳۵۴ لمریز کال تر پایه پورې ټول دولتي مصارف د کلني مصرف په اساس پیشبیني او سنجول کیدل. چې په دې څلورو کلونو کې ټول پرمختیایي مصارف ۴، ۱۹۷۵ میلونه افغانیو ته رسيدل چې یوه اندازه یې د بهرنیو قرضو څخه پوره کیدل (۹-م ۱۴۴).

په ۱۳۵۲ لمریز کال کې د نوي رژیم په مینځ ته راتگ سره ۱۳۵۲ د ۱۳۵۳، او ۱۳۵۴ لمریز کلونو پرمختیایي مصارف په کلني اندازه پیشبیني او اجرا کیدل خو د (۱۳۵۵) لمریز کال په لومړیو کې یو اووه کلن اقتصادي پلان مطرح شو. نوموړی پلان د کاغذ پر مخ له مخکنيو پلانونو څخه معقول او مکمل و ځکه په دې پلان کې له نمایشي پروژو څخه صرف نظر شوې و، او تمویل کونکي منابع یې موثقي او ډاډ وړ وې خو ددې پلان طبق په دولتي اداره کې د پلان د تطبیق ادارې ناتوانې او له حده څخه زیاته اندازه په بهرنیو قرضو او مرستو باندې اتکا د نوموړی پلان تطبیق له ستونزو سره مخ کړی و مخکې له دې اووه کلن پلان څخه په بهرنیو

پورونو اتکاء ۴۵ فیصده خو ددې پلان پرمهال دغه اتکاء (۲۲) فیصدو ته لوړه شوه. لاندې جدول د اووه کلن پلان (۱۳۵۵-۱۳۶۱) تمویل کوونکې منابع څرگند وي.

تمویلونکي منابع	پانگه اچول په ملیارد افغانی	فیصدي
پورونه او پروژوې مرستې	۱۱۴، ۷۴	۲۲ %
د استهلاکې موادو پلورل	۱۱، ۹۲	%
د داخلي بازارونو عواید	۳۴، ۷۸	۲۰ %
د مرکزي بانک قرضه	۱۲، ۹۸	۷۰ %

(۹-م ۱۴۲)

په ټولنیز پرمختیایي پروژو کې صنعت ته د لومړیتوب حق ورکړل شوی و. د نوموړي پلان ټوله پیشبیني شوې پانگه ۴۳، ۱۷۴ ملیارده افغانی وه له هغې جملې څخه ۹، ۲۲ ملیارده ۱، ۳۲ فیصده صنعت، کانونو او انرژۍ ته، ۵، ۳۱ فیصده د مواصلاتو لپاره ۷، ۲۴ فیصده د کرنې او اوبو لگولو چارو ته، او ۲ فیصده یې ټولنیزو خدمتونو ته ځانگړې شوې وه. د دې پلان موخې په لومړیو دوو کلونو یعنی ۱۳۵۵ او ۱۳۵۶ لمریز کلونو تطبیق شوې خو د ۱۳۵۷ ل د ثورد بدلون له امله دا پلان بشپړ نه شو. د دوو کلونو تولیدات یې په لاندې جدول کې ښودل شوي دي.

تولیدات	پرمختیایي لگښت	په میلیون افغانی سره
نوم	۱۳۵۵ لمریز کال	۱۳۵۶ لمریز کال
کرنې او اوبو لگولو چارې	۳۵۰۷	۵۱۳۰
کانونه	۱۷۲۴	۱۳۲۷
صنعت	۲۸۲۰	۲۶۱۷
انرژي	۱۰۶۰	۱۷۲۸
ټولنیز خدمتونه	۱۷۸۹	۲۷۹۳
مواصلات	۲۹۶۵	۲۲۶۴
متفرقه	۱۶۲	۱۵۴

مجموعه	۱۴۰۲۷	۲۰۲۳۲
صنعتي توليدات	۱۳۵۵ کال	۱۳۵۲ کال
__ برېښنا (۱ ميلون کيلوات ساعت)	۹۲۵، ۲	
__ طبيعي گاز ۱ ميلون متر مکعب	۲۵۴۲	۲۵۸۱، ۹
__ خام نفت (ټن)	۵۲۹، ۱	۱۲۰۰۰، ۱
__ د ډبرو سکاره (زار ټن)	۱۵۹، ۹	۱۷۲، ۷
__ لاجورد (زر کيلوگرام)	۷، ۴	۲، ۳
__ مالگه (زر ټنه)	۷۲، ۷	۷۷، ۷
__ کيمياوي سره (زر ټنه)	۵۵، ۱	۹۹، ۲
__ سمنت (زر ټن)	۱۲۵، ۱	۱۵۰، ۰
__ پلاستيکي بوټ (۱ ميلون جوړه)	۴، ۱	۳، ۸
__ چرمي بوټان (زر جوړه)	۳۳۲، ۲	۲۹۸، ۲
__ مالوچ (زر ټنه)	۵۲، ۷	۴۷، ۱
__ نخي تار (ټنه)	۱۰۵۹، ۳	۱۱۷۷
__ نخي ټوکر (ميلون متر)	۱۱۳، ۷	۷۲، ۸
__ سنډي ټوکر (ميلون متر)	۲۷، ۹	۲۹، ۷
__ ورين ټوکر (زر متره)	۳۴۱	۳۴۷، ۴
__ پوستکي (زر جلده)	۱۹۵۹، ۲	۱۹۱۴، ۱
__ بوره (زر ټنه)	۱۱، ۱	۱۱، ۱
__ اوږه (زر ټنه)	۵۷، ۹	۵۹، ۹
__ غوړي (زر ټنه)	۱۰، ۱	۱۳، ۰
__ صابون (ټن)	۲۹۰۰	۲۲۰۰

۹ م م ۱۴۷ او ۱۴۸

البته د ۱۳۵۵ لمريز کال د پرمختيايي لگښت له پاره (۸۸۸۰) افغانۍ او ۱۳۵۲ لمريز کال (۱۳۵۸۲) افغانۍ د بهرنيو هيوادونو د پروژو پورونو (قرضو پوا سطره مرسته شوې چې په ۱۳۵۲ لمريز کال کې بهرنۍ پور (۳۰۰) ميلونه ډالرو ته رسیده چې له هغې جملې څخه ۷۱/۲ ميلونه ډالره ايران، ۶۳/۹ ميلونه ډالره شوروي اتحاد، ۲۰، ۳ ميلونه ډالره د بين المللي بانک پرمختيايي ادارې ۲۶، ۳ د اسيا

پرمختیایي بانک ، ۱۷/۲ میلونه ډالره لويديځ المان مرسته کړې وه. چې %۴۱ پانگه د ۱۳۵۶ لمريز کال په اوږدو کې د صنعت او انرژۍ په برخه کې مصرف شول. ۹-۱۴۹ م ۱۳۳۵ او ۱۳۵۲ کالونه په بهير کې چې لومړۍ او دوهم اقتصادي پلانونو کې د پانگې زياته برخه د زیر بنيایي تاسيساتو په جوړولو کې لکه مواصلات (۲۵۰۰ کيلو متر سړک قير شو) ، د نغلو ، ماهيپراو کجکي د بريښنا بندونه جوړ شول. په ځينو ولايتونو کې حرارتي دستگاه گانې هم جوړې شوې. په درېيم او څلورم پلان کې هغو پروژو ته زياته پاملرنه وشوه چې ژر يې ثمره ورکوله. د خصوصي پانگې د هڅونې په خاطر په ۱۳۵۳ لمريز کال کې د پانگې اچولو قانون جوړ شو. په هيواد کې يو شمير کوچنۍ صنعتي فابريکې هم جوړې شوې. خو په پلانونو کې په بهرنيو قرضو باندې دمتکي پروژو په ټاکنه او پرمختگ کې يې يولې ستونزې را منځته شوې وې خو بيا هم د نوموړو پلانونو د جوړېدو او ترتيب په پايله کې دوه سوه وړې او غټې فابريکې جوړې شوې چې (۴۰) زره کارگرانو په کې کار کاوه. ۹-۱۵۰ م

په اووه کلن اقتصادي پلان کې لومړۍ د ښوونې او روزنې په ډگر کې لومړنيو ، منځنيو او دليسه په کچه ښوونځيو جوړول ، په هرات کې ديو پوهنتون تاسيس او دننگرهار پوهنتون پراختيا په پام کې نيول شوې وه. ديني مدرسې چې تر دغه مهاله په شخصي ډول د خلکو له خوا اداره کيدلې د پوهني وزارت پورې اړه ونيوه ، دسواد زده کړې کورسونه هم جوړ شول. که چيرې ددې اوه کلن پلان ټول مواد عملي شوی وای نو په پوره باور سره ويلی شو چې زموږ په ټولنه کې به دخلکو د ژوند په سطحه کې بدلون راغلي وای. ۳۲-۱۸ م

سردار محمد داود خان له پورتنیو ياد شويو هيوادو پرته له يو شمير نورو هيوادونو څخه هم مرسته تر لاسه کړه. په ۱۳۵۵ لمريز کال يې د چکوسلواکيا څخه ۲۶ ، ۸ ميلونه ډالره ، او ديوگوسلاويا د انکارا شرکت له خوا د ۶۶۰ ، ۲۳۸ ميلونو ډالرو په ارزش د ځينو فابريکو جوړولو وعده اخېستې وه. ۵-۱۲۷ م

خو ښاغلي عبدالملک عبدالرحيم زي د ماليې پخواني وزير د سردار محمد داود خان د اوه کلن پلان په اړه ځانگړي نظر لري او په خپل کتاب ارمغان زندان کې ليکلي: «سردار محمد داود خان بطوریکه توازن بودجوى و پلان اقتصادي

مطروحه روی غرض شوم و برای خواسته های خود از بین برد و کشور را به بی توازن مالی و کساد بحران اقتصادی مواجه کرد. این بار نیز از کودتاه تاریخی ۲۲ سرطان اش قدرت نمایی کرد. و آن کارهای رو بروه شدن مربوطه به دوره های پلان سوم و چهارم را باز برهم زد و کشور را به پیمانه وسیعتر به فساد اقتصادی و عدم توازن بودجوي و هم چنین فساد و بحران سیاسی مواجه ساخت. چنانچه پلان های گذشته را یکسره نادیده گرفت و خود را با همه ناکامی های گذشته همچنان قانون شکنی ها و ظلم هایی که کرده بود خیر خواه جامعه معرفی کرده، پلان دوره جمهوریت خود ساخته و نام نهاد خود را بنام پلان اول انکشاف هفت ساله اعلان کرد.

این پلان که باز هم بوسیله رئیس پلان سازی روسیه و هیئت معیّتی وی تکمیل گردید، حجم سرمایه گذاری سالانه (۳۳) میلیارد افغانی معرفی کرد. منجمله (۱۳) میلیارد آن را برای بودجه عادی و (۲۰) میلیارد آن را جهت سرمایه گذاری بیان نمود. وی نه آنکه (۱۰) میلیارد افغانی بودجه پیش از دور خود را به مصارف عادی بکار برد، (۳) میلیارد دیگر افزونتر از آن را در مصارف عادی از طریق کریدت ها تمویل نمود. گویا روی این محاسبات بیش از شصت فیصد بودجه عادی سردار محمد داود خان قرضه داخلی و خارجی تمویل میگردد. اینکه در مخارج یکسال سرمایه گذاری ها را (۲۰) میلیارد افغانی معرفی کرده است، نیز سخنی است دور از حقیقت، سردار محمد داود خان بدین مامور و عمل خود باز از یکسو جلو انکشاف کشور را گرفت از سوی دیگر اینکه به تدریج تلافی تمرینات گذشته دوره صدارت وی را میکرد. بدین معنی که همه ساله بیش از سیزده میلیارد افغانی ثروت کشور را تمویل ارزوهای خود در سکتور خدمات عادی به کار می برد، در مقابل در انکشاف اقتصادی، اجتماعی کشور (۲۰) میلیارد افغانی که همه ساله در بودجه های خود مصرف و اعلان میکرد. فقط دو میلیارد سرمایه گذاری که آن هم بیشتر به کومک های بلاعوض منابع بین المللی و با کشور دوست متکی بوده و یا از قروض خارجی تمویل میگردد. باقی (۱۸) میلیارد افغانی وجود نداشت و نه سرمایه گذاری آن موضوع بحث میباشد...» ۳۰م ۱۴۷-۱۴۸

کله چې داود خان له مسکو څخه مایوسه شو. د غرب خواته یې مخه کړه خو بیا هم یې د خپل موقف په خاطر د لویدیځ پر ځای اسلامي هېوادونو یعنې

ایران، سعودي عربستان، ترکیه، مصر او کویت سره خپلې سیاسي اړیکې ټینګې کړې. اوله دغو هیوادونو څخه یې د خپل اوه کلن پر مختیایې پلان د پروژو د تطبیق په خاطر د مالي کومکونو د جلبولو په خاطر خپلو دیپلوماتیک اقدامات پیل کړل. په ۱۹۷۸ (۱۳۵۷ ل) کال په پیل کې کله چې د مسکوله پېښې یو کال تیریده دغو هیوادونو ته سفر وکړل. ۲۳م ۴۳۹

د ښاغلي عبدالرحیم زی نظر یو اړخیزه دی ځکه نوموړی مخکنې پلانونه تائیدوي او یوازې اوه کلن پلان چې دې پکې نه و ردوي. بل دا چې دا پلان دوه کاله تطبیق شو یو شمېر پروژې بشپړې شوې او کومې پروژې چې پاتې دي اوس ۱۳۸۸ کال د هماغه پلان پروژې د تطبیق په حال کې دي اوس هم دولت د داود خان د پلان پاتې او نیمګړې پروژې تکمیلوي چې هره پروژه اوس هم ځانګړې اقتصادي ارزښت لرونکي ده. ددې پلان سیاسي ارزښت په دې کې چې د نړۍ هیوادونو د سیاسي اړیکو په پام کې نیولو سره مالي او اقتصادي مرسته کوله. شوروي اتحاد د ډیرې مالي او تخنیکي مرستې په اساس په افغانستان کې د سیاسي نفوذ غوښتونکې وو. داود خان دهر هیواد له سیاسي نفوذ سره مخالف و. کونښن یې کاوه چې د نړۍ له ټولو هیوادونو خصوصاً اسلامي هیوادونو څخه مرسته ترلاسه کړي نو ځکه یې د اسلامي هیوادونو همکارۍ ته ډیر اهمیت ورکاوه. د نوموړي دغه پلان هغه د سیاسي ستونزو سره مخ کړ.

د سردار محمد داود خان ژوند، شخصیت او تېروتنې.

— شخصیت :

سردار محمد داود خان د سردار محمد عزیز خان زوی په ۱۲۷۸ لمريز ۱۹۰۹ ز کال د کابل په ښار کې زیږدلی دی. د استقلال په لیسه کې زده کړه کوله چې په ۱۳۰۰ لمريز ۱۹۲۱ ز کال د محصلینو په لومړي ګروپ کې چې د ده د کاکا زامن محمد ظاهر او محمد ظاهر هم ور سره د امان الله د واکمنۍ پر مهال د تحصیل لپاره پاریس ته ولاړل.

کله چې محمد نادر خان د امیر حبیب الله خان کلکاني سره د مقابلې په خاطر افغانستان ته راغی، سردار محمد داود خان او محمد ظاهر شاه په پاریس کې پاتې شول او تحصیل ته یې ادامه ورکړه کابل ته له راتګ وروسته

مخکې له دې چې د نظامي زده کړې لپاره په عسکري لېسه کې شامل شي د لنډ وخت لپاره د بهرنيو چارو په وزارت کې د مامور په توګه مقرر شو. تر ۱۳۱۰ لمريز کال پوري ده ټولې ملکې او نظامي زده کړې پاي ته ورسولې. ۲۴م ۲۳ او ۲۴ نوموړي په ۱۳۱۱ لمريز کال د فرقه مشري رتبې ته ترفيع وکړه. او مشرقي کې د عسکري قوماندان په توګه مقرر شو. او يو کال وروسته يې د مشرقي د اعلي حکومت مسئوليت هم په غاړه واخېست، په ۱۳۱۳ لمريز کال يې د فرقه مشري لومړۍ رتبې ته ترفيع وکړه او بيا د پاچا د فرمان په اساس د قندهار او فراه د عسکري حوزي د قوماندان او نائب الحکومه په توګه مقرر شو. په ۱۳۱۷ لمريز کال د دهم ځل لپاره مشرقي ته راغی خو دا ځل د رئيس تنظيمه او د مشرقي د ټولو عسکري قواو د قوماندان په حيث په دنده وګومارل شو. د ۱۳۱۸ لمريز کال د زمري په مياشت کې سردار محمد داود خان د قواي مرکز او عسکري مکتب د قوماندان په توګه مقرر شو. په ۱۳۲۵ لمريز کال کې چې ۳۸ کلن و د خپل تره شاه محمود خان لخوا د دفاع د وزير په حيث مقرر شو. يو کال يې له دندې څخه نه وتېر شوي چې په ۱۳۲۵ ل (۱۹۴۸ ز کال) په پاریس کې د سفير په توګه فرانسې ته ولاړ. مګر هلته ډېر پاتې نه شو او د ۱۳۲۸ ل کال د لړم په مياشت (۱۹۵۰ ز) کې بېرته کابل ته راغی او د دوهم ځل لپاره د دفاع د وزير په توګه مقرر شو. ۲۴م ۲۷

سردار محمد داود خان په ۱۳۱۲ لمريز کال د اعليحضرت محمد ظاهر شاه د خور زينب سره چې د ده د کاکا لور کيده واده وکړ. ده او ه اولادونه درلودل چې عمر، تورپيکي، شينکي، درخاني، خالد، ويس او رزلبسته نوميدل. نوموړي د روغتيا په لحاظ جسماً قوي او د منځني قد لرونکي مګر په ملا کې يې د لويډو له امله د درد او روماتيزم تکليف درلود. په ۱۹۵۹ ز کال يې په سويس او داتريش دويانا په ښار کې درملنه وکړه مګر بيا هم په ۱۹۶۱ ز کال يې په روم کې د اوسيدو پرمهال په ملا کې د فقري د بې ځايه کيدو له امله د جراحي عمليات تر سره کړل هغه ډير سگرت څکول خو وروسته يې د داکترانو د توصيې او مشورې په اساس ترک کړل. د ده لور درخاني د اود خان په اړه وايي چې زما پلار د مشروباتو او ښکار سره علاقه نه درلوده. د ده مينه يوازي د افغانستان

سره وه تل به يې جريدې ، ورځپاڼې او مجلې لوستلې ، ترڅو د ورځنيو پېښو څخه خبر شي ډير وخت يې په ادارې او سياسي موضوعاتو کې تيراوه . کله چې به يې کور ترک کړلو له هغو ساختماني پروژو څخه به يې ليدنه کوله چې ده پېل کړې وې ترڅو د هغو د پرمختگ کار په خپلو سترگو وگوري ، درځانې ، عبدالله مکيار او ده ته نور نږدې کسان په دې نظر دي چې د کور د ننه له ده څخه د کور غړي ويريډل خو نوموړي تل ملايم او د محبت څخه ډک سلوک کاوه کله کله به يې ټوکې هم کولې اولادونو ورته بابا ويلې ۲۷م

سردار محمد داود خان د ۱۳۳۲ _ ۱۳۴۲ ل) کال پورې د افغانستان د صدراعظم په توگه دنده اجرا کړه . خو نوموړی په ۱۳۴۲ ل ۱۹۶۳ ز کال کې د صدراعظمي له څوکي څخه استعفا وکړه ، پوره لس کاله يې په گونښه گيري کې ژوند تېر کړ . تر څو په ۱۳۵۲ لمريز ۱۹۷۳ ز کال کې کودتاه وکړه او واک ته ورسېد . تر ۱۳۵۷ ل او ۱۹۷۸ ز کال پورې يې د افغانستان د جمهور رئيس په توگه دنده اجرا کړه د ۱۳۵۷ ل کال د ثور د اوومې نېټې د بدلون په پايله کې نوموړی شهيد او واکمنۍ پای ته ورسېد .

بناغلی* لالا جان حق شناس د داود خان په اړه داسې نظر لري : « مرحوم شهيد محمد داود خان مدام دريشي اغوسته کله به چې له دندي څخه کور ته راستون شو خپل منظم لباس (دريشي) به يې بدله کړه او داسې پتلون او کميس به يې اغوستل چې په هغه لباس کې به يې خپل کور کې د باغوانۍ چاري اجرا کولې او د باغوانۍ سره يې ډيره مينه لرله د همدې مينې په نتيجه کې يې د دلکشاه د ماڼۍ د لومړي لمبر قصر تر څنگ په يوه ساحه کې چې

* بناغلی لالا جان يو ښه صاحب منصب اود ښه خوی خاوند دی . نوموړي سره ما شخصاً د ۱۳۸۸ لمريز کال د چنگاښ په ۲۲ مه د ۲۰۹ ز کال د اگست په ۱۷ نيټه د هغه څخه پوښتنه کړې او نوموړي د سردار محمد داود خان د ساتونکۍ له ډلې او نږدې اړيکي ور سره درلودې خپل ځان په خپله داسې را پيژني . زه لالا جان حق شناس د مرحوم حاجي فيض محمد خان زوي د پکتيا ولايت د آريوب ځايوولسوالي د هاشم خيلو د شگي په کلي کې په ۱۳۲۸ هـ _ ش کال کې زيږيدلي يم . دري کاله مي د آريوب ځايو په لومړني ښوونځي کې او دري کاله مي د قندهار په احمد شاهي لومړني ښوونځي کې زده کړې کړي دي په ۱۳۴۱ کال کې حربي ښوونځي ته انتخاب شوم په ۱۳۴۷ کال کې د حربي ښوونځي څخه فارغ او بيا په ۱۳۴۸ هـ ش کال کې حربي پوهنتون پلي پوهنځي کې شامل او په ۱۳۵۰ هـ ش کال د حربي پوهنتون څخه دوهم برید من په رتبه فارغ شوم .

لومړنۍ دنده يې د مرکزي ټول اردو د اوومې فرقې په ۳۸ غنډ کې وه د ۱۳۵۲ هـ ش کال د چنگاښ په ۲۲ نېټه کله چې مرحوم شهيد محمد داود خان د وخت او خلکو د شرايطو او غوښتنو سره سم شاهي نظام ته د پاي ټکي کيښود او جمهوري نظام چې په ملي سطحه يې په خاص ډول روڼ اندي او تحصيل کړې او ارمانجن او په بين المللي سطحه يو منل شوي نظام دي را مينځ ته شو او د شاهي گار د پر ځای نوي گارد د جمهوري گادر په نوم جوړ شو زه هم گارد ته انتخاب شو چې د جمهوري گارد د دوهم کنډک په لومړي ټولي کې د بلوک د قوماندان په توگه مې لومړنۍ دنده اجرا کوله چې وروسته د همدې ټولي قوماندان وټاکل شوم. په ۱۳۴۵ هـ ش کال او ۱۳۵۲ هـ ش کال کې دوه ځلي د ازمويني په نتيجه کې هندوستان د مسلکي لوړو زده کړو په خاطر تللي يم چې شپږ مياشتې مې هلته زده کړه کړېده.

زما ټولي دنده د جمهوري ارگ سره د باندنيو چارو وزارت، د چين هېواد سفارت، د فرانسې د تجارتي اتشي ودانې، په افغانستان کې د ملگرو ملتونو دفتر، د مرحوم شهيد سردار محمد داود خان د کور احاطوي ساحه. (د جمهوري ارگ سره متصل اړخونه) او د د لکشا ماني ساتل وو.

د ۱۳۵۷ هـ ش کال د ثور په اوومه نېټه د پنجشنبې ورځ چې د حکومت او نظام د ړنگيدو په خاطر کودتاه شروع شوه مازيگر د جيت الوتکو په جمهوري ارگ باندې په خاص ډول د لکشا ماني په ساحه کې بمبارد وکړ. د اڅکه چې د لکشا ماني په چمن کې د هوايي دفاع څلور ميله ماشينداري ځاي پر ځاي وو او د جيت په الوتکو شاه محمود نومي دوهم بدير من انداخت وکړ چې يو ډير زړور صاحب منصب و دغه موضوع پيلوټانو په نښه کړه او په پرله پسې تگه يې دغه ساحه بمبارد کړه. د دغه بمبارد په نتيجه کې زما د ټولي د يو بلوک قومندان چې سلطان محمد چوپان نومیده. دوهم بريد من او مونږ دواړه څنگ په څنگ په موضوع کې ناست وو شهيد شو او زه په چپ لاس او چپه پښه سخت ټپې شوم د جمهوري ارگ څخه د وتلو ټولي لاري د مخالفينو له خوا نيول شوي وي يوازي يوه لاره چې مخالفينو ته نه وه معلومه هغه د چين سفارت او د باندنيو چارو وزارت تر منځ لاره وه څرنګه چې زما درملنه د گارد په روغتون کې ممکنه نه وه د گارد د روغتون سر طبيب چې لا لاجان شيرزي نومیده. د امبولانس

خالي ځمکه وه د منيو نيالګي چې چې شمير يې دسلو شاوخوا ته رسیده د جمعي په ورځ يې له نقشي وروسته کښينول شايد چې اوس هم وي شهيد سردار محمد داود خان او د هغه فاميل ټولو غړو په درې ژبه خبری کولې په پښتو ژبه يې ښې خبرې نه شوالی کولالې (.....) (۱۲)

سردار محمد داود خان د شخصيت په اړه مختلف نظريات موجود دي خو زيات په دي عقیده دي چې هغه ښه کار کوونکی، باعزمه او واک اخېستلو ته ليواله شخص و، خو د هېواد د راتونکې پرمختګ سره يې ډيره مينه درلوده، هغه په سياسي او اداري چارو کې د روحانيونو مخالف و خو په خپله يو کلک مسلمان او پرهيزگاره شخص او د کاملې اتوريتې خاوند و. ده غوښتل چې په خپل ژوند کې افغانستان له منځنيو پيړيو حالت څخه وباسي او د پرمختللو هېوادونو په قطار کې ودر وي. ده په ۲۴ ساعتونو يعنې په يو شپه او ورځ کې (۱۲) ساعته کار کاوه. [۷-۲۸] عسکري تربيه، نظم او دسپلين د ده د

شخصیت جزو، ځينو داود خان د سوکارنو او جمال عبدالناصر سره تشبه کړی چې د خلکو په مینځ کې یې محبوبیت درلوده. ده ټول قومونه وروڼه او برابر بلل او او سڼې غم د دغسې مشرانو نشتوالي له امله دی. چې گاونډیو او نړیوالو هیوادونو د خپلو گټو په خاطر افغانان یو د بل په مقابل کې درولې دې داود خان وکولی شول چې لویدیځ او ختیځ په سیالې کې افغانستان له گوبنه گیرۍ څخه وباسي او د ناپیلي هیوادونو په قطار کې ودر وي. د ده خوښې په خدمت او کار کې نغښتې و، ده بله

ډرېور ته هدایت وکړ چې ما د همدغې لار څخه د قوای مرکزي روغتون ته انتقال کړي او هلته څو چې لرله قوماندان وټاکل شوم وروسته د کورنیو چارو وزارت د قرارگاه قوماندان وټاکل شوم او په دغه وخت کې مې د پولیسو په اکاډمې کې محصلینو ته تدریس هم کاوه د تدریس سره مې ډیره مینه لرله دا مهال د پولیسو اکاډمې ته تبدیل شوم لومړي د پولیسو اکاډمې د مقرراتو سره سم د استاد معاون او د پیارتمنت د امر په حیثې دنده اجرا کړي ده د پولیسو په اکاډمې کې مې د پنځلسو کالو څخه زیاته موده د استادي دنده لرله او په دې موده کې د استادي تر څنگ د دریو کالو لپاره د ۱۳۶۰ څخه تر ۱۳۶۳ کال د پولیسو اکاډمې قوماندان لومړي مرستیال هم وم په دې کې مې د پولیسو د اکاډمې د مقرري مطابق د تدریس کدر په برخه کې د شرایو د پوره کولو سره سم د پوهندوي علمې ربه تر لاسه کړي ده هلته څو ورځې کم د دوو مساشتنو لپاره بستر شوم کله چې د روغتون څخه رخصت شوم د گارد څخه تبدیل او د دفاع وزارت احتیاطو ته معرفي شوي وم په گارد کې یوازي هغه سصبمنصبان پاتې شوي وو چې د خلق یا پرچم گوندونو سره یې اړیکې لرلې د ټولي د سلاح او اجناسو دور تسلیمې څخه وروسته احتیاطو ته ولاړم د دوو هغتنو څخه وروسته د دفاع وزارت څخه د کورنیو چارو وزارت ته تبدیل او هلته لمړي د څه وخت لپاره د پولیسو د تشریفاتو سفارتونو او خارجي سیاسي نمایندگیو د ساتنې دنده اجرا کړېده د پولیسو په اکاډمې کې مې پنځلسو کالو څخه د استادي دنده لرله په ۱۳۶۳ لمريز کال د قوماندان لومړي مرستیال وم او د پوهندوي علمي رتبې ته مې ترفیع وکړه

هېڅ تفريح نه درلوده. نوموړي ښه خواږه او کالي (جامی) نه خوښول، په هېڅ ډول فساد کې ښکېل نه و. د پاک لاس خاوند و، نړيوالو مسايلو ته يې ځانگړې پاملرنه کوله او نوې تکنالوژۍ ته يې ډير پام کاو. د کار پوهانو نظر ته يې ارزښت ورکاوه. د هيواد له مخورو اشخاصو سره يې پيژندگلوۍ درلوده، ښځو ته يې د هغوي حقوق ورکړل. له ده څخه اوس يوه لور ميرمن درخانۍ پاتې ده، چې له خپل ميره ډاکتر توريالي نور سره د سويس د لوزان په ښار کې اوسېږي.

۳۱ م ۱ او ۲

په سياسي ژوند کې هم سردار محمد داود خان بې تفاوته پاتې نه شو. د سردار شاه محمود خان د صدراعظمۍ پر مهال نوموړي د هغه له لارې او کړنلارې سره جوړ نه و بهر ته لاړ او په پاریس کې يې د سفير په توگه مقرر شو. خو له يو لنډې مودې وروسته بيرته خپل هيواد ته راغی او عبدالمجيد خان زابلې سره يې يو ځای د شاه محمود خان پر ضد سياسي فعاليت پيل کړ. دوی داسې استدلال کاوه چې د شاه محمود خان حکومت يوه معتدله او نرمه کړنلاره په مخکې نيولې ده او په هيواد کې يې نظم او امنيت له خطر سره مخامخ کړيدې نو بايد مخکې له مخکې د دې کار مخنيوي وشي ترڅو دا حکومت د گډوډۍ سره مخ نه شي نو له دې امله په سردار شاه محمود خان باندې فشار راوړ ترڅو په خپله د صدارت له دندې څخه استعفا وکړي فشار په ۱۹۵۰ز کال کې د ملي ديموکرات گوند (ملي کلپ) جوړيدل و. چې د دولت د لوړپوړو چارواکو او حاکم نظام لخوا په دې خاطر تاسيس شو ترڅو د هغو گوندونو او سياسي کړيو سره چې نوي په افغانستان کې تاسيس شوي رقابت وکړي او هغه شمېر ځوانان چې د هيواد د ابادۍ فکر لري په خپلو لیکو کې تنظيم او جذب کړي. عبدالمجيد خان زابلې د اقتصاد وزير، سردار محمد داود خان د دفاع وزير، سردار فيض محمد خان ذکرېا د معارف وزير، علی محمد خان يفتلي د صدراعظم مرستيال او غلام فاروق عثمان د دې نوي گوند موسسين گڼل کېږي.

۱۳ م ۴۴ او ۴۵

د ملي ديموکرات گوند جرړي او اغيز يوازې کابل کې و چې وروسته يې په ملي کلپ په نوم شهرت پيدا کړ. د دی گوند لگښتونه د ښاغلي عبدالمجيد

خان زابلی لخوا ور کول کیدل باید و وایو چې د دې گوند (ملې کلوپ) منشي داکتر عبدالقيوم و. د ملي کلوپ د جوړیدو وروسته سردار محمد داود خان او عبدالمجید خان زابلی د یو شمېر تحصیل لرونکو محصلینو په جلب و جذب کې فعاله ونډه درلوده ملي کلوپ چې د صدراعظم په ملاتړ تاسیس شوی و ډیره هڅه وکړه چې د محصلینو د اتحادیې غړي جذب کړي چې هغو ته د چپي افکار و څخه نجات ورکړي. مگر د وخت په تیریدو سره ملي کلوپ د سردار محمد داود خان او دهغو د ملگرو د لاس اله او وسیله شوه چې د سردار شاه محمود خان د سیاست په انتقالو کې له دې فرصت څخه ګټه اخستنه او د سیاسي پروپاګند په توګه یې په مقابل لوري کلکي نیوکې کولې د محصلینو اتحاد د نوی فکر د جوړیدو او تربیه له پاره یو ښه جوړښت و. خو د ملي کلوپ د فعالیت او ددې اتحاد یې د ځینو غړو د جذب پواسطه د دې اتحاد یې فعالیت مخه ډپ کړه. شاه محمود خان غوښتل چې دوه گوندونو تشکیل شي یو حکومت جوړ کړي او بل د دولت مقابل اپوزیسیون نقش ولري. ۱۳م ۴۲

دوی غوښتل چې د شاه محمود خان د حکومت سقوط وکړي او سردار محمد داود خان او زابلی واک ته ورسېږي بل پلوته په هیواد کې دوه گوندي سیستم هغه هم د ملي کلوپ څخه تشکیل شي چې د نورو گوندونو د فعالیت او واک ته د رسیدو مخه ونیسي کله چې ښاغلي ډاکتر محمودی، غبار او کریم نزیهي ته بلنه ورکړل شوه چې د ملي کلوپ غړي شي هغوي له دې کار څخه ډډه وکړه البته د دې حرکت هغوي د محصلینو د اتحادیې مخالفت ته وهڅول چې دغه مخالفت او حرکت د محصلینو د په ناکامی باندې ختم شو او ملي کلوپ هم د هغو اشخاصو او سیاسي رهبرانو په جلب او جذب کومو چې په شورا کې د دیموکراسۍ پلوي کوله پاتې راغی. د دوی دمخکینۍ طرحې یعنې د وزارتونو په گروپونو باندې د ویشلو په اړه هم اختلاف پیدا شو او ځینو لکه عبدالحی عزیز له خپلو دندو څخه استعفا وکړه، صدراعظم هم پوهیده چې ملي کلوپ په ظاهري بڼه کې دوستي کوي خو په پټه د حکومت ستنې تخریبوي. ځکه چې د ملي کلوپ د فعالیت په مقابل کې ځینې ستونزي ایجاد کړې ترڅو د صدراعظم د کړنلارې په پایله کې عبدالمجید خان زابلی استعفا ته مجبور شو. له ملي

کلوپ څخه د عبدالمجید خان زابلی وتل نوموړی سازمان د مالي ستونزو سره مخ کړ او په تدریجي ډول له مینځه تلو په حال کې و خو سردار محمد داود خان او د هغه د ځینو ملګرو چې لوړې څوکۍ او حتی وزارتونو یې په لاس کې وو د هغوې نفوذ ورځ په ورځ زیاتیده . تر څو یې شاه محمود خان دې ته مجبور کړ چې سخت گیري و کړي خو بیا هم شاه محمود خان استعفا ته مجبور شو د سردار محمد داود خان په صدراعظم کیدو سره ملې کلوپ هم پرته له دې چې خپل مرام ته ورسېږي له مینځه ولاړ . ۱۳م ۴۷

سردار محمد داود خان چې په ځوانۍ کې د خپل تره سردار محمد هاشم خان سره کار کاوه او دهغه لخوا تربیه شوی و نوموړی هم د هغه (محمد هاشم خان) په څېر با انضباط ، سخت ، مغرور خو د هیواد د پرمختګ سره یې ډیره مینه درلوده . د خپل تره بر خلاف د مال او ثروت جمع کولو ته لېواله نه و . نوموړی په اداره کې د ډیر صلاحیت غوښتونکی و . هغې شخصیتونو ته چې د وینا توان او خبرو کولو جرئت یې درلود په خپله کابینه کې ځای نه ورکاوه . هر چا چې به دده مخالفت کاوه ، پر هغه یې د ماجراجوی نوم ایښوده . د دیموکراسۍ په دوره کې داسې استدلال کاوه چې وروسته پاتې ټولنه کې د یموکراسۍ نشي کامیابیدلی ، لومړی باید اقتصادي پرمختګ عملي شي بیا د یموکراسۍ . ۱۳م ۴۸

سردار محمد داود خان وطن پرست ، صادق او یو باتقوا مسلمان و د عیاشۍ څخه مبرا و پرده د هیڅ ډول عیاشۍ ثبوت نشته ، نوموړي د رهبري شوې اقتصاد پلوي و خصوصي پانګه اچونه یې هڅوله . هغه د امتیازاتو مخالف او د والاخضر لقب یې رسماً لري کړ . ده افغانستان ته د اقتصادي پرمختګ له پاره د اقتصادي پلانونو جوړول رواج کړل .

نوموړي په داسې حال کې د افغانستان صدراعظم شو چې د دوهمې نړیوالې جګړې په پایله کې المان ، جاپان او ایتالیا ماتې خوړلې وه . فرانسې او انگلستان ډیر زیان لیدلې و او خپلې مستمرې یې له لاسه ورکړې وې دوو نویو نړیوالو قوتونو (امریکا او شوروي) په نړۍ کې ظهور وکړ . امریکا چې د جګړې له ډګر څخه لرې و ډیره تاوان یې نه ولیدلې ، په ناګاساګي او هیروشيما کې د

اتوم د بم د استعمال څخه وروسته جاپان دې ته اړ کړ چې جگړه پرېږدي او د جاپان نيول شوي سيمې يې تر فيلپين پورې ونيولې. شوروي اتحاد هم د يو فاتح په توگه په نيمه اروپا او نيمه کوريا باندې مسلط شو. ۴۱-م ۵۲ او ۵۳

سردار محمد داود خان د خپلې صدراعظمۍ (۱۹۵۳ - ۱۹۶۳ ز کال) په لسيزه کې وځليده. څرنگه چې پر امير دوست محمد خان او امير شير علي خان باندې د برطانوي هند وضعې، امير عبدالرحمن خان باندې د مرکزي اسيا وضعې اغيزه کړې وه. پر سردار محمد داود خان باندې هم د فرانسې وضعې چې د غازي امان الله خان د واکمنۍ پر مهال فرانسې ته د تحصيل په غرض تللې و ډيره اغيزه کړې وه. د ده ملي ارمانونه امان الله خان او د حکومت طرزي سر دار محمد هاشم خان او امير عبدالرحمن خان ته ورته و. يعنې په دې مانا چې داود خان يوسمونپال او رزوناکه ټينگ افغان و. خو په پښتو ژبه يې خبرې نه کولې او يا يې پښتو نه شوه ويلې که څه هم نوموړي ټينگ مسلمان و خو د امان الله خان په خير يې له پيرانو او ملايانو او مذهبي مشرانو سره نه لگيده. هغوی يې د پرمختگ او عصري توپ په وړاندې خنډ گڼل د خپلو لايقو وزيرانو په مرسته يې يو لړ اقتصادي، پوهنيزه، اجتماعي او نظامي سمونونه عملي کړل، ده د امريکا، شوروي اتحاد او نورو هيوادونو کريدتونه او هم بې عوضه پولې مرسته ترلاسه کړه. ۴۲-م ۱۴۹ او ۱۵۰

افغانستان بهرنۍ سياست د داود خان په هڅو فعال او نړيوال مسايلو کې هغه وخت شريک شو چې د داود خان په هڅو د افغانستان هيئت د باندونک په کنفرانس کې فعال گډون و کړ. افغانستان ته يې د اسيايي او افريقايي هيوادونو په مينځ کې د روښانه موقف په غوره کولو سره د نړيوالو پام را و گرځاوه. عبدالرحمن پژواک چې د ملگرو ملتونو په سازمان کې د افغانستان نماينده و د ملگرو ملتونو د سازمان د مکرافون له لاري د افغانستان ملي سياست ته نړيواله جنبه ور کړه ده د هري نړيوالي پيښې په باره کې خپل نظريات په واضح توگه څرگندول او د ملگرو ملتو په سياسي کميسونونو کې يې فعاله ونډه اخېسته. ۴۷-م ۲۱۷ او ۲۱۸

د صدر اعظمۍ څخه د استعفا وروسته هغه زیات وخت ټولنیزو فرهنگي موسسو څخه لیدنه کوله او د هغو ودانیو ساختماني چارې کتلې چې د ه د صدرات پر مهال پیل کړې وې د نسوانو د عالي موسسې څخه یې د لیدنې پر مهال د دې موسسې منسوبیتونه د ده لرې کیدو په اړه ډیر احساساتي غبرگون وښوده. بل وخت سردار محمد داود خان غوښتل چې د کابل پوهنتون څخه لیدنه وکړي خو د پاچا لخوا ورته اجازه ور نه کړل شوه.

د ده کور ته د سیاسي او ملي شخصیتونو په تگ را تگ باندې هم بندیز ولگید نوموړي یوازیتوب او تجرید کې ژوند تیراوه خو کله چې ډاکتر محمد یوسف د صدر اعظمۍ پر مهال نوي اساسي قانون جوړ شو. د دې اساسي قانون د ۲۴ مادې په اساس د پاچا د کورنۍ (دهغه دکاکا زامن او نور) غړي دوزارت، شورا کې غړیتوب او سیاسي گوند د جوړلو او غړیتوب څخه منع شول د دې قانون تصویب نوموړی نور هم د گوبنه گیري خواته ورتیل واهه. سردار محمد داود خان غوندې یو زړه سواند، ریښتینی، ترقي غوښتونکي او آزادي خوښونکي شخص په توگه د دې حالت زغمل ډیر سخت کار و. په دې اړه ښاغلي غوث الدین فایق داسې لیکي: «احوال گیري سردار محمد داود خان را وجیبه ملي و انساني خود دانسته به قبول هر گونه خطر و عواقب نا گوار بدیدنش میرفتم. اگر چه بارها با تاکید برایم میگفت اولاد دار هستی نیا که بندي نشی، بانهم میرفتم، اعتراف شود که سردار مر حوم مرد باشهامت و پر غرور بود. که در صدرات و ریاست جمهوری هیچ دشمن نیرومند طرف مرز ما را که پس از او جولان گاه سواران روس و غلامان انگلیس گردید نداشت ... در زمان حکمر وایی او امنیت در سرا سر مملکت تامین گوشه و کنار کشور از پاتک و رهن ها، خالی موتر های ترانسپورتي شب و روز در بین ولایات در گردش بود نامی از دزد و رهن برده نمی شد ...» ۳۹ م

د دولت مشر (محمد داود خان) له هماغه پیل څخه ځان د یوکلک او ځواکمن واکمن په توگه را څرگند کړ او هڅه یې کوله چې دولتي اداري په خیر د هیواد په سیاسي ژوند هم ټینگ واک ولري نوموړي د ۱۹۷۳ ز کال د جولای د ۲۷ درېو فرمانونو په حقیقت کې د نوي جمهوري دولت د بنسټ ډبره کښوده په

دې ډول پارلمان پنگ او د ۱۹۲۴ ز کال د بنسټيزه قانون چلښت يې تم کړ د افغانستان د خلق ديموکراتيک گوند په گډون يې د ټولو سياسي گوندونو فعاليت او د هغوي ورځپاڼې بندي کړې په ټول هيواد کې يې پوځي حالت اعلان کړ چې دنوي اساسي قانون تر تصويب (۱۹۷۷ ز کال پورې يې دوام وکړ. ۴۲-م ۱۳۹

ده د جمهوريت په ټوله دوره کې د سياسي گوندونو فعاليت بند کړ. يوازي يو گوند (ملي غورځنگ) چې د (۱۳۵۲ لمريز کال کې دنوي اساسي قانون له تصويب وروسته جوړ شو د فعاليت قانوني اجازه درلوده د ملي غورځنگ (د ملي انقلاب گوند) جوړيدل سره د افغانستان د ځوان نسل او روڼ اندو د شديد عکس العمل سره مخامخ شول د ملي غورځنگ گوند په جمهوريت کې عملاً درې اړخونه درلودل حکومت هم په دغه دريو اړخونو ویشل شوي و.

- د سيد عبدالله، عبدالقدير نورستاني او غلام حيدر رسولي ډله.
- د پوهاند عبدالقيوم وردک او ډاکتر عبدالمجيد خان ډله.
- د سيد وحيد عبدالله او عزيز الله واصفي ډله. (۴۱م ۲۴۲

سردار محمد داود خان د دې گوند په جوړيدو هم ونه توانيده چې خپلو هيلو ته ورسېږي او په هيواد کې ټول پرمختيايې پروگرامونه عملي کړي بالاخره د نړيوالو سياليو په لړ کې شوروي په مخالفت او په هيواد کې سياسي گوندونو مخالفت په وجه نوموړی د سياسي ستونزو سره مخ شو چې بيا نوموړي د هغوي په حل کې پاتې رغی د ده په اند د سياسي گوندونو د رهبرانو له مينځه وړل به د ده کار اسانه کړي خو دا کار هم ده ته گټه ونه کړه که څه هم نوموړي، د ځينو گوندونو رهبران بنديان او ځيني فرار ته اړ کړ، ځان ورته بريالی ښکاريده خود افغانستان د خلق ديموکراتيک گوند د رهبري د بندي کيدو سره سم هغوي خپله ترتيب شوې نقشه عملي کړه او د نوموړي واکمنۍ ته يې د ۱۳۵۷ لمريز کال د ثور په اوومه نېټه د پای تکی کيښود.

- تېروتنې:

- سردار محمد داود خان يو ملي شخصيت په توگه افغانستان گټو ته وفادار په افغانستان کې درهبري شوي اقتصاد کلک پلوي و هڅه يې کوله چې

ټولې چارې دده د لارښوونو سره سمه پر مخ ولاړې شي ، نوموړي په خپلو کړنو او د اشخاصو په ټاکنه کې یو لږ تیروتنې وکړې چې خپل حکومت یې د سیاسي ستونزو او دولت یې د کودتاه گانو سره مخ کړ . دده هغه تیروتنې چې جمهوري نظام یې له ستونزو سره مخ او ړنگ کړ په لاندې ډول دي .

– داودخان په خپلې کودتاه سره د یو داسې قانون او قانوني نظام له مینځه یوړ چې په جرگې سره تاسیس شوی او په ملي ټاکنو سره تثبیت شوې و . ده په دې ډول قانون او قانوني دولت تر دې حده بې اعتباره کړ چې د هغه په کودتاه او د جوړ شوې نظام پر ضد وروسته هم څو کودتاگانې وشوې او په پای کې د ثورد اوومې نېټې په کودتاه سره دده نظام هم له مینځه ولاړ .

– سردار محمد داودخان خپله کودتاه د هغو وړو افسرانو پواسطه تر سره کړه چې ډیر یې مسکو پلوي او دافغانستان د خلق دیموکراتیک گوند غړي وو . ده د نوموړي گوند د پرچم ډلې ته ډیر اعتبار ورکړ . د اساسي قانون د نشتوالي له امله پرچميان په امنیتي څانگو کې د قدرت خاوندان شول دوی هڅه کوله چې خپل مخالفین له مینځه یوسي ، د محمد هاشم میوند وال او خان محمد مرستیال په گډون د کودتا په پلمه تر څلویښتو زیات ملي او نظامي شخصیتونه اعدام او بندي کړي . ورپسې د اسلام پالونکې ډلې مشر غلام محمد نیازی بندي او ځینې یې اعدام او نورې د هیواد پرېښودلو ته اړ شول . په دې کار د جمهوري نظام سیاسي چلند د نیوکو سره مخامخ او خلک په دې نظام باندې شکمن شول .

– د محمد داودخان بله تېروتنه د صدارت د وخت ځینو ملگرو ته د «ضعیف النفس» په خطاب کولو سره شا کړه ، یوشمېر جنرالان یې د وخت څخه مخکې تقاعد کړل . نوموړي په دې کار سره خپل پخوانۍ او ریښتني ملگري له لاسه ورکړل او ځان یې نا توانه کړ . دی پر ځان دومره ډاډمن شوي و چې د خپل ورور محمد نعیم او مشر زوی محمد عمر مشورته یې هم غورځونه نیوه ، هغوی هم تري ناراضي وو . ۴۲-م ۱۵۳ او ۱۵۴

– په ۱۹۷۵ زکال یې هغه افسران چې په شوروي اتحاد کې تحصیل کړي و ، له پوځ څخه وويستل . تر څو په پوځ کې د افغانستان د خلق دیموکراتیک گوندې نفوذ کم او ښې اړخې عناصر راضي کړي . په دې کار سره ده ځان یواځې کړ .

په پوځ کې د گوند منځنیو کړیو فعالیت کاوه. ښې اړخو او اسلام پالو په ده اعتماد نه کاوه.

– دده بله لویه تیروتنه د نوي اساسي قانون د تصویب وروسته د ملي انقلاب (ملي غورځنگ) د گوند تاسیسول و. چې د همدې قانون په اساس د نورو سیاسي گوندونو فعالیت بند شو. ډیرو روڼ اندو او سیاسي گوندونو د محمد داود خان ددې تصمیم سره مخالفت وکړ په دې کې د سردار محمد داود خان تیروتنه داوه چې نوموړي د شتو گوندونو د جوړښت او نفوذ څخه خبر و. دخپل ذهن سره سم یې دا پریکړه کړې وه. خو سیاسي گوندونو د جمهوریت پر ضد پراخه تبلیغات پیل کړل، دې پروپاگاندا هغه وخت زور واخیست چې ده (داود خان) د ۱۹۷۵ ز کال د نومبر څخه وروسته عملاً د دوو مهمو مسلو (د پښتونستان موضوع او د هلمند د اوبو تړون څخه شاتگ وکړ. ځکه کله چې نوموړي د ۱۹۷۸ ز کال د مارچ په پنځمه نېټه له پاکستان بیرته هیواد ته راغی د جمهوریت په سیاسي کړیو کې داسې ویل کیدل چې سردار محمد داود خان د ډیورنډ کرښه منلې ده ښاغلي اجمل خټک په دې اړه داسې وایي: «محمد داود خان موږ ته وویل چې جنرال ضیاالحق هغه پښتانه او بلوڅ چې د ذوالفقار علي بوټو په وخت کې بنديان وو آزاد کړي دي. او تاسې د ضیاالحق تر رهبرۍ لاندې خپل حقوق تر لاسه کولی شئ، ما د محمد داود خان ددغه تصمیم سره مخالفت وکړ». ۴۱: ۲۵۴

– د سردار محمد داود خان درې واړه کارونه یعنې د هلمند د اوبو په تړون کې د اسنادو د تبادلې په اړه نرمښت، د سیاسي گوندونو د فعالیت بندول او د پښتونستان مسئلې ته شا کول دده غټې سیاسي تیر وټنې گڼلې شو ځکه داکار د افغانستان د هغه وخت موجودو شرایطو خلاف کړنه وه، نوموړی گوندونه دومره پیاوړي شوي وو چې د جمهوریت نه مخکې یې تقریباً (۵) صدراعظمان له ستونزو سره مخ او استعفا ته اړ کړي وو.

– سردار محمد داود خان د اسلامي نهضت په مقابل کې هم داسې دریغ غوره کړ چې هغو یې حتمي عکس العمل او نظامي پاڅون ته اړ کړل. ترڅو ددې رژیم په مقابل کې نظامي عملیات تر سره کړي. ښاغلي گلبدین حکمتیار په دې اړه داسې نظر لري: «د داود خان کودتاه په حقیقت کې د کمونستانو کودتاه وه چې د

روسانو په وينا او مرسته ترسره شوې وه، د کمونستانو لومړۍ ماموريت د هيواد د اسلامي نهضت خپل دي که مونږ او ټول افغان ولس دا حقايق درک نه کړو او له دې خطرناک وضعيت سره د مقابلي لپاره مناسب اقدامات ونه کړو شايد له داسې عواقبو سره مخ شو چې چاره به يې ممکن نه وي» (۱۸م ۲۴۲)

ښاغلي حکمتيار چې د اسلامي نهضت د رهبرۍ غړی و او په وينا کې د داود خان د وخت سياسي وضعی ته اشاره کوي (سره له دې چې روسانو مستقيماً په دې کودتا کې ونډه نه درلوده. خود پرچميانو موجوديت او تر کودتاه وروسته په حکومت کې د هغوي زيات نفوذ خلک شکمن کړي وو.

– بله تير وتنه يې، دا بولو سره ددې چې د ولسمشرۍ پر مهال د پارلماني مبارزې له پاره ښه سياسي، ټولنيز او امنيتي شرايط موجود وو. خو ده چاته د کاندديدو او انتخاباتي مبارزې اجازه ور نه کړه. د واليانو په مرسته يې د ولايتونو څخه استازي وټاکل او د جرگې پر مهال له ده بل کاندديد هم موجود نه و. ده سياسي لاره بنده کړه او د گوندونو په خپلو يې پيل وکړ. پاکستان د همدې اسلامي نهضت له غړيو څخه چې هلته يې پناه اخيستې وه. د داود خان په مقابل کې ډيره گټه واخېسته او د شوروي اتحاد د يرغل په مقابل کې يې د همدغو ر هبرانو په مرسته ستر اسلامي ځواک جوړ کړ.

– ده د کودتاه په لومړيو وختونو کې ښاغلی ميوندوال د کودتاکولو په تور بندي او په پوځ کې لوړ پوړي افسران بنديان او يا له دندو څخه لرې کړل، او دواک په ورستيو وختونو کې هغو افسرانو چې له ده سره يې په کودتاه کې مرسته کړې وه خو په شوروي اتحاد کې يې تحصيل کړی و له پوځ څخه لرې کړل. په دې کار سره ده پوځ کمزوري او خپل ځان يې ناتوانه کړ.

– د سردار محمد داود خان دا هڅه چې د شوروي اتحاد له اقتصادي نفوذ څخه ځان خلاص کړي اسلامي او عربي هيوادونو ته يې مخه کړه. عربي هيوادونه د افغانستان څخه لرې وو، دغو هيوادونو تخنيک او تکنالوژي نه درلوده، او هم يې د پانگې اچونې سره مينه نه درلوده له دې امله نوموړي په دې پلان کې پاتې راغی. خو شوروي اتحاد يې په خپل ځان بد گمانه کړ. په پای کې دده تير وتنې په لاندې ټکو کې را لنډوم:

- _ د محمد هاشم ميوڼدوال وژل د مينځ لارو ملي ، اشخاصو ته په دولت کې ونډه نه ورکول .
- _ په هيواد کې د يو گوندي سيستم رامينځ ته کول او دنورو گوندونو د فعاليت بندول او د گوندونو د رهبرانو نيول او بندي کول .
- _ په سر کې د پښتونستان د مسلي پر سر د امريکا او پاکستان سره د اړيکو خرابول او په اخر کې تر مښت .
- _ د هيواد سياسي گوندونو او د شوروي اتحاد نفوذ ته لږ ارزښت ورکول .
- _ په سلطنتي کورنۍ باندې د باور نه درلودل او له واک څخه د هغوی لرې ساتل .
- _ د خپلو نظرياتو تحمیلول او د حکومت غړو ته د انتقاد او د نظر څرگندولو اجازه نه ورکول .
- _ د مير اکبر خيبر د مړينې په ورځ د مظاهره کوونکو په مقابل کې د شديد عکس العمل نه ښودل
- _ د صدارت د مهال ملگرو ته شا کول .
- _ په نړيواله کچه د ناپيښتوب غورځنگ په پياوړتيا باندې ډير ټينگار چې دا کار د امريکا د خفگان سبب شو .
- _ د دولت او پوځ په منځنيو پوړيو کې د چپيانو پريښودل .
- _ په بهرني سياست کې موازنې نه ساتل يو طرف او بل طرف ته ميلان پيدا کول .
- _ اقتصادي فعاليتونو او کړنلارو ته د سياسي مسلو په پرتله زيات اهميت ورکول .
- _ د ۱۹۷۷ ز کال په اگست کې د اريانا پيلوټ انعام الحق گران او د همدې کال په نومبر کې د پلان وزير علي احمد خرم او د ۱۹۷۸ ز کال په اپريل کې د مير اکبر خيبر ترور ، د پېښو د عاملانو نه پيدا کول او په پورتنیو پېښو کې د بهرنیو هيوادونو لاس لرلو ته کلکه پاملرنه نه کول .

د سردار محمد داود خان شهادت او د جمهوریت ړنگیدل:

سردار محمد داود خان د افغانستان د خلق دیموکراتیک گوند د خلق او پرچم د اړخونو په یو ځای کیدو خپه او په غصه و. خوسردار محمد نعیم خان دا کار یوه بد مرغی گڼله کله چې یې د ۱۹۷۷ ز کال د سپتمبر په میاشت کې یوه ورځ د حکومت په کورنیو او بهرنیو کړنلارو تبصره کوله وویل: «چی جواړي مې وبایلله، مونږ خپل چال وچلا وه خو مو بایلو د، ژر یا وروسته به یو ورځې اقلیت واک تر لاسه کړي او د وسلې په زور به په ټولو خلکو حکومت کوي» (۳۷-م: ۲۷۷)

د جواړي، څخه د هغه مطلب د داود خان د صدارت پرمهال د داود خان او شوروي اتحاد تر مینځ د نږدې اړیکو ټینګول او د هغوی څخه د ډیرې مرستې اخیستل و. د ۱۹۷۷ ز کال د اګست په میاشت کې پیلوټ انعام الله گران او د ۱۹۷۸ ز کال په اپریل کې د میراکبر خیبر وژنې چې د پرچمیانو د رهبرۍ غړي وو. هیڅوک یې د وژنې د جرم په تور ونه نیول شول. خو د خیبر د وژنې په اړه مختلف نظریات موجود دي ځینې داسې گمان کوي چې نوموړي د حفیظ الله امین په امر په صادق عالمیار وژلی وي. خو د افغانستان د خلق دیموکراتیک گوند رهبرۍ د داود خان استخباراتي دستگاه (د ملي مسئولیت اداره) د خیبر د وژنې مسئول بله. * ښاغلي لاله جان شیرزې په دې اړه داسې نظر لري چې خیبر د شوروي اتحاد د سفارت د اته شي د یوه غړي له خوا ووژل شو چې د ثور له کودتاه وروسته په فرانسه کې د شوروي اتحاد د سفارت د اتیشیې غړي په توګه مقرر شو. (۲۷)

ښاغلی محمد حسن کاکړ په دې اړه داسې نظر لري او لیکي: «د جمهوري نظام وروستي ډیر اثر ناکه ترور د خلق دیموکراتیک گوند تیوري پوه میراکبر خیبر، چې د ۱۳۵۸ لمریز کال د وري د میاشتې په ۲۸ مه (د ۱۹۷۸ ز کال د اپریل په ۱۸ مه) نېټه د کابل ښار د ولتي مطبوعي ته مخامخ سړک کې د مازیګر او ماښام تر مینځ له یو روان روسي جیپ نه پرې ډزي وشوې. دغه ترور د پرچم گوند د ننه په اصل کې د خیبر او کارمل تر مینځ د اختلاف نتیجه وه چې په غالب احتمال د

* ښاغلي ډاکټر لاجان شیرزی، د محمد حسن زوی د ننګرهار ولایت د شیرزادو د ولسوالي د توتو اوسیدونکې چې په ۱۳۵۲ لمریز کال د جمهوري گارد په شفاخانه کې د سرطیب په توګه مقرر او د ۱۳۵۷ لمریز کال د ثور د میاشتې تر اخره یې هلته دنده اجرا کوله. اوس (۱۳۸۸/۱۱/۹ لمریز کال) نوموړي د ننګرهار د کانال د ریاست مربوط د هېي د فارم په کلنیک کې دنده لري.

کارمل د نږدې ملگري نوراحمد نور او امتياز حسن لخوا عملي شوي و. «۴۲-م: ۱۴۳

د افغانستان د خلق ديموراتيک گوند مرکزي کميټې غړې ښاغلی عبدالقدوس غوربندي د ښاغلی محمد حسن کاکړ سره په يو نظر دی او ليکي: «د خيبر په ترورکې داود او د هغه استخباراتي دستگاه گډون نه لري که له دې بهي ځايه او بي بنسټه توروو څخه تېر شو او په دې هکله حقيقت وپلټو ډير دليلونه شته چې د ببرک (کارمل) د ناسمو معلوماتو له مخې مير اکبر (خيبر) د کي - جي - بي له خوا ترورشوی دی چې ددې کار يو شمېر څرگند دليلونه دادي.

۱: بارق شفيعي ، سليمان لايق او زه (عبدالقدوس غوربندي) شاهدان وو چې ببرک کارمل ، د نور احمد (نور) په واسطه مير اکبر (خيبر) ته گواښوونکې خبرتيا وې ليرلې وې.

۲: زه عبدالقدوس غوربندي) د خيبر په کور کې وم . خيبرنورو ته وويل : کارمل گواښ راته کړی دی . ورته وواياست چې زه له مرگه نه ويريم او په رسمي غونډو کې له هغه سره تر يو چت لاندې نه کينم.

۳: د خيبر د ترور په شپه کارمل ، نور محمد (تره کي) ته ويلي و څوک چې ډبل لوبه کوي سزا به يې همدا وي . او دا کار د کارمل ځکه دی چې کي ، جي ، بي د کارمل ، واک ته درسيډو له پاره نړيواله ستونزه راولاړه کړه . او خپل ټول نظام يې په قمار کې کيښود . د يو کس ترور ورته اسانه و

۴: کارمل د خيبر د جنازې پر مهال په مکاری سره خواشيني څرگندوله. ځکه ده د اوږدې واکمنۍ پر مهال يو ځل هم د هغه کلوزه ونه لمانځله .

۵: د خيبر کورنۍ هم په دې پېښه کې د کارمل او دهغه د پلويانو لاس بولي .

۶: د خيبر تر ترور يوه ورځ وړاندې د خيبر سره په وزير اکبر خان کې گرځيدم هغه (خيبر) وويل : زه نه پوهيم کارمل د کوم ميخ په زور الوزي او په ډير ښه او نا متعارف ډول اقدام او سوچ کوي چې په دې ډول به وکړی شي مونږ د ځان تابع کړي چې هيڅکله به هم داسې ونه شي. ۳۸ - م ۸۹ او ۹۰

ډير اسناد په دې شاهدي ورکوي چې مير اکبر (خيبر) د ببرک (کارمل) د توطيې په پايله کې ترور او داود خان يې د لوي سياسي ستونزې سره مخ کړ چې دغلی

پاتې کیدلو او عکس العمل بنودلو دواړو په پایله پوهیده خو چپ پاتې کیدل ورته گران و. نو ځکه یې شدید عکس العمل وبنود.

د خیبر د جنازې پر مهال له حفیظ الله (امین) پرته نورو ټولو مشرانو د نور محمد (تره کې) او ببرک (کارمل) په شمول وینا وکړه. په ښکاره یې د خیبر د وژلو تور په دولت ولگاوه او خپلو ملگرو ته یې وویل: چوپتیا ماته کړې، ترڅو د محمد داود خان دا مطلق العناننه رژیم نسکور کړي. د خیبر له ښخولو وروسته حکومت په مظاهرو بندیز ولگاوه او د عدلي وزیر او لوی څارنوال وفي الله (سمیعی) څخه یې وغوښتل چې د افغانستان د خلق دیموکراتیک گوند دهغو مشران بندي کول او محاکمه کول چې د خیبر په جنازه کې یې د دولت پر ضد وینا کړې جایز دي او که نه هغه یو اونی وروسته داود خان ته خبر ورکړ چې د نوموړي گوند مشرانو د قانون مخالفت کړي دی د هغوی نیول او محاکمه جایز دي. سردار محمد داود خان د هغو د نیولو په خطر پوهیده. خو دا چې د افغانستان د خلق دیموکراتیک گوند رهبري ډېره مغروره شوې وه او داود خان ته له ځان پرته د بل قوت زغمل ډیر گران کار و ډیر ژر یې د لوی څارنوالی (جنرال وفي الله سمیعی) د دفتر د څرگندونو وروسته، حکومت پرېکړه وکړه چې د افغانستان د خلق دیموکراتیک گوند مشران محاکمې ته تیار کړي شي. د هغو د نیولو سندونه تیار شول د ۱۹۷۸ ز کال د اپریل (۲۲) شپه یو پر بل پسې پرته له حفیظ الله امین نور ټول ونيول شول. (۳۷-م: ۲۳۰)

حفیظ الله (امین) چې د خیبر په جنازه کې وینا نه وه کړې آزاد پاتې شو. شاید دا کار یې د گوند په دستور کړې وي که نه نوموړي د گوند تکړه وینا وال و. ده د داود خان له غندلو څخه ډډه وکړه. حفیظ الله (امین) د نظامي عملیاتو نقشه ترتیب کړه او دستوريې ورکړ چې د گوند رهبري د بندي کیدو په صورت کې باید هغه عملي شي. حکومت نوموړي هم د ۱۹۷۸ ز کال د اپریل په ۲۷ نېټه بندي کړ. دده په بندي کیدو سره د افغانستان د خلق دیموکراتیک گوند رهبران ټول بنديان شول. دولت ددوي د محاکمې اعلان وکړ د دولت لخوا د افغانستان د خلق دیموکراتیک گوند رهبران د محاکمې د اعلان سره سم د ۱۳۵۷ لمریز کال د ثور په اوومه نېټه او ۱۹۷۸ ز کال د اپریل په ۲۷ نېټه د غرمي نه مخکي ۱۱ بجي او ۴۵ دقیقې لومړنۍ

ټانګ د محمد اسلم (وطنجار) په لارښوونه د دفاع په وزارت فیر وکړ. ده پسي جوخت محمد عمر په ګارد باندې فیرونه پیل کړل د غرمي ۱۲ بجې يې د دفاع وزارت ونيوه. ۳۷م ۲۳۲.

غلام حیدر (رسولي) د اوومې او اتمې فرقې د سوق په خاطر د دفاع وزارت له شاته دروازي ووت او په جیپ موټر کې يې قرغی دفرقې په لور حرکت وکړ. کله چې ددفاع وزیر غلام حیدر (رسولي) او لوی درستیز عبدالعزیز صحنې څخه وتښتیدل او د قرغې فرقې ته ورسیدل، هلته وضعه بدله وه ډېر ژر د ریشخورو خواته و خوځیدل په لار کې ونيول شول وروسته ووژل شول. ۳۳م ۲۹۶.

د ۱۳۵۷ لمریز کال د ثور په اوومه نېټه د سهار اوه بجې ولسمشر محمد داود د کور په دوهم پوړ کې له خپلې کوتې څخه لانديې راغي د امانی لېسې ته مخامخ د کور په وره کې یو حکومتي موټر په بېړه را تاو شو او ودرېد. یو اروپايي ډوله څلویښت کلن سړی ترې را کوز شو ساتونکي مېلمه وپیژانده او دننه يې پرېښود دا د کورنیو چارو وزیر عبدالقدیر و. ولسمشر او وزیر دواړه د مېز تر شا کښېناستل او پر کومه مهمه موضوع غږېدل خو اصلي موضوع د افغانستان د خلق دېموکراتیک گوند د رهبرانو نیول وو، د کورنیو چارو وزیر ولسمشر ته د امنیتي حالاتو له رپوټ ورکولو وروسته په بېړه دخپل موټر په لور ولاړ. د سهار اته بجې او پنځلس دقیقې ولسمشر د چایو غوښتنه وکړه څه وچه ډوډۍ لږ کوچ او مریا ور وړل شول، سبانه یې وکړ. کار ته د تللو له پاره چمتو شو، د سهار نهه بجې او لس دقیقې ولسمشر ابي درېشي اغوستې، همېشني بکس يې په لاس کې وه د ارگ لور ته د کور له کوچنۍ دروازي ووت، د ګارد قومندان او یاور يې هر کلی وکړ، خو ده خبرې ونه کړې او موټر ته وخوت د نورو ورځو په خلاف پلې لاړ نه شو. ۱۲م ۲۷م، ۲۸، ۲۹.

کله چې سردار محمد داود خان د کابینې د غونډو تالار ته ننوت ټول وزیران مخکې له مخکې هلته ټول شوي وو. دوه وزیران نه وو راغلي یو د فواید عامي وزیر غوث الدین فایق پکتیا ته تللي و، او غلام حیدر رسولي په قطعاتو کې د خوښیو د غونډو په سمبالولو بوخت و چې د ده په نوبت د خلقي او پرچمي مشرانو د نیولو په ویاړ جوړې شوې وې. د کابینې غونډې به عموماً د سې شنبې

په ورځ د ايرېدې خو وږمه ورځ د کابينې په غونډه کې ټول مسایل ونه خپرل شول ، د پنجشنبې ورځې ته وځنډول شو. د کارگرو په قانون بحث کېده . لومړی د کورنيو چارو وزير عبدالقدير ته وار ورکړل شو چې دنيول شويو[⊗] کسانو (خلقي او پرچمي مشرانو) د نيونې او په ښار کې د امنيتي حالاتو په اړه معلومات ورکړي . هغه وويل چې ډېري تورن نيول شوي او د کابل ولايت په يوه خونه کې ساتل کېږي . د سهار لس بجې او دېرش دقيقې د کار او کارگر قانون په موادو بحث کېده . د دود په خلاف د جمهوري گارد قومندان جگړن صاحب جان په بېره غونډې ته را ننوت او د ولسمشر په غوږ کې يو څه وويل او د پلچرخي څخه د ټانگونود حرکت په اړه يې پوښتنه وکړه هغه ورته وويل : پوښتنه وکړي چا راغونښتې دي ؟. د سهار لس بجې او پنځه څلوېښت دقيقې د معمول په خلاف د گارد دوه نور افسران په بېره د ولسمشر خواته راغلل او ورته يې وويل ټانگونه بې له دې چې لارښوونو ته ځواب ووايي د ښار لورته پر مخ راځي ۱۲ - ۳۱ م

د غرمي دولس بجې وزيرانو ارگ ته نږدې د چاودنې يو دوروند غږ واورېده . د غونډې مشري وحيد عبدالله کوله هغه وزيران له حالاتو خبر کړل چې د څرخي پله څخه څو ټانگونه په خپل سر را وتلي او ښار ته را رسېدلي دي . دولس بجې او پنځلس دقيقې د راډيو افغانستان رئيس د لارښوونې غوښتنه وکړه . هدايت ورکړ شو . چې په يکه توت کې د راډيو پر خپروونکو دستگاؤو برېښنا پري کړي . دولس بجې او دېرش دقيقې ولسمشر غونډې ته را ستون شو . ولې غونډه په خپله خرابه شوي وه . او گډوښکونکي ډلې ډلې شوي وو او خپل منځي خبرې کوي ، يوه بجه وزيرانو ته ډوډي راغله خو هيچا ډوډۍ ونه خوړه ، د ماسپښين يوه بجه او دېرش دقيقې د داود خان په غوښتنه د هغه کورنۍ ټول غړي يعني زامن ، لوني ، لمسيان د سردار محمد نعيم خان د کورنۍ د غړو په گډون گلخانې ته راوستل شول . دوه بجې محمد داود خان د نورو قطعاتو سره د اړيکو ټينگولو کوشش کاوه خو د مازيگر درې بجې کودتا کوونکو د مخابراتو د مرکز دروازې والوزولې او له ارگ سره يې د مخابراتو اړيکي پرې کړې . د مازيگر درې بجې او

⊗ د کورنيو چارو وزير عبدالقدير د کودتا په دوهمه ورځ په ټپي حالت د کودتا د افسرانو لاس ته وراغې او هماغی ورځ په ماښام په روغتون کې مړ شو .

لس دقيقي شل زر پوش گاهې د داود خان په پلوی کابل راډیو ته نږدې شول. د کودتا کوونکوله خوا په دې بهانه چې دوی هم د هغوي ملگري دي هغوی ودرول او تسلیم یې کړل. د مازیگر څلور بجي له راډیو څخه د لومړي اعلامي په خپريدو سره یې د داود خان د رژیم سقوط اعلان کړ. د مازیگر پنځه بجي داود خان د گلخانې له دوهم پور څخه لاندې راکوز شو تر څو خپل وزیران وگوري، پنځه بجي او پنځوس دقيقي داود خان همغسې له خپلو وزیرانو سره په خبرو بوخت و. چې اشپز ډوډۍ راوړه داود خان یو ټوټه ترې واخېسته. د کابل له راډیو څخه محمد اسلم وطنجار په پښتو او عبدالقادر په دري ژبه د اعلاميې متن لولې، د شپي اته بجي د بی بی سي راډیو د کودتا خبر خپور کړ، نهه بجي دوي بیا هم راډیو ته زنگ وهي د هغې خوانه د نا اشنا کس له خوا ځواب راځي چې حالات سم دي. دوی پوه شول چې راډیو تسلیم شوی ده، نهه بجي د ریشخور قرغی د فرقي د تسلیم خبر هم اعلانېږي. د ماخوستن نهه بجي او څلوېښت دقيقي وحید عبدالله ولسمشر ته وړاندیز کوي چې پلازمېنه په موقت ډول ترک او قندهار ته ولاړ شي، مشر زوی مخالفت کوي خو سردار محمد نعيم خان وايي چې دا کار باید مخکې شوی وای.

۱۲-۳۵م او ۳۶

کله چې ولسمشر (محمد داود خان) د قندهار په نېټ د موټر په لور حرکت وکړ. ارگ ته له مخامخ جو مات څخه پرې ډزې وشوې، نوموړی بیرته گلخانې ته ننوت، د شپې لس بجي او پنځلس دقيقي له بگرام څخه یوه بم غورځونکې الوتکه راغله غوښتل یې چې ښار ته راتلونکې ټانگونه بمبار کړي خو په مخابره کې سره پوه شول چې د دوی ملگري دي. دوی (د افغانستان د خلق دیموکراتیک گوند نظامی رهبري) د شپې تر ۱۲ دولس بجو پوري د مرکز ټول قطات په خپله و لکه

کې راوړل ۱۲-۳۸م او ۳۹

د ثور اتمه د شپې یوه بجه او شل دقيقي وې چې جگړن صاحب جان خپل پوځي کالي وایستل او په ملکی دریشۍ کې ولسمشر ته ورغی او ورته یې وویل نور څه نشي کولای هغه (داود خان) ورته وویل چې تمانچه ورکړه او ځان وژغوره، د ثور اتمه د شپې له دوه بجو او دېرشو دقيقو څخه تر دریو بجو پوري وزیران د گلخانې په دهلېز کې گرځېدل، ولسمشر په لاندې پور کې له خپلو بچیانو سره ناست دی خو وزیران نه ور تلل. د ۱۳۵۷ لمریز کال د ثور په اتمه نیټه د سهار شپږ

بجي د گارد پاتي افسران او عسکر کودتا کوونکو ته تسليم شول . په داسي حال کې چې لاسونه يې پورته وو . دوی د پښتونستان څلور لارې ته ورسول شول . نور محمد تره کې د ۴۴۴ کوماندو قطعي څخه و غوښتل چې ارگ ته ورشي او داود خان ونيسي . د ثور اتمه د سهار شپږ بجې او پنځه لس دقيقې د کوماندو د ۴۴۴ قطعي يو بلوک افسران گلخانې ته ورسيدل وزيران په دهليز کې وو يو افسر امر وکړ . څوک چې وسله نه لري دې خوا دې راشي ، بې وسلې وزيران د دوی خواته ورغلل . يو يو له گلخانې څخه وايستل شو او څنگ ته د تيلفون په خونه کې بنديان شول . سيد عبدالله . عبدالقدير او د ماليې وزير پاتي شول ، د ماليې او دکورنيو چارو وزيرانو دواړو وسلې درلودې ځکه پاتي شول ، د ثور اتمه له شپږ نيمو بجو څخه تر اوو بجو پورې د کوماندو بلوک ، ولسمشر پسې راغی ، د تسليمۍ غوښتنه يې ترې وکړه ، انتظار اوږد شو ، د گلخانې په ماڼۍ کې چوپتيا درندو ډزو چې له يوې خوا نه واوريدل شوې ماته کړه . د ۱۳۵۷ لمريز کال د ثور په اتمه نېټه د سهار اوه بجې او ديرش دقيقې راډيو په يو بېرني خبر کې وويل : سردار محمد داود خان د ليوني مقاومت په نتيجه کې له مينځه ولاړ . ۱۲_۴۲م

ډير اسناد داسې شاهدې ورکوي چې داود خان د کوماندو د ۴۴۴ قطعي افسر امام الدين ساپي له خوا ووژل شو . خو د پېښې يو عيني شاهد ښاغلي لالا جان حق شناس د گارد د دوهم کنډک د لومړي ټولي قومندان و داسې وايي چې امام الدين ساپي له داود خان څخه د تسليمۍ غوښتنه وکړه هغه پرده فيروکړه ، زخمي شو او پر ځمکه پريوت له ده سره يو خلقي ملگرې ببرک نومي (چې د گارد د اور وژنې) (اطفائي) په بلوک کې يې دنده اجرا کوله ، او وروسته يې د نور محمد تره کې د ساتونکو په ډله کې دنده لرله کله چې نور محمد تره کې له مينځه ولاړ ببرک هم د هغه دمخالفينو لخوا ووژل شو) موجود و . د امام الدين په لويديو سره هغه پر داود خان فيرونه وکړل او داود خان يې له مينځه يوړ . (۱۲) ښاغلي ډاکتر لالا جان شيرزی په کودتا کې د گارد د زخميانو شمېر (۵۳) تنه ښيي چې ده دقواي مرکز روغتون ته معرفي کړې دی (۲۷)

په دې ترتيب سره داود خان له مينځه ولاړ او نوی سياسي نظام مينځ ته راغی ، د داود خان د رژيم پنگيدل د افغانستان د اوسنيو (۱۳۸۸ لمريز کال) د پېښو سره مستقيم تړاو لري . د ۱۳۵۷ لمريز کال د ثور د اوومې نېټې د کودتاه پر مهال د جمهوري گارد تشکيل او مسئولين په لاندې ډول وو:

- ۱: جگړن صاحب جان د گارد قومندان .
 - ۲: جگتورن عبدالرحيم شادان د پيژند آمر .
 - ۳: جگتورن عبدالحق علومي د گارد د کشف آمر .
 - ۴: تورن محمد هاشم وردک د کشف معاون .
 - ۵: جگړن محمد ذاکر حسين د وسله پالۍ او تخنيک آمر .
 - ۶: جگړن محمد سرور خان چپرهارۍ د گارد د لومړي کنډک قومندان .
 - ۷: جگتورن محمد عزيز حساس د گارد د لومړي کنډک د دوهم ټولي قومندان .
 - ۸: جگتورن غلام رباني وردک د گارد د لومړي کنډک د دوهم ټولي قومندان .
 - ۹: جگتورن محمد نادر خان د گارد د لومړي کنډک د دريم ټولي قومندان .
 - ۱۰: جگړن محمد عزيز خان د گارد د دوهم کنډک قومندان .
 - ۱۱: تورن لالاجان ځاځۍ حق شناس د دوهم کنډک د لومړي ټولي قومندان .
 - ۱۲: جگتورن محمد ظاهر د گارد د دوهم کنډک د دوهم ټولي قومندان .
 - ۱۳: جگتورن محمد صديق د گارد د دوهم کنډک د دريم ټولي قومندان .
 - ۱۴: جگتورن جبار خيل د گارد د دوهم کنډک د ماشيندار ټولي قومندان .
 - ۱۵: جگتورن اقا محمد د گارد د مخابراتي آمر .
 - ۱۶: تورن عبدالمجيد د اطفايي د بلوک قومندان .
 - ۱۷: جگتورن فضل احمد د انضباط د بلوک قومندان .
- په هر ټولي کې درې ، درې تنه د بلوک قوماندانان وو . د هر ټولي د مسئوليت ساحه معلومه وه

خو ښاغلی عبدالمجيد باز د محمد داود خان ياور ، باز محمد د ولسمشر ناظر او لومړی ياور يې جنرال جان محمد سالم و . (۱۶)

د هغو تعرض کوونکو قوتونو شمېر او ترکيب چې د ۱۳۵۷ کال په وسله وال پاڅون کې يې ونډه اخستې وه په لاندې ډول دي . د وسله وال پاڅون د پېل عمومي مسئول د افغانستان د خلق ديموکراتيک گوند د مرکزي کميټې غړی حفظ الله امين و .

ردیف	د قطعی نوم	د گډونکو شمیر	د محاربوي او زرهپوش ټانکونو شمیر	د طیارو شمیر	د مختلفې توپچې وسایطو شمیر	قوماندانان او مسولین
۱	۴ او ۱۵ زغره واله لوا	۴۰۰ تنه	۲۰ عرادې ټانکونه ۲۰ عرادې محاربوي ماشینونه ۲۰ عرادې زرهپوش ټوپونه	۰	۰	جگړن محمد اسلم وطنجار جگړن محمد رفیع
۲	۸۸ توپچې لوا	۳۰۰ تنه	M ۳ - D ۳۰ ټوپونه	۰	لاس لرنکې ټوپونه	جگړن خلیل الله جکتورن محمد یعقوب
۳	کوماندو ۴۴۴ قطعه	۵۰۰ تنه	۱۰ عرادې ټانکونه ۱۵ عرادې زرهپوش ټوپونه	۲۲ باله سو ۲۲ او میک ۲۱	۰	عبدالقادر پیلوټ
۴	د بگرام شکاری غنډونه	۱۰۰ تنه	۷۰ عرادي B M R ۱۲۵ عرادي زرهپوش	۰	۴۰ ضربه	
۵	ټول	۱۳۰۰ تنه				

په کابل کې د دولت دفاعي قطعات

ردیف	د قطعي نوم	گډونکوونکي پرسونل شمیر	د محاربوي او زرهپوش ټانکونو شمیر	د مختلفو توپونو شمیر	قوماندانان او مسولین
۱	د جمهوري گارد لوا	۱۵۰۰ تنه	۱۰ عرادي	۲۲ میله هاوان ۹ میله راکت	جگړن صاحب جان
۲	د ریشخوړ فرقه	۵۰۰۰ تنه	۳۱ عرادي	۱۲ ضربه او بوس	تورن جنرال محمد نظم
۳	د قرغې اتمه فرقه	۵۰۰۰ تنه	۲۰ عرادي زرهپوش		
۴	د قول اوردو		۲۰ عرادي زرهپوش		
۵					

۶	مستقل قطعات، انطباط،	۱۰۰ تنه			
۷	پراشوت اونور	۱۲۵۰۰	۷۲ عرادي تانگونه ۲۰ عرادي زرهپوش	۲۴ ضربه اوبوس	

دو لتي قوتونه د تركيب او كميت په لحاظ د كودتاه كوونكو څخه ډير زيات د تخنيك او شمير په لحاظ په نا مساوي توگه يو دبل په مقابل كې ولاړ وو. كه چېرې مدافع قوتونه په ښه ډول سوق او اداره شوې وای. دوی توان درلود چې تعرض كوونكو قوتونو ته ماتې ورکړي. خو بالمقابل تعرض كوونكو وسله والو د ښه تكتيك او ادارې څخه كار واخېسته د مهمو او كليدي ځايونو بې لکه جمهوري رياست ارگ، د دفاع وزارت، محل چنار، د هوايي او مدافع هوایي قوتونو د سوق او ادارې مرکز، د مخابراتي سيستم فلج كول، د افغانستان د راډيو نيول وو، دغو تكتيكونو ته بيا هم په لاندې ډول اشاره کوو.

- دزړه يي قوتونو منظم كارول او د توپچي قوتونو سره د هغوی هماهنگ كول.
- د طيارو پواسطه د ټانگونو د تعرض ملاتړ او حمايه كول.
- په رڼا ورځ يو ناڅاپي د برېښنا په خير تيزد حملې د تكتيك كارول.
- د مقابل لوري غافل ساتل.
- د مقابل لوري بي رحمانه ټكول او هغوی ته د موقع په لاس نه وركول ترڅو چې د احتياطي قواو څخه ددوي مقابل كی استفاده ونه كړي. ۳۵- ۱۳۰ م
- د ۱۳۵۷ لمريز كال د ثور د اوومې نيتې د وسله وال پاڅون اساسي، نظامي خيري عبارت دي له .

- ډگروال عبدالقادر پيلوټ د هوايي قواو رئيس ارکان (خلفي) په شوروي اتحاد كې تحصيل كړي و .
- جگړن محمد اسلم وطنجار په څلورمه زغره وال قوا كی د كنډك قوماندان (خلفي)

- جگړن محمد رفيع د څلورمې زغره والې قوا رئيس ارکان او ددې قواو سر پرست (پرچمي)
- جگړن شېر جان مزدور يار په څلورمه زغره واله قوا کې د کنډک قوماندان (خلقي).
- جگتورن فتح محمد افسر د څلورمې زغره والې قوا ټانکست (خلقي)، په شوروي اتحاد کې تحصیل کړي و.
- تورن محمد داود عزيز په څلورمې زغره والې قوا کې د ټولې قوماندان.
- جگړن خليل د ۸۸ ټوپچي لوا رئيس ارکان (پرچمي).
- جگړن اسدالله سروري د هوايي قواو افسر (خلقي)، زده کړه په شوروي اتحاد کې.
- جگتورن سيد داود تړون د هوايي قواو د مترلوژی مشر (خلقي)، تحصیل په شوروي اتحاد کې.
- سيد محمد گلاب زوی د هوايي قواو ميخانيک (خلقي).
- جگړن نظر محمد پيلوټ د هوايي قواو افسر (خلقي) په شوروي اتحاد کې تحصیل کړي و.
- جگړن غوث الدين پيلوټ د هوايي قواو افسر (خلقي) په شوروي اتحاد کې تحصیل کړی و.
- تورن اسد الله پيام د جمهوري گارد د مخابراتي آمر (خلقي) په شوروي اتحاد کې تحصیل کړی و.
- جگړن گل اقا د جمهوري گارد د اپراسيون آمر (پرچمي)، په شوروي اتحاد کې د تحصیل کړی و.
- جگړن عبدالحق علومی د جمهوري گارد افسر (پرچمي)، په شوروي اتحاد کې تحصیل کړی و.
- تورن مهمند د ۴ څلورم زغره والې قواو افسر (خلقي) په بهر کې تحصیل کړی نه و.
- تورن عمر د څلورمې زرهې قواو افسر (پرچمي) په بهر کې تحصیل نه وه کړی.
- جگتورن محمد يعقوب د کوماندود ۴۴۴ قطعي رئيس ارکان (خلقي) په شوروي اتحاد کې تحصیل کړي و.

– لومړی برید من امام الدین د کوماندو د ۴۴۴ قطعي افسر (خلفي) په شوروي اتحاد کې تحصیل کړي و

– جگړن محمد امين د زره دارو قواو افسر (خلفي)، د هیوادنه بهر یې تحصیل نه و کړي .

– جگړن عبدالحق حمدي د هوایي قوا میخانیک (خلفي) په شوروي اتحاد کې تحصیل کړی و (۳۵-م ۱۳۰ او ۱۳۱)

– د دورې په مقابل کې د پوځ یو شمېر افسرانو په میرانه او داود خان ته په وفادارۍ سره مقابله کوله چې د گارد قوماندان صاحب جان خان ډېر مقاومت وکړ . د دې مقاومت نور افسران عبارت دي له :

ډگر جنرال غلام حیدر رسولي د دفاع وزیر او د مرکزي قواو قوماندان ، لوی درستیز تورن جنرال عبدالعزیز د قواي مرکز رئیس ارکان، برید جنرال عبدالعلي وردگ ، د اوومې فرقې قوماندان تورن جنرال محمد نعیم ، د یولسمې فرقې قوماندان تورن جنرال محمد یونس ، ډگر جنرال محمد موسی د هوایي او مدافع هوایي قوماندان ، برید جنرال ظریف میدانې د دافع هوا د ۸۸ توپچي قطعي قوماندان ، د حربي پوهنتون قوماندان تورن جنرال شاهپور احمدزي ، د ملي مصئونیت رئیس تورن جنرال محمد اسمعیل، د ژندارم او پولیسو قوماندان برید جنرال محمد طاهر، د قندهار د پنځلسمې قوا قوماندان تورن جنرال غلام نبي فراهي، د پکتیا د قول اوردو قوماندان ډگر جنرال سراج الدین ، د خوست د ۲۵ مې فرقې قوماندان برید جنرال فرح الدین (سیف)، د هوایي او مدافع هوایي قوا درستیز وال ډگروال عبدالقادر ، د بگرام د هوایي قواو قوماندان ډگروال غلام سخي ، د شیندنې د هوایي قواو قوماندان ډگروال عبدالرحیم نورستاني ، د بناري انضباط قوماندان جگړن خان محمد، د خواجه رواش د هوایي مفرزې قوماندان جگړن خان جان مقبل ، د څلورمې زغره والي قوماندان ډگروال سرور نورستاني (چې شوروي اتحاد ته سفر کړی و) او جگړن محمد رفیع د قوا کفالت په غاړه درلود . (۳۵-م ۱۳۱ او ۱۳۲)

دغو پورتنیو افسرانو په میرانه دفاع کوله چې زیات شمیر په همدې ورځ شهیدان او کم شمېر یې ژوندي مخالفو وسله والو ته په لاس ورغلل . په دې ترتیب

د ۱۳۵۷ ل کال د ثور د اوومې نېټې وسله وال پاڅون په ډېر کم وخت د ځانگړي تاکتیک ، قوماندې او انضباط په پایله کې بریالیتوب ته ورسید او په هېواد کې نوی سیاسي رژیم اعلان کړ نوی سیاسي رژیم ډېر ژر د شوروي اتحاد ، هند ، مغلستان ، چکوسلواکیا ، مجارستان ، کیوبا ، ویتنام ، ترکیه ، پاکستان ، جنوبی یمین ، یوگوسلاوي او ایران وروسته نورو هېوادونو یو پر بل پسي په رسمیت وپېژنده . او سفیرانو یې نور محمد تره کې ، ببرک کارمل او حفیظ الله امین سره لیدنې کولې او د خپلو دولتونو لخوا یې ورته ډاډ ورکاوه . (۴۸-م: ۳۷۹)

د داود خان او دهغه کورنۍ د مړو موندلو له پاره په ۱۳۸۷ لمريز کال کې حامد کرزی یو فرمان صادر کړ او یو کمیسیون یې موظف کړ چې د محمد داود خان مړی ولټوي د کمیسیون غړيو د څلورمې زغره والې لوا شاته کار پیل کړ . هلته له سهار څخه تر ماښام پورې پنځوس ، شپيته تنه کارگرانو د کمیسیون تر نظر لاندې کار کاوه . هر کارگر ته د ورځې درې سوه افغانۍ ورکول کیدې . خو په کومه ورځ چې د سردار محمد داود او دهغه د کورنۍ مړي و موندل شول ، پر دغې تنخواه سل افغانۍ نورې هم د انعام په توگه ورزیاتې شوې ، کمیسیون اعلان وکړ که هر چاته د پخواني ولسمشر د خنښیدو ځای معلوم وي دوې ته دې خبر ورکړي ، کمیسیون د پخواني رژیم له لورپور و چار واکو څخه پوښتنې وکړي خو گټه یې ونه کړه . ځکه هغو ویل نه پوهېږو او خبر نه یو . ځینو افغانانو له بهر څخه تېلفونونه کول یو ځای او بل ځای یې ښوده او کمیسیون به هم ځایونه پلټل یوه اونۍ وروسته سردار نادر نعیم خبر را کړ چې له پکتیا څخه د پخوانۍ څلورمې لوا یو افسر تېلفون کړی او ادعا کوي چې د خنښیدو اصلي ځای ور معلوم دي .

۱۲-م: ۴۵.

⊗ پادشاه میر یوه اونۍ وروسته کابل ته راغی ، د کیندنو ځای چې یې ولید . ویې ویل چې تیر وټې یاستې ، تقریبا درې کیلو متره وړاندې یې د صافي غره تر

⊗ پادشاه میر د څلورمې لوا افسر چې د قوماندانۍ لخوا ورته د قبرونو د کیندلو امر شوی او د خنښیدو پرمهال پوه شوي چې داود خان او دهغه د کورنۍ مړي دي . او مولاگل د کلي یو ساده بزگر ورته وویل : چې پردغه سیمه یې د تلو او راتلولو تیره شوي وه . یو ورځ په دغه سیمه کې د عسکرو او موټرو بي ساري گڼه گوڼه وه . د یو عسکر له خولۍ مي واوریدل چې دلته داود خان او دهغه د کورنۍ غړي خښ شوي او دي یې ساتنه کوي ، څو ورځې وروسته چې عسکر ولاړل د مور په لارښودنه مي قبرونه په نښه کړل او بیا هغې د خپل مذهبي دود سره سم حلوا راوړه او ویې ویشله . د مولاگل کلیوالو اوس پر هغه ځای زیارت جوړ کړی دی ۱۲-م: ۴۹

لویدیځي لمني ته بوتلو چې د څلورمې لویا شمال کیږي . کله چې ورسیدو پاد شاه میر وویل همدا ځای دی . خو تر لږ شیبې وروسته داسې وبریښیده چې هغه هم ځای نه پیژنې هري خواته یې کتل بیا یې په عاجزی وویل وروڼو دیرش کاله تېر شوی د ځمکې مخ او بڼې نوځکه پوره نه پوهیږم چې قبرونه به چیرته وي ، همدغه مهال یو لاروي پوښتنه وکړه چې په څه بوخت یاستی ؟ کله چې وپوهیده په منډه ولاړ او د نږدې کلې څخه دوه کسان حمید الله او مولاگل یې راخبر کړل . دي دواړو سره کره معلومات وو . مولاگل تقریبا شپيته متره شاته راغی ، پر یو ځای ودرید او ویی ویل : قبرونه دادي ، نژدې سل متره ها خوا ولاړ او په گوته یې اشاره وکړه . دویم قبر دادی مانا داچې دا مړي په دوو ډله ایزه قبرونو کې په جلا ډول خښ شوي دي ، تر کیندو وروسته په یو قبر کی ۱۳ دیارلس او په بل کی ۱۲ شپاړس مړي (ټول ۲۹ مړي) ښځي ، کوچنیان او نارینه وموندل شول ۱۲-۱۳م: ۴۶او ۴۷

د داود خان او دهغه دکورنۍ مړي د کابل په پلچرخي کی له موندلو وروسته ۲۰۰۹ زکال د مارچ په ۱۷ نیټه د سکات په غونډۍ کې چې د داودخان په نوم ونومول شوه خاورو ته وسپارل شول . ۲۰-۲۳م.

د داود خان دواکمنۍ پاي ته رسيدل او ديوي سره د هيواد سياسي وضع بدله شوه په دې مود قدرتونو د مستقيم تيري لپاره زمينه برابره شوه د لوه ۱۵ نيټې پوري زمونږ هيواد ديوه قوي مر ددې پيښو او حوادثو لاملونه د داودخان دواکمنۍ سره ټنگې اړيکې لري.

پایله

د افغانستان په معاصر تاریخ کې افغاني دولتونه د احمد شاه بابا (۱۷۴۷ز-۱۷۷۳ز کال)، او تیمور شاه (۱۷۷۳ز-۱۷۹۳ز کال)، له واکمنۍ وروسته د شاه زمان د پاچا کیدو (۱۷۹۳-۱۸۰۰ز کال) سره سم د انگلیسانو لخوا د سیاسي ستونزو سره مخ شو. انگلیسانو په هند کې د خپل نفوذ د پراختیا په لار کې د افغانستان امپراتور (شاه زمان) لوی خنډ ګاڼه نوموړي یې د خپلو سیاسي فعالیتونو په پایله کې ناکام کړ. په دې کار سره انگلیسان خپل هدف ته یو څه نږدې شول. ځکه دوی افغانستان کې د یوه ضعیفه حکومت د مینځ ته راتګ له پاره هلې ځلې کولې او د شاه محمود خان سدوزای د حکومت په خپله یو ضعیفه حکومت و. انگلیسانو د دریو (۱۸۳۹، ۱۸۳۸-۱۹۱۹ز کال) یرغلونو پواسطه خپلو موخو ته ورسیدل. که څه هم دوی په دې یرغلونو کې په نظامي لحاظ ماتې خوړلې وه خو په سیاسي لحاظ لاس بري وو. په نړۍ کې د اروپا یې هېوادونو تر مینځ د نفوذ د پراختیا له پاره دوه نړیوالې (۱۹۱۴-۱۹۱۸، ۱۹۳۹-۱۹۴۵ز کالونو) کې

جگړې وشوي. د دغو جگړو پایلو د افغانستان په سیاسي وضع باندې هم ډېره اغېزه وکړه. خصوصاً دغه اغېزه د دوهمې نړیوالې جگړې څخه وروسته چې نړۍ په دریو بلاکون یعنې ختیځ، لويديځ او ناپېلیو هېوادونو باندې وویشل شوه. سردار محمد داود خان له دوهمې نړیوالې جگړې وروسته (۱۳۴۲، ۱۳۳۲ ل کال ۱۹۵۳-۱۹۶۳ ز کال) د افغانستان د صدراعظم په توگه دنده اجرا کوله. د سیاسي موقعیت په غوره کولو او د اړیکو په ټینګولو کې له ستونزو سره مخ شو.

سردار محمد داود خان د یو آزادي خوښونکي او هېواد پالونکي شخص په توگه چې د هېواد د پرمختګ سره یې ډیره مینه درلوده هڅه کوله چې له سیاسي نفوذ پرته مالي او تخنیکي مرسته ترلاسه کړي. دی (داود خان) د ختیځ او لويديځ د ملګرتوب پرځای د ناپېلیتوب د غورځنګ فعال غړي شو. او په هیڅ نظامي تړون کې شامل نه شو. ځکه داود خان، نهرو، مارشال ټیټو او سوکارنو هڅه کوله چې له د واپو خوا وونه (ختیځ او لويديځ) څخه بې له قیده او شرطه مرستې ترلاسه کړي.

افغانستان د شوروي اتحاد او پاکستان سره د ګاونډیتوب له امله د سختو سیاسي ستونزو سره مخ و. ځکه شوروي اتحاد د یو نړیوال ځواک په توگه د افغانستان د سیاسي وضعیت او پېښو سره علاقه درلوده او په دې اړه هیڅکله بې تفاوته نه پاتې کېده. پاکستان چې د افغانستان په خوا کې د انګریزانو پواسطه جوړ شوي هېواد او د امریکا د نظامي سازمان غړي و د افغانستان سره یې د پښتونستان د مسلې پر سر اختلاف درلود. او دغه اختلاف افغاني دولت له هغې اعلاميې څخه ښه معلومېږي کوم چې په پښتونستان کې د پاکستانې دولت د نظامي عملیاتو په اړوند خپره کړې وه. په دې اعلامیه کې راغلي وو: «د افغانستان جمهوري دولت له یوې خوا هر ډول وژنې او تشدد غندي او له بلې خوا د پښتنو او بلوڅو خلکو په مقابل کې د پاکستان د حکومت د ظلم نه ډکه غېږ عادلانه او غېږ دیموکراتیکه حرکتونه په تیره بیا په پښتونستان کې د هغه حکومت سخت او نا عاقبت اندیشه حالته هم په کلکه غندي. د هغو د هر ډول خطرناکو عواقبو مسئول یوازي او یوازي د پاکستان حکومت بولي» (۴۹-م ۲۲۹ خو امریکا د پاکستان په لمسون د افغانستان د دولت سره د مرستو د ورکولو څخه ډډه وکړه، سردار محمد داود خان د ناچاری له کبله د شوروي اتحاد څخه د

مرستې غوښتنه وکړه شوروي اتحاد هم دده غوښتنې ته مثبت ځواب ورکړ. د وسلو سر بيره يې د داود خان د صدارت پر مهال د هغه د پنځه کلن اقتصادي پلان د پروژو د عملي کولو له پاره ډيري مرستې وکړې.

سردار محمد داود خان په سياسي لحاظ د شوروي اتحاد د دولتي سيستم (سوسياليزم) پيروي نه کوله خو هڅه يې کوله چې له هغه هېواد څخه د اقتصادي، تخنيکي او نظامي مرستې تر لاسه کړي خو په سيمه کې د پاکستان سره سيالي وکړي په څيرنه کې مونږ ته دا واقعيت روښانه شو چې پاکستان هم د امريکا د متحده ايالاتو د اقتصادي مرستو سر بيره په نظامي برخه کې هم په ۱۹۵۱ او ۱۹۵۲ ز کلونو کې د امريکا په پيشنهاد شوي پوځي بلاک کې گډون وکړ او د دغه هېواد په دننه کې د پوځي او هوايي اډو جوړولو په باب يې د امريکا سره خبرې تر سره شوي، د ۱۹۵۲ ز کال د جنوري په مياشت د پاکستان د بهرنيو چارو وزير هم د نظامي اتحاد په جوړيدو او په هغه کې د منځنۍ او نږدې ختيځ د هېوادونو گډون مهم وگاڼه. د ۱۹۵۳ ز کال د سپټمبر او اکتوبر په مياشتو کې د پاکستان صدراعظم محمد علي او د پاکستان د پوځ اعلي قوماندان جنرال ايوب خان ته بلنه ورکړل شوه چې واشتگتن ته سفر وکړي. او د امريکا د پوځي کمېټې غړو هم د ۱۹۵۳ ز کال په اکتوبر کې پاکستان ته سفر وکړ. ۴۴-م ۳۳۱ او ۳۳۳)

دې وضعيت سردار محمد داود خان هڅاوه چې افغانستان هم بايد پياوړې فوځ او غښتلي اقتصاد ولري خو د پاکستان پوځ د امريکا د مرستو په اساس دومره پياوړې شوې و چې پر افغانستان باندې د شوروي اتحاد له يرغل وروسته کولی شول چې د خپلو پوځي وسايلو پواسطه د شوروي پوځ عمليات وڅاري اولازم ځواب هم ورکړي. د شوروي اتحاد د پوځ يو قوماندان ب گروموف په دې اړه داسې ليکي: (د پاکستان د پوځ وسلې د امريکې په مرستو جوړې شوې دي، له هوا نه هوا ته ویشتل کيدونکو توغنديو يې تر لسگونو کيلو متر وپورې واټن ویشتلې شو. په کابين کې دننه تخنيکي امکاناتو پاکستاني پيلوتانو ته دا وس ورکاوه چې په هوا کې هر څه پوره روښانه وويني. دغو پيلوتانو د خپل تخنيک په مرسته کولای شول بي له دې چې په خپلو سترگو د دښمن آلتوکه وويني د آلتو په مرسته او د توغندي پواسطه را وغورځوي، د ډگروال و-اوڅکوي آلتوکه

يې په همدې ترتيب ویشتلې ده . په اصل کې هغه د پاکستان د ښکاري آلتو کو پواسطه ویشتل شوې وه . مونږ هڅه کوله د پاکستان له وسله والو ځواکونو سره ان د تصادفي مخامخ کېدو مخه هم ونیسو ...» ۴۵- م ۳۸۷

د پورتنیو د لایلو په اساس د داود خان تشویش او وړاندیز د پاکستان په اړه ډېر صحیح او پرځای و . ځکه دده له صدارت (۱۹۵۳) څخه تقریبا ۲۲ کاله وروسته د شوروي اتحاد پوځي افسر د پاکستان پوځي پیاوړتیا تائید کړه . داود خان د صدارت په دوران کې کونښن کاوه چې د شوروي اتحاد څخه داسې پوځي مرسته ترلاسه کړي چې په نظامي ډگر کې د پاکستان سره سیالي وکړای شي . ترڅو د پښتنو او بلوڅو سره د هغوي د حقه حقوقو په لاس ته راوړلو کې مرسته وکړي ، د داود خان د صدارت پرمهال په نړۍ کې ملي آزادي بښونکې نهضتونه او دیموکراسي د پیاوړتیا او توسعې په حال کې وه . ده هم هیله درلوده چې د افغانستان روڼ اندوته دی د گوندونو د جوړولو او مطبوعاتو په برخه کې یو لړ ازادي ورکړل شي . ده ددې کار لپاره پاچا ته په اساسي قانون کې د بدلون وړاندیز وکړ خو پاچا ده وړاندیز ته مثبت ځواب ور نه کړ . په پایله کې ده خپله استعفا وړاندې کړه . پاچا د ده د فکر برخلاف د نوموړي استعفا منظور او ډاکتر محمد یوسف ته یې د کابینې جوړولو دنده وسپارله په دې کار سره سردار محمد داود خان د یوې بلې سیاسي ستونزې سره مخ شو نا چاره د یوې بلې سیاسي لارې د پیدا کولو په فکر شوه ، پوره لس کاله یې په گوښې گیرې کې تېر کړل .

سردار محمد داود خان د ۱۳۵۲ لمریز کال د سرطان په ۲۲ نېټه واک ته د رسېدو سره سم د جمهوري ریاست دیو فرمان پواسطه پخوانی (۱۳۴۳ ل کال) اساسي قانون لغوه اعلان کړ . ده د صدارت د دورې په څېر د اقتصادي پرمختګ له پاره هڅې پیل کړې . خو دا ځل یې هم ډېره تکیه د شوروي اتحاد په مرستو کوله . خو د جمهوریت په اړو کلونو کې داود خان غوښتل چې د شوروي اتحاد نفوذ او انحصار کم کړي . عربي هېوادونو ته یې مخه کړه . د نوموړي دغه اقتصادي پالیسي پر ده باندې د کودتا له امله نیمګړې پاتې شوه .

لویدیځو هېوادونو مخکې د ویانا (۱۸۷۸ م) په کنگره کې افغانستان د حایل هیواد په توګه پېژندلې و . له دوهم نړیوال (۱۹۴۵) جنګ وروسته هم لویدیځ په

ځانگړې ډول د امریکا متحده ایالات افغانستان سره اړیکو ته لېواله نه و. په دې اړوند د پاکستان دریځ هم ډیر مهم و. د نړیوالو شرایطو په خوا کې اصلي سیاسي ستونزه دا وه چې داود خان پخوانۍ اساسي قانون لغو کړ او د نوي قانون تصویب وځنډیده. بیا هم د نوي اساسي قانون د تصویب وروسته دنورو سیاسي گوندونو په فعالیت باندې بندیزو لگېده. یوازې یو گوند د سیاسي فعالیت قانونی اجازه درلود کوم چې د حکومت لخوا جوړ شویو. دې کار د هېواد د روڼ اندي خپه کړل. په دې څېړنیز اثر کې د سردار محمد داود خان د سیاسي ستونزو داخلي او نړیوال لاملونه توضیح شوي او هم داود خان د واکمنۍ پرمهال شته ستونزو او هغو ستونزو ته چې د هغه پواسطه راپیدا شوي وي او د پورتنیو پېښو سره ارتباط ورکړل شوي ده مونږ په یقین سره ويلي شو چې داود خان د واکمني پرمهال کورنۍ او بهرنۍ سیاستو کړنلاري، لوري او نیمگړتیاوې د اوسنیو پېښو په رامېنځ ته کېدو کې مستقیمه اغیزه لري.

په نړیواله کچه امریکا د دوو نړیوالو نظامي پکټونو (Nato) د شمالي اتلانتیک پکت او (SEATO) د جنوب ختیځې اسیا د پکت پواسطه د شوروي اتحاد څخه یو نظامي کمربند تاو کړ. شوروي اتحاد د وارسا د نظامي پکت پواسطه خپل طرفداران تقویه کول او دوي یو د بل د نفوذ د کمولو کوښښ کاوه. خو افغانستان د سردار محمد داود خان دریمه لار یعنې د ناپېلیو هېوادونو غور زنگ د غړیتوب لار په مخکې ونيوله. چې لویدیځ ددې سیاست پلوي نه کوله. په داخل کې د نورو عواملو تر څنګ ده یو لړ داسې اقدامات وکړل. چې د ده ستونزې یې نورې هم زیاتې کړې دا اقدامات سردار محمد داود خان لخوا د ۱۳۵۲ ل کال د اسد په ۴ نېټه د یو فرمان په ذریعه د شاهي دورې اساسي قانون لغوه اعلان شو. او میوندوال د کودتاه په تورد یو شمېر نظامي او ملي اشخاصو بندي کول او وژل، د سیاسي گوندونو د فعالیت بندول او درهبرانو تعقیبولو دده له پاره سیاسي ستونزې زیاتې کړې، ښاغلي گلبدین حکمتیار په دې اړه داسې لیکي: «د سردار محمد داود خان د اقتدار له زمانې چې د یوې عسکري کودتاه په تور زما د نیولو او وژلو فیصله وشو او زما په غیاب کې زما د اعدام پرېکړه صادر شوه، د نوموړي په وخت کې دوه ځله زما د اوسېدو ځای محاصره شو، یو ځل په کابل کې

د خلورمې فرقې درئيس ارکان جکتورن شېرعلي خان په کور کې او دوهم ځل په فرزي کې د پاچا صاحب د ميرصفي الله په کور کې...» ۱۷-م ۱۲۲-

د حکمتيار ليکنه ثابتوي چې داود خان د خپلې واکمني پرمهال سياسي گوندونو ته د فعاليت اجازه نه ورکوله چې د نوموړو گوندونو وسله واله مبارزې پيل کړه او دالړۍ تر اوسه (۱۳۸۸ لمريز کال) پورې روانه ده خو سردار محمد داود خان د اقتصادي او سياسي فعاليتونو او مالي ستونزو سره سره د معارف په برخه کې هم د پام وړ کارونه کړي دي. ده په ۱۳۵۲ لمريز (۱۹۷۳ ز کال) (۱۸) نوي کليوال، (۹) لومړني ښوونځي جوړ او ۲۳ کليوال يو ښوونکي ښوونځي له يو ښوونکي دوه ښوونکيو، او ۲۹ کليوال ښوونځي لومړنيو ښوونځيو او ۲۰ کليوالي يو ښوونکي دري ښوونکي ښوونځي ته لوړ او د معارف انکشاف ي بوديجه ۳۲۷۸۳۰۴ افغانيو ته لوړه شو، (۷) اوه ليسې او ۱۰۸ کورسونه جوړ شول چې ۱۲۷ ښوونکو او سوپرو ايزرانولخوا پکې درس ورکول کيده. (۱۰۹) تنه افغاني زده کوونکي بهرته د تحصيل په خاطر ولاړل او په ۱۳۵۳ ل ۱۹۷۴ ز کال کې د زده کړي کورسونه جوړ شول. په ښوونځي کې د (۲) کلنۍ او (۷) کلني عمر د شموليت حد وټاکل شو د نورو اجرا تو تر څنگ په فراه کې د کرنې ليسه او د کابل پولې تخنيک جوړ شو. د موزيک ليسه جوړه، ۹۰ کليوال او ۲۵ لومړني ښوونځي پرانستل شول، ۹۷ کليوال ښوونځي لومړنيو ښوونځيو ته، ۱۱۲ يو ښوونکي ښوونځي دوه ښوونکي او ۲۵ دوه ښوونکي ښوونځي درې ښوونکي ښوونځيو ته لوړ شول په ۱۳۵۴ ل کال کې د بدني روزنې انستيتوت جوړ شو. په ۱۳۵۴ ل کال کې د تعليمي موسسو شمېر ۴۱۹۸ بابه د زده کوونکو شمېر ۸۸۸۸۰۰ تنو او د ښوونکو شمېر ۱۲۴۰۰ تنو ته رسیده. [۴۳-م ۱۱۳ او ۱۲۲] په ۱۳۵۵ او ۱۳۵۶ لمريز کالونو کې نور پرمختګ هم وشو.

د سردار محمد داود خان د وخت د اساسي قانون د تصويب په خوا کې په مختلفو برخو کې (۲۲) مختلف قوانين، ۱۲ تقنيني فرمانونه ۳۰، اساسنامې او ۱۲ مقرري تصويب شوي دي چې ډيرې مهمې يې عبارت دي له: د مترقي ماليي قانون، د جزا قانون په ۵۲۳ مادو کې، مدني قانون په (۲۴۱۲) مادو کې، د ځمکو اصلاحاتو د قانون، د بانکونو قانون د ځمکو د سروبي، تصفيي ثبت

قانون، د بيمې قانون، دکورنۍ او بهرنۍ پانگې اچونې قانون، د کوپراتیفونو قانون، د سوداګرۍ او صنايعو د اطاقونو قانون، د استهلاکې موادو د ماليې قانون، د سياحت قانون، د ترانسپورت او جادي د ترانزيت قانون او د بيسيم د دستگاه له قانون نا ويلي دي پاتې نه شې چې د جزا او مدني قوانین په تدوين او تصویب کې د يو شمير اسلامي هيوادونو، لکه مصر، الجزاير او عراق له متخصصينو د مرستې غوښتنه کړې وه.

د دې څېړنې په جريان کې مونږ ته دا حقيقت ښکاره شو چې د سردار محمد داود خان د صدارت او جمهوريت دواړه دورې له سياسي ستونزو څخه ډکې وې خو ده شته ستونزو په موجوديت کې يو لړ اقتصادي کارونه هم سرته ورسول او پرمختيايي اقتصادي پلانونه يې ترتيب کړل چې تر اوسه د هغو پروژو اهميت د ديا دوني ورده

نوموړي د افغانستان د پرمختګ سره مينه درلود او هڅه يې کوله چې پرستونزو برلاسي شي خو هيچا ده ته په ريښتني توګه د مرستې لاس ورنکړ. خو نوموړي د نړي د يو نړيوال ځواک تر اغيزې لاندې رانغې. په هرځای هر کنفرانس، او هر محفل کې په ملي او نړيواله کچه د خپل هېواد گټو ته په پام کولو سره موضوعات مطرح کول. دده صدارت او جمهوريت دورې د هېواد په معاصر تاريخ دويار او ديا دوني وړ ګڼل کېږي. دا چې ده سياسي ستونزې درلودې دا ټولې ستونزې دده د ذهن زيربنده نه وې. دا ستونزې د هغه دوخت په نړيوالو او کورنيو اقتصادي او سياسي شرايطو پورې اړه درلوده، دده د تېروتنو او ستونزو د ديا دوني سره سره دده ملي شخصيت د احترام وړ دی ځکه نوموړي هر وخت نړيوالو استعماري ځواکونو واکمنانو ته زغرده ځواب ورکاوه ډېرکسان داسې خبرو او ځواب ورکولو توان نه لري. ځکه هغوي د خپل واک په اړه فکر کوي. خو ده خپل واک بريښيف ته په زغرده ځواب سره د زوال لور ته سوق کړ. د امريکا، ايران او پاکستان واکمنانو سره يې هم په زغرده او ملي گټو ته په پام کې نيولو سره برخورد کاوه او تل له پاره يې د افغانستان اسلامي، ملي او ناپيلي هويت وساته.

ددې اثر په څېړنه کې ثابته شوه چې داود خان د ناپيلو هېواونو په کنفرانس کې فعال ګډون وکړ د افغانستان په معاصر تاريخ کې د دخپل هېواد د بې طرفي په

اړه پوره معلومات ورکړل او د افغانستان په فعالې بې طرفې باندې ټينگار وکړه ده
په خپل قاطع بر خور د سره د جواهر لعل نهرو ، مارشال ټېټو او سوکارنو توجه
جلب کړه هغوی دده د وړانديز سره سم د کنفرانس په مصوبه کې تغېر راوست.

وړاندیزونه :

۱ : د دې خپرنېز اثر له لوستلو وروسته يې دې پايلې ته ورسېدې چې د سردار محمد داود خان ژوند ، سياست ، او کارونه جلا جلا خپرنو ته اړتيا لري سره له دې چې بيا هم دده ژوند ټول اړخونه نه روښانوي ، وړاندیز دادی چې دده د ژوند هره برخه دې د يوې پروژې په بڼه و خپرل شي ترڅو دغه نيمگړتيا وې پوره شي .

۲ : داود خان په افغانستان کې درهبري شوي اقتصاد کلک پلوی و دده د صدارت او جمهوريت په دورو کې يو شمېر اقتصادي زېربناوې جوړې شوې خو دده اقتصادي پلانونه نيمگړې پاتې شول ، چه اوس هم د هغو پروژو بشپړول د افغانستان لپاره اهميت لري . ذیصلاح دولتي مقاماتو ته وړاندیز کوم چه د دغو پروژو بشپړول په خپل اقتصادي پلان او پالیسي کې شامل کړي .

۳ : د داود خان د صدارت پرمهال د امريکا متحده ايالاتو او شوروي اتحاد د خپلو گټوسره سمې مرستې کولې کله به چه هغوي گټې په خطر کې شوی بيا به يې خپلې مرستې قطعې کړې اوسنې سياسي او اقتصادي حالت لږ او ډېر د هغه وخت د شرايطو سره ورته والي لري د اوسني دولت سياسي او اقتصادي مسوليتونه ته وړاندیز کوم چه گاونډيو هېوادونو او نړيوالو سره د سياسي او اقتصادي اړيکو په ټينگولو کې تاريخي سوابقو او د داود خان د وخت اړيکو ته ژوره پاملرنه و کړي . ترڅو دغه مرستې زمونږ د هېواد د ستونزو د کميدو پرځاي زياتي نه کړي .

۴ : څرنگه چه اوس په نړۍ کې شوروي اتحاد د يو نړيوال ځواک په توگه له مېنځه تللي ، خو په نړيوالو سياسي او اقتصادي اړيکو او د افغانستان په داخلي سياسي ، وضع باندې د هغوي اغېزه اوس هم د پاملرنې وړ ده . وړاندیز کوم چه د اقتصادي او سياسي پالیسي په طرحه کولو کې د پخوانی شوروي اتحاد اوسنیو شمالي گاونډيو هېوادونو اغېزه او نفوذ په پام کې ونيسي .

۵: د سردار محمد داود خان د سياسي ستونزود لاملونو په پام کې نيولو سره دولتي ذيصلاح مقاماتو ته وړاندېز کوم چې د چارو په مخ بيولو کې د نورودنظر درناوی وکړي او د پارلماني مبارزې له پاره زمينه برابره کړي ، سياسي گوندونه بايد وهڅوي چې د وسله الې مبارزې پرځای انتخاباتي مبارزه وکړي مرکزيت بايد قوي وساتي ، ترڅو په حالاتو باندې کنترول له لاسته ورته کړي ، واکمنان بايد خپل نظر ګټه مټ د تطبيق وړ ونه ګڼي ، اساسي قانون دې په هر اړخېز ډول پر خپل ځان او نورو تطبيق کړي

۶: سردار محمد داود خان د ناپيښتوب د غورزنگ فعال غړی و . په نړيوالو اړيکو کې د هغه ونډه او دريځ بايد د يوې پروژې په بڼه وڅيرل شي او نړيوالو خصوصاً امريکا او شوروي اتحاد لخوا د اړيکو قطع کول د هغوي (امريکايانو اشتباه وه . نه د داود خان

۷: دا چې لوړ رتبه استادان د د ټيټو رتبو استادانو په تربيه او لارښونه کې فعاله ونډه اخلي وړاندېز کوم چې د لوړو زده کړو وزارت بايد هغوي ته حق الزحمه ورکړي . چې دهغوي اقتصادي ستونزي حل او په ډاډه زړه خپلو لارښوونو ته ادامه ورکړي

۸: لوړو دولتي مقاماتو ته وړاندېز کوم چې يو ښوونځی او يايوه اقتصادي موسسه دې د داود خان په نوم ونومول شي ..

مناقشه

کومه څېړنه چې د سردار محمد داود خان د واکمني او دهغه د سیاسي ستونزو په اړوند تر سره شوه په دې څېړنه کې د سردار محمد داود خان د صدارت او جمهوریت پرمهال د ده سیاسي ستونزې ، د پاچا له کورنۍ سره سیاسي اړیکې ، د سردار محمد هاشم خان ، او نور پنځه صدراعظمانو څخه یادونه او پرتله شوي او د صدارت د څوکي څخه دده د استعفا د لاملونه د توضیح پرمهال د پاچا کړنه ، موخې هم روښانه دي چې لاندې پایلې درلودې .

څېړنې وښوده چې د سردار محمد داود خان ستونزو د محمد هاشم خان او شاه محمود خان د ستونزو سره ډېر توپیر درلود هغوی (سردار محمد هاشم خان او شاه محمود خان) د صدارت پرمهال هریو د پاچا د کورنۍ له غړو سره ښې اړیکې درلودې او د پاچا کورنۍ شورا له دوی څخه هر اړخیز ملاتړ کاوه حتی د هېواد ټول واکه له دوی سره وو . خو محمد داود خان سره سردار ولي او احمد شاه چې د پاچا د کورنۍ مهم غړي وو . اختلاف درلود او داود خان ته یې په ادارې چارو کې ستونزې ایجادولي . څرنگه چې داود خان ، شاه محمود خان له ستونزو سره مخ کړي و .

د سردار شاه محمود خان د صدارت پرمهال د نړۍ استعماري هېوادونه په دوهم نړیوال جنگ او خپل مینځ کې په جگړو اخته وه . او د افغانستان د کورنیو چارو ته دومره وخت نه درلود یوازې د افغانستان بې طرفي ورته مهمه وه . په هېواد کې دیموکراتیک قوتونو نوي د دیموکراسۍ لپاره مبارزه پېل کړي و . خو د داود خان په دوره کې دوهم نړیواله جگړه پای ته رسیدلې وه په نړۍ او سیمه کې دیموکراتیک او آزادې غوښتونکو قوتونه پیاوړي شوي وه . چې دې وضعې د حکومت په کړنلاره او ورځنیو چارو کې ډیر اغېزه درلوده .

د سردار محمد داود خان د صدارت دوره د ډاکتر محمد یوسف ، میوندوال ، اعتمادی ډاکتر محمد ظاهر ، موسی شفیق ، د صدارت دورو سره ځانګړي توپیر په دې کې وه چې دغو صدراعظمانو په وخت کې د سردار محمد داود خان د صدارت په پرتله سیاسي گوندونه ډیر پیاوړي شوي وه نوموړي صدراعظمان یې استعفا ته اړ ایستل . د گوندونو د جوړیدو په خوا کې مطبوعاتو هم په نسبي ډول آزادي ترلاسه کړي وه ، حتی په صدراعظمانو به یې نیوکې کولې . په شورا کې د هر صدراعظم د اعتماد د رایې اخستلو پرمهال ډېرې ستونزې رامنځته کېدلې چې دغو ستونزو سیاسي بڼه درلوده . د موسی شفیق د صدارت پرمهال د هلمند د اوبو د تړون د لاسلیک کولو په اړوند په کابل کې

لاريونونه وشول او حکومت يې تر سياسي فشار لاندې راوستي وه. دې گوندونو د دولت هغه کړنې چې لږ منفي اړخ به يې درلود ور څخه ډير سياسي گټه اخېسته او له دې پيښې څخه به يې خپل سياسي پروپاگاندا کې ډېره گټه واخېسته او سختې نيوکې به يې کولې ځوانان به يې د حکومت ضد کړونو ته هڅول او هر گوند د خپلوليکو د پياوړتيا په موخه مخفي فعاليتونه کول. د دوي ټولو هڅه دا وه چې په پوځ او پوليسو کې خپل نفوذ زيات کړي تر څو د پوځي کودتاه له لاري واک ته ورسېږي. خو اعليحضرت محمد ظاهر شاه په افغانستان کې د نړيوالو شرايطو په پام کې نيولو سره د ديموکراسي پلوي و. نو ځکه د مظاهره کوونکو په مقابل کې يې د امکان تر بريده پوري شديد عکس العمل نه ښوده. مگر د پاچا د کورنۍ غړي ټول په دې نظر نه وو. ځيني يې شديد برخورد پلوي وو چې کله کله به يې په خپل سر هم د مظاهره کوونکو په مقابل کې شديد عکس العمل ښوده.

څېړنې وښوده چې د جمهوريت په دوره کې د سردار محمد داود خان سياسي ستونزو نوي بڼه غوره کړه. چې ځيني ستونزې لا له پخوا څخه موجودې وې. خو ځيني محمد داود خان د خپل مطلقه رويش په اساس ايجاد کړي ځکه واک ته له رسيدو لږ موده وروسته د ښاغلي محمد هاشم ميوندوال او دهغه د کودتاه په تور يو شمېر سياسي پوځي او ملي شخصيتونه بندي او ووژل. هم يې د اسلامي نهضت لارښوونکې بنديان او فرار ته اړ کړل. چې په دې کار د خپلي سياسي ستونزې نورې هم زياتې کړي ځکه ډېر روڼ اندي او اسلام پاله ډله په ده باندې شکمن شول او لامل يې دا وه چې دده په اداره کې دغه کارونه د افغانستان د خلق ديموکراتيک گوند د پرچم د اړخ پواسطه سرته رسیده.

په دې څېړنه کې کوبښ شوي او دا واقعيت روښانه شوي چې داود خان د اقتصادي پلانونو په تطبيق د شوروي اتحاد د مرستو ډېرې وښې، وروسته ده ته سياسي ستونزې پيدا کړي. ځکه په دې مرستو کې د افغاني پوځ د افسرانو تربيه هم شامله وو چې وروسته د دغو افسرانو ډېر شمېر د افغانستان د خلق ديموکراتيک گوند غړي شول او د سردار محمد داود خان د واک په ړنگېدو کې فعاله ونډه واخېسته. سردار محمد داود خان هم په دې پوهيده ځکه ده مخکې له مخکې يو شمير هغه افسران چې په شوروي اتحاد کې تحصيل کړي وو. له دندو څخه لری کړل خو دا کار ده ته گټه ونکړه د اعليحضرت محمد ظاهر شاه د واکمنۍ په اخره لسيزه کې يو اساسي قانون تصويب کړ چې په هغه کې د افغانستان خلکو او روڼ اندو ته يو اندازه سياسي او ټولنيز حقوق ورکړي شوي وو. سردار

محمد داود خان واک ته د رسیدو (۱۳۵۲ل کال) سره سم دغه اساسي قانون د یو فرمان پواسطه لغوه کړ او نوی اساسي قانون تصویب وځنډیده چې دې خلا ده ته سیاسي ستونزې پیدا کړي ځکه پارلماني مبارزې نه موجودیت کې گوندونو پټ فعالیت کاوه . او خلکو هم د هغو په وعدو ټینگ باور درلود .

باید یادونه وشي چې د سردار محمد داود خان سیاسي ستونزو خصوصاً د واکمني پرمهال ځانگړي بڼه درلوده د ده ستونزو ډېر دده په مطلقه پالېسې او کورنۍ سیاست سره اړیکې درلودې . دده په اند افغانستان په اقتصادي او سیاسي لحاظ وروسته پاتې هېواد دی . په دې هیواد کې یو سیاسي گوند د سیاسي رهبري له پاره کفایت کوي ، ده دنورو گوندونو په سیاسي فعالیت باندې بندیز ولگاوه . دې کار هم ده ته ډیري سیاسي ستونزې پیدا کړي ترڅو یې دده واکمني ختمه او هیواد د کورنیو جگړو او گډوډي خوا ته سوق کړ . دهیواد اوسني سیاسي زعامت باید دغه ستونزو ته دقیقه پاملرنه وکړي هر وړي سیاسي پېښې لا ملونه باید په ژوره توگه وڅیړل شي ترڅو په هېواد کې سیاسي ثبات پیدا او کورینو جگړو ته د پای ټکی کېښودل شي .

ماخذونه

- ۱- ۱- هارون (۱۳۷۲هـ ش). د/ود خان د کي جي بي په لومو کي، نشرات سبا- پېښور- پاکستان.
- ۲- احمد زي، سپين غر (۲۰۰۹م- ۱۳۸۸کال). د وياړونو لري. عنايت الله خپرنډويه ټولنه، ناصرباغ، پېښور.
- ۳- ادمک، ډبليو (۱۳۷۸ز مري- ۱۹۹۹ اگست). د شلمې پيرې تر نيمايي د/افغانستان د بهرنيو اړيکو تاريخ. ژباړن نثار احمد، دانش کتابتون، قصه خواني بازار- پېښور.
- ۴- ارغنداوي، عبدالعلي (۱۹۹۷ز). ژوندی خاطرې، په تيرو نهو لسيزو کي د/افغانستان تاريخ. خپرنډوي د بي بي سي د پېښور څانگه چاپ پليک اړت، پريس- پېښور.
- ۵- اريانا نفر، عزيز- ۲۰۰۴ز کال. د/افغانستان او نړي (اروپا، امريکا او اسرائيل) يي هيوادونه. ژباړونکی نصرالله ناصر، خپرونکی د بهرنيو چارو وزارت د ستراتيژيکو څيړنو مرکز، چاپ ځای د ميوند خپرنډويه ټولنه او مطبعه کابل- افغانستان.
- ۶- اريا، محمد نجيم (۱۳۸۷ لمریز کال) طبع چهارم، محمد هاشم ميوند وال، ارش کتابخانه، مرکز نشراتي ميوند، سبا کتابخانه
- ۷- اکرم، عاصم () نگاهی به شخصیت، نظریات و سیاست های سردار محمد د/ود خان.
- ۸- فغان، فرياد، نجم الدين (۱۳۸۴هـ- ۲۰۰۶ع). نگرش بر تاريخ معاصر افغانستان. بخش تخنيکي، انجمن نشراتي دانش- پشاور.
- ۹- امين، حميد الله. (۱۳۶۰هـ ش). جغرافيايي صنعتی افغانستان، د پيارتمنت جغرافيه، پوهنځي زمين شناسی پوهنتون کابل.

- ۱۰ انصاري، خواجه بشير احمد (۱۳۸۳ المریز پسرلي). / افغانستان د تیلو په لمبوکی. ژباړن سید عبدالله پاچا، میوند خپرندویه ټولنه، صدارت څلور لاري، کابل، افغانستان.
- ۱۱ بدر، صدیق الله (۱۳۸۲) چهره ها: د هیواد د نامتو څیرو، لنډه پیژندنه، د فجر مطبعه، کمپوز محمد اکرم درویش.
- ۱۲ جنبش، داود (۱۳۸۸ ل ۲۰۰۹ م). څلرویشته ساعته چې افغانستان یې وروړه. د افغانستان د کلتوري ودې ټولنه - جرمني، اسد دانش مطبعه، ملي مارکیټ کابل - افغانستان.
- ۱۳ - جنبش، عبدالصابر. (۱۳۸۵ کال). / افغانستان در دوران صدارت سردار محمد دودخان، مرکز نشراتی سعید، قصه خوانی بازار، پشاور.
- ۱۴ حبیبی، عبدالحی (۱۳۷۲ لمریز کال جوزا). جنبش مشروطیت در افغانستان. ناشر احسان الله، لیتوگرافی و چاپ، اسماعلیان.
- ۱۵ حسین خیل، لیوال، عبدالروف (۱۳۸۷ کال). ولي/عدا م. ډیزاین جاوید افغان.
- ۱۶ حق شناس، ځاځی لالا جان (مرکه ۱۳۸۸ لمریز کال). د جمهوري گارد د لوا د دوهم کندک د لومړي ټولې قوماندان.
- ۱۷ - حکمتیار، گلبدین (۱۳۷۸ هـ ش). پټی توطی، برېښه یې څیړي.
- ۱۸ حکمتیار، گلبدین () د اسلامي نهضت، لوړې ژورې د نادري کورنۍ له راوستو، د روسانو تر ایستو.
- ۱۹ - خپلواک، عبدالروف (۱۳۸۸ ل - ۲۰۰۹ م). پاچا خان عدم تشدد او په افغانستان کې د سولې لار، د مقالو ټولگه، افغانستان د کلتوري ودې ټولنه - جرمني، اسد دانش مطبعه کابل - افغانستان.
- ۲۰ ځلمی، محمد ولي (۱۳۸۲ هـ ش کال). د استبداد او مطلقیت په مقابل کې د ځینو افغانانو مبارزې، میوند خپرندویه ټولنه.

- ۲۱ دريځ، امين الله (جدي ۱۳۷۹ خورشيدى - جنوري ۲۰۰۱ ميلادي).
افغانستان در قرن بيستم، کتابخانه دانش، بازار قصه خوانی - شهر پشاور.
- ۲۲ د نیکووا، ت زاگارو (۱۳۸۵ ل - ۲۰۰۲ ز). په منځنۍ اسیا کې لویه لوبه.
ژباړن محمد طاهر کانی، افغانستان د کلتوري ودې ټولنه - جرمني، د اسد دانش
خپرنډویه ټولنې تخنیکي خانګه - پېښور
- ۲۳ رښتیا، سید قاسم. ()، *خاطرات سیاسی سید قاسم رښتیا*. ۱۳۱۱ -
۱۹۳۱ - ۱۳۷۱ - ۱۹۹۳ با اهتمام محمد قوي کوشان.
- ۲۴ سیتانی، محمد اعظم (۱۳۷۹ - ۲۰۰۱ م). *میوند - د افغانستان د تاریخ خلی*
د سیمنارونو ټولګه، افغانستان د کلتوري ودې ټولنه، جرمني، افغان کمپوز سنتر.
- ۲۵ سیاسنگ، صبور الله (۱۳۸۸ ل - ۲۰۰۹ اګست). *د پسرلنۍ سباوون د*
ګولیبو باران. ژباړن رحمت اریا، اسد دانش خپرنډویه ټولنې مطبعه، ملي
مارکیت، کابل افغانستان.
- ۲۶ شرق، محمد حسن ()، *تأسیس و تخریب اولین جمهوری افغانستان*
جز خاطرات ۱۳۱۰ - ۱۳۷۴.
- ۲۷ شیرزی، لالاجان (مرکه ۱۳۸۸ لمریز کال). د ۱۳۵۲ - ۱۳۵۷ د شور تراخرد
جمهوری ګارد دروغتون سرطیب وه.
- ۲۸ طنین، ظاهر. (۱۳۸۴ ل ل) *افغانستان در قرن بیستم*، د ۱۹۰۰ - ۱۹۹۲
پوري لیتو ګرافي، چاپ و صحافی طیف نگارا، تهران.
- ۲۹ عارض، غلام جیلانی، چنگاښ ۱۳۵۲ ل ل - جولای ۲۰۰۳ ع، *د تاریخ په*
اوږدو کې د افغانستان سرحدونه او داري ویش. ژباړونکی حفیظ الله تراب،
ختیځ بیا رغونی اداره (کور).
- ۳۰ عبد الرحیم زی، عبد المالك (۱۳۸۸ ل) *رمغان زندان*، بنیاد عبد المالك
عبد الرحیم زی، مطبعه شمشاد، کابل افغانستان.
- ۳۱ عطائي، کریم (۱۳ مارچ ۲۰۰۹) *د جمهوریت بنسټ اېښودونکی*، B.B.C
pAshto

- ۳۲ عطایي، کریم (۱۳۸۲ پسر لی)، شهید سردار محمد داود خان / اود سرطان
د ۲۶ می پاڅون، ژباړن امیر جان وحید احمدزی، پیر خپرندویه ټولنه .
- ۳۳ عطایي، محمد ابراهیم (۱۳۸۲ هـ ش کال داسد ۲۸ مه) . د افغانستان پر
معاصر تاریخ یو لنډه کتنه، دویم چاپ، انتشارات میوند، سبا کتابخانه، کابل .
- ۳۴ عطایي، محمد ابراهیم، (۱۳۴۸ کال د سنبلې نهمه) . د پښتونستان مسئله
د حق خود / رادیت په رڼا کې . طبع او تصحیح مهتمم، میراجان (سحیقي) د پوهنی
مطبعه .
- ۳۵ عظیمي، محمد نبی (۲۲ دلو ۱۳۷۸ هـ ش) . اردو سیاست در سه دهه / خیر
افغانستان، مرکز نشراتی میوند، سبا کتابخانه، قصه خوانی بازار پېښور .
- ۳۶ غبار، میر غلام محمد . (۱۳۴۲ هـ ش) . افغانستان در مسیر تاریخ . مطبعه
دولتی
- ۳۷ غوث، عبدالصمد چنگاښ (۱۳۷۸ لمریز- ۱۹۹۹ جون) . د افغانستان سقوط
ژباړن شیر زمان طائری، دانش کتابتون، قصه خوانی بازار، پېښور .
- ۳۸ غوربندي، عبدالقدوس (۱۳۷۹- ۲۰۰۱ م کال) . افغانستان د خلق
دیموکراتیک گوند تاریخ ته یو کتنه . ژباړن نور محمد کړاو، افغان کمپوز
سنتر گل حاجي پلازا، پېښور .
- ۳۹ فایق، غوث الدین (بهار ۱۳۷۹ خورشیدی) . رازي راکه نمی خواستم
افشا گردد؟ کتاب فروشی فضل، کوچه نعلبندي، بازار قصه خوانی، پېښور
- ۴۰ فرهنگ، میر محمد صدیق (۱۳۴۲ هـ ش) . افغانستان در پنج قرن / خیر جلد
سوم با ضمایم و اضافات جدید .
- ۴۱ - فراهي، عبدالغفار (۲۰۰۲ ز کال) . افغانستان د دیموکراسۍ او
جمهوریت په کلنو کې، دانش کتابتون، قصه خوانی بازار، پېښور .
- ۴۲ - کاکړ، محمد حسن (۱۳۸۸ ل - ۲۰۰۹ م) . د سرطان کودتاه د افغانستان د
اوږدې بې شباتی پیلامه، د افغانستان د کلتوري ودې ټولنه جرمني، اسد دانش
مطبعه، کابل .

- ۴۳_ کامگار، جمیل الرحمن (۱۳۸۸ هـ ل - ۲۰۰۹ م) د/افغانستان د معارف تاریخ ژباړن. قاري عبدالسمع شیرزاد، میوند، خپرندویه ټولنه، کابل، افغانستان
- ۴۴_ گانکوفسکی، یو، وي، او، ل، ر، گوردن پولنسکایا (۱۳۲۲ هـ ش)، دپاکستان تاریخ، دوهمه برخه. ژباړونکی محمد عالم علمي، دقبایلو وزارت د نشراتو ریاست، کابل، افغانستان.
- ۴۵_ گروموف، ب (۱۳۷۵ هـ ش ۱۹۹۷ میلادي) سړې لښکرې په افغانستان کې. ژباړه، داود جنبش، دانش کتابخانه، پېښور.
- ۴۶_ گورگون، ویکتور گریگو، یچ (۱۳۸۱) (۲۰۰۲ م) د افغانستان: سیاست او سیاست وال. ژباړه محب الرحمن، د افغانستان کلتوري ودې ټولنه / جرمني.
- ۴۷_ مبارز، عبدالمجید (۱۹۸۸ میلادي) بیان حقایق و انتقادات، کتاب خاطرات سیاسي سید قاسم رښتا، سبا کتابخانه، قصه خواني بازار، پشاور.
- ۴۸ مبارز، عبدالمجید (۱۳۷۵ هـ ش) تجلیل واقعات سیاسي افغانستان (۱۹۱۹ - ۱۹۹۶) طرح و دیزان حمید نور.
- ۴۹_ متین، کلیم الله (۱۳۵۴ ل د وږې نهمه) د خپلواکۍ تړون، د پښتنو او بلوڅو ملي مبارزې، د سرحداتو وزارت، د تبلیغاتو د ادارې له خوا کابل، افغانستان
- ۵۰ مصداق، نبي (۱۳۸۷ لمریز - ۲۰۰۰ م کال) په شلمه پېړۍ کې د افغانستان بهرني سیاست، د پوهنیزه، سینما د لیکنو ټولگه، مهم حفیظ الله غښتلی، جرمني، د کولن ښار.
- ۵۱_ نظري، محمود (۱۳۸۸ لمریز - ۲۰۰۹ ز) د نړۍ افسانوي او لوتونکې، دانش خپرندویه ټولنه، پېښور.

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library